

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2011
STUDIEBETWISTINGEN DEEL 1

Inhoud

Zitting van 25 januari 2011.....	5
Rolnr. 2011/001 - 25 januari 2011	6
Rolnr. 2011/003 - 25 januari 2011	12
Rolnr. 2011/004 - 25 januari 2011	23
Rolnr. 2011/005 - 25 januari 2011	29
Rolnr. 2011/006 - 25 januari 2011	36
Zitting van 10 februari 2011	40
Rolnr. 2011/007 - 10 februari 2011.....	41
Rolnr. 2011/008 - 10 februari 2011.....	51
Rolnr. 2011/009 - 10 februari 2011.....	59
Zitting van 24 februari 2010	65
Rolnr. 2011/010 - 24 februari 2010.....	66
Zitting van 10 maart 2011	77
Rolnr. 2011/011-012 - 10 maart 2011.....	78
Rolnr. 2011/013 - 10 maart 2011	91
Rolnr. 2011/014 – 10 maart 2011	97
Zitting van 30 maart 2011	103
Rolnr. 2011/015 - 30 maart 2011.....	104
Rolnr. 2011/016-017 - 30 maart 2011.....	106
Rolnr. 2011/018 - 30 maart 2011.....	115
Rolnr. 2011/019 - 30 maart 2011.....	119
Rolnr. 2011/020 - 30 maart 2011.....	130
Rolnr. 2011/021 - 30 maart 2011.....	135
Rolnr. 2011/022 - 30 maart 2011.....	138
Zitting van 6 april 2011.....	145
Rolnr. 2011/023 - 6 april 2011	146
Rolnr. 2011/024-028 - 6 april 2011	157
Rolnr. 2011/025-027 - 6 april 2011	163
Zitting van 29 april 2011.....	171
Rolnr. 2011/029 - 29 april 2011	172
Rolnr. 2011/031 - 29 april 2011	178

Rolnr. 2011/032 - 29 april 2011	186
Rolnr. 2011/034 - 29 april 2011	192
Rolnr. 2011/033-035 - 29 april 2011	195
Zitting van 18 mei 2011.....	204
Rolnr. 2011/030 - 18 mei 2011.....	205
Zitting van 16 juni 2011	217
Rolnr. 2011/038-039 - 16 juni 2011	218
Rolnr. 2011/040 - 16 juni 2011.....	223
Rolnr. 2011/041-042 - 16 juni 2011	226
Zitting van 13 juli 2011	228
Rolnr. 2011/044 - 13 juli 2011.....	229
Rolnr. 2011/045 - 13 juli 2011.....	235
Zitting 29 juli 2011.....	241
Rolnr. 2011/046 - 29 juli 2011.....	242
Rolnr. 2011/051 - 29 juli 2011.....	245
Rolnr. 2011/052 - 29 juli 2011.....	252
Rolnr. 2011/055 - 29 juli 2011.....	257
Zitting van 9 augustus 2011.....	264
Rolnr. 2011/057 - 9 augustus 2011	265
Rolnr. 2011/061 - 9 augustus 2011	271
Rolnr. 2011/076 - 9 augustus 2011	274
Rolnr. 2011/080 - 9 augustus 2011	281
Zitting van 11 augustus 2011.....	292
Rolnr. 2011/081 - 11 augustus 2011	293
Rolnr. 2011/087 - 11 augustus 2011	299
Rolnr. 2011/091 - 11 augustus 2011	303
Zitting van 16 augustus 2011.....	309
Rolnr. 2011/047 - 16 augustus 2011	310
Rolnr. 2011/049 - 16 augustus 2011	314
Rolnr. 2011/056 - 16 augustus 2011	321
Rolnr. 2011/062 - 16 augustus 2011	325
Rolnr. 2011/074 - 16 augustus 2011	327
Rolnr. 2011/075 - 16 augustus 2011	331
Rolnr. 2011/079 - 16 augustus 2011	334

Rolnr. 2011/082 - 16 augustus 2011	344
Rolnr. 2011/083 - 16 augustus 2011	348
Rolnr. 2011/085 - 16 augustus 2011	354
Rolnr. 2011/092 - 16 augustus 2011	360
Rolnr. 2011/095 - 16 augustus 2011	364
Rolnr. 2011/096 - 16 augustus 2011	370
Zitting van 18 augustus 2011.....	375
Rolnr. 2011/037 - 18 augustus 2011	376
Rolnr. 2011/054 - 18 augustus 2011	381
Rolnr. 2011/060 - 18 augustus 2011	387
Rolnr. 2011/078 - 18 augustus 2011	392
Rolnr. 2011/088 - 18 augustus 2011	395
Rolnr. 2011/093 - 18 augustus 2011	401
Rolnr. 2011/094 - 18 augustus 2011	406

Zitting van 25 januari 2011

Rolnr. 2011/001 - 25 januari 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 januari 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 24 december 2010 waarbij de examencommissie de verzoekende partij niet geslaagd verklaarde voor het opleidingsonderdeel 'eindwerk'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het derdejaar bachelor in het Sociaal Werk, klasgroep

Het beroep betreft de examenbeslissing voor haar Eindwerk waar zij 9/20 voor behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op 21 september 2010 een intern beroep in bij de algemeen directeur, Speciale Onderzoekscommissie van de onderwijsinstelling. Deze oordeelde bij

beslissing van 28 september 2010 om de beslissing van de examencommissie te vernietigen en heeft haar opgedragen een nieuwe te nemen met als uiterste datum 8 oktober 2010.

De algemeen directeur stelde dat:

"gezien

- de klacht een niet akkoord gaan inhoudt met de beoordeling van het eindwerk en dit zowel voor wat betreft de eerste examenperiode als voor wat betreft de tweede examenperiode;*
- de klacht voor wat betreft de eerste examenperiode niet in aanmerking kan worden genomen gezien de verjaringstermijn ruim is overschreden;*
- de klacht voor wat betreft de tweede examenperiode tijdig werd ingediend;*
- uit de meegeleverde verslagen een totaal gebrek aan ernst valt op te maken gezien doorgewoon een identieke kopij werd gemaakt van het verslag van de eerste examenperiode om een verslag tweede examenperiode te bekomen;*
- er daarenboven zelfs de datum van de eerste examenperiode werd genoteerd op verslag van het eindwerk beoordeeld in de tweede examenperiode"*

3.3. De examencommissie werd bijeengeroepen op 7 oktober 2010 en nam bij consensus de nieuwe beslissing om verzoekende partij niet geslaagd te verklaren voor het eindwerk.

De examencommissie stelde dat:

"Gezien

- de klacht van [REDACTED] werd besproken door de examencommissie;*
- de beoordeling van het eindwerk van [REDACTED] werd besproken door de examencommissie;*
- in de beoordeling in het nieuwe evaluatieformulier niet inhoudelijk afwijkt van de beoordeling van de tweede examenperiode;*
- de student voor het schriftelijke gedeelte slechts nipt de minimale competenties behaalde;*
- de student op de beoordeling van het mondelinge gedeelte de minimale competenties niet behaalde;*
- de score op beide onderdelen daardoor negatief blijft;*
- de eindwerkjury zijn weerwoord formuleerde op de opmerkingen van [REDACTED]"*

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 8 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

De Raad oordeelde op 18 november 2010 in haar besluit (2010/106) dat het beroep gegrond was:

"...In het derde middel voert de verzoekende partij aan dat de beoordeling van het eindwerk niet naar behoren is gemotiveerd, hoewel ze op dit punt gelijk gekregen had van de algemeen directeur.

Aan het door de verwerende partij meegedeelde stuk 2 is een verslag gehecht van de eindwerkbevraging van de verzoekende partij gedateerd bovenaan 3 september 2010, en onderaan 18 juni 2010. De inhoud van dit stuk maakt evenmin duidelijk op welke datum het werd opgesteld.

Een mogelijk andersluidend verslag van de eerste beoordeling heeft de verzoekende partij niet overgemaakt. Het staat niet vast naar genoegen van recht dat dit stuk de weergave is van de eindwerkbeoordeling van 3 september 2010. Daardoor is het de Raad niet mogelijk na te gaan of de bestreden beslissing van de examencommissie naar behoren is gemotiveerd. Het derde onderdeel is gegrond..."

De Raad oordeelde dat de verwerende partij uiterlijk op 5 januari 2011 een nieuwe beslissing diende te nemen.

3.5. Op 13 december 2010 kwam de examencommissie van de verwerende partij

opnieuw bijeen waarbij zij besliste dat de verzoekende partij niet geslaagd was voor het opleidingsonderdeel "eindwerk".

3.6. Bij aangetekend schrijven van 29 december 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.22 van het Aanvullingsdecreet^[1] vervalt de verplichting om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad. In die zin heeft de verzoekende partij terecht een extern beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 december 2010 tegen de beslissing van 13 december 2010. Verzoekende partij heeft op 24 december 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 25 december 2010.

Het beroep van 29 december 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen rekening wordt gehouden met de discrepantie tussen de goede en zeer goede punten die zij heeft gehaald op andere vakken van haar studie Bachelor in het Sociaal Werk. Wanneer er consistent goede punten zijn op alle andere modules en niet op één module, kan het niet zijn dat enkel de examinanda een probleem heeft, maar dient er ook rekening gehouden te worden met de omstandigheid dat de examinatoren op minder juiste wijze de module beoordeeld hebben. De beoordeling is eenzijdig gebeurd.

Verzoekende partij werpt op dat geen rekening werd gehouden met de opmerkingen die de verzoekende partij heeft gemaakt betreffende de verhouding tussen het gewicht van het eindwerk op het totaal van de punten in het bachelorjaar (10 op 180).

Verwerende partij stelt in eerste instantie dat wat de problematiek van de datering betreft de datumverschrijving een materiële fout betreft van de beoordelaar. De beoordelaar heeft wel degelijk op 3 september 2010 een nieuwe beoordeling gedaan van het herwerkte eindwerk. De verwerende partij verwijst naar deze beslissing en stelt dat deze uitvoerig en gedetailleerd is gemotiveerd. Wat de aangehaalde discrepantie betreft, stelde de Raad dat dit moet begrepen worden in die zin dat de verzoekende partij daarmee aanvoert dat de onvoldoende voor het eindwerk delibererbaar was.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Bij de bespreking van het tweede middel is komen vast te staan dat de examencommissie ter motivering van haar beslissing terecht verwijst naar artikel 54 § 6 van het algemeen onderwijsreglement dat van toepassing was, en op grond waarvan men niet kan slagen als een student een tekort heeft voor een opleidingsonderdeel of onderdelen die samen meer dan 7 studiepunten tellen. Aangezien het eindwerk 10 studiepunten telt, komt een tekort daarvoor dus niet voor verdere deliberatie in aanmerking. Het in het eerste middel ingeroepen redelijkheidsbeginsel kan als beginsel van behoorlijk bestuur geen toepassing vinden tegen een uitdrukkelijk regeling.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de bepalingen van de Studiegids academiejaar 2009-2010 betreffende de deliberatie.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat in tegenstelling tot wat de hogeschool in haar verdediging stelt het eindwerk wel delibererbaar is conform de bepalingen in de Studiegids Academiejaar 2009-2010. Verwerende partij geeft daarbij haar onjuistheid toe van haar eerste opmerking, dat het eindwerk niet delibererbaar zou zijn, door tenslotte argumenten aan te brengen om de deliberatie ten gronde te verwerpen. Verzoekende partij legt zeer goede resultaten voor van de vorige twee academiejaren en van het laatste jaar. Ergens zou bepaald staan dat er slechts voor in totaal zeven studiepunten zou gedelibereerd kunnen worden. De specifieke regel heeft, toegepast op het eindwerk, voorrang op de algemeen geciteerde regel. Er moet dan ook rekening worden gehouden met de mogelijkheid tot deliberatie en deze kan niet zomaar afgewezen worden. Samen met de omstandigheid dat de verzoekende partij dyslexie en disorthografie heeft, en de uitdrukkelijke vermelding tot deliberatie, zijn dit zeker gegevens die ertoe leiden dat er delibererbaarheid kan ingeroepen worden.

Verzoekende partij heeft over het geheel van de resultaten minimaal 13 behaalt met uitlopers tot 14 en 16. Alleen het eindwerk geeft een score van 9, waarbij nog de opmerking moet gemaakt worden dat zij de helft van de punten behaald heeft voor wat het schriftelijke gedeelte betreft (hetgeen 70 % vertegenwoordigt van de punten) en 21 op 60 voor het mondelinge gedeelte (30 %).

Verwerende partij stelt dat uit de motivering van de beslissing van de examencommissie afgeleid dient te worden dat zij niet langer van oordeel is dat het "eindwerk" niet deliberaerbaar zou zijn, gezien men de facto heeft gedelibereerd. Na deliberatie is het besluit gekomen dat het eindwerk toch 9/20 gequoteerd kon worden. Deliberatie wil zeggen dat over een tekort gedebatteerd moet worden binnen de examencommissie, doch dat de examencommissie autonoom besluit dat het tekort alsnog toelaat een student geslaagd te verklaren.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De examencommissie verwijst om haar beslissing te motiveren naar artikel §..... van het in deze zaak van toepassing zijnde algemeen onderwijsreglement dat luidt als volgt: "maximum twee opleidingsonderdelen met een maximum van in totaal 7 studiepunten kunnen gedelibereerd worden." Weliswaar bepaalt de ECTS-fiche dat een tekort voor het eindwerk wel deliberaerbaar is maar in geval van strijdigheid tussen de ECTS-fiche en het reglement, dient de voorkeur te geven aan het reglement dat ook aan de student is bekendgemaakt. Die wijze heeft de examencommissie bij haar deliberatie een toereikend motief gegeven voor haar beslissing.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op de schending van de bepalingen van artikel van het onderwijsreglement 2009-2010.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij is van mening dat de verwerende partij tekort geschoten is voor wat betreft § van artikel..... van het examenreglement betreffende de werking van de examencommissie. In deze paragraaf wordt vernoemd dat het proces-verbaal van de beraadslagingen per student moet vermelden wat de wijze van de beslissing is en wat de gebruikte deliberatiecriteria zijn.

Verwerende partij stelt dat zij wel degelijk conform deze bepalingen heeft gehandeld aangezien de wijze van beslissing en de gebruikte deliberatiecriteria blijken uit het geheel van de beslissing van de examencommissie zoals weergegeven in de brief van 24 december 2010.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwezen wordt naar de deliberatiecriteria van artikel §..... van het algemeen onderwijsreglement. Alsdus heeft de examencommissie in haar beslissing met betrekking tot de verzoekende partij voldaan aan de verplichting van artikel van hetzelfde reglement.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep ontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van 24 december 2010 van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 januari 2011 te Brussel

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/003 - 25 januari 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 25 januari 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 14 december 2010 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij vatte haar studies aan tijdens het academiejaar 2005-2006 voor de opleiding bachelor in de economische wetenschappen: handelsingenieur. Ze behaalde twee onvoldoendes maar werd gedelibereerd.

In het academiejaar 2006-2007 behaalde ze acht credits waarbij ze voor zes opleidingsonderdelen niet was geslaagd. In het academiejaar 2007-2008 volgt ze een GIT met opleidingsonderdelen uit het tweede en derde deliberatiepakket van de opleiding tot handelsingenieur. Ze behield twee onvoldoendes maar werd gedelibereerd. In het academiejaar 2008-2009 volgt ze een GIT met de resterende vakken van het derde deliberatiepakket van de bacheloropleiding en een aantal opleidingsonderdelen uit het eerste deliberatiepakket van de masteropleiding. Ze behaalt in de bacheloropleiding drie onvoldoendes, waaronder voor "[REDACTED]". Ze slaagt voor alle vakken uit de masteropleiding. In het academiejaar 2009-2010 volgt de verzoekende partij een GIT met de resterende opleidingsonderdelen. Haar masterproef legt ze af via een creditcontract.

Verzoekende partij slaagt voor alles behalve voor het opleidingsonderdeel "[REDACTED]". In beide zittingen behaalt ze slechts 7/20.

Het beroep betreft de beslissing van 16 september 2010 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor het derde deliberatiepakket en evenmin voor de bacheloropleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2010 een intern beroep in bij de Rector van de onderwijsinstelling.

Kort na indiening van het intern beroep laat de institutionele ombudspersoon, die belast is met de voorbereiding van de dossiers voor de Interne Beroepscommissie, aan de verzoekende partij per e-mail weten dat haar beroep niet binnen de decretale termijn van 15 dagen behandeld kan worden, maar dat ze een beslissing kan verwachten tegen 18 oktober, bij gebreke waarvan ze extern beroep kan instellen. De mail geeft ook aan dat de laatste dag voor het nuttig instellen van een extern beroep 23 oktober is. Vermits deze dag een zaterdag is, wordt de vervaldag automatisch verschoven naar maandag 25 oktober 2010.

3.3. Bij beslissing van Interne Beroepscommissie op datum van 13 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

...De Interne Beroepscommissie is dan ook van mening dat uit het feit dat de student slaagt voor "....." niet blijkt dat de student de eindcompetenties dermate beheerst dat daaruit zou moeten afgeleid worden datze ook de eindtermen van het derde deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor als zodanig voldoende beheerst...

...De studente wijst er vervolgens op dat ze onder extreme stress stond tijdens de tweede zittijd omdat ze maar twee opleidingsonderdelen meer verwijderd was van haar einddiploma. De Interne Beroepscommissie neemt aan dat dit feit inderdaad voor bijkomende stress kan zorgen maar acht dit onvoldoende als uitzonderlijke omstandigheid om de student alsnog geslaagd te verklaren...

...Dat een student zich bij een werkgever heeft geëngageerd kan evenwel geen reden zijn om een tekort toch te compenseren. Dergelijke gegevens zijn immers vreemd aan de beoordeling van de vraag of een student kan aantonen de eindcompetenties van een deliberatiepakket of een opleiding te hebben behaald. Overigens is het niet correct te stellen dat de student enkel een diploma secundair onderwijs zou kunnen voorleggen van de opleidingsonderdelen waarvoor ze inmiddels wel reeds slaagde."

Bij e-mail van 20 oktober 2010 werd de verzoekende partij in kennis gesteld van de beslissing op intern beroep.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 oktober 2010 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad heeft op de zitting van 9 december 2010^[1] het beroep van verzoekende partij gegrond verklaard. De beoordeling luidde als volgt:

"Uit artikel §..... van het OER blijkt dat de examencommissie zich uitspreekt over het gehele deliberatiepakket. Dit impliceert dat de examencommissie de eventuele bijzondere omstandigheden moet beoordelen niet alleen voor wat betreft het opleidingsonderdeel met een tekort maar voor het geheel van alle afgelegde examens.

De examencommissie van het derde deliberatiepakket diende bij haar beoordeling ook rekening te houden met het feit dat de betrokken student reeds geslaagd was voor de twee eerste deliberatiepakketten.

Het is in het licht van het geheel van deze factoren dat de examencommissie dient na te gaan of er uitzonderlijke omstandigheden zijn die kunnen verantwoorden dat een student geslaagd wordt verklaard ondanks een of meer tekorten voor het betrokken deliberatiepakket.

Diezelfde bevoegdheid komt ook toe aan de interne beroepsinstantie die in de plaats treedt van de examencommissie. Het blijkt niet dat de interne beroepsinstantie bij de beoordeling of er sprake is van bijzondere omstandigheden het gehele deliberatiepakket in ogenschouw heeft genomen en het feit dat de verzoekende partij reeds geslaagd was voor de twee eerste deliberatiepakketten.

Uit de bestreden beslissing blijkt voorts dat de interne beroepsinstantie kennis had van het feit dat de verzoekende partij 15/20 had behaald voor een opleidingsonderdeel waarvoor het opleidingsonderdeel dat hier ter discussie staat een beginnende uitmaakte. De interne beroepsinstantie motiveert wel waarom dit op zich geen uitzonderlijke omstandigheid uitmaakt, maar dat neemt niet weg dat de interne beroepsinstantie in het kader van haar bevoegdheid en in de plaats tredend van de examencommissie ook dit gegeven had moeten betrekken in het ruimer oordeel of er voor het betrokken deliberatiepakket sprake zou kunnen zijn van uitzonderlijke omstandigheden.

Daarentegen is het argument dat de stress een uitzonderlijke omstandigheid, daar stress in meerdere of mindere mate eigen is aan elk examen.

Het feit dat de verzoekende partij reeds een werkaanbieding heeft onder voorbehoud van het behalen van het masterdiploma is eveneens vreemd aan het begrip uitzonderlijke omstandigheid.

Het middel is gegrond."

3.6. De verwerende partij heeft in opvolging van het besluit van de Raad op 14 december 2010 een nieuwe beslissing genomen, die per e-mail en per aangetekend schrijven op 30 december 2010 werd verzonden.

3.7. Verzoekende partij stelt bij aangetekend schrijven van 4 januari 2011 een nieuw verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Artikel II.22 §2 van het Aanvullingsdecreet, ingevoerd door artikel V.54 van het Decreet betreffende het onderwijs XIX van 8 mei 2009^[2], heden bepaalt dat na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangsbepaling door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbepaling genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad.

De beslissing werd op 14 december 2010 genomen en per e-mail van 30 december 2010 ter kennis gebracht. Verzoekende partij heeft terecht rechtstreeks tegen deze beslissing een beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 januari 2011 tegen de beslissing van 14 december 2010, verzonden per e-mail van 30 december 2010. Verzoekende partij heeft op 30 december 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 31 december 2010.

Het beroep van 4 januari 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste middel* dat de beslissing die het voorwerp uitmaakt van voorliggende procedure niet tijdig werd genomen rekening houdend met de door de Raad vooropgestelde termijn van 20 december 2010.

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij systematisch alle termijnen om beslissingen te nemen overschrijdt of verlengt.

Het gevolg hiervan is dat de procedure onredelijk lang aansleept wat tot grote rechtsonzekerheid leidt.

Verwerende partij stelt in dit verband dat de beslissing zoals aangekondigd werd op 10 december wel degelijk is genomen op 14 december maar op vraag van verzoekende partij werd nog in gegaan op een aantal bijkomende argumenten waardoor de werkmethode werd aangepast en de beslissing uiteindelijk pas later werd verzonden.

Bovendien brengt de laattijdigheid van de beslissing niet de nietigheid ervan mee en heeft de verzoekende partij geen belang gezien zij in dat verband het geambieerde besluit niet verwerft en haar rechtspositie niet verandert.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit geen rechtsregel noch algemeen beginsel van behoorlijk bestuur volgt dat een beslissing die genomen is buiten de termijn die daarvoor door de Raad is bepaald, daarom alleen al onwettelijk zou zijn.

Het middel is in rechte niet gegrond.

5.2. Verzoekende partij stelt *in een tweede middel, eerste onderdeel* dat verwerende partij haar eigen procedurevoorschriften zoals opgenomen in het artikel van het algemeen onderwijsreglement (AOR) niet naleeft. Er zijn in de loop van de procedure verschillende contacten en interventies geweest die niet beschreven staan in artikel §..... van het AOR. De in de context van deze contacten geuite argumenten zijn foutief geïnterpreteerd en in het nadeel van de verzoekende partij gebruikt. De voorwaarden zoals bepaald in artikel §..... op grond die in het kader van elektronisch vergaderen gesteld worden zijn niet nageleefd. Er werd geen tussenbeslissing genomen. De motivatie in dit verband dat de beslissing op 14 december 2010 werd genomen en nadien na discussie over de argumenten op 22-25 december 2010 werd herbevestigd strookt niet met de voorgeschreven procedure.

Verwerende partij stelt in dit verband dat de interne beroepsprocedure niet verbiedt dat er hangende de procedure contacten zijn tussen de betrokken student en de onderwijsinstelling. Dat deze er gekomen zijn op vraag van de verzoekende partij.

De Interne Beroepscommissie heeft die argumenten niet "in het nadeel van verzoekende partij aangewend", maar heeft niets meer gedaan dan die argumenten te onderzoeken waartoe zij niet verplicht was gezien de laattijdige toevoeging in de loop van de procedure.

Dat onderzoek leverde geen positieve beslissing op, maar er was ook niets dat de commissie verplichtte om die argumenten gegrond te bevinden.

Zij stelt dat een beslissing voorligt die genomen is op 14 december 2010 na een gewone vergadering van de Interne Beroepscommissie. Het elektronisch overleg dat er nadien is geweest, heeft betrekking op twee zaken, met name, 1) het goedkeuren van het verslag dat werd opgemaakt over de behandeling van het dossier van verzoekende partij en, 2), een verzoek tot heroverweging dat verzoekende partij telefonisch had gedaan aan de juridisch adviseur van de directie onderwijsaangelegenheden.

Het goedkeuren van het verslag vereist uiteraard geen nieuwe beslissing over het intern beroep, dus valt niet in te zien waarom de Interne Beroepscommissie daarvoor lijfelijk zou moeten bijeenkomen.

Niets belet de leden van de Interne Beroepscommissie om naar aanleiding van het doorsturen van het ontwerp van akte van de genomen beslissing via e-mail te laten weten dat ze akkoord zijn met dat ontwerp en op de beslissing niet wenste terug te komen.

Verzoekende partij stelt *in een tweede onderdeel* dat er een onzekerheid blijft bestaan over de toegepaste deliberatiecriteria. Dit blijkt uit contacten met de verwerende partij en enkele personen, die deelnamen aan de deliberatie van de interne beroepsinstantie. Een aanpassing van de deliberatiecriteria naar de toekomst toe zou aan de orde zijn wat bijdraagt tot deze onzekerheid.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat dit argument geen steek houdt. Deze bezwaren betreffen immers enerzijds een toekomstig gegeven, anderzijds een louter hypothetisch gegeven.

De deliberatiecriteria zoals ze van toepassing zijn voor verzoekende partij, staan klaar en duidelijk in het OER 2009-10, en, voor het lopende academiejaar in het OER 2010-11: voor andere dan het eerste deliberatiepakket van een bacheloropleiding worden geen tekorten toegestaan, behoudens in individuele gevallen waar het bestaan van uitzonderlijke omstandigheden is aangetoond.

Dat deze regel in de toekomst opnieuw kan wijzigen, is thans volstrekt irrelevant.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het eerste onderdeel van het tweede middel is niet gegrond, omdat het enkele feit dat er voorafgaand aan de beslissing van de interne beroepsinstantie informele contacten zijn tussen de verzoekende partij en een of meer personen betrokken bij de beslissing van de interne beroepsinstantie niet tot gevolg heeft dat de nakomende beslissing daardoor onwettelijk wordt. In de mate dat zij zelf niet het initiatief heeft genomen voor deze contacten beoordeelt de verzoekende partij zelf of ze op deze vraag tot contact ingaat en zo ja op welke wijze. Het staat vervolgens aan de verwerende partij de aldus verkregen informatie in haar besluitvorming te betrekken.

In het tweede onderdeel van het middel klaagt de verzoekende partij erover dat de bestreden beslissing in strijd met artikel §..... van het Onderwijs- en Examenreglement langs elektronische weg zou zijn genomen.

Uit de door de verwerende partij bijgebrachte stukken blijkt dat de beslissing genomen werd op 14 december 2010 op een bijeenkomst waar de leden van de interne beroepsinstantie persoonlijk aanwezig waren. Daarna is de uitgeschreven tekst van de beslissing aan de leden toegestuurd, samen met de melding dat de verzoekende partij, die blijkbaar op de hoogte was van de beslissing, om heroverweging verzocht had op grond van het argument dat in het verleden studenten met een 8 of 9/20 wel geslaagd werden verklaard.

Uit het voorgaande blijkt dat het middel feitelijke grondslag mist, daar de beslissing genomen werd op 14 december 2010 waar de leden van de interne beroepsinstantie persoonlijk aanwezig waren.

Het tweede onderdeel is niet ontvankelijk wat het verwijt van de onduidelijkheid en onzekerheid van de deliberatiecriteria betreft, omdat het niet preciseert in welk opzicht de toepasselijke deliberatiecriteria onduidelijk of onzeker zouden zijn, en het is niet gegrond in zoverre het stelt dat de criteria in de nabije toekomst gewijzigd zullen worden, omdat een dergelijke wijziging in ieder geval geen invloed heeft op de thans bestreden beslissing.

5.3. Verzoekende partij stelt *in een derde middel* dat het reglement van de verwerende partij discriminatoir is. In het examenreglement worden studenten uit het eerste deliberatiepakket bevoorrecht (tekorten worden binnen bepaalde voorwaarden toegestaan) ten aanzien van deze in latere jaren. Het milder behandelen van deze studenten is niet logisch.

Verzoekende partij stelt in dit verband dat in een vorige zitting reeds een 9/20 werd behaald wat binnen die voorwaarden een debeteerbaar cijfer is.

Verwerende partij stelt ondermeer dat studenten inderdaad verschillend worden behandeld naargelang het deliberatiepakket waarover ze examens afleggen, maar dergelijke verschillende behandeling is daarom nog niet discriminatoir. Er is slechts sprake van een discriminatie als er sprake is van gelijkaardige categorieën van personen die verschillend worden behandeld, en als voor die verschillende behandeling bovendien geen redelijke verantwoording voor ligt. Aan geen van beide criteria is hier evenwel voldaan. De beginnende groep van studenten is duidelijk te onderscheiden. Die verschillende behandeling is vervolgens verantwoord precies omwille van de eigen situatie waarin een beginnende, onervaren student zich bevinden.

Aldus verwerende partij heeft verzoekende partij ook geen belang bij haar argument. Had men haar beoordeeld op grond van de deliberatiecriteria die worden gehanteerd voor de beoordeling van studieresultaten in het eerste deliberatiepakket van een opleiding, dan zou ze evenmin geslaagd zijn geweest. Eén van de cumulatieve voorwaarden van artikel §.....,° OER is immers precies dat een tekort niet kleiner mag zijn dan 8/20. Het tekort dat verzoekende partij overhoudt is een 7/20.

Het feit dat verzoekende partij in het verleden een 9/20 behaalde verandert evenwel niets aan de zaak. Die 9/20 kwam ook toen niet voor deliberatie in aanmerking omdat verzoekende partij in het desbetreffende deliberatiepakket nog twee andere onvoldoendes overhield en dus hoe dan ook niet voor deliberatie in aanmerking kwam.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In het derde middel stelt de verzoekende partij dat zij gediscrimineerd is doordat voor de studenten van het eerste deliberatiepakket wel tekorten getolereerd worden, maar niet voor studenten die latere studiepakketten gevolgd hebben. Volgens haar is er meer reden om studenten die bewezen hebben dat zij goede studievoortgang gemaakt hebben milder te behandelen.

Het middel is niet gegrond. Studenten die het eerste jaar van een opleiding volgen worden geconfronteerd met een nieuwe manier van studeren, terwijl studenten die dit jaar achter de rug hebben uiteraard al vertrouwd zijn geraakt met deze manier van werken. Dit objectieve verschil verantwoordt dat voor studenten die het eerste jaar volgen een beperkt tekort wel getolereerd wordt, en voor studenten van latere jaren niet. Dat, zoals de verzoekende partij aanvoert, ook voor studenten van latere jaren toleranties gelden voor dat eerste studiepakket, verandert niets aan deze conclusie: zoals de verwerende partij terecht aanvoert, geldt deze tolerantie alleen voor opleidingsonderdelen van het eerste deliberatiepakket. Het hier ter discussie staande opleidingsonderdeel behoort niet tot het

eerste deliberatiepakket van de verzoekende partij, zodat het door haar ingeroepen argument daarom niet gegrond is.

5.4. Verzoekende partij stelt *in een vierde middel* dat de beslissing van de verwerende partij feitelijk geen rekening houdt met het besluit van de Raad en aldus het gezag van gewijsde is geschonden.

De Raad heeft in zijn beslissing slechts een aantal argumenten opgenomen om zijn beslissing voldoende te argumenteren. De overige argumenten werden niet beantwoord omdat ze niet noodzakelijk waren om de beslissing te vernietigen. Alles wat niet ontkracht is geweest is een geldig en nuttig argument en wordt impliciet bevestigd door de Raad.

De geest van de uitspraak werd volledig genegeerd in de beslissing van 14 december 2010.

De motivatie die vertrekt van een te enge omschrijving van het begrip bijzondere omstandigheden is niet geldig. Bovendien heeft verwerende partij niet alle resultaten behaald in de master in rekening genomen terwijl de Raad wel degelijk het geheel van de resultaten heeft beoogd in zijn besluit.

Verzoekende partij verwijst in dit verband naar een ander besluit van de Raad (R.Stvb.nr.2010/114).

Verzoekende partij stelt tot slot dat de Raad in haar besluit aangeeft dat het goede resultaat voor het vak AOR impliciet aangeeft dat het verband tussen beide vakken voldoende groot is om een indicatie te geven over de behaalde competenties. Ook op dit vlak wordt het besluit genegeerd.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat ingeval een annulatierechter, nadat hij reeds een middel gegrond heeft bevonden, vaststelt dat het gegrond bevinden van een ander middel niet tot een ruimere annulatie kan leiden, hoeft hij die middelen inderdaad niet te behandelen. Als in de motivering van de beslissing over die middelen niets wordt gezegd, mag – en moet – er dan van uit gegaan worden dat de Raad die middelen inderdaad niet heeft behandeld, en ze dus noch gegrond noch ongegrond heeft bevonden. Door ervan uit gaan dat de Raad onbehandelde middelen impliciet gegrond heeft bevonden, stelt men in feite dat de Raad niet voldaan heeft aan de grondwettelijke motiveringsverplichting met name het niet motiveren van een beslissing om een middel gegrond te bevinden (art. 149 GW.).

Verwerende partij stelt dat in die omstandigheden niets haar belet om in motieven of stellingnames die niet werden beantwoord te volharden en hierdoor schendt zij het gezag van gewijsde van het besluit van de Raad helemaal niet daar waar ze verwijst naar argumenten en motieven die ze in haar eerste beslissing heeft aangevoerd.

Verwerende partij stelt verder dat uit het besluit enkel kan afgeleid worden dat de Interne Beroepscommissie zich terug zou buigen over het dossier en bij de herbeoordeling van het derde deliberatiepakket rekening diende te houden met twee elementen met name, 1) met het feit dat zij reeds slaagde voor het eerste en het tweede deliberatiepakket en 2) met het feit dat ze een hoog cijfer behaalde voor het opleidingsonderdeel ".....".

Dat is ook wat de Interne Beroepscommissie heeft gedaan in haar beslissing van 14 december 2010. Verwerende partij verwijst naar de motivering bij het betreffende besluit.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Het gezag van gewijsde strekt zich niet verder uit dan tot hetgeen de Raad in zijn besluit 2010/130 uitdrukkelijk beslist heeft. Aan de vaststelling dat de Raad zich over bepaalde middelen niet heeft uitgesproken kan dus niet de conclusie verbonden worden dat de Raad deze middelen ontvankelijk, niet ontvankelijk, gegrond of niet gegrond zou hebben bevonden.

Het middel is niet gegrond.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op de schending van de motiveringsverplichting.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen nieuwe motivering werd gegeven. Dezelfde argumenten werden herhaald met veel meer woorden. Verzoekende partij verwijst naar diverse passages uit de motivering. Het meermaals vermelde 'grondig besproken' blijkt niet uit de feiten. De beroepscommissie is na de uitspraak van de Raad niet meer samengekomen.

Er werd geen enkel nieuw argument te gronde aangevoerd dan reeds vermeld in de eerste beslissing van de interne beroepsinstantie.

De verwerende partij stelt hiertegenover ondermeer dat verzoekende partij nergens precies aanwijst aan wat er zou ontbreken aan de motivering en welke aannames van verwerende partij onvoldoende zouden zijn gemotiveerd.

Verwerende partij stelt dat er geen foutieve gegevens wat haar studievoortgang betreft zijn opgenomen. Dat er wel degelijk is geantwoord wat de toegepaste deliberatiecriteria betreft (een 7/20 is in het verleden delibereerbaar geweest) en dat het telefoongesprek in dit verband wel correct is begrepen.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, heeft de interne beroepsinstantie haar beslissing gemotiveerd rekening houdend met de overwegingen van de Raad in zijn beslissing 2010/130. De interne beroepsinstantie heeft met name rekening gehouden met de studieresultaten en studievoortgang van de verzoekende partij tijdens haar bacheloropleiding, en heeft zich ook uitgesproken over het verband tussen de opleidingsonderdelen en De overwegingen in dat verband zijn met zoveel woorden opgenomen in de bestreden beslissing.

Het middel, dat ervan uitgaat dat de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met de uitspraak van de Raad 2010/130, is niet gegrond.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een zesde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *vooreerst* dat er nog steeds geen rekening is gehouden met het 'geheel der omstandigheden'. Voor iedereen die dit begrip correct interpreteert is dit onlogisch.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat het niet redelijk is om te blijven ontkennen dat er verband bestaat tussen beide vakken. Verwerende partij stelt verkeerdelijk dat het slagen voor AOR niets zegt over de competenties van het vak OR. Hiertoe baseert zij zich op het feit dat verzoekende partij slechts 7/20 behaalde voor OR en op het vak AOR een 15/20.

Het bekijken van de begin- en eindcompetenties van beide vakken toont aan dat er een aanzienlijk verband is ondanks de uiteenlopende scores. Het resultaat van 15/20 geeft een redelijke en voldoende indicatie van de competenties van het vak OR.

Er bestaan andere redenen die een slechte score op het vak OR kunnen verantwoorden zoals bv. de examenvorm.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat de stelling zoals wordt geponeerd dat ingeval verzoekende partij een 7/20 had behaald er geen probleem zou stellen om te delibereren niet redelijk is. Verzoekende partij heeft in het verleden reeds een 9/20 behaald Volgens het OER zou ook een kleiner tekort niet delibererbaar zijn. Een kleiner tekort kan bovendien de 'uitzonderlijke omstandigheden' niet verantwoorden.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat het argument 'studiebelasting' niet geldig is omwille ondermeer van feitelijk foutief; er is geen verband tussen studiebelasting en niet slagen; de niet toegestane manier om zich met een creditcontract in te schrijven voor vakken....

Verzoekende partij stelt *ten vijfde* dat de beslissing duidelijk is genomen uitgaand van de premisse dat een 7/20 niet delibererbaar is en er bijgevolg geen sprake kan zijn van een 'uitzonderlijke omstandigheid'.

Verzoekende partij wijst tenslotte op de zeer zware gevolgen die een niet deliberatie met zich meebrengt. Ondanks een bijna perfect afgewerkte studie na 5 jaar hard werk blijft verzoekende partij tenslotte met enkel een diploma secundair onderwijs achter.

De gevolgen zijn te groot in vergelijking met het voorliggend tekort.

Verwerende partij verwijst wat dit middel betreft naar de beperkte beoordelingbevoegdheid van de Raad die enkel ingeval een beslissing 'kennelijk onredelijk' is tot vernietiging kan besluiten wat door de verzoekende partij niet is aangetoond.

Verwerende partij weerlegt de verschillende argumenten van verzoekende partij:

- Er werd wel degelijk een onderzoek gedaan of verzoekende partij over de nodige de competenties beschikte;
- De vraag over de schending openbare orde door een diploma toe te kennen van handelsingenieur ingeval voor een opleidingsonderdeel slechts 7/20 werd behaald was niet aan de orde en is niet beantwoord.
- Verwerende partij heeft nooit ontkend dat er een verband is tussen beide opleidingsonderdelen en dit argument mist feitelijke grondslag. Het feit dat de eindcompetenties op het ene vak zijn behaald bewijst echter niet dat ook de competenties voor het andere vak zijn behaald.
- Er is nergens aangetoond dat zij wel degelijk met een 9/20 zou gedelibereerd zijn geworden;
- Verzoekende partij blijft wel degelijk 3 maal steken op een 7/20;
- Verwerende partij wijst op het feit dat wel degelijk een studiebelasting van 84 studiepunten diende afgewerkt te worden maar dat niettemin ook zonder het argument van de studiebelasting de beslissing afdoende werd gemotiveerd;
- De bewering dat de interne beroepscommissie er van uit gaat dat een 7/20 niet delibererbaar is en geen uitzonderlijke omstandigheden in rekening kunnen gebracht worden wordt feitelijk niet gestaafd en is hypothetisch.
- de grote gevolgen gezien momenteel nog geen diploma is uitgereikt dienen gerelativeerd te worden gezien verzoekende partij op dit ogenblik al aan het werk is waar ze voor had gesolliciteerd.

Verzoekende partij vraagt tot slot expliciet aan de Raad om naast de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur welk op zich reeds voldoende is om tot vernietiging te besluiten ook het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht expliciet te weerhouden.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is er zich van bewust dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

In deze zaak was de interne beroepsinstantie van mening dat het in het geval van de verzoekende partij geen bijzondere omstandigheden waren die konden verantwoorden dat de verzoekende partij ondanks het resultaat 7/20 voor het opleidingsonderdeel toch geslaagd kon worden verklaard voor haar bacheloropleiding.

Daar het begrip uitzonderlijke omstandigheden niet nader omschreven wordt, dient het in zijn spraakgebruikelijke betekenis te worden begrepen.

De Raad stelt voorop dat het feit dat een student slechts een – niet tolereerbare – onvoldoende haalt op zich geen uitzonderlijke omstandigheid uitmaakt. Stellen dat een onvoldoende, op zichzelf genomen, een uitzonderlijke omstandigheid uitmaakt komt erop neer de deliberatiecriteria te wijzigen, en dat kan niet de draagwijdte zijn van dat begrip.

Uitzonderlijke omstandigheden zullen in de regel betrekking hebben op de persoonlijke omstandigheden waarin een student verkeert en waaruit redelijkerwijze kan worden afgeleid dat de betrokken student ondanks het tekort geacht kan worden de voor de opleiding vereiste competenties te bezitten. Uitzonderlijke omstandigheden kunnen echter ook te maken hebben met het studietraject dat een student doorlopen heeft. In de zaak 2010/130 had de Raad in dat verband gewezen op de hele bacheloropleiding van de verzoekende partij en het feit dat zij voor het mastervak 15/20 behaald had.

De interne beroepsinstantie heeft beide elementen onderzocht. Wat betreft het geheel van de bacheloropleiding van de verzoekende partij blijkt dat deze ook voor andere opleidingsonderdelen dan niet probleemloos verlopen is, en terecht heeft de interne beroepsinstantie daarin geen uitzonderlijke omstandigheden ontwaart.

Wat het mastervak betreft, verwijst de interne beroepsinstantie naar de overwegingen in de beslissing van 13 oktober 2010, en voegt eraan toe dat het goede resultaat voor dat vak blijkaar weinig tot niets heeft bijgedragen aan de prestaties voor.....

De stelling van de verwerende partij dat er een verschil is tussen beide opleidingsonderdelen is terecht, en het is evident dat er geen lineair verband is, in die zin dat het resultaat van het toegepaste opleidingsonderdeel in het verlengde moet liggen van het theoretische opleidingsonderdeel. De Raad kan er evenwel niet omheen dat in de ECTS fiche voor het opleidingsonderdeel als begincompetentie vereist wordt Operationeel onderzoek (3^e jaar bachelor). Mede in het licht van de vaststelling dat de verzoekende partij vervolgens voor dit opleidingsonderdeel 15/20 heeft behaald (en ook al is dat cijfer het gemiddelde van een individuele 11,43/20 en een collectieve 17,30/20 voor het groepswerk) gaat het de grenzen van de redelijkheid te buiten om te stellen dat er geen sprake is van uitzonderlijke omstandigheden. De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij toestemming gegeven om zich in te schrijven voor het vak, en als zij van mening was dat dit niet kon omdat zij de begincompetenties voor dit opleidingsonderdeel niet bezat, dan had zij die inschrijving moeten weigeren. Nu zij, ondanks het onbetwist bij de aanvang ontbreken van die begincompetentie, de verzoekende partij toch toelating heeft gegeven om dat opleidingsonderdeel te volgen, en deze vervolgens voor dit opleidingsonderdeel een meer dan behoorlijk resultaat heeft behaald, kan de verwerende partij redelijkerwijze niet volhouden

dat de verzoekende partij niet heeft aangetoond de vereiste begincompetentie te bezitten, en is er sprake van uitzonderlijke omstandigheden.

Het zesde middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 14 december 2010 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd. De bevoegde instantie neemt uiterlijk op 26 februari 2011 een nieuwe beslissing.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 januari 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] R.Stvb.nr.2010/130

^[2] Dit decreet is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 augustus 2009, en artikel V.54 is blijkens artikel V.67 in werking getreden op 1 september 2009.

Rolnr. 2011/004 - 25 januari 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 25 januari 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van de buitengewone examencommissie van 21 december 2010 waarbij de beslissing van de examencommissie van 7 december 2010 om 0/20 toe te kennen voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]', werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het derde jaar van de opleiding Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Marketing, van het studiegebied Handelswetenschappen en Bedrijfskunde.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van 7 december 2010 voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'. Verzoekende partij werd toen ook gehoord door de examencommissie.

Verzoekende partij diende plaats te nemen aan een tafel, waarna enige tijd later haar medestudent diende plaats te nemen, weze het dat de beide elk aan één uiteinde van de tafel dienden te zitten. Zij zaten enkele meters van elkaar verwijderd. Naar het einde van het examen toe meldde één van de toezichthouders dat zij "gepraat" had. Verzoekende partij diende "in potlood" verder te werken.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 9 december 2010 een intern beroep in bij het Hoofd Studentenzaken van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij werd op 21 december 2010 gehoord door de buitengewone examencommissie.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 23 december 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...De examencommissie is van mening dat de student een onregelmatigheid heeft begaan omdat:

- de lector met zekerheid kan zeggen dat hij communicatie tussen de betrokken studenten heeft opgemerkt. De studenten zaten naar elkaar toe gedraaid en hadden oogcontact, hoewel zij een examenplaats naast elkaar toegewezen gekregen hadden.*
- de lector uit het non-verbale gedrag van de studenten kon afleiden dat de studenten zich betrappt voelden op het moment dat hij zich omdraaide en in hun richting keek. (De studenten veranderen snel van houding op het moment dat de lector zich naar hen toedraait)...*

De examencommissie beschouwt de getuigenis van de lector als een correcte weergave van de feiten, aangezien de toezichter deze melding louter deed in het kader van zijn formele plicht onregelmatigheden aan de ombuds te melden en geen enkel belang heeft bij een leugen."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 23 december 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 januari 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 10 december 2010. De beslissing werd op 23 december 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 23 december 2010 verstuurd.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 januari 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 23 december 2010. Verzoekende partij heeft op 27 december 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf

kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 28 december 2010. De termijn eindigde op 1 januari 2011 maar aangezien dit een wettelijke feestdag is en een zaterdag, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zijnde 3 januari 2011.

Het beroep van 3 januari 2011 werd derhalve tijdig ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing uitsluitend verwijst naar de beweerde vaststellingen van de toezichthoudende lector maar op geen enkel ogenblik gewag maakt van een mondelinge communicatie tussen de verzoekende partij en haar medestudente. Er wordt enkel gesproken over beweerd "oogcontact" tussen beide studenten en over het feit dat de lector uit het "non-verbale gedrag" van de beide kon afleiden dat zij zich betrappt voelden. In haar initiële beslissing had de instelling het nog over "praten" zodat een contradictie in de houding van de instelling te ontwaren valt.

Verzoekende partij werpt op dat de bestreden beslissing op geen enkele manier probeert om de beweerde vaststellingen te objectiveren. Zo zou kunnen gedacht worden aan een confrontatie tussen studenten of aan een verhoor van de andere deelnemers,...Ook zou een analyse van de onderscheiden examenkopijen daaromtrent duidelijkheid kunnen gecreëerd hebben. Nu schijnt alles gebaseerd op het aanvoelen van de toezichthouder en voelt dit aan als willekeur. Tevens wordt niet geantwoord op de door haar opgeworpen grieven.

Verzoekende partij merkt tenslotte op dat de bestreden beslissing verder gaat dan de initiële beslissing. Deze laatste stelde enkel dat de minimale sanctie werd opgelegd, nl. een 0/20 voor desbetreffende opleidingsonderdeel terwijl de bestreden beslissing echter het volledige opleidingsprogramma betreft in haar oordeel.

Verwerende partij stelt dat op het moment dat de toezichthouder zich omdraaide, hij op een afstand van enkele banken van de studenten stond. Hij draaide zich plots om en zag dat de twee studenten met elkaar praatten. Hij hoorde hen niet praten maar zag dat beide naar elkaar toegedraaid waren en zag hen wel duidelijk communiceren. Toen de studenten dit opmerkten, bogen zij hun hoofd vlug naar beneden. De student werd gevraagd hoe het kwam dat de toezichthouder de indruk had dat er gepraat werd waarop zij antwoordde dat zij de woordenschat uit het hoofd had geleerd en deze tijdens het examen in zichzelf opzegde.

Verwerende partij antwoordt dat de initiële examentuchtbeslissing geen voorwerp meer uitmaakt van de huidige procedure nu er een nieuwe beslissing werd genomen na intern beroep op 21 december 2010. De bestreden beslissing motiveert uitdrukkelijk "dat de lector met zekerheid kan zeggen dat hij communicatie tussen de betrokken studenten heeft opgemerkt." Hiernaast wordt tevens gemotiveerd dat het verwonderlijk is dat twee studenten die naast elkaar zaten toch naar elkaar toegedraaid waren en oogcontact hadden. Het betreft dan ook geen tegenstrijdigheid in de houding van de verwerende partij.

Verwerende partij werpt op dat de toezichthouder niet de lector is van het vak en ook geen deel uitmaakt van de examencommissie. Hij heeft geen belang bij de vaststelling van de onregelmatigheid en moet aanzien worden als een getuige. Indien de verwerende partij haar toezichthouders niet kan geloven, wordt zij verplicht om camera's te plaatsen. Tevens werd de verzoekende partij gehoord. Haar verklaring is niet geloofwaardig. Er werd niet gekozen voor een analyse aangezien de verzoekende partij nog maar weinig aanpassingen heeft aangebracht aan haar examen na de vaststelling van de communicatie. Om die reden werd slechts een 0/20 gegeven voor het desbetreffende opleidingsonderdeel en niet andere.

Verwerende partij stelt dat wel werd geantwoord op de grieven van de verzoekende partij en dat de procedure correct werd gevolgd. Zij was op de hoogte van de identiteit van de toezichthouder en de examentuchtbeslissing motiveert dat het bestaan van een onregelmatigheid op zich voldoende was op haar examen. De bewering dat de beslissing van 21 december 2010 verder gaat dan de eerste beslissing is onjuist aangezien de bestreden beslissing ook thans vermeldt dat de sanctie beperkt wordt tot een 0/20 voor het opleidingsonderdeel ".....".

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt niet toe aan de Raad om zelf de feiten vast te stellen. De Raad gaat wel na of de verwerende partij het bestaan en het tuchtrechtelijk karakter van de feiten redelijkerwijze als bewezen heeft kunnen beschouwen.

De verwerende partij kon op grond van de duidelijke en ondubbelzinnige verklaring van de toezichthoudende lector redelijkerwijze aannemen dat de beide studenten contact met elkaar hadden, en dat dergelijk contact, zonder voorafgaande toestemming van de toezichthouder, een onregelmatigheid in tuchtrechtelijke zin uitmaakte. Dat in eerste aanleg sprake was van "praten" en in beroep niet meer, doet niet af aan het duidelijke en ondubbelzinnige karakter van de verklaring van de toezichthouder die steeds verklaard heeft dat hij de studenten heeft zien praten maar niet horen praten. Aldus heeft de beroepsinstantie zijn verklaringen op een juiste wijze geïnterpreteerd.

De verzoekende partij werd gehoord over haar versie van de feiten, en de Raad ziet niet in wat een confrontatie tussen de verzoekende partij en de toezichthouder aan bijkomende relevante informatie zou hebben opgeleverd. Ook het feit dat de examenkopijen van beide studenten niet vergeleken werd is niet van aard de feitelijke bevindingen te ontcrachten. Ook al was het beter geweest dat een dergelijke vergelijking was gebeurd, dan nog zou de afwezigheid van gelijkenissen tussen beide kopijen niet beslissend zijn, aangezien het best mogelijk is dat het contact tussen beide studenten werd vastgesteld vooraleer ze nuttige informatie hadden kunnen uitwisselen.

Tenslotte, wat de beweerde strafverzwaring in beroep betreft, blijkt uit de door de verwerende partij bijgebrachte stukken dat deze klacht feitelijke grondslag mist.

De verzoekende partij vraagt ook om andere studenten en docenten te verhoren over het verloop van het examen. Deze vraag kan begrepen worden als een aanbod getuigen te horen. De Raad wijst dit aanbod af omdat noch de namen van de betrokken personen noch informatie over de feiten die ze hebben kunnen waarnemen wordt meegedeeld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet inziet om welke reden de vaststellende instantie een grondige wijziging in haar standpunt heeft doorgevoerd en haar eerste stellingen niet alleen lijkt af te zwakken en te nuanceren, maar zelfs compleet tegensprekt, nu er plots niet langer van 'praten' maar van 'oogcontact' en 'lichaamshouding' sprake lijkt te zijn.

Verzoekende partij werpt op dat ook de omvang van de sanctie haar kennelijk onredelijk lijkt. Bovendien wenst zij aan te stippen dat het examen uit twee delen bestond: een schriftelijk en mondeling gedeelte. Naar de verzoekende partij zou vernomen hebben, zou zij ook dit gedeelte met vrucht hebben afgelegd. Zij stelt zich de vraag waarom haar dat niet uitdrukkelijk gemeld werd en zij onverkort het examen mocht verderzetten. Bovendien stelt zich de vraag waarom de opgelegde sanctie dan het gehele examen betreft, zeker nu de

vakdocent blijkbaar weinig steunt op de beweerde vaststellingen van zijn collega. De loutere vaststellingen dat twee studenten naar elkaar kijken en eventueel hun houding veranderen, mag er toch niet ipso facto toe leiden om te veronderstellen dat zij gecommuniceerd zouden hebben over het examen dat zij op dat ogenblik aan het afleggen zijn.

Verwerende partij verwijst naar het bovengaande en stelt dat de bestreden beslissing ook melding maakt van communicatie, naast oogcontact en non-verbaal gedrag dat wijst op een begane onregelmatigheid. Tevens is van een verzwaring van de sanctie geen sprake aangezien in de beslissing van 21 december 2010 een 0/20 wordt gegeven voor één opleidingsonderdeel. De examentuchtcommissie beoordeelde de aard van de begane onregelmatigheid met inachtneming van de beginselen van redelijkheid en proportionaliteit.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Bij de bespreking van het eerste middel werd gesteld dat de bestreden beslissing een juiste interpretatie heeft gegeven aan de verklaring van de toezichthouder en met geen dubbelzinnigheid is behept.

Dat de verzoekende partij het examen mocht verder zetten is geen aanwijzing over de regelmatigheid ervan. Op dat moment staat immers nog niet vast dat er een sanctie zal volgen, en zo ja, welke sanctie, zodat er reden is het examen te laten verder zetten, zonder dat daaraan de conclusie verbonden mag worden dat het examen dus regelmatig is.

Dat het examen uit twee delen bestaat, en dat de verzoekende partij het mondelinge gedeelte, waarbij geen onregelmatigheid werd vastgesteld, met goed gevolg zou hebben afgelegd, doet er niet aan af dat de opgelegde sanctie op het gehele examen mocht betrekking hebben.

Het blijkt ook niet dat de opgelegde sanctie, gelet op de feiten die de verwerende partij redelijkerwijze als bewezen mocht beschouwen, onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de rechten van verdediging.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar het voorgaande en verwijst o.m. naar het betwistbare, contradictorische en louter subjectieve gehalte van de beweerde vaststellingen, die zij met klem tegensprekt. Bijkomend stipt zij aan dat zij geen kennis heeft gekregen van:

- de inhoud van het door haar afgelegde examen;
- de identiteit van de vaststellende lector;
- de samenstelling van de examencommissie en de Buitengewone Examencommissie.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij tot vier maal toe werd gehoord zodat de verzoekende partij niet kan volhouden dat zij zich niet heeft kunnen verdedigen. Verzoekende partij heeft wel kennis kunnen nemen van de inhoud van het examen voor zover dit relevant is aangezien de examentuchtbeslissing duidelijk stelt dat de verzoekende partij na de vastgestelde onregelmatigheid nog maar weinig aanvulde op het examen. Verzoekende partij kreeg de kans om haar examen in te zien maar zij had voldoende met het weten van de punten. Verzoekende partij heeft nooit gevraagd naar de identiteit van de toezichter. Verwerende partij is tenslotte niet verplicht om de samenstelling van de examentuchtcommissie vooraf mede te delen aan de verzoekende partij.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Hiervoor werd al vastgesteld dat de verklaring van de toezichthouder duidelijk en ondubbelzinnig is, en dat de bestreden beslissing niet daarmee in strijd is.

Voorts is het, in het kader van een betwisting over een tuchtsanctie waarbij voor een bepaald examen 0/20 als sanctie wordt opgelegd, zonder belang of de student dat examen al dan niet heeft mogen inkijken.

De verwerende partij is evenmin verplicht op voorhand de identiteit van de betrokken toezichthouder en van de leden van de tuchtorganen mee te delen. De verzoekende partij toont niet aan dat zij daarom heeft gevraagd. Nu de identiteit van deze personen, in het kader van de procedure voor de Raad, aan de verzoekende partij wel bekend is, voert zij evenmin aan dat zij gronden had om een of meer van deze personen te wraken.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 21 december 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 januari 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/005 - 25 januari 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 25 januari 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van de buitengewone examencommissie van 21 december 2010 waarbij de beslissing van de examencommissie van 7 december 2010 om 0/20 toe te kennen voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]', werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het derde jaar van de opleiding Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Marketing, van het studiegebied Handelswetenschappen en Bedrijfskunde.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van 7 december 2010 voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'. Verzoekende partij werd toen ook gehoord door de examencommissie.

Het examen werd afgelegd in een refter waar een vijftigtal studenten uit verschillende richtingen verschillende examens aflegde. Verzoekende partij diende plaats te nemen aan dezelfde tafel als haar medestudente, weze het dat de beide elk aan één uiteinde van de tafel dienden te zitten. Zij zaten enkele meters van elkaar verwijderd. Naar het einde van het examen toe meldde één van de toezichthouders dat zij "gepraat" had. Verzoekende partij diende "in potlood" verder te werken.

Op uitdrukkelijke vraag van de docent, maakte de verzoekende partij bij mailbericht van 15 november 2010 haar versie van de feiten over. De docent repliceerde dat hij zijn bemerkingen doorgestuurd had naar de dienst Studentenzaken van de

Op 7 december 2010 werd de verzoekende partij gehoord door de examencommissie.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 december 2010 een intern beroep in bij het Hoofd Studentenzaken van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij werd op 21 december 2010 gehoord door de buitengewone examencommissie.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 23 december 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...De examencommissie is van mening dat de student een onregelmatigheid heeft begaan omdat:

- de lector met zekerheid kan zeggen dat hij communicatie tussen de betrokken studenten heeft opgemerkt. De studenten zaten naar elkaar toe gedraaid en hadden oogcontact, hoewel zij een examenplaats naast elkaar toegewezen gekregen hadden.*
- de lector uit het non-verbale gedrag van de studenten kon afleiden dat de studenten zich betrappt voelden op het moment dat hij zich omdraaide en in hun richting keek. (De studenten veranderen snel van houding op het moment dat de lector zich naar hen toedraait)...*
- Net deze aspecten die de lector met zekerheid heeft gezien, worden door de studenten ontkend.*

De examencommissie beschouwt de getuigenis van de lector als een correcte weergave van de feiten, aangezien de toezichter deze melding louter deed in het kader van zijn formele plicht onregelmatigheden aan de ombuds te melden en geen enkel belang heeft bij een leugen. Na hun communicatie heeft de studente niet veel meer aangepast in hun examen (sic). Het feit dat er communicatie was, is een onregelmatigheid op zich, ongeacht of deze communicatie ging over de leerstof of niet."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 23 december 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 januari 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 15 december 2010. De beslissing werd op 23 december 2010 genomen en per aangetekend schrijven van 23 december 2010 verstuurd.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 januari 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 23 december 2010. Verzoekende partij heeft op 27 december 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 28 december 2010. De termijn eindigde op 1 januari 2011 maar aangezien dit een wettelijke feestdag is en een zaterdag, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zijnde 3 januari 2011.

Het beroep van 3 januari 2011 werd derhalve tijdig ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing uitsluitend verwijst naar de beweerde vaststellingen van de toezichthoudende lector maar op geen enkel ogenblik gewag maakt van een mondelinge communicatie tussen de verzoekende partij en haar medestudente. Er wordt enkel gesproken over beweerd "oogcontact" tussen beide studenten en over het feit dat de lector uit het "non-verbale gedrag" van de beide. In haar initiële beslissing had de instelling het nog over "praten" zodat een contradictie in de houding van de instelling te ontwaren valt.

Verzoekende partij werpt op dat de bestreden beslissing op geen enkele manier probeert om de beweerde vaststellingen te objectiveren. Zo zou kunnen gedacht worden aan een confrontatie tussen studenten of aan een verhoor van de andere deelnemers,...Ook zou een analyse van de onderscheiden examenkopijen daaromtrent duidelijkheid kunnen gecreëerd hebben. Nu schijnt alles gebaseerd op het aanvoelen van de toezichthouder en voelt dit aan als willekeur. Tevens wordt niet geantwoord op de door haar opgeworpen grieven tegen de initiële examentuchtbeslissing. Zo werd formeel gevraagd mede te delen:

- met wie zij gesproken zou hebben;
- wat de inhoud van deze communicatie zou geweest zijn;
- wat de invloed van deze communicatie op het examen zou geweest zijn;
- wat de identiteit van de vaststellende instantie is;
- waarom de voorgeschreven procedure bij fraude niet gevolgd werd.

Verzoekende partij merkt tenslotte op dat de bestreden beslissing verder gaat dan de initiële beslissing. Deze laatste stelde enkel dat de minimale sanctie werd opgelegd, nl. een 0/20 voor desbetreffende opleidingsonderdeel terwijl de bestreden beslissing echter het volledige opleidingsprogramma betreft in haar oordeel.

Verwerende partij stelt dat op het moment dat de toezichthouder zich omdraaide, hij op een afstand van enkele banken van de studenten stond. Hij draaide zich plots om en zag dat de twee studenten met elkaar praatten. Hij hoorde hen niet praten maar zag dat beide naar elkaar toegedraaid waren en zag hen wel duidelijk communiceren. Toen de studenten dit opmerkten, bogen zij hun hoofd vlug naar beneden. De student werd gevraagd hoe het kwam dat de toezichthouder de indruk had dat er gepraat werd waarop zij antwoordde dat zij aan het rondkijken was op het moment dat de toezichter had opgemerkt en dat hij plots voor haar stond.

Verwerende partij antwoordt dat de initiële examentuchtbeslissing geen voorwerp meer uitmaakt van de huidige procedure nu er een nieuwe beslissing werd genomen na intern beroep op 21 december 2010. De bestreden beslissing motiveert uitdrukkelijk "dat de lector met zekerheid kan zeggen dat hij communicatie tussen de betrokken studenten heeft opgemerkt." Hiernaast wordt tevens gemotiveerd dat het verwonderlijk is dat twee studenten die naast elkaar zaten toch naar elkaar toegedraaid waren en oogcontact hadden. Het betreft dan ook geen tegenstrijdigheid in de houding van de verwerende partij.

Verwerende partij werpt op dat de toezichthouder niet de lector is van het vak en ook geen deel uitmaakt van de examencommissie. Hij heeft geen belang bij de vaststelling van de onregelmatigheid en moet aanzien worden als een getuige. Indien de verwerende partij haar toezichthouders niet kan geloven, wordt zij verplicht om camera's te plaatsen. Tevens werd de verzoekende partij gehoord. Haar verklaring is niet geloofwaardig. Er werd niet gekozen voor een analyse aangezien de verzoekende partij nog maar weinig aanpassingen heeft aangebracht aan haar examen na de vaststelling van de communicatie. Om die reden werd slechts een 0/20 gegeven voor het desbetreffende opleidingsonderdeel en niet andere.

Verwerende partij stelt dat wel werd geantwoord op de grieven van de verzoekende partij en dat de procedure correct werd gevolgd. Zij was op de hoogte van de identiteit van de toezichthouder en de examentuchtbeslissing motiveert dat het bestaan van een onregelmatigheid op zich voldoende was op haar examen. De inhoud van de communicatie is door de verwerende partij niet bekend zodat zij hierover geen informatie kan verstrekken. De inbeslagname van betwiste stukken gebeurt wanneer er spiekbrieven of ander verboden materiaal wordt opgemerkt. In casu was dit niet het geval. De bewering dat de beslissing van 21 december 2010 verder gaat dan de eerste beslissing is onjuist aangezien de bestreden beslissing ook thans vermeldt dat de sanctie beperkt wordt tot een 0/20 voor het opleidingsonderdeel ".....".

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt niet toe aan de Raad om zelf de feiten vast te stellen. De Raad gaat wel na of de verwerende partij het bestaan en het tuchtrechtelijk karakter van de feiten redelijkerwijze als bewezen heeft kunnen beschouwen.

De verwerende partij kon op grond van de duidelijke en ondubbelzinnige verklaring van de toezichthoudende lector redelijkerwijze aannemen dat de beide studenten contact met elkaar hadden, en dat dergelijk contact, zonder voorafgaande toestemming van de toezichthouder, een onregelmatigheid in tuchtrechtelijke zin uitmaakte. Dat in eerste aanleg sprake was van "praten" en in beroep niet meer, doet niet af aan het duidelijke en ondubbelzinnige karakter van de verklaring van de toezichthouder die steeds verklaard heeft dat hij de studenten heeft zien praten maar niet horen praten. Aldus heeft de beroepsinstantie zijn verklaringen op een juiste wijze geïnterpreteerd.

De verzoekende partij werd gehoord over haar versie van de feiten, en de Raad ziet niet in wat een confrontatie tussen de verzoekende partij en de toezichthouder aan bijkomende relevante informatie zou hebben opgeleverd. Ook het feit dat de examenkopijen van beide studenten niet vergeleken werd is niet van aard de feitelijke bevindingen te ontcrachten. Ook al was het beter geweest dat een dergelijke vergelijking was gebeurd, dan nog zou de afwezigheid van gelijkenissen tussen beide kopijen niet beslissend zijn, aangezien het best

mogelijk is dat het contact tussen beide studenten werd vastgesteld vooraleer ze nuttige informatie hadden kunnen uitwisselen.

Tenslotte, wat de beweerde strafverzwaring in beroep betreft, blijkt uit de door de verwerende partij bijgebrachte stukken dat deze klacht feitelijke grondslag mist.

De verzoekende partij vraagt ook om andere studenten en docenten te verhoren over het verloop van het examen. Deze vraag kan begrepen worden als een aanbod getuigen te horen. De Raad wijst dit aanbod af omdat noch de namen van de betrokken personen noch informatie over de feiten die ze hebben kunnen waarnemen wordt meegedeeld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet inziet om welke reden de vaststellende instantie een grondige wijziging in haar standpunt heeft doorgevoerd en haar eerste stellingen niet alleen lijkt af te zwakken en te nuanceren, maar zelfs compleet tegenspreekt, nu er plots niet langer van 'praten' maar van 'oogcontact' en 'lichaamshouding' sprake lijkt te zijn.

Verzoekende partij werpt op dat ook de omvang van de sanctie haar kennelijk onredelijk lijkt. Bovendien wenst zij aan te stippen dat het examen uit twee delen bestond: een schriftelijk en mondeling gedeelte. Naar de verzoekende partij zou vernomen hebben, zou zij ook dit gedeelte met vrucht hebben afgelegd. Zij stelt zich de vraag waarom haar dat niet uitdrukkelijk gemeld werd en zij onverkort het examen mocht verderzetten. Bovendien stelt zich de vraag waarom de opgelegde sanctie dan het gehele examen betreft, zeker nu de vakdocent blijkbaar weinig steunt op de beweerde vaststellingen van zijn collega. Verzoekende partij verwijst op dit punt overigens uitdrukkelijk naar haar beroepschrift van 14 december 2010 waarin zij reeds aanhaalde dat de in het examenreglement voorgeschreven procedure in geval van fraude niet gevolgd werd. Het 'betwiste stuk' werd immers niet in beslag genomen conform artikel van het examenreglement. Hierdoor leek haar aanvankelijke aanvoelen dat de toezichthoudende lector een grapje maakte, enkel bevestigd.

De loutere vaststellingen dat twee studenten naar elkaar kijken en eventueel hun houding veranderen, mag er toch niet ipso facto toe leiden om te veronderstellen dat zij gecommuniceerd zouden hebben over het examen dat zij op dat ogenblik aan het afleggen zijn.

Verwerende partij verwijst naar het bovengaande en stelt dat de bestreden beslissing ook melding maakt van communicatie, naast oogcontact en non-verbaal gedrag dat wijst op een begane onregelmatigheid. Tevens is van een verzwaring van de sanctie geen sprake aangezien in de beslissing van 21 december 2010 een 0/20 wordt gegeven voor één opleidingsonderdeel. De examentuchtcommissie beoordeelde de aard van de begane onregelmatigheid met inachtneming van de beginselen van redelijkheid en proportionaliteit.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Bij de bespreking van het eerste middel werd gesteld dat de bestreden beslissing een juiste interpretatie heeft gegeven aan de verklaring van de toezichthouder en met geen dubbelzinnigheid is behept.

Dat de verzoekende partij het examen mocht verder zetten is geen aanwijzing over de regelmatigheid ervan. Op dat moment staat immers nog niet vast dat er een sanctie zal volgen, en zo ja, welke sanctie, zodat er reden is het examen te laten verder zetten, zonder dat daaraan de conclusie verbonden mag worden dat het examen dus regelmatig is.

Dat het examen uit twee delen bestaat, en dat de verzoekende partij het mondelinge gedeelte, waarbij geen onregelmatigheid werd vastgesteld, met goed gevolg zou hebben afgelegd, doet er niet aan af dat de opgelegde sanctie op het gehele examen mocht betrekking hebben.

Het blijkt ook niet dat de opgelegde sanctie, gelet op de feiten die de verwerende partij redelijkerwijze als bewezen mocht beschouwen, onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de rechten van verdediging.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar het voorgaande en verwijst o.m. naar het betwistbare, contradictorische en louter subjectieve gehalte van de beweerde vaststellingen, die zij met klem tegenspreekt. Bijkomend stipt zij aan dat zij geen kennis heeft gekregen van:

- de inhoud van het door haar afgelegde examen;
- de identiteit van de vaststellende lector;
- de samenstelling van de examencommissie en de Buitengewone Examencommissie.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij tot vier maal toe werd gehoord zodat de verzoekende partij niet kan volhouden dat zij zich niet heeft kunnen verdedigen. Verzoekende partij heeft wel kennis kunnen nemen van de inhoud van het examen voor zover dit relevant is aangezien de examentuchtbeslissing duidelijk stelt dat de verzoekende partij na de vastgestelde onregelmatigheid nog maar weinig aanvulde op het examen. Verzoekende partij kreeg de kans om haar examen in te zien maar zij had voldoende met het weten van de punten. Verzoekende partij heeft nooit gevraagd naar de identiteit van de toezichter. Verwerende partij is tenslotte niet verplicht om de samenstelling van de examentuchtcommissie vooraf mede te delen aan de verzoekende partij.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Hiervoor werd al vastgesteld dat de verklaring van de toezichthouder duidelijk en ondubbelzinnig is, en dat de bestreden beslissing niet daarmee in strijd is.

Voorts is het, in het kader van een betwisting over een tuchtsanctie waarbij voor een bepaald examen 0/20 als sanctie wordt opgelegd, zonder belang of de student dat examen al dan niet heeft mogen inkijken.

De verwerende partij is evenmin verplicht op voorhand de identiteit van de betrokken toezichthouder en van de leden van de tuchtorganen mee te delen. De verzoekende partij toont niet aan dat zij daarom heeft gevraagd. Nu de identiteit van deze personen, in het kader van de procedure voor de Raad, aan de verzoekende partij wel bekend is, voert zij evenmin aan dat zij gronden had om een of meer van deze personen te wraken.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van 21 december 2010 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 januari 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/006 - 25 januari 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 25 januari 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

meester [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het uitblijven van een nieuwe beslissing, te nemen door de bevoegde instantie van de verwerende partij, in overeenstemming met het besluit nr. 2010/131 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van 9 december 2010.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven voor de opleiding Ingenieurwetenschappen-architectuur waarbij ze een samengesteld pakket volgt bestaande uit vakken van zowel de hogere masterjaren als uit het derde jaar bachelor.

Verzoekende partij slaagde voor alle opleidingsonderdelen met uitzondering evenwel van het vak architectuurontwerp, waarvoor verschillende opdrachten moesten worden uitgewerkt. Zowel in de eerste zitting als de tweede zitting behaalde zij een 9/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 september 2010 een intern beroep in bij Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 13 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...De interne Beroepscommissie heeft inzage verkregen in de argumenten die ten grondslag liggen aan de beoordeling van de examenopdracht. Het oordeel van alle begeleiders over de ontwerpprestaties van de betrokken student was unaniem. De commissie is van oordeel dat de geleverde beoordeling een redelijke puntentoekenning betekent in relatie tot de vastgestelde prestaties en een voldoende onderbouwing inhoudt van het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel Architectuurontwerpen 3. Op basis van de beoordelingsformulier besluit de interne beroepscommissie dat het examencijfer gebaseerd is op een genuanceerde beoordeling van de ontwerpprestatie van de student. Het beoordelingsverslag maakt deel uit van deze beslissing.

Voor zover de student onvoldoende zou zijn begeleid en hem onvoldoende duidelijk zou zijn gewezen op de negatieve aspecten van zijn werk en werkwijze merkt de commissie op dat het vaste rechtspraak is van de raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen dat een gebrek in de begeleiding niet kan worden ingeroepen als argument om de correctheid van het examencijfer te betwisten, behoudens uitzonderlijke gevallen."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 21 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2010/131 van 9 december 2010 verklaarde de Raad dit beroep gegrond:

"...Wat betreft de inhoudelijke motivering dient te worden vastgesteld voor de prestaties doorheen het jaar gedetailleerd en precies zijn en de Raad ziet niet in dat deze motivering op onjuiste feiten of een onjuiste appreciatie zouden steunen. De motieven die in de bestreden beslissing gegeven worden voor de beoordeling van het ontwerp zijn eveneens gedetailleerd en relevant, maar geven niet aan waarom ondanks de door de verzoekende partij aangebrachte wijzigingen aan het ontwerp de prestatie niet beter was dan die van de eerste examenkans. Dit gebrek is des te ernstiger omdat elke verantwoording van de evaluatie van de eerste examenkans ontbreekt..."

Het besluit werd ter kennis gebracht per e-mail van 10 december 2010 en per aangetekend schrijven.

3.6. Op 10 december 2010 deelde de verwerende partij aan de verzoekende partij per e-mail mee dat de Interne Beroepscommissie de zaak opnieuw zou behandelen op 14 december 2010. Aan de verzoekende partij werd de mogelijkheid gegeven een bijkomende toelichting te geven, schriftelijk of mondeling, tegen ten laatste 13 december 2010.

Verzoekende partij kreeg pas op 13 december 2010 kennis van dit bericht en heeft op diezelfde dag nog een schriftelijke toelichting bezorgd aan de verwerende partij. Verzoekende partij heeft sindsdien niets meer vernomen.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 27 december 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

Op 20 januari 2011 heeft de verwerende partij de verzoekende partij per e-mail in het bezit gesteld van de nieuwe beslissing.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.22 van het Aanvullingsdecreet^[1] vervalt de verplichting om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbepaling genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad. In die zin heeft de verzoekende partij terecht een extern beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 december 2010 tegen het uitblijven van een beslissing in opvolging van het besluit 2010/131 van de Raad. Verwerende partij was ertoe gehouden een nieuwe beslissing te nemen op 20 december 2010. Verzoekende partij heeft op 27 december 2010 een beroep ingesteld en dit binnen de vijf kalenderdagen. Vermits de laatste dag van de termijn een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag.

Het beroep werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

3.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij is van oordeel dat de Raad enkel bevoegd is om te oordelen over beroepen tegen een studievoortgangsbepaling en niet tegen het uitblijven van een beslissing over een ingesteld intern beroep. Op 14 december 2010 was er een tussenbeslissing genomen weze het dat deze niet in een formele akte was gegoten en evenmin werd meegedeeld aan de verzoekende partij. Intussen heeft de verwerende partij een nieuwe beslissing genomen over het ingestelde interne beroep die aan de verzoekende partij werd meegedeeld per e-mail van 20 januari 2011 en ook per aangetekende brief zal worden bezorgd. Volgens de verwerende partij is het voorliggende beroep dan ook zonder voorwerp.

Verzoekende partij stelt dat zij alle belang heeft om de zaak terug voor de Raad te leggen aangezien zij belangrijke credits verliest door het feit dat zij niet geslaagd werd verklaard.

3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is enkel bevoegd om te oordelen over beroepen tegen een studievoortgangsbepaling. Wanneer na een door de Raad uitgesproken vernietiging de verwerende partij geen beslissing neemt binnen de door de Raad bepaalde termijn, is het uitblijven van een beslissing binnen die termijn geen studievoortgangsbepaling in de zin van het Aanvullingsdecreet. De Raad is niet bevoegd om kennis te nemen van dit beroep.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 25 januari 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Zitting van 10 februari 2011

Rolnr. 2011/007 - 10 februari 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,,

waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 10 februari 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

.....

.....

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad heeft de partijen gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie van 15 december 2011 waarbij zij niet geslaagd is verklaard.

Verzoekende partij vordert de vernietiging van de beslissing van de examencommissie en vraagt dat de verwerende partij een nieuwe beslissing zou nemen waarbij het de examencommissie verboden wordt om rekening te houden met het deliberatiecriterium dat afwijkt van het Algemeen Onderwijs- en Examenreglement.

Zij vraagt de examencommissie te verplichten om rekening te houden met het feit dat de behaalde tekorten binnen de in het algemeen Algemeen Onderwijs- en Examenreglement gestelde deliberatiecriteria vallen zodat haar het diploma van bachelor met onderscheiding moet worden uitgereikt.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen, optie Bedrijfskunde. Verzoekende partij is als student onderworpen aan het systeem dat men niet jaarlijks debiteert maar dat slecht gedebiteerd wordt aan het einde van de driejarige bacheloropleiding.

Verzoekende partij behaalde een gemiddeld resultaat van 67 % met op drie opleidingsonderdelen een tekort van 9/20. De tekorten werden behaald op een opleidingsonderdeel in het eerste, het tweede resp. het derde opleidingsjaar. Het betrof telkens een opleidingsonderdeel met een studieomvang van 6 studiepunten zodat, finaal, voor 18 studiepunten geen credit werd behaald.

Op 17 september 2010 werd de verzoekende partij niet-geslaagd verklaard. Tegen deze beslissing stelde verzoekende partij op 21 september 2010 een verzoek tot heroverweging in dat bij brief van 28 september 2010 ongegrond werd bevonden. Nadat de verzoekende partij op 8 oktober 2010 een extern beroep heeft ingesteld ging de examencommissie op 21 oktober 2010 over tot intrekking van de voormelde beslissing op intern beroep.

Bij besluit R.Stvb.nr. 2010/098 verklaarde de Raad het ingestelde beroep zonder voorwerp:

'Gelet op het feit dat de examenbeslissing die het voorwerp uitmaakt van voorliggend verzoekschrift door verwerende partij in de loop van de procedure voor de Raad werd ingetrokken en gelet op het feit dat de verwerende partij een nieuwe beslissing zal nemen.'

3.2. Verzoekende partij werd opnieuw gehoord en de examencommissie nam op 26 oktober 2010 een nieuwe beslissing op intern beroep.

In deze beslissing werd gesteld dat:

"De kwantitatieve deliberatienormen (maximaal 3 tekortpunten gespreid over opleidingsonderdelen ten belope van maximaal in totaal 12 studiepunten) van de faculteit TEW werden niet gehaald. De doelstellingen van de opleiding TEW-BK zijn niet globaal verwezenlijkt doordat de competenties in de leerlijn Kwantitatieve vorming (i.c. tekorten voor Beslissingondersteunende methoden en Kwantitatieve beleidsmethoden) en in een van de leerlijnen Functionele domeinen van de bedrijfseconomie (i.c. tekort voor Accountancy) niet werden verworven."

Deze beslissing werd aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 27 oktober 2010 overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 3 november 2010 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

3.4. Op de zitting van 6 december 2010 werd het beroep van de verzoekende partij door de Raad behandeld. De Raad vernietigde de beslissing op grond van niet afdoende motivering^[1]:

'Verzoekende partij beweert dat de examencommissie en daarna de examencommissie "in beroep" in strijd met het-Examenreglement, toepassing heeft gemaakt van afwijkende deliberatiecriteria die zijn vastgelegd door de Faculteit TEW.'

Uit het voorliggend dossier blijkt dat binnen de discretionaire bevoegdheid, de examencommissie van de faculteit TEW zogenaamde deliberatievuistregels hanteert die worden gebruikt met het doel alle studenten op gelijke wijze te beoordelen. Het is in die lezing een richtlijn die de examencommissie voor zichzelf heeft uitgewerkt en zich voorneemt te volgen voor de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid.

De interne richtlijn heeft in die gedachtegang geen bindend karakter voor de studenten en is enkel een leidraad voor de examencommissie.

Verzoekende partij beweert dat zij over de drie bachelorjaren voor drie opleidingsonderdelen van samen 18 studiepunten, een tekort haalt van 3 punten (voor de drie vakken telkens 9/20) en dat zij op basis van het-Examenreglement als geslaagd zou zijn geproclameerd.

In voorliggend geval is verzoekende partij als niet-geslaagd verklaard door de examencommissie van de faculteit TEW omdat zij voor opleidingsonderdelen van samen 18 studiepunten een tekort had van 3 punten (3 x 9/20). De Raad is van oordeel dat in een dergelijk geval de examencommissie rekening moet houden met het behalen van de globale doelstellingen van de opleiding.

De Raad stelt vast dat de examencommissie "in beroep" in zijn motivering zich ertoe beperkt te stellen dat de competenties in de leerlijn Kwantitatieve vorming (i.c. tekorten voor Beslissingsondersteunende methoden en Kwantitatieve beleidsmethoden) en in een van de leerlijnen Functionele domeinen van de bedrijfseconomie (i.c. tekort voor Accountancy) niet heeft verworven.

De Raad is van oordeel dat een tekort voor een opleidingsonderdeel binnen een welbepaalde leerlijn niet betekent dat de student voor de volledige leerlijn de competenties niet heeft verworven.

Ook al zouden de betrokken opleidingsonderdelen zelfstandig en belangrijk zijn, dient bij de beslissing of een student al dan niet geslaagd is voor de totale opleiding ('gedelibereerd' in het jargon), de examencommissie oog te hebben voor het geheel van de resultaten. Het spreekt vanzelf dat een delibereerbaar tekort anders beoordeeld moet worden wanneer de resultaten voor de andere opleidingsonderdelen goed zijn dan wanneer die middelmatig zijn.

Naar het oordeel van de Raad is de beslissing van de examencommissie "in beroep" te dezen onvoldoende gemotiveerd.'

3.5. In opvolging van dit besluit van de Raad kwam de examencommissie opnieuw samen op 15 december 2010 en nam de volgende beslissing:

'De examencommissie beslist, na heroverweging van het intern beroep en na de student, vergezeld van 2 advocaten, gehoord te hebben, dat de student [...]niet geslaagd kan verklaard worden en bevestigt hiermee haar beslissing van 17 september 2010.

In overweging nemende hetgeen gesteld is in de punten 2, 3, 4 en 5 komt de examencommissie tot de conclusie dat gegeven de 3 tekorten en daaruit volgend het ontbreken van essentiële competenties verdeeld over de leerlijnen Kwantitatieve Methoden / Vorming en Functionele domeinen van de Bedrijfskunde, de doelstellingen van de opleiding globaal niet verwezenlijkt zijn."

Deze beslissing werd aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 16 december 2010 overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 24 december 2010 diende verzoekende partij opnieuw een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Artikel II.22 §2 van het Aanvullingsdecreet^[2], bepaalt dat na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangsbeslissing door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad.

De beslissing werd op 15 december 2010 genomen in opvolging van het besluit van de Raad van 6 december 2010. Verzoekende partij heeft terecht rechtstreeks tegen deze beslissing een beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 24 december 2010 tegen de beslissing van 15 december 2010, aangetekend verstuurd op 16 december 2010. Verzoekende partij heeft op maandag 20 december 2010 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 21 december 2010.

Het beroep van 24 december 2010 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

Verzoekende partij verwijst naar de motieven op grond waarvan de beslissing van 15 december 2010 is genomen.

Er bestaat een facultair TEW-reglement - onder vorm van een PowerPoint presentatie - dat voorschrijft dat een student slechts voor een maximum van 12 studiepunten tekorten zou mogen behalen, terwijl het Algemeen Onderwijs- en Examenreglement in artikel 20.2.5 spreekt over 18 studiepunten;

Ter ondersteuning van dit motief wordt, zo oordeelt verzoekende partij, post factum gesteld dat de doelstellingen van de opleiding TEW niet bereikt zijn doordat bepaalde competenties in bepaalde leerlijnen niet zouden zijn verworven, met name competenties in de leerlijn Kwantitatieve vorming (i.c. tekorten voor Beslissingsondersteunende methoden en Kwantitatieve beleidsmethoden) en in een van de leerlijnen Functionele domeinen van de bedrijfseconomie (i.c. tekort voor Accountancy) zouden niet verworven zijn.

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsverplichting, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat de verwerende partij niet rechtsgeldig de beslissing kan nemen om haar niet geslaagd te verklaren op basis van het eerste motief ter ondersteuning van de beslissing van 15 december 2010.

Verzoekende partij stelt dat door dit motief op verzoekende partij een strenger reglement wordt toegepast waardoor minstens het rechtszekerheidsbeginsel wordt geschonden.

Het rechtszekerheidsbeginsel is meer bepaald geschonden op grond van volgende drie elementen:

- verzoekende partij stelt dat het-reglement op geen enkele plaats voorziet in aparte facultaire reglementen;

- dat verzoekende partij nooit op geen enkele manier akkoord is gegaan met de inhoud van een apart en strenger facultair reglement;

- dit strenger reglement bestaat enkel uit een PowerPoint presentatie en niet in een juridische tekst waarin rechten en plichten tot uiting komen;

Rechtszekerheid veronderstelt in casu dat dergelijke belangrijke (afwijkende deliberatieregels) op voorhand aan de start van de opleiding kenbaar moeten worden gemaakt en ook de vorm van een reglement dienen aan te nemen.

Enkel het algemeen reglement werd meegedeeld en daarin was geen sprake van afwijkende regels voor de faculteit TEW.

Het gebruik van strengere regels dan vermeld in het examenreglement betreft in casu een eenzijdige wijziging in de overeenkomst die is afgesloten in het raam van de inschrijving.

Ingeval het algemeen reglement was toegepast zou de verzoekende partij met onderscheiding geslaagd zijn voor de bacheloropleiding.

Verzoekende partij stelt dat bijgevolg enkel dient rekening gehouden te worden met het-Examenreglement en de daarin opgenomen deliberatieregels. Het standpunt dat de 12 studiepunten-regel niet als criterium kan aangewend worden, wordt bevestigd in het vernietigingsbesluit d.d. 6 december 2010 van de Raad waarin wordt gesteld dat een interne richtlijn geen bindend karakter heeft voor de studenten maar enkel een leidraad voor de examencommissie.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat het eerste middel faalt zowel in feite als in rechte.

Vooreerst stelt verwerende partij dat zelfs ingeval er sprake is van een facultair reglement - quod non- de faculteit daarvoor per definitie niet de instemming van verzoekende partij zou behoeven. Dit is eigen aan reglementen van bestuurlijke overheden.

Bovendien herhaalt verwerende partij dat de Raad zich reeds met gezag van gewijsde over dit middel heeft uitgesproken, oordelend dat de deliberatierichtlijnen geen bindend karakter hebben.

Ten slotte stelt verwerende partij dat zij er geenszins toe gehouden is om een informele en niet bindende deliberatierichtlijn aan de studenten bekend te maken, zodat de wijze waarop zij beslist zulks in het kader van de transparantie toch te doen, geen grond tot nietigverklaring kan vormen.

Verwerende partij stelt aangezien de examencommissie geen blinde toepassing heeft gemaakt van de indicatieve deliberatierichtlijnen, die richtlijnen geen bindende kracht hebben en de beoordeling van verzoekende partij is gebeurd op basis van en binnen de bepalingen van het Onderwijs- en Examenreglement (een tekort van 18 studiepunten gespreid over drie opleidingsonderdelen is delibereerbaar indien op gemotiveerde wijze wordt vastgesteld dat de doelstellingen van de opleiding of van het programma globaal verwezenlijkt zijn), is er van een schending van het rechtszekerheidsbeginsel geen sprake.

De examencommissie was van oordeel dat zulks niet het geval is. Zij motiveert haar beslissing door erop te wijzen dat verzoekende partij de globale doelstellingen niet heeft verwezenlijkt doordat de competenties van één leerlijn niet werden verworven.

Verwerende partij beklemtoont – samenvattend wat dit middel betreft – dat de bestreden beslissing in het overschrijden van de 12 studiepunten waarvoor tekorten werden behaald geen motief ziet om verzoekende partij niet geslaagd te verklaren, maar enkel aangeeft dat de resultaten van verzoekende partij zich derwijze voordoen dat zij niet vallen binnen wat gebruikelijk als zonder meer ‘delibereerbaar’ wordt beschouwd, en dat bijgevolg een concreet onderzoek wordt gevoerd naar de tekorten, zowel wat hun omvang betreft als met betrekking tot hun impact op de te verwerven competenties.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de materiële motiveringsverplichting.

Dit middel heeft betrekking op het tweede aangehaalde motief ter ondersteuning van de beslissing van 15 december 2010.

Verzoekende partij benadrukt in dit verband *ten eerste* dat de motieven slechts ‘post factum’ zijn aangehaald, aangezien dit motief slechts voor het eerst verschijnt 2 maanden na de eerste beslissing om verzoekende partij niet geslaagd te verklaren.

Zij stelt *ten tweede* dat de bewering dat de doelstellingen van de opleiding TEW niet zijn bereikt doordat bepaalde competenties niet zijn verworven in de leerlijnen Kwalitatieve vorming en Functionele domeinen van de bedrijfseconomie dit op geen enkele wijze materieel afdoende wordt gemotiveerd:

-het is volstrekt onduidelijk naar welke leerlijnen wordt verwezen. Er wordt ook nergens in het AOER verwezen naar de leerlijnen en het feit dat een tekort aangeeft dat de doelstellingen van de opleidingen niet zijn behaald;

- er wordt niet aangetoond dat de competenties effectief niet zijn bereikt. De verwijzing naar de tekorten volstaat niet (deze zijn minimaal);

- het dossier dient conform met het besluit van de Raad in haar geheel beoordeeld te worden.

De *post factum* - verwijzing naar de leerlijnen betreft *in fine* een onrechtmatige en nog strengere interpretatie van de 12 studiepunten- regel omdat ze geen enkele ruimte voor tekorten blijkt te laten. Als een tekort wordt behaald wordt een competentie niet bereikt en worden de doelstellingen van de opleiding niet gerealiseerd. Dit is in tegenspraak met een tekort voor 18 studiepunten dat toegelaten wordt als grens in het AOER.

Verzoekende partij stelt tot slot dat het onredelijk is om te stellen dat het totaal percentage van 67% enkele relevant is om de graad te bepalen en geen indicatie is voor de bereikte doelstellingen van de opleiding in hun geheel.

Verwerende partij stelt dat dit onderdeel geen betrekking heeft op de materiële motiveringsverplichting maar de formele motiveringsverplichting betreft.

Zij stelt *ten eerste* wat het beweerd post factum-karakter van de motieven betreft het volgende:

- Van een post factum - motief in de zin van de materiële motiveringsplicht – waarop verzoekende partij haar middel steunt, is slechts sprake wanneer aan het (materiële) dossier achteraf stukken worden toegevoegd. Dit is hier niet het geval, zodat de materiële motiveringsplicht in dat opzicht niet kan zijn geschonden. Het middel heeft eigenlijk betrekking op de formele motiveringsverplichting.

Verwerende partij stelt verder dat wanneer een administratief rechtscollege op grond van een schending van de formele motiveringsplicht overgaat tot schorsing of nietigverklaring, dan heeft het bestuur niet alleen het recht maar (meestal) ook de plicht om een nieuwe beslissing

te nemen, waarbij het vastgestelde vormgebrek moet worden verholpen, door het beter of anders motiveren van de beslissing om de rechtsonderhorige inzicht te verschaffen in de beweegredenen van het bestuur bij het nemen van een bepaalde, hem aanbelangende, beslissing.

In casu rust de motivering op de overweging dat verzoekende partij de competenties van het opleidingsprogramma niet heeft verwezenlijkt.

Verwerende partij stelt ten tweede dat wat de leerlijnen betreft als onderdeel van de materiële motivering, reeds in de vorige procedure voor de Raad duidelijk is aangetoond wat hieronder begrepen wordt.

De opleidingsonderdelen zijn gegroepeerd in leerlijnen/studiedomeinen, die zijn samengesteld uit verwante opleidingsonderdelen of opleidingsonderdelen die samen bouwen aan één of meer competenties. Verwerende partij acht het gebruik van het concept leerlijn of studiedomein noodzakelijk om te beoordelen of de competenties globaal verwezenlijkt zijn. Individuele tekorten moeten kunnen worden gecompenseerd door goede cijfers op andere opleidingsonderdelen binnen eenzelfde leerlijn.

In haar antwoordnota licht zij de leerlijnen uitgebreid toe.

Zeker na de vorige beroepsprocedure voor de Raad kan verzoekende partij niet blijven voorhouden niet te weten om welke leerlijnen het gaat.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing wel degelijk uitvoerig ingaat op de beoordeling van de tekorten binnen de leerlijnen en motiveert waarom de competenties niet zijn verworven. De examencommissie heeft vastgesteld dat verzoekende partij twee (en dus niet één) tekorten heeft in de leerlijn Kwantitatieve methoden/vorming, namelijk Beslissingsondersteunende methoden (9/20) en Kwantitatieve Beleidsmethoden (9/20), beide vakken met zes studiepunten.

Bovendien heeft de examencommissie wel degelijk uitdrukkelijk rekening gehouden met de resultaten voor de andere opleidingsonderdelen en bijgevolg het dossier van verzoekende partij in zijn geheel beschouwd. Te noteren is dat het ter zake binnen de appreciatiebevoegdheid van de examencommissie valt om te oordelen dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen enerzijds het afwegen van verscheidene tekorten op niet-gerelateerde opleidingsonderdelen tegenover de globale resultaten, en anderzijds het beoordelen van het niet verwezenlijken van de competenties van een gehele leerlijn én een afzonderlijk opleidingsonderdeel tegenover de overige (slaag)cijfers. Verzoekende partij bevindt zich in het tweede geval, wat naar oordeel van verwerende partij een strengere beoordeling rechtvaardigt.

Beoordeling door de Raad

De Raad behandelt het eerste en tweede middel te samen.

Vooreerst brengt de Raad in herinnering dat zij in haar beslissing van 6 december 2010 heeft geoordeeld dat in de zgn. deliberatievuistregels van de Faculteit TEW geen reglement kan noch mag worden gezien. Het gaat enkel om een richtlijn waardoor de examencommissie zich laat leiden bij de uitoefening van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid n.a.v. individuele beslissing en kan noch mag worden gelijkgesteld met een regel die derden, in casu de studenten, bindt. Bovendien kunnen criteria die in dergelijke richtlijnen worden gehanteerd niet ingaan noch indruisen tegen het Onderwijs- en Examenreglement noch de aldus toegekende beoordelingsruimte in individuele gevallen miskennen.

Laatst vermeld reglement voorziet in de mogelijkheid om een student geslaagd te verklaren indien hij voldoet aan de volgende voorwaarde: de gezamenlijke studieomvang, uitgedrukt in studiepunten, van de opleidingsonderdelen waarvoor de student geen creditbewijs heeft

behaald, vrijstellingen niet meegerekend, is ten hoogste tien procent van de studieomvang van de opleiding met een maximum van 18 studiepunten.

Derhalve, en voor zoveel als nodig, in de mate zou zijn beoogd als dragend "motief" voor de beslissing, zij het thans bij wijze van "voorbeeld" te refereren aan de "regel" dat "maximaal 3 tekortpunten gespreid over opleidingsonderdelen ten belopen van maximaal in totaal 12 studiepunten van de faculteit TEW niet werden gehaald" (cfr. punt 4 van de beraadslaging waarnaar het dispositief van de beslissing verwijst), kan zulk motief de beslissing niet schragen.

Ervan bewust dat de 12 – studiepunten – norm niet als regel kan worden gehanteerd, evalueert de examencommissie vervolgens op basis van de behaalde resultaten of de doelstellingen van de opleiding globaal verwezenlijkt zijn door deze tekorten te situeren in de 'leerlijnen' van de opleiding. Op die grond wordt verzoekende partij vervolgens niet geslaagd verklaard omdat wordt geoordeeld dat al is het gewogen eindpercentage dat is behaald over de gehele opleiding (67%) belangrijk, dit niet de enige indicator is die weergeeft of alle vereiste competenties effectief zijn verworven. Dit zou, zo oordeelt verwerende partij, niet het geval zijn met betrekking tot 2 leerlijnen. Voor de ene leerlijn is er een tekort op 2 (van de vier) vakken (9/20, 9/20, 10/20 en 11/20) en voor de andere leerlijn een tekort voor één opleidingsonderdeel 9/20 dat echter een aanvangscompetentie is.

In zijn beslissing van 6 december 2010 oordeelde de Raad dat een tekort op een opleidingsonderdeel binnen een welbepaalde leerlijn niet betekent dat de student voor de volledige leerlijn de competenties niet heeft verworven. Ook al zouden de betrokken opleidingsonderdelen zelfstandig en belangrijk zijn, dan nog dient bij de beslissing of een student al dan niet geslaagd is voor de totale opleiding ('gedelibereerd' in het jargon), de examencommissie oog te hebben voor het geheel van de resultaten. Het spreekt daarbij vanzelf dat een delibereerbaar tekort anders beoordeeld moet worden wanneer de resultaten voor de andere opleidingsonderdelen goed zijn dan wanneer die middelmatig zijn.

Zoals in de eerste door de Raad vernietigde beslissing worden de drie tekorten in de thans bestreden beslissing opnieuw gerelateerd aan twee "leerlijnen" om te besluiten dat de competenties van die leerlijnen onvoldoende zijn verworven en, zodoende, dat ook de doelstellingen van de opleiding globaal genomen niet verwezenlijkt zijn. Doorslaggevend is daarbij geweest, zo blijkt, (1.) dat de twee tekorten (2 X 9) voor de leerlijn "Kwantitatieve vorming" niet voldoende gecompenseerd worden met de 10/20 en 11/20 voor twee andere vakken binnen diezelfde leerlijn en, anderzijds, dat het enige tekort (9/20 voor Accountancy) binnen de leerlijn "Functionele domeinen van de bedrijfseconomie" weliswaar gecompenseerd wordt met andere "flankerende opleidingsonderdelen" binnen die leerlijn maar deze aanvangscompetentie (accountancy) niet verder aan bod komt in vervolgonderdelen binnen diezelfde leerlijn " waardoor de resultaten van de flankerende opleidingsonderdelen niet ter compensatie kunnen worden ingeroepen".

Voorts blijkt uit de beslissing (punt 4 derde laatste alinea van de beslissing) en ter zitting dat verzoekende partij verweten wordt geen gebruik te hebben gemaakt van alle zittijden (6 resp. 4 en 2) voor elk van de betrokken opleidingsonderdelen om deze examens telkens opnieuw af te leggen om finaal te komen tot een credit.

In het algemeen meent de Raad dat - naast de relevantie van het globale gemiddelde dat door een student werd behaald overheen de bacheloropleiding (50%, 55% of meer nog zoals in casu 67%) -, het werken met leerlijnen bij de beoordeling of de doelstellingen van een opleiding (globaal) zijn verwezenlijkt, een relevant en in redelijkheid aanvaardbaar motief kan zijn.

Evenwel, ten deze, is vast te stellen dat de verzoekende partij niet op de hoogte was van deze werkwijze. Er is vast te stellen dat verzoekende partij, zelfs al is het zo dat uit de studiegids naar voren komt dat vakken tot bepaalde leerlijnen behoren, geenszins wist of moest weten –en dat ook nooit zo is meegedeeld - dat met het oog op deliberatie niet alleen zou worden nagegaan of (1.) de doelstellingen van de opleiding of het programma globaal zijn

verwezenlijkt, maar bovendien dat, bijkomend, zou worden nagegaan of (2.) per cluster de doelstellingen zijn verwezenlijkt en dat ook daar, per cluster, geen miniem tekort(en) zouden worden getolereerd.

Niet is uit te sluiten dat mocht de verzoekende partij deze tolerantiecriteria op een nuttig tijdstip hebben gekend, hij alsnog een tekort zou hebben trachten weg te werken, eveneens op een nuttig tijdstip. De Raad kan zich echter niet van de indruk ontdoen dat, veeleer dan om een post factum – motivatie, het om een post factum – beoordelingscriterium gaat dat aan verzoekende partij niet bekend was of kon zijn en dat zij geenszins kon afleiden uit het examenreglement. Bovendien is in de beslissing niet ingegaan, wat de beoordeling van het globaal bereiken van de doelstellingen betreft, op de argumenten die door verzoekende partij reeds zijn aangebracht in de eerste procedure, inzonderheid op de hoogte zelf van het behaalde gemiddelde (dat toch 67% bedraagt), de minieme aard van de tekorten (9/20) en (3) het behoorlijke cijfer voor de bachelorproef (15/20).

De Raad meent dan ook dat de beslissing een schending inhoudt van zowel het motiveringsbeginsel als van het rechtszekerheidsbeginsel.

Het eerste en het tweede middel, samen genomen, zijn gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op het feit dat er geen enkel rechtsgeldig motief is om de toekenning van een diploma nog te weigeren.

Verzoekende partij stelt dat – verwijzend naar de rechtspraak van de Raad van State^[3] na meer dan 3 maanden en vier beslissingen van de examencommissie met slechts een licht gewijzigde motivering het duidelijk is dat de verwerende partij haar eigen facultair strenger reglement met de 12 -studiepunten regel wenst in stand te houden en hierdoor het gezag van gewijsde van de uitspraak van de Raad negeert.

Verwerende partij stelt dat de thans bestreden beslissing wel degelijk formeel en materieel deugdelijk is gemotiveerd. Verplichten om een diploma af te leveren overstijgt de bevoegdheid van de Raad.

Door dit middel schendt de verzoekende partij zelf het gezag van gewijsde van het besluit van 6 december 2010 van de Raad waarin duidelijk gesteld wordt dat enkel kan rekening gehouden worden met de deliberatiecriteria opgenomen in het onderwijs- en examenreglement en dat de beoordeling door de examencommissie niet is gesteund op andere formele en bindende criteria dan die van het onderwijs- en examenreglement.

Verwerende partij stelt dat het nooit ter discussie heeft gestaan dat de resultaten van verzoekende partij binnen de deliberatiecriteria van het onderwijs- en examenreglement vallen. Maar dit houdt niet in dat de verzoekende partij enig recht heeft om, omdat hij binnen de deliberatievork valt, alleszins geslaagd te worden verklaard.

Verzoekende partij stelt mocht een dergelijk recht bestaan, dan kan de bedenking worden gemaakt of het dan geen subjectief recht betreft in welk geval de Raad als administratief rechtcollege niet bevoegd zou zijn, en zou de vordering overeenkomstig artikel 144 van de Grondwet voor de burgerlijke rechter moet worden gebracht.

Beoordeling door de Raad

Los van de vraag of de Raad bevoegd is om uitspraak te doen over subjectieve rechten, komt de Raad er op heden niet toe te oordelen dat er geen enkel rechtsgeldig motief is om de toekenning van een diploma te weigeren noch te bevelen de student geslaagd te verklaren of een diploma uit te reiken. In dit stadium is er overigens geen enkele reden om aan te nemen dat verwerende partij geen rekening zou houden met het gezag van gewijsde van wat de Raad heeft beslist.

Het derde middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond in de aangegeven mate.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 15 december 2010 wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 28 februari 2011 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 10 februari 2011.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jacqueline Hellemans

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] R.Stvb.nr.2010/135

^[2] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[3] R.v.S., Audenaerde, nr. 98 070, 27 juli 2001

Rolnr. 2011/008 - 10 februari 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 10 februari 2011.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 13 januari 2011 waarbij zij niet geslaagd werd verklaard voor de bacheloropleiding 'Geschiedenis' en om haar voorlopig niet ontvankelijk te verklaren voor de masteropleiding Geschiedenis.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2004-2005 ingeschreven bij de verwerende partij waar zij de opleiding tot bachelor in de geschiedenis volgt.

In het academiejaar 2009-2010 is zij ingeschreven voor een geïndividualiseerd traject waarbij zij opleidingsonderdelen uit het tweede en derde deliberatiepakket van de bacheloropleiding en uit de masteropleiding volgt.

Verzoekende partij behaalt voor alle opleidingsonderdelen van de bachelor en master een credit behalve voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' waarvoor zij een resultaat van 7/20 behaalt. Dit opleidingsonderdeel maakt deel uit van het derde deliberatiepakket van de bacheloropleiding.

Het beroep betreft deze examenbeslissing van de verwerende partij op grond waarvan verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en bovendien gezien zij aldus niet over een bachelordiploma beschikt, waardoor zij onontvankelijk werd verklaard voor het masterdiploma.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in in september 2010 bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 13 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde:

'dat de door de student aangehaalde argumenten niet aantonen dat hij zich in uitzonderlijke omstandigheden zou bevinden die een deliberatie mogelijk maken ondanks het substantieel tekort dat hij behaalde voor het opleidingsonderdeel "samenleving: politieke en sociale geschiedenis'. De commissie concludeert daarom dat de deliberatieregels zoals bepaald in artikel§ OER correct zijn toegepast. De student slaagt niet voor het derde deliberatiepakket van de opleiding bachelor in de geschiedenis en bijgevolg niet voor de bacheloropleiding als dusdanig. Vermits het geambieerde bachelordiploma een noodzakelijk voorwaarde is om toegelaten te worden tot de opleiding master in de geschiedenis, en vermits er geen masterdiploma kan worden toegekend aan wie niet voldoet aan de toelatingsvoorwaarden, is de student vooralsnog onontvankelijk voor de masteropleiding. De bevoegde examencommissie besliste dan ook terecht dat de student het masterdiploma nog niet kon behalen maar als voorlopig onontvankelijk diende te worden aangemerkt.'

Verwerende partij stelt dat zij per e-mail en per aangetekend schrijven de interne beroepsbeslissing op 20 oktober 2010 heeft ter kennis gebracht.

Verzoekende partij stelt dat zij niet tijdig werd in kennis gesteld van deze beslissing.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2010 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Op de zitting van 6 december 2010 besliste de Raad dat het beroep van de verzoekende partij ontvankelijk en gegrond was.

Zij stelde dat:

'De Raad is er zich van bewust dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

In het verlengde van deze vaststelling kan de Raad – bij gebrek aan concrete bewijskrachtige gegevens – niet oordelen in hoeverre de bewering van verzoekende partij dat zij willekeurig zou behandeld zijn, gegrond is.

Maar de Raad kan er echter in voorliggend geval niet omheen te doen opmerken dat het niet-delibereerbaar tekort voor één opleidingsonderdeel een zeer grote weerslag heeft op de studieloopbaan van verzoekende partij.

Zonder in te gaan op de kwetsieuze quotering van 7/20 voor het opleidingsonderdeel ".....", is de Raad van oordeel dat, ook al is het betrokken opleidingsonderdeel een zelfstandig en wellicht een belangrijk opleidingsonderdeel, de bevoegde instanties bij de beslissing over het al dan niet geslaagd zijn voor de totale opleiding, oog moeten hebben voor het geheel van de studieresultaten.

In voorliggend geval is de Raad van oordeel dat het enige tekort, weliswaar voor de tweede examenperiode een ernstig tekort, niet ipso facto tot het niet-slagen moet leiden en het studieresultaat moet samengelezen worden met de totaliteit van de resultaten van verzoekende partij en met een gemotiveerde evaluatie of verzoekende partij de vereiste competenties van de opleiding heeft behaald. De specifieke situatie in voorliggend geval is, naar het oordeel van de Raad, een "uitzonderlijke omstandigheid" waarmee de bevoegde instanties rekening moeten houden bij de beraadslaging over het al dan niet slagen van de verzoekende partij.'

3.6. Op 13 januari 2011 heeft de examencommissie opnieuw een beslissing genomen waarbij zij stelde:

'dat de [] niet aantoont de doelstellingen van de opleiding tot bachelor in de geschiedenis voldoende te beheersen opdat dit zou toelaten hem het desbetreffende diploma te overhandigen. [] slaagt niet voor de opleiding tot bachelor in de geschiedenis. [] voldoet

bijgevolg ook niet aan de toelatingsvoorwaarden tot de master waardoor zijn vraag om het masterdiploma te verwerven onontvankelijk is. '

Deze beslissing werd op 17 januari 2011 aan de verzoekende partij meegedeeld.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 21 januari 2011 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

3.8. Ter zitting is louter ter informatieve titel door de verwerende partij meegedeeld dat de verzoekende partij inmiddels het opleidingsonderdeel '.....' opnieuw heeft afgelegd en een 12/20 heeft behaald.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Artikel II.22 §2 van het Aanvullingsdecreet,[\[1\]](#), bepaalt dat na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangsbeslissing door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad.

De beslissing werd op 13 januari 2011 genomen in opvolging van het besluit van de Raad van 6 december 2010. Verzoekende partij heeft terecht rechtstreeks tegen deze beslissing een beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 januari 2011 tegen de beslissing van 13 januari 2011. Verzoekende partij heeft op 17 januari 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 18 januari 2011.

Het beroep van 21 januari 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het ingestelde beroep bij de Raad

De Raad leest het beroep van de verzoekende partij als een vraag tot vernietiging van de examenbeslissing op grond waarvan zij niet geslaagd is verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....', als ook voor de gehele bacheloropleiding niet werd gedelibereerd, waardoor zij ook haar masterdiploma niet heeft gehaald.

Het beroep van de verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op het feit dat de beslissing van de bevoegde examencommissie werd genomen na afloop van de termijn die de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen in het beschikkend gedeelte van haar besluit als voorwaarde had gesteld.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt verwerende partij onbehoorlijk heeft gehandeld door de door de Raad opgelegde deadline niet te respecteren en haar zelfs niet te hebben meegedeeld wanneer haar beroep zou behandeld worden.

Dit was des te lastig daar het examenmoment voor het betreffende opleidingsonderdeel plaatsvond twee dagen nadat haar zaak is besproken en zij in het ongewisse bleef.

Haar zaak sleept nu reeds vier maanden aan waardoor zij geen start kan maken op de arbeidsmarkt en bovendien haar recht op kinderbijslag is weggefallen gezien zij slechts voor vijf studiepunten is ingeschreven.

Verwerende partij stelt hiertegenover *ten eerste* dat dit middel onontvankelijk is gezien verzoekende partij nergens aangeeft hoe dit gegeven de regelmatigheid van de bestreden beslissing zou aantasten, noch welke rechtsregel daardoor zou zijn geschonden.

Verwerende partij erkent dat zij inderdaad de opdracht had gekregen om een nieuwe beslissing te nemen ten laatste op 20 december 2010. Het is echter niet mogelijk gebleken om in deze korte tijdsperiode een vergadering te organiseren van de betrokken examencommissie waarop voldoende leden aanwezig konden zijn opdat geldig over het dossier zou kunnen worden beraadslaagd. De commissie is bijeengekomen op het eerst mogelijke vergadermoment. Dat dit buiten de opgelegde termijn was, kan de regelmatigheid van de genomen beslissing evenwel niet aantasten. Verwerende partij was alleszins nog bevoegd om over het dossier te beslissen. De Raad van State stelde ter zake in zijn arrest nr. 210 418 d.d. 18 januari 2011 dat het overschrijden van de termijn voor intern beroep niet impliceert dat het besluit van de bevoegde instantie nietig zou zijn of dat de bevoegde instantie onbevoegd zou worden. Het gaat hier om een ordetermijn en niet om een vervaltermijn. Deze beslissing had weliswaar betrekking op de initiële, decretale, termijn voor behandeling van het intern beroep door de interne beroepsinstantie en niet op de termijn die een onderwijsinstelling vanwege de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen opgelegd krijgt om een dossier opnieuw te behandelen nadat een eerdere beslissing door de Raad werd vernietigd, maar er is geen enkele reden om aan te nemen dat die laatste termijn van een andere aard zou zijn en wel als een vervaltermijn zou dienen te worden beschouwd.

Verwerende partij stelt verder dat verzoekende partij geen belang heeft bij het gegrond verklaren van dit middel. Als zou worden aangenomen dat de door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen opgelegde beslissingstermijn een vervaltermijn was, dan zou enkel kunnen worden vastgesteld dat de nieuwe beslissing van de examencommissie nietig is. En vermits ook al de initiële beslissing van de examencommissie werd vernietigd, zou dit tot gevolg hebben dat er over het dossier van verzoekende partij geen enkele deliberatiebeslissing bestaat en dat zij bijgevolg nog steeds niet geslaagd zou zijn verklaard voor de geambieerde opleiding.

Verwerende partij stelt verder dat ook de verdere opmerkingen de regelmatigheid van de bestreden beslissing niet in gedrang zouden kunnen brengen.

Zoals de ombudspersoon aan verzoekende partij heeft laten weten, zal er uiteraard voor gezorgd worden dat zij het examen in voorkomend geval alsnog kan afleggen, en dat zij daarvoor een redelijke voorbereidingstijd krijgt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit geen rechtsregel noch algemeen beginsel van behoorlijk bestuur volgt dat een beslissing die genomen is buiten de termijn die daarvoor door de Raad is bepaald, daarom alleen al onwettelijk zou zijn.

Onverminderd het voorgaande, is de Raad van oordeel dat de laattijdigheid van de beslissing een ernstig nadeel kan teweegbrengen voor de verzoekende partij inzonderheid wanneer moet worden vastgesteld dat er nog geen rechtszekerheid is omtrent zijn rechtspositie halfweg het daaropvolgende academiejaar hetgeen onder omstandigheden kan resulteren in een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is niet gegrond. Met verwerende partij kan worden ingestemd dat in casu de verzoekende partij geen belang heeft bij het gegrond verklaren van dit middel. Immers, indien wordt aangenomen dat door de laattijdigheid geen beslissing meer zou kunnen genomen worden en de Raad dienvolgens de laattijdige beslissing zou vernietigen wegens gebrek aan bevoegdheid, dan zou dit niets verhelpen aan het hiervoor geschetste nadeel en dit in tegendeel nog vergroten.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij haalt verschillende argumenten aan om de motivering - die wordt aangehaald om er op te wijzen dat zij de eindcompetenties niet zou beheersen - te weerleggen:

- Zij behaalde voor alle deliberatiepakketten van de bacheloropleiding een gemiddelde van meer dan 50%, wat aantoont dat zij de eindcompetenties van de desbetreffende deliberatiepakketten wel degelijk heeft behaald; Zij behaalde bovendien voor het betreffende derde deliberatiepakket zelfs met een tekort al een hoger percentage als voor het tweede waarvoor ze wel geslaagd is verklaard. Verzoekende partij wijst ook op het resultaat van 16/20 behaald op het opleidingsonderdeel ' bachelorproef'.

- Hoe vaak zij een tekort behaalde en het verloop van het studietraject is niet direct relevant bij de beoordeling of de eindcompetenties wel degelijk zijn bereikt; Wat belangrijk is, is dat deze tekorten wel degelijk zijn rechtgezet.

- Het feit dat zij slaagde voor de masteropleiding, (een gewogen gemiddelde van 62,92 %) wijst erop dat zij de competenties van de bacheloropleiding wel degelijk heeft behaald, nu deze competenties minder veeleisend zijn dan deze die met de masteropleiding worden nagestreefd. Bovendien wordt een masterproef als sluitstuk van een opleiding gezien en zou zij dit niet met vrucht hebben afgelegd indien er een aspect van de opleiding was dat zij niet voldoende beheerste;

- Verzoekende partij stelt tot slot dat als de insinuaties van de examencommissie volgens de welke het behalen van studieresultaten met een quoterings van minstens 10 op 20 er blijkbaar niet noodzakelijk op zou wijzen dat de nodige competenties bereikt zijn, zouden kloppen, er iets schort aan de evaluatie en de quoteringswijze van de examinatoren – en bijgevolg het hele systeem. Op die manier kunnen studenten slagen ondanks het feit dat ze de materie voor het diploma niet voldoende beheersen”.

Verwerende partij wijst vooreerst op de beperkte beoordelingsbevoegdheid van de Raad die de beslissing enkel kan sanctioneren indien zou blijken dat de beoordeling van de examencommissie kennelijk onredelijk is wat niet wordt aangetoond. Zij weerlegt een voor een de door de verzoekende partij aangehaalde argumentatie.

- Verwerende partij verwijst vooreerst naar de voorwaarden die de Raad heeft gesteld ten aanzien van de nieuwe beoordeling Bij de nieuwe beoordeling diende rekening gehouden te worden met de totaliteit van de resultaten van de betrokken student, en de “uitzonderlijke omstandigheid” dat het resterende tekort het enige tekort is van de student.

Dit is ook wat verwerende partij heeft gedaan in de bestreden beslissing. Ze heeft het resultaat van verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel “.....” niet langer op zich bekeken, maar haar prestaties over de bacheloropleiding en de masteropleiding als zo danig bekeken en het resterende tekort in die context een plaats gegeven.

Ze is tot de conclusie gekomen dat, het volledige dossier van verzoekende partij in acht genomen, onvoldoende is aangetoond dat deze de competenties van de opleiding tot bachelor

in de geschiedenis voldoende heeft bereikt opdat haar het desbetreffende diploma zou kunnen worden uitgereikt.

- Verwerende partij stelt vervolgens dat uit de gemiddelde score die een student behaalt voor de opleidingsonderdelen uit een deliberatiepakket of een opleiding helemaal niet kan worden afgeleid of deze student de nagestreefde doelstellingen van dat pakket of die opleiding integraal heeft bereikt. Daarvoor moet minstens ook worden nagegaan of de student de competenties van elk van de opleidingsonderdelen binnen het deliberatiepakket of de opleiding voldoende heeft bereikt, dan wel, als dat niet het geval zou zijn, of er uitzonderlijke omstandigheden zijn waaruit kan worden afgeleid dat een student, ondanks het feit dat hij niet voor alle opleidingsonderdelen binnen een deliberatiepakket c.q. opleiding is geslaagd, niettemin geacht kan worden geslaagd te zijn voor het deliberatiepakket of de opleiding.

- Verwerende partij stelt dat het bekijken van andere resultaten zoals door de Raad is gesteld impliceert dat hoe vaak verzoekende partij een tekort behaalde en hoe zijn studietraject verliep, wel degelijk relevant is bij de beoordeling van de vraag of hij geacht kan worden de door de opleiding nagestreefde competenties afdoende te hebben behaald.

- Verwerende partij stelt dat er geen lineair verband zou zijn tussen de bacheloropleiding en de erop aansluitende masteropleiding, derwijze dat alle competenties die worden nagestreefd door de bacheloropleiding ook noodzakelijk zouden zijn om met succes de masteropleiding te kunnen volgen. Dat uit het feit dat iemand slaagt voor een masteropleiding niet zomaar kan worden afgeleid dat hij de competenties heeft bereikt die worden nagestreefd door een bacheloropleiding die rechtstreeks toegang verleent tot die masteropleiding. Een bacheloropleiding heeft immers tot doel een student een brede basis mee te geven, waarop dan verder kan worden voortgebouwd in een masteropleiding. Maar dat belet niet dat de competenties die in een bacheloropleiding worden nagestreefd veel ruimer en breder kunnen zijn dan deze die men uiteindelijk nodig heeft om een erop aansluitende masteropleiding met succes te kunnen volgen wat zeker voor verhouding tussen de bacheloropleiding in de geschiedenis en de masteropleiding in de geschiedenis het geval is. De masteropleiding betreft een specialisatie met slechts één algemeen opleidingsonderdeel en voor het overige keuzevakken. Ook de masterproef betreft een onderwerp naar vrije keuze.

Naarmate de bachelorvakken in functie van de keuze van de student meer aansluiten bij de mastervakken, zullen zij de kennis die in die bachelorvakken is meegegeven, meer nodig hebben voor het volgen van de mastervakken, en zal er een groter verband bestaan tussen het slagen voor het mastervak en het behaald hebben van de competenties van het bachelorvak. Verzoekende partij stelde een zeer gespecialiseerd vakkenpakket samen dat niet direct aansloot bij de bacheloropleiding. Er kan zeker niet uit geconcludeerd worden dat zij de eindcompetenties voor het betreffende opleidingsonderdeel "....." heeft bereikt.

- Verwerende partij stelt tot slot dat een 10 op 20 inderdaad aantoonde dat voor het betreffende opleidingsonderdeel de competenties zijn behaald. Dit toont niet aan dat de competenties die door de bacheloropleiding als zodanig worden nagestreefd voldoende zijn behaald. Het feit dat verzoekende partij niet slaagde voor een plichtvak uit het derde deliberatiepakket van die bacheloropleiding werd als belangrijk negatief element meegenomen om tot de beslissing te komen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vooreerst vast dat de genomen beslissing voldoet aan het formele motiveringsbeginsel. Wat de grond van de zaak betreft, heeft de verwerende partij inzichtelijk gemaakt waarom ze gemeend heeft dat de verzoekende partij niet kon slagen met een 7/20 voor het vak '.....' niettegenstaande het feit dat zij inmiddels voor alle opleidingsonderdelen van de masteropleiding is geslaagd. Met verwerende partij kan worden ingestemd dat de bacheloropleiding tot doel heeft een student een brede opleiding mee te geven en dat moet worden verwacht dat de vereiste competenties in de verschillende opleidingsonderdelen worden verworven waarbij moet worden vastgesteld dat een 7/20 inderdaad een zwak cijfer is. Dit is des te meer het geval wanneer blijkt dat tijdens de

masteropleiding mede ook ten gevolge van de specialisatie die werd gekozen, de student geen blijk heeft kunnen geven dat zij inmiddels de competentie in de sociale en politieke geschiedenis heeft verworven.

Het middel is ongegrond.

5.3. Verzoekende partij roept bij wijze van derde middel nog een aantal aanvullende argumenten aan die aantonen dat verwerende partij niet met de nodige zorgvuldigheid en redelijkheid heeft gehandeld.

- Verzoekende partij stelt zich de vraag hoe 'strikt' de te bereiken competenties zijn waar verwerende partij het over heeft, en wijst erop dat, als deze de competenties zijn die op de studiefiches in de studiegids worden vermeld, de docenten zich zelf niet aan die studiefiches houden. Zo wordt gesteld dat in de fiche van het litigieuze opleidingsonderdeel onder "leermateriaal" wordt vermeld dat er een syllabus zou zijn, terwijl die er niet is.

- De verzoekende partij stelt vervolgens dat door de wijziging van docenten voor dit opleidingsonderdeel en de bijhorende gedeeltelijke wijziging of accentverlegging in de inhoud de verwerende partij geen uitspraak kan doen over vooruitgang of achteruitgang wat de beheersing van het opleidingsonderdeel betreft.

- Verzoekende partij stelt tot slot dat de faculteit Letteren en Wijsbegeerte radicaal wil vasthouden aan het systeem door niet te delibereren na de eerste bachelor, en geen precedent wenst te scheppen.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat deze nieuwe elementen niet ontvankelijk zijn aangezien verzoekende partij deze nu voor het eerst oproept en daarvoor niet eerst de interne beroepsmogelijkheden werden uitgeput.

Voor de volledigheid repliceert de verwerende partij hieromtrent het volgende:

- uit de afwezigheid van de aangekondigde syllabus kan niet worden afgeleid dat de eindcompetenties dan ook maar niet strikt toepasbaar zouden zijn.

- het wijzigen van lesgever heeft niet noodzakelijk ook een wijziging van de nagestreefde competenties tot gevolg. De studiefiches van de voorbije jaren tonen alvast aan dat er enkel van accentverschuivingen sprake is maar niet van een volledig nieuwe cursusinhoud en dito cursusdoelstellingen.

Verwerende partij stelt vast dat de punten van verzoekende partij voor het betreffende opleidingsonderdeel niet positief evolueren.

Verwerende partij stelt tot slot dat de faculteit in voorliggend geval volledig conform art. van het Onderwijs- en Examenreglement heeft gehandeld. Ze heeft onderzocht of, gelet op het volledige studieparcours, er sprake kon zijn van uitzonderlijke omstandigheden die haar ertoe zouden nopen om hem ondanks het resterende tekort toch geslaagd te verklaren voor de geambieerde opleiding.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat dit middel niet ontvankelijk is aangezien het niet werd opgeworpen tijdens de interne beroepsprocedure.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van 13 januari 2011 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 10 februari 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Ingevoerd door artikel V.54 van het Decreet betreffende het onderwijs XIX van 8 mei 2009

Rolnr. 2011/009 - 10 februari 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 februari 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen beslissing van de interne beroepscommissie van 14 december 2010 en 18 januari 2011 waarbij het intern beroep werd afgewezen m.b.t. het examenresultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel van de 3de bachelor Ingenieurswetenschappen-architectuur en het feit dat de examencommissie verzoekende partij niet geslaagde verklaarde voor het deliberatiepakket waardoor haar het bachelordiploma werd ontzegd.

Verzoekende partij verzoekt haar vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren:

- daarbij te zeggen voor recht dat verwerende partij nagelaten heeft om de inspanningen, visie en progressie van verzoeker bij de realisatie van zijn werk in tweede zittijd 2010 voor het opleidingsonderdeel van de 3de bachelor Ingenieurswetenschappen-architectuur in rekening te brengen;
- dienvolgens te oordelen dat zij ten onrechte niet geslaagd werd verklaard voor dit examenonderdeel en eveneens ten onrechte de titel van bachelor Ingenieurswetenschappen-architectuur werd ontzegd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven voor de opleiding Ingenieurwetenschappen-architectuur waarbij ze een samengesteld pakket volgt bestaande uit vakken van zowel de hogere masterjaren als uit het derde jaar bachelor.

Verzoekende partij slaagde voor alle opleidingsonderdelen met uitzondering evenwel van het vak, waarvoor verschillende opdrachten moesten worden uitgewerkt. Zowel in de eerste zitting als de tweede zitting behaalde zij een 9/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 september 2010 een intern beroep in bij Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 13 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...De interne Beroepscommissie heeft inzage verkregen in de argumenten die ten grondslag liggen aan de beoordeling van de examenopdracht. Het oordeel van alle begeleiders over de ontwerpprestaties van de betrokken student was unaniem. De commissie is van oordeel dat de geleverde beoordeling een redelijke puntentoekenning betekent in relatie tot de vastgestelde prestaties en een voldoende onderbouwing inhoudt van het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel, Op basis van het beoordelingsformulier besluit de interne beroepscommissie dat het examencijfer gebaseerd is op een genuanceerde beoordeling van de ontwerpprestatie van de student. Het beoordelingsverslag maakt deel uit van deze beslissing.

Voor zover de student onvoldoende zou zijn begeleid en hem onvoldoende duidelijk zou zijn gewezen op de negatieve aspecten van zijn werk en werkwijze merkt de commissie op dat het vaste rechtspraak is van de raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen dat een gebrek in de begeleiding niet kan worden ingeroepen als argument om de correctheid van het examencijfer te betwisten, behoudens uitzonderlijke gevallen."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 21 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2010/131 van 9 december 2010 verklaarde de Raad dit beroep gegrond:

"...Wat betreft de inhoudelijke motivering dient te worden vastgesteld voor de prestaties doorheen het jaar gedetailleerd en precies zijn en de Raad ziet niet in dat deze motivering op onjuiste feiten of een onjuiste appreciatie zouden steunen. De motieven die in de bestreden beslissing gegeven worden voor de beoordeling van het ontwerp zijn eveneens gedetailleerd en relevant, maar geven niet aan waarom ondanks de door de verzoekende partij aangebrachte wijzigingen aan het ontwerp de prestatie niet beter was dan die van de eerste examenkans. Dit gebrek is des te ernstiger omdat elke verantwoording van de evaluatie van de eerste examenkans ontbreekt..."

Het besluit werd ter kennis gebracht per e-mail van 10 december 2010 en per aangetekend schrijven.

3.6. Op 10 december 2010 deelde de verwerende partij aan de verzoekende partij per e-mail mee dat de Interne Beroepscommissie de zaak opnieuw zou behandelen op 14 december 2010. Aan de verzoekende partij werd de mogelijkheid gegeven een bijkomende toelichting te geven, schriftelijk of mondeling, tegen ten laatste 13 december 2010.

Verzoekende partij kreeg pas op 13 december 2010 kennis van dit bericht en heeft op diezelfde dag nog een schriftelijke toelichting bezorgd aan de verwerende partij. Verzoekende partij heeft sindsdien niets meer vernomen.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 27 december 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad tegen het uitblijven van een beslissing.

3.8. Op 20 januari 2011 heeft de verwerende partij de verzoekende partij per e-mail in het bezit gesteld van de nieuwe beslissing. De beslissing werd als volgt geformuleerd:

"...Uit deze toelichting blijkt duidelijk dat de prestatie die de student leverde in de tweede zitting eigenlijk slechter was dan zijn prestatie in eerste zitting, hoewel dat om historische redenen niet werd geconcretiseerd in een laag cijfer. De interne Beroepscommissie kan zich vinden in de bijkomende toelichting van de bevoegde lesgever, en ziet in het dossier geen enkele element waaruit de onjuistheid van deze toelichting zou blijken..."

...De Interne Beroepscommissie besluit dan ook haar beslissing d.d. 13 oktober 2010 te handhaven en verklaart het beroep van de student, wat het examencijfer betreft, ongegrond, nu uit de gegevens van het dossier blijkt dat het toegekende examencijfer correct werd gemotiveerd. Uit het dossier blijkt dat het gegeven examencijfer de prestaties van de student evenwel niet correct weergeeft, in die zin het toegekende examencijfer eigenlijk te hoog is in functie van de zwakke prestatie van de student in de tweede zitting. De interne Beroepscommissie acht het evenwel niet opportuun om het gegeven examencijfer naar beneden aan te passen. De student behoudt het examencijfer van 9/20..."

...De Interne Beroepscommissie is van mening dat het tekort dat de student behoudt voor het opleidingsonderdeel "....." in die omstandigheden dan ook veeleer op een tekort in de beheersing, niet enkel van de einddoelstellingen van het derde deliberatiepakket, maar ook van de opleidingsdoelstellingen als zodanig van de opleiding tot bachelor in de ingenieurwetenschappen: architectuur. Tot die opleidingsdoelstellingen behoren niet enkel het verwerven van voldoende theoretische kennis over het vakdomein, maar ook het verwerven van praktische vaardigheden, die precies door ontwerpvakken worden aangeleerd. Uit het dossier van de student blijkt dat...zich deze praktische vaardigheden onvoldoende eigen heeft gemaakt om te kunnen slagen voor de geambieerde bacheloropleiding. Hij toont niet aan de opleidingsdoelstellingen van de opleiding tot bachelor in de ingenieurwetenschappen: architectuur..."

3.9. Bij besluit nr. 2011/006 van 25 januari 2011 verklaarde de Raad het beroep van 27 december 2010 onontvankelijk:

"De Raad is enkel bevoegd om te oordelen over beroepen tegen een studievoortgangsbeslissing. Wanneer na een door de Raad uitgesproken vernietiging de verwerende partij geen beslissing neemt binnen de door de Raad bepaalde termijn, is het uitblijven van een beslissing binnen die termijn geen studievoortgangsbeslissing in de zin van het Aanvullingsdecreet. De Raad is niet bevoegd om kennis te nemen van dit beroep."

Het besluit werd ter kennis gebracht per e-mail van 26 januari 2011 en per aangetekend schrijven.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 25 januari 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad en dit gericht tegen de beslissing die de verwerende partij ter uitvoering van het besluit nr. 2010/131 van de Raad nam en die op 20 januari per e-mail aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.22 van het Aanvullingsdecreet^[1] vervalt de verplichting om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad. In die zin heeft de verzoekende partij terecht een extern beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 januari 2011 tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 14 december 2010 en 18 januari 2011. Verwerende partij was ertoe gehouden een nieuwe beslissing te nemen op 20 december 2010. Verzoekende partij heeft op 20 januari 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 21 januari 2011.

Het beroep van 25 januari 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de laattijdigheid van de genomen beslissing.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij tegen 20 december 2010 een beslissing diende te nemen. Verwerende partij heeft deze termijn voorbij laten gaan en dit zonder de verzoekende partij in te lichten over het feit dat zij haar beslissing zou verdagen. Verwerende partij heeft pas een maand later, nl. op 20 januari 2011 een nieuwe beslissing ter kennis gebracht.

Verwerende partij stelt dat dit middel onontvankelijk is aangezien de verzoekende partij nergens aangeeft hoe dit gegeven de regelmatigheid van de bestreden beslissing zou aantasten, noch welke rechtsregel daardoor zou zijn geschonden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit geen rechtsregel noch algemeen beginsel van behoorlijk bestuur volgt dat een beslissing die genomen is buiten de termijn die daarvoor door de Raad is bepaald, daarom alleen al onwettelijk zou zijn.

Onverminderd het voorgaande, is de Raad van oordeel dat de laattijdigheid van de beslissing een ernstig nadeel kan teweegbrengen voor de verzoekende partij inzonderheid wanneer moet worden vastgesteld dat er nog geen rechtszekerheid is omtrent zijn rechtspositie halfweg het daaropvolgende academiejaar hetgeen onder omstandigheden kan resulteren in een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Met verwerende partij kan worden ingestemd dat in casu de verzoekende partij geen belang heeft bij het gegrond verklaren van dit middel. Immers, indien wordt aangenomen dat door de laattijdigheid geen beslissing meer zou kunnen genomen worden en de Raad dienvolgens de laattijdige beslissing zou vernietigen wegens gebrek aan bevoegdheid, dan zou dit niets verhelpen aan het hiervoor geschetste nadeel en dit in tegendeel nog vergroten.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op onregelmatige totstandkoming van de nieuwe beslissing.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de nieuwe beslissing onbegrijpelijk is. Op 14 december 2010 zou zijn beslist om de zaak voor te leggen aan de bevoegde lesgever om "bijkomende informatie op te vragen bij de betrokken lesgever omtrent de evolutie van de prestaties van de student tussen de eerste en tweede zittijd". Nog vooraleer de beroepscommissie terug samenkam heeft de juridische raadgever de ontwerpbeslissing opgemaakt "in functie van de richtlijnen die ze daartoe van de interne beroepscommissie had gekregen." De beroepscommissie is dan niet meer samengekomen maar werd de ontwerpbeslissing per e-mail vanwege de betrokken leden goedgekeurd. Wat die richtlijnen waren is niet duidelijk. Ofwel waren er, maar dat betekent dat de beroepscommissie al had beslist vooraleer het standpunt van de betrokken lesgever bekend was ofwel waren er geen richtlijnen maar dan heeft de juridische raadgever een beslissing uitgeschreven vooraleer de beroepscommissie zich daarover heeft gebogen.

Verwerende partij werpt op dat dit middel onontvankelijk is aangezien de verzoekende partij nalaat aan te geven welke rechtsregel daarmee zou zijn geschonden. Het betoog blijft beperkt tot loutere vaststellingen en loze beweringen. Uit niets blijkt dat de interne beroepscommissie niet ernstig zou hebben beraadslaagd over het dossier. Dit wordt aangetoond door de omvang en de diepgang van de bestreden beslissing. De interne beroepscommissie heeft zich bovendien ook ter dege laten voorlichten door de betrokken lesgever, en deze toelichting vergeleken met de bijkomende toelichting die de verzoekende partij had gegeven omtrent zijn werk in voorbereiding tot de tweede zittijd, om tot de conclusie te komen dat het examencijfer met deze bijkomende toelichting afdoende wordt verantwoord.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie na vernietiging door de Raad van de eerder genomen beslissing van 9 december 2010 bijkomende toelichting heeft gevraagd aan de verzoekende partij die er met de nota van 13 december 2010 op is ingegaan.

Op 14 december 2010 is de interne beroepscommissie bijeengekomen en heeft geoordeeld dat bijkomende informatie diende te worden opgevraagd bij de betrokken lesgever omtrent de evolutie van de prestaties van de student tussen de eerste en de tweede zittijd. De bevoegde lesgever heeft deze bijkomende toelichting vervolgens schriftelijk verstrekt. Dit heeft geresulteerd in één beslissing van de interne beroepscommissie "van 14 december 2010 en 18 januari 2011". Deze beslissing zo blijkt is de resultante van een elektronische besluitvorming. Uit artikel § van het onderwijs- en examenreglement blijkt dat inderdaad in een elektronische besluitvorming is voorzien in drie welbepaalde gevallen.

Vooreerst dient er te worden op gewezen dat de beroepscommissie een collegiaal orgaan is hetgeen veronderstelt dat behoudens andersluidende regel de vergadering worden gehouden tijdens welke de te nemen beslissingen worden besproken en genomen. Ten deze moet nog worden opgemerkt dat de uitzonderingen die in de andersluidende regel zijn voorzien van strikte interpretatie zijn. Het enige geval bedoeld in artikel 95 § 5 dat hier relevant zou kunnen zijn is het geval waarin reeds in een tussenbeslissing is voorzien. De Raad moet echter vaststellen dat ernstig moet worden betwijfeld of van een tussenbeslissing sprake is. Immers, in de mate dat die er al zou zijn, dan dient te worden vastgesteld dat die beslissing

niet kenbaar werd gemaakt aan de verzoekende partij en dat hij dus ook geen gelegenheid had om hierover verweer te voeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat op die wijze de dynamiek van de collegiale besluitvorming werd miskend^[2].

Het middel is gegrond.

5.3. Aangezien de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, worden deze niet verder behandeld.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 14 december 2010 en 18 januari 2011 van de Interne Beroepscommissie wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 28 februari 2011 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 februari 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jacqueline Hellemans

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]Arrest R. v. St. nr. 165.926 van 13 oktober 2006.

Zitting van 24 februari 2010

Rolnr. 2011/010 - 24 februari 2010

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 24 februari 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 17 januari 2011 die werd genomen in opvolging van het besluit van de Raad nr. 2010/148 van 22 december 2010 en die het beroep van de verzoekende partij gedeeltelijk gegrond verklaarde.

Verzoekende partij vordert de bestreden beslissing te vernietigen en de verwerende partij te bevelen een nieuwe beslissing te nemen die daarbij geen rekening mag houden met volgende overwegingen:

- geen vrijstelling toe te kennen omwille van een cijfer van 8/20 op in het 2de jaar kandidaat arts want dit cijfer werd gedelibereerd;
- dat het eigenheidsargument in dit geval van geen belang mag zijn in de eindoverweging;
- dat een actualiteitsargument nooit een volledige afwijzing van een vrijstelling kan verantwoorden omdat het steeds mogelijk is een deelvrijstelling toe te kennen of een actualisatieprogramma op te leggen;

En dat daarbij wel rekening moet gehouden worden met volgende overwegingen in haar motivering:

- dat de leerdoelstellingen van de eerder gevolgde vakken '.....' duidelijk stellen dat de bewuste anatomieonderdelen aangeleerd werden in hun geheel en als fundamentele kennis van elk medisch handelen;
- dat het opleggen van een actualisatieprogramma een minimale decretale vereiste is voor elke hoger onderwijsinstelling tenzij dat onomstotelijk, ondubbelzinnig en zonder enige redelijke twijfel aangetoond wordt dat alle eerder verworven leerdoelen en kwalificaties van verzoeker gebaseerd zijn op volledig achterhaalde kennis;
- indien de nieuw te nemen beslissing besluit tot het opleggen van een actualiseringsprogramma deze beslissing dient te worden uitgelegd waarom en in welke mate in de eerder behaalde eindcompetenties gebaseerd zijn op achterhaalde wetenschap of kennis;
- dat bij de eventuele beslissing tot het opleggen van een actualiteitsprogramma steeds moet opgegeven worden welke precieze inhoud en nauwkeurig gedetailleerde onderwerpen en feiten moeten geactualiseerd worden.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het eerste en tweede jaar bachelor in de bachelor Tandheelkunde.

Verzoekende partij vroeg vrijstellingen aan voor 12 opleidingsonderdelen uit de 1ste 2de en 3de bachelor Tandheelkunde op basis van haar eerder verworven kwalificaties uit de toenmalige kandidatuursopleiding Geneeskunde aan de De verzoekende partij behaalde in de 4 academiejaren tussen 1995-1996 en 1999-2000 diplomasupplementen voor de eerste en tweede kandidatuur Arts alsook een puntenlijst met enkele aanvullende opleidingsonderdelen uit de 3de kandidatuur waarvoor zij geslaagd was.

Verzoekende partij krijgt volgende vrijstellingen toegewezen: '.....', '.....', '.....' en '.....'. Volgende gevraagde vrijstellingen werden niet toegekend: '.....'; '.....', '.....', '.....', '.....', '.....'.

Het beroep betreft de interne beroepsbeslissing van 17 januari 2011 genomen in opvolging van het besluit van de Raad van 22 december 2010.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 november 2010 een intern beroep in bij de Onderwijsdirecteur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne beroepscommissie op datum van 24 november 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...de interne beroepscommissie ziet in het actualiteitsargument en de motivering van de inhoudelijke verschillen tussen de gevolgde opleidingsonderdelen uit de opleiding Geneeskunde en de opleidingsonderdelen van de bachelor Tandheelkunde waarvoor een vrijstelling werd aangevraagd, voldoende argumenten om de weigering van de vrijstellingen te bevestigen. Het interne beroep is ongegrond.

De student had inzage gevraagd in het dossier. De student had al inzage in de relevante stukken van het dossier namelijk de studiegids en de initiële beslissing over de weigering van de vrijstellingen. Bijkomende inzage in het dossier was hier niet relevant zoals bijvoorbeeld wel het geval zou kunnen zijn bij interne beroepen tegen een examencijfer voor een stage of een masterproef. Het dossier bevatte overigens enkel die stukken waarover de student reeds beschikte, en de interne beroepscommissie heeft haar eigen motivering ontwikkeld..."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 26 november 2010 en per aangetekend schrijven van 29 november 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 december 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

In haar besluit van 22 december 2010 met nr. 2010/148 verklaarde de Raad dit verzoekschrift gegrond:

"...De Raad neemt aan dat de Interne beroepscommissie vooral oog heeft gehad voor het al dan niet verlenen van een volledige vrijstelling voor de betrokken opleidingsonderdelen, maar geen afdoend antwoord geeft op de vraag of al dan niet deelvrijstellingen zouden kunnen worden verleend en evenmin aandacht heeft gehad voor het feit of een actualiseringsprogramma zou kunnen worden opgelegd en dit conform artikel 2.1. van het Flexibiliseringsdecreet.

Tenslotte doet de Raad opmerken dat de verwerende partij geenszins gebonden is door de beslissing die een andere onderwijsinstelling heeft genomen.

Het middel is gedeeltelijk gegrond..."

De Raad oordeelde verder dat de verwerende partij uiterlijk op 17 januari 2011 een nieuwe beslissing diende te nemen.

Het besluit werd aan de partijen bezorgd per e-mail van 23 december 2010 en per aangetekend schrijven.

3.5. De interne beroepscommissie van de verwerende partij nam op 17 januari 2011 een nieuwe beslissing. Zij verklaarde het interne beroep deels gegrond door bijkomend een vrijstelling toe te staan voor het opleidingsonderdeel '.....' en een actualisatieprogramma voor het opleidingsprogramma voor het opleidingsonderdeel '.....'. Verder stelde de Interne Beroepscommissie:

"...De Interne Beroepscommissie verklaart het intern beroep van verzoeker deels gegrond. Voor die opleidingsonderdelen waarvoor geen vrijstelling, deelvrijstelling of actualiseringsprogramma werd toegestaan, staat het ... vrij om via de procedure voor de erkenning van Eerder Verworven Competenties alsnog vrijstellingen aan te vragen indien hij meent dat hij de betreffende competenties heeft verworven bijvoorbeeld in zijn werkomgeving..."

3.6. Bij aangetekend schrijven van 27 januari 2011 diende de verzoekende partij een nieuw verzoekschrift in bij de Raad. Het beroep betreft de interne beroepsbeslissing van 17 januari 2011 genomen in opvolging van het besluit van de Raad van 22 december 2010.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Artikel II.22 §2 van het Aanvullingsdecreet, ingevoerd door artikel V.54 van het Decreet betreffende het onderwijs XIX van 8 mei 2009² bepaalt dat na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangsbeslissing door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad.

Verzoekende partij heeft terecht rechtstreeks tegen deze beslissing een beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 januari 2011 tegen de beslissing van de interne beroepcommissie van 17 januari 2011. Verzoekende partij heeft op 22 januari 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 23 januari 2011.

Het beroep van 27 januari 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

Verwerende partij stelt dat van de verzoekende partij toch wat meer inspanningen mogen worden verwacht om voldoende materiaal ter beschikking te stellen die een grondige beoordeling van de vrijstellingsaanvraag aan de hand van de werkelijk bereikte competenties en de werkelijk geziene leerinhouden mogelijk moeten maken. Het komt nog steeds aan de verzoekende partij toe om aan te tonen dat zij effectief de voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij vrijstelling vraagt beoogde doelstellingen heeft bereikt. Tevens werpt zij op dat de vraag of zonder meer een volledige vrijstelling kan worden gegeven, niet meer aan de orde is. Conform het genomen besluit door de Raad kan het enkel gaan over een deelvrijstelling dan wel een actualisatieprogramma.

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat de verwerende partij de zorgvuldigheidsplicht miskent wanneer zij op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met de vrijstellingsbeslissing van 7 november 2010 vanwege de [REDACTED]. Deze vrijstellingsbeslissing kan aanzien worden als een 'bewijs van bekwaamheid' in overeenstemming met artikel 2, 6 ° en artikel 38 van het Flexibiliseringsdecreet. Een discretionaire bevoegdheid betekent niet dat het bestuur de feiten willekeurig mag waarderen. Zij moet de vaststelling en de waardering van de feiten waarop het besluit berust zorgvuldig bepalen en dient daarbij rekening te houden met alle objectieve feiten van het dossier. De vaststelling en waardering van de feiten die door de verwerende partij werden gebruikt bij haar actualiteitsargument m.b.t. de gevraagde vrijstelling voor de opleidingsonderdelen '[REDACTED]' en '[REDACTED]' zijn in tegenstrijd met het laatste genoemde bewijs inzake erkenning en validatie van verzoekers actuele competenties.

Verzoekende partij werpt op dat het Flexibiliseringsdecreet stelt dat een creditbewijs wordt toegekend als de student blijkens een examen heeft aangetoond dat hij de competenties eigen aan een bepaald opleidingsonderdeel heeft verworven. De verwerende partij dient derhalve na te gaan of een student op basis van een voorgelegde EVK dezelfde learning outcomes heeft bereikt als de eindtermen die verbonden zijn aan het vak waarvoor de student vrijstelling aanvraagt.

Verwerende partij stelt dat zij nu enkel in kennis is gesteld van het verzoekschrift. Er kan dan ook niet worden verwacht dat ze rekening houdt met de inhoud van een stuk dat ze nooit overhandigd gekregen heeft. De beslissing van de andere hoger onderwijsinstelling is enkel aldaar ingediend en heeft geen enkele bewijswaarde van wat dan ook naar andere universiteiten toe.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij geenszins beschikt over een bewijs van bekwaamheid. Dit wordt pas afgeleverd na het doorlopen van een bekwaamheidsonderzoek bij een daartoe bevoegde instantie en volgens een daartoe bepaalde procedure. Een dergelijke procedure heeft de verzoekende partij niet gevolgd. En zelfs dan nog, blijkens artikel 44 van het Flexibiliseringsdecreet geldt een bewijs van bekwaamheid enkel binnen de

instellingen die ressorteren onder de associatie in de schoot waarvan de validerende instantie is opgericht. De verwerende partij behoort niet tot deze associatie en heeft evenmin een overeenkomst ermee.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat voor wat betreft het opleidingsonderdeel '.....' de onderliggende bewijsstukken dienen vergeleken te worden. Bij vergelijking van zowel de vakinhoud als de eindcompetenties voor het vak '.....' bij verwerende partij en deze voor het vak '.....' en '.....' bij de kan worden vastgesteld dat de vakinhouden overeenstemmen.

Verwerende partij antwoordt dat zij geen kennis heeft van de studiefiches zodat niet kan nagegaan worden of deze bewering inderdaad klopt. Wel is zeker dat in deze fiches geen uitspraak wordt gedaan over competenties waarover de verzoekende partij al dan niet zou beschikken.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat bij vergelijking van het vak '.....' eenzelfde vakinhoud kan vastgesteld worden met het vak '.....' en '.....' bij de

Verwerende partij werpt op dat de beslissing van de andere hoger onderwijsinstelling haar in generlei mate bindt en geen beoordeling inhoudt omtrent de vraag of de verzoekende partij al dan niet beschikt over de competenties die met het opleidingsonderdeel "....." worden nagestreefd.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat ten gevolge van het Flexibiliseringsdecreet de bewijswaarde van de inhoud van een willekeurig studiebewijs onbeperkt blijft gelden wanneer niet wordt aangetoond dat alle verworven competenties, kwalificaties of andere bekwaamheden (leerdoelen) gebaseerd zijn op volledig achterhaalde kennis en zou leiden tot totaal verkeerde inzichten. Dit tegenbewijs zou wel zwaarwichtig moeten zijn en bijgevolg ook uitzonderlijk gedetailleerd gemotiveerd moeten worden. De motivering van de bestreden beslissing is niet zwaarwichtig of uitzonderlijk gedetailleerd om te verantwoorden dat het opleggen van een actualisatieprogramma niet mogelijk is. Zo wordt er geen antwoord of motivering gegeven waaruit blijkt dat alle eerder verworven leerdoelen gebaseerd zijn op volledig achterhaalde kennis en zou leiden tot totaal verkeerde inzichten.

Verzoekende partij poneert *ten vijfde* dat gezien het voorgaande een actualisatieprogramma een minimale vereiste is om te voldoen aan het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsverplichting.

Verwerende partij antwoordt dat zij nergens in het Flexibiliseringsdecreet leest waaruit zou moeten afgeleid dat van alle eerder verworven leerdoelen en kwalificaties van de verzoekende partij zou moeten vastgesteld zijn of ze nog voldoende actueel zijn vooraleer zou kunnen worden beslist om al dan niet een actualisatieprogramma op te leggen. Een actualisatieprogramma is niet aan de orde aangezien dit kan opgelegd worden bij een creditbewijs en bij een bewijs van bekwaamheid. De verzoekende partij beschikt niet over een bewijs van bekwaamheid en ook het credit werd niet binnen de instelling behaald wat nochtans een vereiste is.

Verzoekende partij stelt *ten zesde* dat een vrijstelling niet kan afgewezen worden op basis van het motief dat het vroeger behaalde examencijfer voor een individueel opleidingsonderdeel uit het gehele formeel leertraject een onvoldoende cijfer was. Het betreft hier echter geen creditbewijzen maar wel studiebewijzen 'Eerder Verworven Kwalificaties'. De kracht- en bewijswaarde van deze bewijzen worden op die manier miskend. Verzoekende partij vraagt de Raad om te beslissen of het laatstgenoemde argument van de verwerende partij redelijk is en dus niet in strijd is met de wettelijke bepalingen die bewijskracht geven aan diploma's en diplomasupplementen daterende van vóór 2003. Verzoekende partij vraagt bijgevolg dat bij de gegrondheid van haar argument, de voorwaarde wordt opgelegd dat bij de nieuw te nemen beslissing geen rekening mag gehouden worden met dergelijk motief.

Verwerende partij stelt dat dit argument niet ontvankelijk is aangezien de Raad in zijn eerder besluit heeft beslist dat de beslissingen om geen volledige vrijstellingen toe te kennen, afdoende is gemotiveerd. Voor zover het een deelvrijstelling betreft, dient het als ongegrond afgewezen te worden aangezien dit middel feitelijke grondslag mist. Nergens was dit de enige motivering van de afwijzing van de vraag om een deelvrijstelling of een actualiseringsprogramma op te leggen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat de eerste drie onderdelen betreft, stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de vrijstellingsbeslissing van een andere onderwijsinstelling van 7 november 2010. In de bestreden beslissing wordt als motief voor de weigering van vrijstelling vermeld voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' dat in beide disciplines de wetenschap gedurende de voorbije tien jaar onherkenbaar veranderd is. Ook al zou het wenselijk zijn geweest dat de verwerende partij rekening zou gehouden hebben met de vrijstellingsbeslissing van 7 november 2010, ze was daar niet door gebonden en het hier voorvermelde motief van de grondige evolutie van de wetenschap wat niet kennelijk onredelijk is en waarvan de verzoekende partij de onjuistheid niet aantoonde, volstaat om de bestreden beslissing wat betreft deze beide opleidingsonderdelen te dragen.

De algemene klacht van het vierde onderdeel, dat om de vraag tot vrijstelling te verwerpen niet volstaan kan worden met het motief dat de wetenschap in de geïndiceerde disciplines zodanig geëvolueerd is sedert het tijdstip waarop de verzoekende partij de door haar bijgebrachte studieresultaten heeft behaald – en dat is meer dan 10 jaar geleden –, is niet gegrond. De verzoekende partij brengt geen enkel gegeven aan waaruit blijkt dat dit motief feitelijk niet juist zou zijn.

Het onderdeel mist dus feitelijke grondslag.

Het vijfde onderdeel gaat uit van de stelling dat, als een eerder behaald studieresultaat niet voldoende is voor een vrijstelling omwille van de tijd die er verlopen is, een actualisatieprogramma moet worden opgelegd. Het onderdeel is in rechte niet gegrond, omdat een zodanige verplichting niet uit het Flexibiliseringsdecreet volgt. Vooreerst heeft de verzoekende partij geen credit behaald in de zin van artikel 31 § 3 lid 2 van het Flexibiliseringsdecreet, en verder heeft de verzoekende partij de door haar aangehaalde studieresultaten niet behaald bij de verwerende partij.

Voorts stelt de Raad vast dat de verwerende partij wel onderzocht heeft of een actualisatieprogramma mogelijk was, wat zij ook voor een opleidingsonderdeel heeft toegestaan. De verzoekende partij beperkt zich tot een in het algemeen geformuleerde kritiek in dit onderdeel, zonder enig concreet feit aan te brengen waaruit zou kunnen blijken dat een actualisatieprogramma voor andere opleidingsonderdelen zou kunnen volstaan. Het onderdeel is in zoverre ook niet ontvankelijk.

De klacht van het zesde onderdeel is dat de verwerende partij de bewijswaarde van door de verzoekende partij bijgebrachte studiebewijzen heeft miskend, doordat zij een vrijstelling heeft geweigerd omdat de verzoekende partij voor een opleidingsonderdeel van dat studiebewijs een onvoldoende heeft behaald, terwijl een dergelijk motief enkel ingeroepen kan worden voor een credit maar niet voor een studiebewijs.

Het middel is in rechte ongegrond, omdat de vrijstelling wordt toegekend per opleidingsonderdeel, zodat de verwerende partij terecht ook rekening mocht houden met de evaluaties van de corresponderende opleidingsonderdelen die in het studiebewijs zijn opgenomen. Als een instelling van oordeel is dat een student ondanks een onvoldoende voor een opleidingsonderdeel zijn studies mag verder zetten zonder het examen over dat opleidingsonderdeel opnieuw te moeten afleggen, bindt die beslissing alleen die instelling – en dan nog behoudens gewijzigde omstandigheden –, maar betekent niet dat een andere

instelling moet aannemen dat de student ook voor dat opleidingsonderdeel de vereiste competentie heeft behaald.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat alle vakken gesitueerd zijn op het inleidend niveau en dus inleidende basiscursussen zijn die als doel hebben de student vertrouwd te maken met de basiselementen van de bewuste wetenschap. Het louter verstrijken van een termijn van 11 jaar is op zich niet voldoende om daaruit af te leiden dat de eerder verworven kennis achterhaald is zodat er zelfs geen mogelijkheid kan overwogen worden om een actualisatieprogramma op te leggen. Het gebruikte eigenheidsargument kan geen afdoende motivering zijn. Eigenlijk wordt er geen rekening gehouden met de beoogde eindcompetenties of doelstellingen van alle betreffende vakken en werd er niet voldoende nagegaan of de verzoekende partij de leerresultaten heeft bereikt.

Verwerende partij stelt dat de Raad zich niet in de plaats kan stellen van de Interne Beroepscommissie en de gemaakte beoordeling niet kan overdoen. Of een opleidingsonderdeel al dan niet gesitueerd is op het inleidend niveau, is niet relevant voor de beoordeling van de vrijstellingsaanvraag. Enkel is van belang na te gaan of de nagestreefde competenties zijn bereikt. Verwerende partij heeft voor elk van de litigieuze opleidingsonderdelen onderzocht of het opleggen van een actualisatieprogramma al dan niet kon worden overwogen. De opleiding tot arts en tandarts zijn twee verschillende opleidingen met elk hun finaliteit en hun eigen accenten. Verwerende partij weet niet waarom zij zou tekort schieten in het nagaan van de te bereiken leerresultaten.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij beperkt zich in haar kritiek tot de algemene bewering dat het over basiscursussen gaat, zodat het enkel verstrijken van een min of meer lange termijn niet voldoende is om te stellen dat de kennis van de verzoekende partij achterhaald is, en dat zelfs een actualisatieprogramma dit niet kan remediëren. Dezelfde algemene kritiek uit zij wat betreft het ingeroepen eigenheidsargument voor sommige opleidingsonderdelen, en het niet nagaan of de vereiste eindcompetenties werden behaald.

Het middel preciseert niet in welk opzicht de bestreden beslissing op onjuiste of onvolledige feiten zou steunen, wat betreft de in het middel geformuleerde algemene klachten, zodat het niet ontvankelijk is.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel en machtsafwendings.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat op grond van artikel II.22, §1 van het Aanvullingsdecreet^[1] de decretale wetgever een bevoegdheid en wettelijke verplichting aan de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft toegekend die een feitelijke sturing inhoudt van discretionaire beslissingen van onderwijsinstellingen en die de Raad aldus noopt tot een veel grondiger onderzoek en toetsing van de motieven en feiten van een studievoortgangsbepaling. Bijgevolg dient de Raad grondig te onderzoeken of de door verwerende partij gebruikte actualiteits- en eigenheidsargumenten onredelijk zijn of minstens een ernstig vermoeden doen rijzen dat de vaststelling en de waardering van de feiten

hieromtrent in tegenstrijd zijn met de erkenning van de valorisatie en validatie omdat diezelfde feiten wel degelijk actueel werden bevonden door een andere universitaire instelling.

Verwerende partij stelt dat deze argumenten kennelijk onontvankelijk zijn aangezien deze argumenten geen betrekking hebben op de bestreden beslissing.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Het middel, dat geen kritiek bevat op de bestreden beslissing, maar betrekking heeft op de werking en bevoegdheid van de Raad, is niet ontvankelijk.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op enkele concrete argumenten per opleidingsonderdeel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij overloopt in haar verzoekschrift de verschillende opleidingsonderdelen:

- '.....': voor dit vak is er een volledige inhoudelijke overeenstemming met de door verzoekende partij eerder gevolgde vakken '.....' en '.....'.

Verwerende partij merkt op dat de Raad zich niet in de plaats kan stellen van het oordeel van de Interne Beroepscommissie ter zake.

Verwerende partij stelt dat de volledige vrijstelling niet meer aan de orde is aangezien de Raad reeds heeft geoordeeld dat de beslissing om geen volledige vrijstelling te verlenen, naar redelijkheid verantwoord was. Ook een actualiseringsprogramma is niet mogelijk aangezien de evolutie over de laatste jaren te omvangrijk was. Verzoekende partij verliest bovendien uit het oog dat een vergelijking louter op basis van de studiefiches en de vooropgestelde leerdoelstellingen volstrekt onmogelijk is in het voorliggende geval precies omdat dergelijke fiches in die periode niet bestonden en ook geen leerdoelen werden vastgesteld. Een vergelijking van de vakinhouden dient te gebeuren.

- '.....': er is een inhoudelijke overeenstemming met de door de verzoeker eerder gevolgde vakken '.....' en '.....'. Zij heeft destijds zelfs een veel ruimere kennis en competentie in deze vakgebieden verworven, met name goed voor een totaal van 11 studiepunten. Het kan niet zijn dat de arts-student andere kennis en inzichten in het vakgebied verwerft dan de tandarts-student. Het is immers niet zo dat, omdat een vak voortdurend naar algemeen geneeskundige voorbeelden verwijst dat dan de medische en wetenschappelijke kennis daaruit niet toepasbaar zou zijn op de tandheelkunde.

Verwerende partij antwoordt dat uit niets blijkt dat de vaststelling van de Interne Beroepscommissie dat de wetenschap in deze discipline onherkenbaar is geëvolueerd gedurende de voorbije tien jaar onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn. Het feit dat in een opleidingsonderdeel basiskennis wordt overgebracht betekent niet dat het om kennis gaat die niet evolueert.

- '.....': dat dit inhoudelijk overeenstemt met het eerder gevolgde '.....'. Dat het eerder gevolgde vak zelfs 5 studiepunten en 120 uren studietijd meer bedroeg dan het gevraagde vak.

Verwerende partij antwoordt dat een vergelijking van vakinhouden noodzakelijk is om te beoordelen of een deelvrijstelling kan worden verleend of een actualiseringsprogramma kan worden opgelegd. Verwerende partij verwijst naar de inhoud van de beslissing van de Interne Beroepscommissie.

- '.....': dit kent een inhoudelijke overeenstemming met de vakken '.....', '.....' en '.....'. Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij een ongefundeerde aanname doet wanneer zij zomaar stelt dat de studie van de anatomie van hoofd en hals in de opleiding arts minder grondig of in minder detail zou zijn gebeurd dan bij huidige opleiding het geval is. De studiebewijzen van de verzoekende partij worden verkeerdelijk gekwalificeerd. Deze studiebewijzen zijn eerder verworven kwalificaties in de zin van artikel 2, 13° van het Flexibiliseringsdecreet. Het betreft hier duidelijk binnenlandse studiebewijzen die aangeven dat het formeel leertraject van het eerste en tweede jaar kandidaat arts met goed gevolg werd doorlopen. De verwerende partij mag er het individuele resultaat niet uitlichten en bijgevolg gelijk stellen aan een individueel credit waar er een tekort is.

Verwerende partij stelt dat de geneeskunde en de tandheelkunde twee verschillende studiegebieden zijn. Er valt niet in te zien waarom er binnen de medische anatomie geen verantwoord verschil zou bestaan tussen geneeskunde en tandheelkunde voor de behandeling van de desbetreffende leerstof. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij zich op een bepaald opleidingsonderdeel beroept om in aanmerking te komen voor een vrijstelling. Een student die niet slaagt voor een opleidingsonderdeel toont per definitie niet aan de door dat opleidingsonderdeel nagestreefde competenties te hebben bereikt, gegeven dat uiteraard meer dan relevant is bij de beoordeling van de vraag of een vrijstelling kan worden verleend voor een beweerd gelijkaardig vak.

- '.....': dit vak stemt overeen met de gevolgde vakken '.....' en '.....'.

Verwerende partij stelt dat het hier enkel gaat om beweringen die door geen enkel stuk worden gestaafd. Uit niets blijkt dat de beoordeling van de Interne Beroepscommissie ter zake onjuist is of kennelijk onredelijk zou zijn.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Vooreerst dient de Raad vast te stellen dat in het besluit nr. 2010/148 van 22 december 2010 geoordeeld werd dat de beslissing van de verwerende partij om geen vrijstellingen te geven voor een opleidingsonderdeel in zijn geheel niet onrechtmatig was. In zoverre de verzoekende partij de bestreden beslissing in dit middel bekritiseert omdat geen vrijstellingen voor opleidingsonderdelen werden gegeven, is het niet ontvankelijk.

Voor wat betreft het opleidingsonderdeel '.....' stelt de verzoekende partij dat er een volledige inhoudelijke overeenstemming is met de door verzoekende partij eerder gevolgde vakken '.....' en '.....'.

Zij toont echter in geen enkel opzicht aan dat het oordeel van de verwerende partij dat de wetenschap in deze discipline de afgelopen tien jaar onherkenbaar veranderd is, zodat de verzoekende partij tenminste voor dit opleidingsonderdeel geen vrijstelling kan krijgen, in feite onjuist zou zijn. Dat er enige inhoudelijke gelijkenis kan zijn wat de omschrijving van de inhoud betreft sluit uiteraard niet uit dat de substantie van die omschrijving grondig kan verschillen gelet op de ontwikkelingen van de wetenschap.

Wat het opleidingsonderdeel '.....' betreft geldt hetzelfde. Het is niet omdat de verzoekende partij meer dan 10 jaar geleden gelijkaardige opleidingsonderdelen met een groter aantal studiepunten met succes gevolgd heeft, en dat de destijds verworven competentie even goed toepasbaar is in de tandheelkunde als in de geneeskunde, dat daaruit dient besloten te worden dat zij een vrijstelling of een deelvrijstelling moet krijgen. De verzoekende partij brengt geen enkele concrete kritiek uit op het oordeel van de verwerende partij dat ook in dit domein de wetenschap de afgelopen 10 jaar onherkenbaar geëvolueerd is.

Hetzelfde geldt voor het opleidingsonderdeel '.....'.

Wat betreft het opleidingsonderdeel '.....' komt de verzoekende partij er niet toe kritiek uit te oefenen op het motief dat kaakchirurgen die een opleiding tandheelkunde volgen, en die

gelet op hun specialisatie toch verondersteld kunnen worden vertrouwd te zijn met de inhoud van dit opleidingsonderdeel, er niet van worden vrijgesteld. Voorts is ook het motief dat de verzoekende partij voor het door haar als vergelijkbaar voorgesteld opleidingsonderdeel een onvoldoende heeft behaald, een wettig motief, zoals gebleken is bij de bespreking van het zesde onderdeel van het eerste middel.

Wat betreft het opleidingsonderdeel '.....' oefent de verzoekende partij geen kritiek uit op het motief van de bestreden beslissing dat zich ook hier een grote evolutie heeft voorgedaan in de tandheelkunde, met voorheen nauwelijks bekende begrippen als evidence based dentistry en evidence based problem solving. Dit motief volstaat om de bestreden beslissing op dit punt te dragen.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

5.6. De verzoekende partij vraagt ook aan de verwerende partij op te dragen geen rekening te houden met sommige overwegingen en wel rekening te houden met andere overwegingen van haar bestreden beslissingen. Daar het beroep bij de Raad niet gegrond is, is deze vraag zonder voorwerp.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van 17 januari 2011 genomen door de Interne Beroepscommissie wordt gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 24 februari 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 10 maart 2011

Rolnr. 2011/011-012 - 10 maart 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 10 maart 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent een beroep aan d.d. 14 /02/2011 en een aanvullend beroep d.d. 18 februari 2011 tegen de initiële studievoortgangsbepalingen genomen op 15/10/2010, 9 /11 /2010 en op 30 /11/ 2010 door de validerende instantie van de associatie en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie genomen op 7/02/2011 waarbij haar beroep wat betreft het verwerven van de competenties 2 tot 7 werd afgewezen.

Verzoekende partij vraagt de Raad de bestreden beslissingen te vernietigen wat betreft de afwijzing van de competentie nr. 2 t.e.m. 7, wegens de niet transparantie, betrouwbaarheid en regelmatigheid van de gehanteerde methode en procedure en het gebrek aan redelijkheid en zorgvuldigheid in de voorbereiding en afhandeling ervan.

Zij vraagt dat in toepassing vanS..... van het procedurereglement het bestuur verzocht wordt om de procedure te hernemen met inachtnaam van volgende aanbevelingen:

- a) aan verzoekende partij een heromschrijving van de gevraagde competenties te bezorgen met een concrete en niet met een algemene vraagstelling inzake de door haar gekozen richting. Wat tot een hernieuwde samenstelling van haar portfolio en een aangepaste concrete reflectie kan leiden.
- b) In samenspraak, desgevallend tijdig en voorafgaand een datum te bepalen voor een interview, rekening houdend en met respect voor haar werksituatie.

- c) Met een objectieve verslaggeving, waarbij het toegelaten is om aanvullingen bij het verslag te laten noteren door een onafhankelijke derde persoon.

Verzoekende partij verzoekt de Raad in haar aanvullend verzoekschrift om te bepalen dat het interview zou uitgaan van het portfolio en men tenminste zou rekening houden met de aanvaarde bewijzen om zo tot een objectieve besluitvorming te komen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is ingeschreven in de bacheloropleiding Sociaal Werk optie..... aan de....., waar zij momenteel het derde deliberatiepakket volgt.

Verzoekende partij heeft op 10 oktober 2010 een EVC- procedure aangevraagd met de bedoeling om een attest van bekwaamheid te verwerven, op basis van haar 13 jarige ervaring als personeelsmedewerker (dertien jaar sectie personeelsdienst), met het oog op het bekomen van vrijstellingen voor een groot gedeelte van de opleidingsonderdelen en de stage in de bacheloropleiding Sociaal werk.

Verzoekende partij stelde onder begeleiding haar portfolio op. De aanvraag heeft betrekking op 7 competenties. Het referentiekader voor het onderzoek betrof de 8 competenties die zijn opgelijst in het competentiekader van de bachelor Sociaal Werk, zoals het werd gehanteerd door de Arteveldehogeschool voor haar opleiding.

Volgens de verwerende partij werd verzoekende partij in bezit gesteld van documentatie voor de kandidaten: de EVC-procedure, de EVC-gids en de handleiding portfolio.

Haar portfolio en reflectiedossier werden beoordeeld door twee assessoren die beiden onafhankelijk van elkaar een verslag opstelden. Zij werd ook onderworpen aan een criteriumgericht interview afgenomen door beide assessoren dat resulteerde in een gezamenlijk verslag.

Op 10 januari 2011 werd de beslissing van de validerende instantie ter kennis gebracht van verzoekende partij. Geen enkele aangevraagde competentie werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 januari 2011 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de associatie.

Verzoekende partij formuleerde samengevat volgende grieven:

- het was voor haar onmogelijk om zich afdoende voor te bereiden op het geplande interview;
- de competenties waren zo ruim beschreven dat blijkbaar geen enkele competentie specifiek gericht is op de sectie personeelswerk;
- de tijdens het interview gestelde vragen hadden geen betrekking op het niveau van het personeelswerk.

In haar intern beroepschrift werd tevens ondermeer als grief naar voorgebracht dat de procedure onregelmatig was, met name: het feit dat er slechts één verslag was opgemaakt van het criteriumgericht interview.

3.3. Bij beslissing van de validerende instantie op datum van 7 februari 2011 werd het intern beroep gedeeltelijk gegrond verklaard.

De validerende instantie heeft ingaand op de grief inzake de procedurefout de procedure hernomen en een nieuw criteriumgericht interview laten afnemen op 7 februari 2011 door

twee andere assessoren van de betreffende instelling als ook een derde assessor van de universiteit. De drie assessoren stelden elk afzonderlijk een verslag op.

Op basis van het portfolio, het reflectiedossier en het interview werd een samenvattend verslag gemaakt door de M.I.P.

De conclusie van de validerende instantie genomen in het kader van het intern beroep was dat de competentie 'het perspectief en de belangen van de betrokken actoren in zijn handelen aan bod laten komen' was verworven. De overige competenties werden als niet verworven beschouwd.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 7 februari 2011 en nadien per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 februari 2011 en van 18 februari 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 14 januari 2011. De beslissing werd pas op 7 februari 2011 genomen en per e-mail op die datum ter kennis gebracht en nadien per aangetekend schrijven verstuurd.

Daar de termijn van 15 dagen waarover de interne beroepsinstantie beschikt om een beslissing te nemen geen vervaltermijn is, is de student niet verplicht binnen een termijn van vijf kalenderdagen na het verstrijken van die termijn een beroep in te stellen bij de Raad. Als de interne beroepsinstantie een beslissing neemt binnen of buiten de termijn van 15 dagen, is de student wel verplicht binnen een termijn van vijf kalenderdagen nadat hij kennis heeft genomen van die beslissing een beroep in te stellen bij de Raad.

Door de validerende instantie werd beslist om naar aanleiding van het beroepschrift een nieuw interview af te nemen op 7 februari 2011 op basis waarvan nadien de nieuwe beslissing in het kader van het intern beroep werd genomen.

Verzoekende partij diende een eerste verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 februari 2011 en een aanvullend beroep op 18 februari 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 7 februari 2011. Verzoekende partij heeft op 7 februari 2011 gedeeltelijk kunnen kennis nemen van de per e-mail doorgestuurde beslissing. Hiertegen stelde zij een eerste beroep in d.d. 14 februari 2011 dat tijdig binnen de vijf kalenderdagen ingaand op 8 februari en eindigend op zaterdag 12 februari (verlengd tot eerstvolgende werkdag in casu 14 februari) werd ingesteld.

Op 16 februari 2011 heeft zij de per post verstuurde beslissing met bijgevoegde documenten ter kennis gekregen. Voor dit aanvullend beroep dd.18 februari loopt de beroepstermijn van vijf kalenderdagen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 17 februari 2011 zodat dit aanvullend beroep ook als tijdig dient beschouwd te worden.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Voorliggend beroep is gericht tegen een beslissing over de toekenning van een bewijs van bekwaamheid, dat aangeeft dat een student op grond van eerder verworven competenties of eerder verworven kwalificaties bepaalde competenties heeft verworven.

Een dergelijke beslissing betreft een studievoortgangsbepaling zoals vermeld in artikel II.1.15 bis van het Aanvullingsdecreet⁴² waarvoor de Raad bevoegd is.

Gezien de devolutieve werking van de interne beroepsprocedure van de validerende instantie beslist de Raad dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen de beslissing d.d. 7 februari 2011 genomen in het kader van het intern beroep.

Beide beroepen met rolnummer 2011/011 en 2011/012 betreffen eenzelfde voorwerp en worden gezamenlijk behandeld.

De Raad merkt verder op dat - zoals gebruikelijk is- door het secretariaat van de Raad een kopie van het verzoekschrift en aanvullende stukken samen met de procedurekalender op 28 februari 2011 aangetekend ter attentie van de voorzitter van de Associatie.....zijn bezorgd. De Raad neemt dan ook aan dat verwerende partij op het ogenblik van het indienen van de antwoordnota van al deze stukken heeft kunnen kennis nemen.

Het beroep is ontvankelijk in de aangegeven mate.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij haalt verschillende grieven aan.

Verzoekende partij verwijst vooreerst *algemeen* naar de middelen aangehaald in haar intern beroepschrift.

'- het was voor haar onmogelijk om zich afdoende voor te bereiden op het geplande interview;

- de competenties waren zo ruim beschreven dat blijkbaar geen enkele competentie specifiek gericht is op de sectie personeelswerk;

- de tijdens het interview gestelde vragen hadden geen betrekking op het niveau van het personeelswerk.'

Zij verwijst naar het verslag van het departement onderwijs van mei 2010 inzake evaluatie van de EVK-EVC en vrijstellingsprocedures.

De decreetgever hecht groot belang aan de kwaliteit van de methodologie en procedures gebruikt bij het bekwaamheidsonderzoek en het toekennen van vrijstellingen.

De kwaliteitsborging heeft betrekking op de transparantie, de toegankelijkheid, betrouwbaarheid en regelmatigheid van de gehanteerde methodes en procedures.

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat de competenties waarvan zij diende te bewijzen dat ze erover beschikte, te vaag zijn omschreven waardoor ze onvoldoende kon inschatten welke competenties betrekking hebben op de door haar gekozen richting. Ook de vraagstelling in het criteriumgericht interview is te algemeen. Daardoor heeft zij niet voldoende concreet kunnen bewijzen wel degelijk te beschikken over competenties inzake personeelsbeheer. Zij laat dit aan de kennis en ervaring van de Raad over om na te gaan in welke mate zij de doelstellingen van de competenties voldoende kon inschatten.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat verzoekende partij vertrekt van het verkeerde uitgangspunt dat zij enkel competenties dient te bewijzen inzake het personeelsbeheer, sector waarin zij daadwerkelijke ervaring heeft opgedaan.

Het gaat hier om competenties voor de opleiding tot bachelor sociaal werk, die heel wat breder is dan enkel een voorbereiding op een functie in het personeelsbeheer. Het is dan ook evident dat het competentiekader veel breder gaat dan het stellen van competenties met betrekking tot personeelswerk.

Het diploma van bachelor sociaal werk houdt de vaststelling erga omnes in. Een student die de opleiding volledig volgt en het diploma verwerft kan aan de slag binnen andere sectoren dan die van de gekozen afstudeerrichting (in casu).

Om diezelfde redenen is het ook evident dat de vraagstelling in het criteriuminterview ruimer ging dan een peilen naar de competenties die specifiek betrekking hebben op het personeelswerk.

Verwerende partij wijst op de beperkte bevoegdheid van de Raad die de gevraagde inschatting van de competenties niet toelaat.

Zij stelt *ten tweede* dat zij laattijdig slechts twee dagen vooraf per e-mail werd uitgenodigd voor het criteriuminterview. Er werd niet gezegd waarover het zou handelen. Zij kon het interview niet terdege voorbereiden.

Verwerende partij stelt hiertegenover vooreerst dat verzoekende partij niet langer belang heeft bij het argument als zou ze te laat zijn ingelicht over de datum van het eerste interview. Met dat interview werd geen rekening gehouden bij het nemen van een beslissing op intern beroep – enige beslissing die thans aanvechtbaar is – en van verzoekende partij werd een tweede interview afgenomen. Te gronde stelt verwerende partij in dit verband dat geen enkele rechtsregel bepaalt hoeveel op voorhand kennis moet worden gegeven van de datum van het criteriumgerichte interview.

Verwerende partij stelt verder in dit verband dat wat het tweede interview betreft gezien de beperkte beroepstermijn van 15 kalenderdagen verzoekende partij diende te weten dat dit op korte termijn zou plaatshebben. Na het eerste interview werd een feedbacksessie georganiseerd. Gezien haar ervaring met dit interview kon zij zich wel degelijk voorbereiden.

Verwerende partij stelt dat bovendien met de toelichting in het EVC-procedure-reglement over het interview verzoekende partij zeker voldoende informatie heeft gekregen om zich gedegen voor te bereiden.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat het interview niet correct is afgenomen omdat het geen betrekking zou hebben gehad op het portfolio. De vraagstelling was bovendien te algemeen en er werd onvoldoende richting gegeven voor de antwoorden.

Verwerende partij stelt hier tegenover dat in de voorschriften van de EVC-procedure duidelijk wordt gesteld dat het competentiegericht interview vertrekt vanuit het portfolio, maar niet dat het enkel zal gaan over het portfolio. Het competentiegericht interview kan aanvullend zijn t.a.v. het portfolio. Dit is inderdaad ook wat is gebeurd. Precies om na te gaan of verzoekende partij beschikt over de veel bredere competenties zoals ze worden nagestreefd door de

opleiding tot bachelor in het sociaal werk werden ook naast het personeelswerk bredere vragen gesteld. Verwerende partij stelt dat bovendien in casu het portfolio onvoldoende bewijsstukken bevatte om tot een positieve erkenning van de competenties te kunnen leiden.

Verwerende partij merkt verder op dat de techniek van het competentiegericht interview gekenmerkt wordt door een open vraagstelling, die de geïnterviewde de kans biedt om de onderzochte competentie te illustreren vanuit de eigen ervaring.

Verwerende partij antwoordt verder in dit verband op een grief aangehaald in het intern beroepschrift van de verzoekende partij waarin wordt gesteld dat het gelijkheidsbeginsel werd geschonden doordat aan EVC-kandidaten hogere eisen gesteld worden dan aan reguliere studenten.

Verwerende partij stelt dat deze bewering niet onderbouwd wordt en niet correct is.

Van elke student die afstudeert en dus moet aantonen de opleidingscompetenties te hebben verworven, wordt hetzelfde niveau verwacht.

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat zij niet alle stukken heeft gekregen op 10 januari 2011 met betrekking tot de beoordeling van haar portfolio en reflectiedossier, waardoor ze niet in de mogelijkheid was om hierop te reageren. Het betreft meer bepaald de formulieren 3 en 4.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij intussen de betrokken formulieren wel heeft gekregen en in het raam van haar extern beroep heeft kunnen reageren hierop. Ze heeft dan ook geen belang bij dit argument.

Verwerende partij stelt te gronde dat nergens in het reglement of enige rechtsregel de verplichting is opgenomen om de diverse verslagen ter beschikking te stellen in de loop van de procedure.

Het EVC-procedurereglement voorziet enkel in de kennisgeving van het verslag van de M.I.P. en – in voorkomend geval – van het bewijs van bekwaamheid. Het voorziet niet in de kennisgeving van de beoordeling van het portfolio en de reflectie.

Ook uit de vereisten van de formele motiveringsplicht kan niet worden afgeleid dat deze formulieren wel ter kennis van verzoekende partij dienden gebracht te worden. Uit de akte van de beslissing en dit is het verslag van de M.I.P. blijkt op welke gronden de validerende Instantie heeft gemeend de aanvraag te kunnen inwilligen of te moeten weigeren. De beslissing van de M.I.P. is afdoende gemotiveerd en de M.I.P. verwijst in zijn motivering niet naar de formulieren 3 en 4 van het dossier ter ondersteuning van de beslissing zodat deze ook niet dienen meegedeeld te worden.

Verzoekende partij heeft geen inzage gevraagd van deze documenten op basis van de wetgeving inzake de openbaarheid van bestuur. Had zij dat gevraagd, dan had zij die documenten op eenvoudig verzoek ook gekregen.

Verzoekende partij stelt *ten vijfde* vast dat zijn zij in de verslagvorming van de eerste en tweede procedure geen inspraak heeft gehad.

Zij stelt in dit verband dat bepaalde zaken niet opgenomen zijn in het verslag zodat zij niet kan aantonen dat de motivatie van de beslissing niet afdoende is.

Zij werd benadeeld doordat er geen onafhankelijke verslaggeving is gebeurd. De verslaggeving was eenzijdig door de assessoren opgesteld en bijgevolg niet onpartijdig.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat het interview dat op 7 februari 2011 werd afgenomen geenszins een hoorzitting betreft over het intern beroep, noch kan het worden

vergeleken met een dergelijke hoorzitting. Het betrof integendeel niets meer en niets anders dan een criteriumgericht interview dat volledig en enkel kadert in het onderzoek naar de competenties. De documenten die naar aanleiding van het interview zijn opgesteld, zijn ook niet loutere verslagen van het interview, maar wel beoordelingen van competenties aan de hand van wat uit het interview is gebleken. Dergelijke beoordelingsverslagen dienen de conclusies te vermelden die de interviewers trekken uit de ondervraging, inclusief de motivering van die conclusies en niet een letterlijke weergave. De beoordelingsformulieren 5 beantwoorden perfect aan deze vereisten. Het is niet aan de aanvrager om zichzelf mee te beoordelen.

Zij stelt *ten zesde* dat conform met het evaluatieverslag van de overheid zij dient aan te tonen dat de assessoren over de vereiste professionele competenties beschikken en dat de diverse verantwoordelijkheden goed dienen afgebakend te worden. Zij vindt geen weergave hiervan in de verslagen. De Raad kan op basis van het dossier niet onderzoeken of hieraan is voldaan.

Verwerende partij stelt dat deze grief feitelijke grondslag mist. Op de beoordelingsformulieren van het competentiegericht interview worden de naam en functie (lectoren bacheloropleiding Sociaal Werk) van de aanwezige assessoren duidelijk vermeld. En van lectoren in de bacheloropleiding Sociaal werk mag men redelijk verwachten dat ze voldoende competent zijn om de competenties van verzoekende partij te beoordelen. Verzoekende partij bewijst het tegendeel niet.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is niet bevoegd om te beslissen of een student bewezen heeft over eerder verworven competenties te beschikken. De Raad gaat wel na of de beslissing van de validerende instantie op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

De in het eerste onderdeel op algemene wijze geformuleerde grief dat de verzoekende partij zich onvoldoende kon voorbereiden op het interview, dat de competenties zo ruim beschreven waren dat blijkbaar geen enkele competentie specifiek gericht was op de sectie personeelswerk, en dat de tijdens het interview gestelde vragen geen betrekking hadden op het niveau van het personeelswerk is niet gegrond. De verwerende partij stelt onweersproken dat zij vooraf ruime informatie over de beoordeling van de EVC aanvraag aan de verzoekende partij had meegedeeld, en stelt voorts terecht dat de te meten competenties waar de verzoekende partij aanspraak op maakte ruimer waren dan enkel maar competenties inzake personeelsbeleid die de verzoekende partij liet gelden, waaruit tevens volgt dat het criteriuminterview vanzelfsprekend niet moest peilen naar competenties inzake personeelsbeleid.

De grief van het tweede onderdeel, namelijk dat de aan te tonen competenties te vaag zijn omschreven waren waardoor de verzoekende partij onvoldoende kon inschatten welke competenties betrekking hadden op de door haar gekozen richting en dat ook de vraagstelling in het criteriumgericht interview te algemeen was is eveneens niet gegrond. De verwerende partij voert terecht aan dat de aan te tonen competenties ruimer waren dan enkel maar het personeelsbeleid, en de verzoekende partij toont niet aan noch in welk opzicht de omschrijving van deze toch meer algemene competenties te vaag was, en evenmin dat de omschrijving niet pertinent was voor de opleiding Bachelor sociaal werk.

In het derde onderdeel wordt gesteld dat de verzoekende partij maar twee dagen voor het criteriuminterview op de hoogte gebracht werd van de datum daarvan, zodat zij zich daar niet naar behoren heeft op kunnen voorbereiden. Uit het door de verwerende partij meegedeelde dossier kan worden opgemaakt dat het hier gaat om het eerste criteriuminterview dat plaatsvond op 9 november 2010. De verwerende partij voert terecht aan dat aan de bestreden beslissing op intern beroep een tweede interview afgenomen op 7 februari 2011 is voorafgegaan, interview dat in de plaats is gekomen van het eerste interview. De klacht die betrekking heeft op het achterhaalde eerste interview is niet ontvankelijk.

Ten vierde klaagt de verzoekende partij erover dat het interview geen betrekking had op de portfolio en veel te algemeen was. De verwerende partij stelt terecht dat het de omschreven competenties zijn die moeten worden beoordeeld, en dat de portfolio daarbij alleen maar een vertrekpunt kan zijn. De portfolio heeft noodzakelijkerwijze betrekking op de door de aanvragende partij opgedane ervaringen, en volstaat op zich niet steeds om aan te tonen dat de vereiste competenties zonder meer behaald zijn. Die portfolio kan dan ook niet meer zijn dan een vertrekpunt, terwijl het interview juist als functie heeft na te gaan of de aanvragende partij de vereiste competenties, die niet uit de portfolio blijken, bezit. Bij de bespreking van het eerste onderdeel werd al gesteld dat de verzoekende partij niet aantoont dat de door de verwerende partij vereiste competenties te vaag of niet pertinent zijn. Het onderdeel is niet gegrond.

In het vijfde onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat zij niet alle informatie heeft gekregen op 10 januari 2011, meer bepaald dat zij de formulieren 3 en 4 niet heeft gekregen.

De verzoekende partij heeft van deze formulieren kennis gekregen in het kader van de procedure voor de Raad. Zij haalt daaruit geen enkel argument, zij toont in geen enkel opzicht aan op welke wijze zij in haar interview nuttig gebruik had kunnen maken van de informatie die in deze formulieren is opgenomen. Het onderdeel is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang.

De klacht van het zesde onderdeel, namelijk dat de verzoekende partij geen inspraak heeft gehad in de verslagvorming is niet gegrond, nu niet valt in te zien waarom het verslag dat de interviewers opstellen op enige wijze met medewerking van de verzoekende partij moet tot stand komen. Niets belet de verzoekende partij overigens haar versie van de in een verslag opgenomen feiten weer te geven, als zij het niet eens is met het verslag.

Het zevende onderdeel, waarin de verzoekende partij stelt dat niet is aangetoond dat de assessoren over de vereiste competentie beschikken om de verzoekende partij te evalueren, is niet gegrond, omdat de verzoekende partij geen enkel argument aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat de drie assessoren niet over de vereiste competenties beschikken. De verzoekende partij heeft in het kader van de interne procedure hierover ook geen enkele klacht geformuleerd, noch voor, noch na het interview.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de motiveringsverplichting.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat *ten eerste* aangaande de competenties dat de besluitvorming niet gemotiveerd en tegenstrijdig is.

In het licht van het doel van de opleiding 'een student voorbereiden op de arbeidsmarkt (specifiek voor personeelszaken) lijkt het onredelijk om te stellen dat een personeelslid met 13 jaar werkervaring op een complexe personeelsdienst nog een volledige stage moet doorlopen omdat gesteld wordt dat zij onvoldoende praktische ervaring zou heeft.

De uiteindelijke besluitvorming is te negatief en in strijd met een aantal vaststellingen.

Verzoekende partij geeft een aantal tegenstrijdigheden weer.

De besluitvorming stelt dat de voorgelegde activiteiten zich teveel situeren in een bepaald te beperkt domein en te uitvoerend van karakter zijn.

Dit staat in tegenstelling tot wat in formulier 3 staat m.b.t. competentie nr.6. waar gesteld wordt dat haar portfolio getuigt van ondernemingszin en teamgerichtheid.

Zij verwijst tevens naar de zeer positieve beoordeling in formulier 5 waaruit de assessor concludeert dat het een redelijke beslissing zou zijn om de competentie nr.3 te erkennen. Uiteindelijk wordt zonder enige motivatie de competentie nr.3 niet toegekend.

Verwerende partij acht de argumentatie van verzoekende partij zeer verwarrend en ontwaart volgende argumenten.

- Wat het argument betreft dat verzoekende partij de volledige stage dient te doorlopen ondanks haar ruime praktische ervaring wordt opgemerkt dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze uitspraak doet over de vraag of al dan niet nog de volledige stage zal moeten doorlopen worden om het diploma van bachelor sociaal werk te verwerven. Niets belet verzoekende partij om alsnog een vrijstelling te vragen voor dat opleidingsonderdeel en aan te tonen dat zij wel degelijk de competenties heeft bereikt die met dat opleidingsonderdeel worden nagestreefd.

- Wat de tegenstrijdigheid betreft in de motivering in het formulier 3 in verband met competentie 6 stelt verwerende partij dat deze beslissing niet langer relevant is nu ze uit de rechtsorde is verdwenen als gevolg van het ingestelde interne beroep en de nieuwe beslissing van de Validerende Instantie.

- Wat het gebrek aan motivering betreft met betrekking tot competentie 3 wijst verwerende partij erop dat slechts een beperkte weergave wordt gebracht van het verslag van de assessor en de uitspraak van de assessor dient genuanceerd te worden. De betrokken assessor geeft zelf aan dat hij deze uitspraak doet als volstrekte leek in het domein, en dat dit niets afdoet van de beoordeling van de andere assessoren die wel expertise in het concrete werkdomein en opleidingskader hebben.

Bovendien werd wel degelijk een motivering gegeven waarom de competentie niet werd weerhouden.

Verzoekende partij verwijst *ten tweede* één voor één naar de 7 competenties zelf die niet afdoende gemotiveerd zijn en tegenstrijdigheden vertonen met ondermeer de individuele verslagen van de assessoren.

Haar argumentatie steunt ondermeer op het volgende elementen:

- zij nam wel degelijk voldoende initiatieven (competentie 2);

- het was onmogelijk om een concrete invulling te geven aan de vereiste competentie

(competentie 2);

- het koppelen van de werkveldervaring aan de verschillende competenties

(competentie 3);

- De vraagstelling was te algemeen en te weinig concretiseerbaar, er was geen voorbereidingstijd en een onvolledige weergave in het verslag (competentie 4 en 5);

- -het verslag is te algemeen en de beslissing onvoldoende gemotiveerd (voorgedrukt) en tegenstrijdig met het verslag van de assessor(competentie 6);

- de bewijsstukken worden enerzijds beschouwd als actueel, relevant en authentiek en in de motivering afgewezen. Er wordt geen rekening gehouden met het portfolio (competentie 7):

Verwerende partij geeft in haar antwoordnota per competentie aan waarom zij niet akkoord gaat met de argumentatie van de verzoekende partij inzake tegenstrijdigheid van wat wordt gesteld en stelt dat er wel degelijk sprake is van een afdoende motivering.

Haar argumentatie steunt ondermeer op het volgende elementen:

- de opleiding tot bachelor is veel breder dan de specifieke werksituatie van verzoekende partij;
- verzoekende partij begrijpt het concept van competenties niet;
- werkervaring is relevant voor meerdere competenties;
- een competentiegericht interview is per definitie geen kennisexamen;
- er bestaat geen één op één relatie tussen opleidingscompetentie en de competentie van de verschillende opleidingsonderdelen;
- de bewijsstukken zijn eenzijdig opgesteld. Het interview gaat over meer dan het portfolio.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het eerste onderdeel waarin gesteld wordt dat de bestreden beslissing niet gemotiveerd en tegenstrijdig is, is niet gegrond. Het motief dat de ervaring van de verzoekende partij zich situeert in een bepaald, te beperkt domein en te uitvoerend van karakter is, is niet onredelijk en de verzoekende partij toont de onjuistheid ervan niet aan. In zoverre kritiek wordt uitgeoefend op de eerste evaluatie is het onderdeel niet ontvankelijk, nu in het kader van het intern beroep een tweede evaluatie plaatsvond. De verwijzing door de verzoekende partij naar een standpunt van een van de drie assessoren bewijst geen tegenstrijdigheid in de motivering, nu de betrokken assessor zich aangesloten heeft bij de negatieve evaluatie zoals gemotiveerd weergegeven op stuk 10 van de verwerende partij.

In het tweede onderdeel betwist de verzoekende partij de motivering m.b.t. de weigering van erkenning van het bezit van de competenties voor verschillende opleidingsonderdelen.

De kritiek wat betreft de competentie nr. 2 is niet gegrond, nu de verzoekende partij er ten onrechte van uitgaat dat de daar gepeilde competentie te breed omschreven was; dit werd reeds besproken bij het onderzoek van het eerste onderdeel van het eerste middel.

Voor de competentie nr. 3 verwijst de verzoekende partij naar het positieve oordeel van een van de assessoren van de tweede evaluatie en van een van de assessoren van de eerste evaluatie. Aangaande de beoordeling van de assessor van de tweede evaluatie werd hiervoor al gesteld dat hij zich aangesloten heeft bij de negatieve evaluatie. De verwijzing naar het oordeel van een assessor van de eerste evaluatie is niet relevant, nu deze evaluatie vervangen werd door de tweede evaluatie.

Voor zover de Raad de geformuleerde kritiek over de beslissing met betrekking tot competentie nr. 4 kan begrijpen, is die niet gegrond. De klacht dat de interviewers geen algemene maar concrete vragen hadden moeten stellen wordt niet onderbouwd, en het verwijt dat de verslaggeving niet objectief zou zijn wordt evenmin onderbouwd.

De grief over de vraagstelling met betrekking tot competentie nr. 5 is gelijkaardig als hiervoor vermeld en is om dezelfde reden niet gegrond.

Wat betreft competentie nr. 6 verwijst de verzoekende partij weerom naar het positieve oordeel van een assessor, argument dat hiervoor al ongegrond bevonden werd, en voorts dat onbegrijpelijk is dat zij de competentie niet zou hebben als zij al met 16/20 geslaagd is voor

het opleidingsonderdeel Organisatieleer. Dat verzoekende partij dit resultaat behaald heeft voor een opleidingsonderdeel van een eerdere studiefase bewijst uiteraard niet dat zij dus ook de competentie bezit voor het geheel van de opleiding, zoals zij schijnbaar beweert.

Wat betreft competentie nr. 7 verwijst de verzoekende partij weerom naar het positieve oordeel van een assessor van de eerste evaluatie, waaruit overigens enkel blijkt dat de door haar bijgebrachte documenten actueel, authentiek en relevant waren, maar waaruit niet zonder meer volgt dat de verzoekende partij dus over de vereiste competentie beschikt. Voor het overige bekritiseert de verzoekende partij weerom de hierover reeds ongegrond bevonden argumenten dat de vraagstelling te algemeen was, en dat een van de assessoren een positief oordeel uitbracht.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Verzoekende partij beroept zich in haar aanvullend verzoekschrift op een aantal bijkomende grieven die grotendeels een herhaling zijn van de middelen uit het eerste verzoekschrift.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat zij van een aantal van de bijgevoegde stukken pas bij de betekening van de interne beroepsbeslissing voor de eerste maal heeft van kennis gekregen en derhalve de rechten van verdediging zijn geschonden.

Zij verwijst ondermeer in haar beroepsschrift naar formulieren 4, reflectiedossier van twee assessoren.

Zij verwijst tevens naar formulier 3, onderzoek van het portfolio door een assessor.

De reflectie diende aldus de procedure algemeen opgesteld te worden en niet specifiek. Nergens werd haar gewezen op het feit dat een reflectie per competentie diende opgesteld te worden.

Verzoekende partij formuleert *ten tweede* naar de procedure toe een aantal elementen.

Na de beoordeling van het reflectieverslag en van het portfolio heeft zij niet kunnen kennis nemen van de bevindingen van de assessoren ter voorbereiding van het eerste interview.

In tegenspraak met haar uitdrukkelijk eerder verzoek werd het interview dinsdagnamiddag gepland en werd zij slechts twee dagen voordien hieromtrent ingelicht.

De uitnodiging was laattijdig gezien een normale oproepingsdatum van 8 dagen maar gezien ook het gebrek aan feedback vooraf onzorgvuldig en onredelijk. Zij kon zich niet terdege voorbereiden.

Verzoekende partij stelt dat ook wat het tweede interview betreft zij geen vragen over het portfolio kreeg meer onvoorbereid geconfronteerd werd met algemene vragen zonder enige sturing.

Zij verwijst *tot slot* naar formulier 3 met enkele tegenstrijdigheden tussen de verschillende beoordelingen aangaande het portfolio-onderzoek waarvan zij nu pas kennis heeft gekregen.

Over aanvaarding van de bewijsstukken was noch in het eerst, noch in het tweede interview geen sprake.

Zij is het oneens met de afwijzing van de positieve bewijsstukken. In formulier 5 van de onafhankelijke assessor blijkt duidelijk dat zij kan functioneren op een personeelsdienst.

Verzoekende partij vraagt de Raad afsluitend om te bepalen dat het interview zou uitgaan van het portfolio en men tenminste zou rekening houden met de aanvaarde bewijzen om zo tot een objectieve besluitvorming te komen.

Verwerende partij verwijst naar vorige argumentatie in verband met de middelen aangehaald in het eerste verzoekschrift en geeft aanvullend ondermeer volgende elementen aan:

- het sjabloon dat verzoekende partij heeft en voorziet duidelijk in een reflectiedossier per competentie;
- het is uitdrukkelijk de bedoeling dat de competenties van de kandidaat op verschillende manieren worden getest, waarbij de uitkomst van de ene beoordelingstechniek de beoordeling op een andere techniek niet mag beïnvloeden. Over de uitkomsten van het onafhankelijk en objectief beoordelingsproces wordt tevens niet gediscussieerd of onderhandeld met de kandidaat.
- de assessoren beoordelen onafhankelijk van elkaar de bewijsstukken uit het portfolio. Elk bewijsstuk wordt afzonderlijk beoordeeld op de criteria: actualiteit, authenticiteit en relevantie, waarna het geheel van de ingediende bewijsstukken per competentie worden beoordeeld op de criteria variatie en kwantiteit.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Het eerste onderdeel is niet gegrond, nu de verzoekende partij niet aantoont in welk opzicht de laattijdige mededeling van informatie haar rechten van verdediging geschonden heeft.

Het tweede onderdeel waarin de verzoekende partij kritiek uit op de wijze waarop het eerste criteriuminterview plaatsvond is niet ontvankelijk, nu er een tweede interview in de plaats van dat eerste interview is gekomen.

Het derde onderdeel, waarin de verzoekende partij klaagt over de afwijzing van bepaalde bewijsstukken door een assessor en niet door een andere assessor is niet ontvankelijk, daar die kritiek betrekking heeft op de eerste evaluatie, waarvoor zoals gebleken is een tweede evaluatie in de plaats is gekomen.

Het middel is niet gegrond.

5.4. De Raad stelt vast dat in deze zaak de verzoekende partij klaarblijkelijk op het verkeerde been is gezet en erkenning gevraagd heeft voor competenties die betrekking hebben op het geheel van de bacheloropleiding Sociaal Werk terwijl ze slechts erkenning behoefde voor de competenties vereist voor de opleidingsonderdelen die ze nog moest volgen voor het behalen van haar diploma. Een dergelijke gedeeltelijk erkenning is mogelijk conform artikel 39 lid 1, punt 2 van het Flexibiliseringsdecreet waarbij ze begeleid moet worden conform artikel 41. De Raad twijfelt er niet aan dat zij in dergelijke erkenningsprocedure deels of geheel met succes de procedure kan doorlopen, zodat zij vrijstellingen zal kunnen verkrijgen voor opleidingsonderdelen waaronder de stage.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 7 februari 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 10 maart 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/013 - 10 maart 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester en

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 maart 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meesterv

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 4 februari 2011 waarbij de verzoekende partij een cijfer van 9/20 werd toegekend voor de stage beroepspraktijk en tegen de beslissing van 15 februari 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven voor de opleiding Bachelor in het Sociaal Werk, afstudeerrichting Maatschappelijk Werk. Zij volgde een verkorte leerroute (diplomacontract) na instroming vanuit het volwassenenonderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 4 februari 2011 voor het opleidingsonderdeel stage 'beroepspraktijk'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 februari 2011 een intern beroep in bij de Vaste Commissie van Beroep van de onderwijsinstelling.

Conform artikel van het Onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij gaf de Vaste Commissie van Beroep de opdracht om een bemiddelingsprocedure te starten. Deze bemiddeling resulteerde niet in een dading.

3.3. Bij beslissing van de Vaste Commissie van Beroep op datum van 15 februari 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...Het onderzoek van de gegrondheid is gebaseerd op de volgende schriftelijke stukken.

Gelet op het feit dat de beoordeling (...) gebeurt volgens de normen zoals bepaald in de ECTS-fiche en de studiewijzer van het opleidingsonderdeel stage beroepspraktijk en de betrokken docent de beslissing voldoende motiveert.

Gelet op het feit dat naast de recent geworven stagebegeleidster ook verantwoordelijke van de dienst van de stage betrokken werd en anderzijds de mogelijkheid bestond om de verantwoordelijke praktijklector te consulteren,

Gelet op het feit dat op de tussentijdse beoordeling op alle items belangrijke aandachtspunten geformuleerd werden en ook duidelijke afspraken gemaakt werden,

Gelet op het feit dat er door de student geen argumenten aangevoerd worden die zouden wijzen op subjectieve en ongegronde beoordeling..."

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 17 februari 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 februari 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 8 februari 2011. De beslissing werd op 15 februari 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 17 februari 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 februari 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 15 februari 2011. Verzoekende partij heeft op 17 februari 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 18 februari 2011.

Het beroep van 21 februari 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat onduidelijk is wat de verzoekende partij precies wenst. Zij stelt enkel dat zij het niet eens is met het oordeel van de Vaste Commissie van Beroep.

Tevens stelt de verwerende partij dat de Raad conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[2] zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij niet in

de plaats kan stellen van het bestuur of enig orgaan onder de verantwoordelijkheid van het bestuur.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij beroep aantekent tegen de beide beslissingen. De Raad kan er dan ook van uitgaan dat de verzoekende partij de vernietiging vordert van deze bestreden beslissingen.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van de bepalingen van de handleiding voor beroepspraktijk en het gebrek aan begeleiding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de eindverantwoordelijke stagebegeleidster zelf pas afgestudeerd was en net startte bij de stagegever en dus zelf nog in volle inwerkperiode was terwijl de mede stagebegeleidster geen maatschappelijke werkster was. Tevens werd vanaf dag 1 een extreme mate van zelfstandigheid verwacht dit geheel in tegenstelling tot wat in punt 1.1.2. Stageopdrachten van de handleiding voor studenten staat: "studenten krijgen de tijd op eigen tempo een aantal activiteiten te ontwikkelen, zodat ook een diepgang gegarandeerd wordt". Er was een tijd- en personeelstekort waardoor er onduidelijkheden waren omtrent haar takenpakket: er vond geen introductie plaats, er was geen sprake van een inwerktijd, de begeleiding was zeer summier (5 minuten uitleg) en er was geen organisatie van de globale evaluaties. Tevens was er een spanningsveld tussen de verzoekende partij en haar eindverantwoordelijke stagebegeleidster die tot frustraties leidde en een louter objectieve evaluatie zeker in de weg stond.

Verzoekende partij werpt op dat er een meningsverschil bestond tussen de eindverantwoordelijke begeleidster en de medebegeleidster over haar takenpakket dat pas in december werd uitgeklaard.

Verzoekende partij merkt op dat er mag verwacht worden, zoals gebruikelijk is in andere hogescholen, dat er van elk evaluatiegesprek een schriftelijk verslag wordt gemaakt, dat elk evaluatiegesprek wordt ondertekend door alle partijen, bij een negatieve evaluatie een sterktezwakte analyse wordt opgemaakt van de competenties van de student. Verzoekende partij heeft tot op heden nooit een schriftelijk verslag ontvangen.

Verwerende partij stelt dat de Raad enkel bevoegd is om kennis te nemen van klachten gericht tegen studievoortgangsbeslissingen en niet van klachten die te maken hebben met de aard van de begeleiding of communicatie. Op zich zelf zijn klachten omtrent begeleiding niet van die aard om de negatieve evaluatie te beïnvloeden. Toch wenst de verwerende partij te betwisten dat de begeleiding gebrekkig zou zijn geweest. De verzoekende partij had kennis van de evaluatiecriteria en van de beoogde competenties aangezien dit duidelijk in de ECTS-fiche en de studiewijzer stond. Bij het startgesprek werd met de praktijklector het takkenpakket en de fasering van de stage gesproken (stuk 4). Bij de tussentijdse evaluatie van 23 november 2010 werden de evaluatie-items uitgebreid besproken, en werd voor elk van deze items belangrijke aandachtspunten geformuleerd, zowel door de stagebegeleiders als door de praktijklector. De verwerende partij verwijst naar stuk 5. De algemene aanbevelingen zijn de volgende:

- kennis
- administratie en organisatie: overzicht krijgen en zelf plannen
- communicatie: rust vinden om helder te communiceren

- hulpverleningsvaardigheden: positionering in de groep, gesprekken met ouders, overzicht krijgen op geheel van de begeleiding
- houding: kritische houding aanscherpen, zelfzekerder, rustiger overkomen.

Verwerende partij antwoordt dat de evaluaties wel degelijk behoorlijk worden voorbereid door de stagebegeleiders. Deze schriftelijke voorbereidingen worden door de praktijklector met de betrokken student besproken. Dat de student de schriftelijke neerslag niet ontvangt, doet daar geen afbreuk aan. De reglementering omtrent de evaluatie van de stage die de verzoekende partij aanhaalt is niet afkomstig van de verwerende partij maar wel van de De verzoekende partij kan uiteraard geen rechten uit deze reglementen putten. De negatieve eindbeoordeling ligt volledig in de lijn met tussentijdse evaluaties van de stagebegeleiders en de praktijklector. De verwerende partij verwijst naar stuk 8 om aan te duiden dat de signalen werden aangepakt op een wijze die de verzoekende partij telkens weer wat ademruimte en perspectief gaf en dat de verzoekende partij deze mogelijkheid niet heeft benut.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij geen enkel bewijs naar voren brengt waaruit zou moeten blijken dat de stagebegeleidster bevooroordeeld was en geen objectieve beoordeling kon geven. Anders dan de verzoekende partij suggereert, gebeurden de evaluaties wel degelijk in naam van beide stagebegeleiders. De verzoekende partij toont geenszins aan dat de begeleiding gebrekkig was of dat er tekort zou zijn geschoten in de verwachtingen zoals verduidelijkt in artikel van de studiewijzer. De verzoekende partij kreeg een aangepast takenpakket na de tussentijdse evaluatie en door de ziekte van de verzoekende partij werd de stage zelfs met één week verlengd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft reeds herhaaldelijk geoordeeld dat behoudens zeer uitzonderlijke omstandigheden een negatieve evaluatie niet onrechtmatig wordt omwille van een gebrekkige begeleiding.

In de voorliggende zaak acht de Raad aannemelijk dat de begeleiding op de stageplaats te wensen over liet, en is de Raad van oordeel dat het op de weg van de verwerende partij had gelegen, mede gelet op het atypische profiel van de verzoekende partij, om daar sneller en adequater op te reageren.

Het gebrek aan begeleiding verantwoordt niet dat de bestreden beslissing daarom alleen onrechtmatig zou zijn.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de Vaste Commissie voor Beroep geen rekening heeft gehouden met de door haar aangehaalde argumenten waarbij de aangehaalde argumentatie van de Vaste Commissie zeker niet wordt gestaafd.

Verzoekende partij werpt op dat zij tijdens de bemiddeling geen schriftelijk verslag heeft ontvangen van de eindevaluatie en zij ook na de bemiddeling geen verslag heeft ontvangen van de bemiddelaar. De verzoekende partij stelt zich de vraag of de Vaste Commissie wel op de hoogte werd gebracht van haar argumenten.

Verwerende partij poneert dat overeenkomstig artikel van het Onderwijs- en Examenreglement bij de bemiddeling de student wordt gehoord waarbij de bemiddeling enkel kan resulteren in het al dan niet intrekken van het beroep door de student. Bij het niet intrekken van het beroep wordt het dossier aan de Vaste Commissie van Beroep overgemaakt. De bemiddelaar neemt zelf geen studievoortgangsbepaling. Het is eveneens niet pertinent dat de verzoekende partij geen "verslag" van de bemiddeling heeft ontvangen aangezien geen enkele reglementaire bepaling dit voorschrijft. De vraag van de verzoekende partij of de Vaste Commissie van Beroep wel op de hoogte werd gebracht van haar argumenten geformuleerd tijdens de bemiddeling is evenmin pertinent. Overeenkomstig artikel van het onderwijs- en examenreglement dient het voorwerp van de betwisting en de in overweging te nemen argumenten aangegeven te worden in het initiële beroepschrift, in te dienen uiterlijk 5 kalenderdagen na de bekendmaking van de resultaten. Het is de inhoud van dit beroepschrift dat door de Vaste Commissie van beroep onderzocht en beoordeeld zal worden.

Verwerende partij antwoordt dat de klacht van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing van de Vaste Commissie van Beroep niet zou antwoorden op alle in het intern beroepschrift aangevoerde argumenten wordt door de verzoekende partij niet verder uitgelegd. De grieven die de verzoekende partij in het intern beroepschrift aanvoert, komen overeen met de grieven in het huidige verzoekschrift. De bestreden beslissing heeft deze grieven behoorlijk onderzocht en steunt op voldoende draagkrachtige motieven. Geenszins toont de verzoekende partij aan dat de evaluatie kennelijk onredelijk zou zijn. Bovendien benadrukt de verwerende partij nogmaals dat de verzoekende partij zelf uitdrukkelijk toegeeft dat zij *"van alle verwachte competenties die voorzien worden in de ECTS-fiche (...) zeker niet alle competenties volledig heeft kunnen verwerven"* zodat zij impliciet toegeeft dat de evaluatie (minstens op dit punt) correct was.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In zoverre het middel betrekking heeft op de bemiddelingsprocedure is het niet ontvankelijk daar deze procedure los staat van de bestreden beslissing op intern beroep.

Uit het met de toestemming van de verwerende partij neergelegde stuk, dat de motiveringsklacht verder preciseert, alsmede uit het door de verwerende partij zelf neergelegde stuk 9, blijkt dat bij de vaststelling van de evaluatie geen quotering werd toegekend voor het onderdeel Supervisie, dat nochtans volgens de informatie op blz. van de Handleiding en documenten (zie stuk 5 van verzoekende partij) voor 30 punten op een totaal van 270 in rekening moet gebracht worden. Voorts preciseert de verwerende partij niet welke cijfers werden toegekend voor de onderdelen kennis, vaardigheden en houdingen. De Raad is niet in de mogelijkheid om na te gaan of de betwiste evaluatie op juiste wijze is tot stand gekomen.

Het middel is gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 4 februari 2011 en de beslissing van 15 februari 2011 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen op 24 maart 2011.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 maart 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/014 - 10 maart 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

.....

met zetel te,,,

hebbende als raadsman meester en meester

kantoor houdende te,

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 maart 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 februari 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2007-2008 ingeschreven en geslaagd voor haar eerste bachelorjaar in de verpleegkunde. In het academiejaar 2008-2009 was zij

niet geslaagd waarna zij dat in 2009-2010 heeft overgedaan. Zij werd gedelibereerd voor haar theoretische vakken. Zij was niet geslaagd voor de stage en haar bachelorproef. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in een individueel aangepast traject waarbij zij de stage specifieke doelgroepen (bis) uit het tweede jaar overdeed en voor de eerste keer de stage psychiatrische opname en behandeling uit het derde jaar liep.

Het beroep betreft de beslissing van 15 februari 2011 met betrekking tot de opleidingsonderdelen stage '.....' en stage '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 februari 2011 een intern beroep in bij de directeur onderwijsbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 15 februari 2011 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

"...Wij stelden vast dat uw vraag niet voldeed aan de vormvereisten. De klacht werd niet tijdig ingediend. Immers, via konden de resultaten reeds geraadpleegd worden op 28 januari 2011. Alsook was er een proclamatie voorzien op 28 januari 2011 om 12.30 u. waarop u was uitgenodigd, maar waar u niet aanwezig was. Wij kunnen dan niets anders dan vaststellen dat u reeds kennis had kunnen nemen van de resultaten op 28 januari 2011. De termijn van 5 kalenderdagen begint aldus te lopen vanaf 29 januari en verstreek op woensdag 2 februari 2011. Dat u de hogeschool op 28 januari 2011 contacteert met de vraag de resultaten per post op te sturen, doen geen afbreuk aan de termijn die ingaat op de dag dat de resultaten ter beschikking werden gesteld via"

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 15 februari 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 februari 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 5 februari 2011. De beslissing werd op 15 februari 2011 genomen en per schrijven van 15 februari 2011 ter kennis gebracht.

Of het besluit op intern beroep, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt verder bij de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 februari 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 15 februari 2011. Verzoekende partij heeft op 16 februari 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 17 februari 2011.

Het beroep van 21 februari 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij is van mening dat het intern beroep wel tijdig werd ingesteld.

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij werpt op dat niet blijkt dat het bestuur voorafgaandelijk aan de verzoekende partij heeft medegedeeld dat de kennisname van de resultaten via intranet konden gebeuren en dat de proclamatie van 28 januari 2011 gold als officiële mededeling van de examenbeslissing en dat vanaf dan de interne beroepstermijn aanvang neemt. De verzoekende partij verwijst dienaangaande naar de rechtspraak van de Raad (2008/003-004). De verwerende partij was niet duidelijk in haar reglementering en communiceerde niet behoorlijk aangaande de beroepsmogelijkheid: *“Als je niet akkoord bent met je resultaten moet je eerst formeel beroep aantekenen binnen een periode van vijf kalenderdagen na de mededeling van de resultaten. Meer uitleg bij de te volgen procedure vind je in art. van het onderwijs- en examenreglement.”* De redelijke verwachtingen van de verzoekende partij werden geschonden nu de verzoekende partij door deze terminologie werd verschalkt, temeer nu het bestuur niet dit schrijven als mededeling van resultaten aanziet doch wel de mededeling via intranet dan wel de dag van de proclamatie.

De verzoekende partij stelt dat artikel van het examenreglement niet eenduidig en transparant is voor de student. Dit artikel voorziet tot de mogelijkheid van intern beroep binnen een periode van 5 dagen die ingaat na de mededeling van de resultaten van de eerste, tweede of derde examenperiode; de schriftelijke mededeling van beslissingen genomen buiten examenperiode en de openbare mededeling van de resultaten voor een gehele opleiding. Het is hierbij onduidelijk te stellen of de stageperiode (september 2010-januari 2011) gelijk te stellen is met de eerste examenperiode aangezien de verzoekende partij van een individueel traject genoot. Tevens vermeldt het examenreglement de datum van proclamatie en uur niet en staat evenmin vermeld dat de aanwezigheid op de proclamatie verplichtend is. Het reglement is niet eenduidig aangezien in artikel wordt voorzien dat de beslissing in het openbaar wordt meegedeeld. In artikel wordt eveneens ruimte gelaten tot invulling en/of interpretatie daar gelijktijdig wordt vastgelegd dat de resultaten schriftelijk en/of elektronisch worden meegedeeld binnen de twee weken na de algemene mededeling van de resultaten. Conform de rechtspraak van de Raad van State houdt het begrip kennisgeving in het tijdstip waarop de betrokkene effectief kennis neemt.

Verwerende partij antwoordt dat het de eerste hypothese van artikel betreft, zijnde de mededeling van de resultaten van de eerste, tweede of derde examenperiode en niet een beslissing buiten de examenperiode. Dit staat duidelijk op het document vermeld met de mededeling van de resultaten. Dit document verscheen op 28 januari 2011 om 12.30 op het intranet en was vanaf dan consulteerbaar. In artikel wordt duidelijk gesteld dat de mededeling van de resultaten door het geactualiseerd overzicht van hun individueel overzichtsrapport zal gebeuren. Dit overzichtsrapport werd kenbaar gemaakt op, het digitaal studentenportaal. Artikel stelt verder dat de mededeling van de resultaten over het geheel van een opleiding aan de studenten wordt meegedeeld op het tijdstip en de wijze die de opleiding bepaalt. In deze zaak werd dit duidelijk door de opleiding bepaald en aan de student ter kennis gebracht aan de student.

Verwerende partij ontkent ten stelligste dat zij onduidelijk is in haar communicatie. Het is immers zo dat het aangehaald tekstje i.v.m. de beroepsmodaliteiten letterlijk werd meegedeeld aan de verzoekende partij en dit op meerdere momenten. In elk geval moet een student geacht worden op de hoogte te zijn van het examenreglement. Verwerende partij verwijst in dit verband naar het stagebegeleidingsgesprek van 19 januari 2011 (stuk 4), de mail ter bevestiging van de datum en uur van de proclamatie (stuk 7) en naar het telefonisch onderhoud tussen partijen op 28 januari 2011, na afloop van de proclamatie, waarin duidelijk werd meegedeeld en bovendien bevestigd door de verzoekende partij dat de beroepstermijn

vanaf dit moment begon te lopen. Verwerende partij voegt toe dat de verzoekende partij al veel eerder kennis had van haar resultaten, met name op de stagebegeleidingsgesprekken van 20 november 2010 en 19 januari 2011.

Verwerende partij stelt dat zij de beroepswijze wel afdoende heeft aangegeven. Zij verwijst vooreerst naar de algemene gewoonten en gebruiken in het instituut van de verwerende partij waarbij studenten dagelijks gebruik maken van het intranet voor allerlei activiteiten. Uit de printscreen van de verzoekende partij blijkt duidelijk dat zij op meerdere momenten gebruik heeft gemaakt van deze applicatie. Stellen dat de student niet op de hoogte was van het feit dat haar resultaten verschenen op i-bamaflex is dan ook compleet ongeloofwaardig. De aanvang van de interne beroepsprocedure werd meermaals meegedeeld als bevestigd door de verzoekende partij. Verwerende partij verwijst in dit verband naar het stagebegeleidingsgesprek van 19 januari 2011 (stuk 4), de mail ter bevestiging van de datum en uur van de proclamatie (stuk 7) en naar het telefonisch onderhoud tussen partijen op 28 januari 2011, na afloop van de proclamatie, waarin duidelijk werd meegedeeld en bovendien bevestigd door de verzoekende partij dat de beroepstermijn vanaf dit moment begon te lopen. Deze momenten gelden als officiële mededeling van de examenresultaten.

Verwerende partij poneert dat de stelling dat de verzoekende partij van mening zou zijn geweest dat de ontvangst van dit schrijven gelijkgesteld wordt met de aanvang van de beroepstermijn geheel uit den boze is nu verzoekende partij in het gesprek van 28 januari 2011 waarin zij om de verzending van haar schriftelijk rapport vroeg, op de hoogte werd gesteld van het feit dat de beroepstermijn op 28 januari begon te lopen en aldus verstrekt op 2 februari.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Ongeacht de precieze datum van kennisgeving van de resultaten stelt de Raad vast dat het puntenrapport zoals meegedeeld de specifieke beroepsmodaliteiten noodzakelijk voor het instellen van een intern beroep niet vermeld. Onderwijsdecreet XIX heeft inzake de procedure aan de instellingen de verplichting opgelegd om vanaf het academiejaar 2009-2010 ook bij de initiële studievoortgangsbeslissing de mogelijkheid tot het intern beroep bij de onderwijsinstelling en de bijhorende modaliteiten te vermelden^[2].

Ingeval de beroepsmogelijkheid en/of de beroepsmodaliteiten niet, onvolledig of onjuist worden vermeld in de beslissing, gaat in dat geval de beroepstermijn niet in en beschikt de student onbepaald over de mogelijkheid om een beroep bij de Raad in te stellen.

De Raad stelt vast dat het puntenbriefje enkel de termijn tot het instellen van een intern beroep vermeldt. De andere beroepsmodaliteiten zoals de wijze waarop dit beroep moet worden ingesteld als de bevoegde instantie waartoe de student zich moet richten, ontbreken volledig. Een loutere verwijzing naar het desbetreffende artikel in het onderwijs- en examenreglement is niet voldoende.

De beroepstermijn gaat niet in waardoor het intern beroep niet laattijdig werd ingesteld.

Het middel is gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich verder in een tweede middel op de schending van de rechten van verdediging.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing van de algemeen directeur is genomen in strijd met artikel..... van het examenreglement daar zij niet werd gehoord. De rechten van verdediging werden geschonden.

Verzoekende partij werpt op dat uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt het recht om gehoord te worden niet absoluut is. Zo kan van de hoorplicht afgeweken worden. De verwerende partij verklaarde het intern beroep onontvankelijk waardoor de feiten alsook de te nemen beslissing vaststond zodat zij niet verplicht was de verzoekende partij te horen. De rechten van verdediging werden derhalve niet geschonden.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Artikel , lid, zin, van het examenreglement stelt uitdrukkelijk dat de interne beroepsinstantie "in elk geval" de student die beroep heeft ingesteld hoort. Dat horen is alleen maar zinvol als het plaatsvindt voordat de interne beroepsinstantie haar beslissing neemt.

Dit voorschrift laat geen ruimte voor appreciatie. Ook in geval de interne beroepsinstantie meent dat het horen geen zin heeft, zal dit toch moeten gebeuren. Dit is overigens zinvol, niet alleen omdat de student de kans krijgt zijn beroep toe te lichten, maar ook omdat niet uit te sluiten valt dat de informatie die op de hoorzitting wordt gegeven een beslissende invloed kan hebben op de te nemen beslissing.

Het middel is gegrond.

5.3. Gelet op de hiervoor gegrond bevonden middelen dient het derde door de verzoekende partij voorgedragen middel niet onderzocht te worden. Na de hierna uitgesproken vernietiging zal de interne beroepsinstantie het beroep ten gronde behandelen, nu niet gebleken is dat het beroep op andere gronden niet ontvankelijk zou zijn.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 15 februari 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 24 maart 2011, na de verzoekende partij te hebben gehoord.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 maart 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Art. II.7 Aanvullingsdecreet *juncto* art. 35 Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004.

Zitting van 30 maart 2011

Rolnr. 2011/015 - 30 maart 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 maart 2011.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het uitblijven van een beslissing in hoofde van de verwerende partij inzake haar verzoek tot het rechtstreeks toegelaten worden tot de masteropleiding Wijsbegeerte.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij verzocht op 17 december 2010 de Onderwijscommissie Wijsbegeerte van de verwerende partij om haar toestemming te verlenen rechtstreeks te mogen deelnemen aan de masteropleiding Wijsbegeerte en op grond van volgende eerder door haar behaalde diploma's:

- kandidatuur wijsbegeerte

- licentiaat morele begeleiding

3.2. Verzoekende partij heeft op verzoek van de Onderwijscommissie op 16 januari 2011 de bijhorende diplomasupplementen aan de verwerende partij toegezonden.

3.3. Het nemen van een beslissing in hoofde van de verwerende partij bleef uit en dit na meerdere verzoeken en rappels van de verzoekende partij.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad tegen het uitblijven van het nemen van een beslissing door de verwerende partij.

3.5. Bij schrijven van 3 maart 2011 deelde de verzoekende partij aan de Raad mede dat haar verzoek werd ingewilligd en dat zij afstand doet van haar beroep.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp

Vermits verzoekende partij afstand doet van haar vordering en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 maart 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

Rolnr. 2011/016-017 - 30 maart 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 30 maart 2010.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling genomen op 8 februari 2011 en de beslissing op intern beroep genomen op 25 februari 2011.

Verzoekende partij vraagt dat zij de volledige examens van de betrokken opleidingsonderdelen integraal opnieuw kan afleggen bij wijze van eerste examenkans.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de masteropleiding Handelsingenieur.

Het beroep betreft de beslissing van de Examencommissie met betrekking tot het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel "[REDACTED]" waarvoor verzoekende partij een resultaat van 5/20 behaalde.

Het examenresultaat van dit opleidingsonderdeel bestaat uit twee deelpunten die elk voor de helft meetellen in het uiteindelijke resultaat. Verzoekende partij behaalde een score van 8.33/20 voor de groepsopdrachten en een 3.33/20 voor het schriftelijk examen.

Het beroep betreft tevens het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel "[REDACTED]" dat werd vastgesteld op 9/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 11 februari bij middel van twee onderscheiden brieven samengevoegd in één verzoekschrift een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Het intern beroep betrof een aantal grieven welke samengevat betrekking hadden op: de evaluatiemodaliteiten, de gehanteerde examenvorm en de te verwerken leerstof.

3.3. Bij beslissing van 25 februari 2011 (stuk 4) verklaarde de Interne Beroepsinstantie het intern beroep na de student te hebben gehoord dat door verzoekende partij werd ingesteld bij verzoekschriften van 11 februari 2011 ontvankelijk doch ongegrond.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examencijfers voor de twee betwiste opleidingsonderdelen op redelijke, zorgvuldige en rechtmatige wijze tot stand zijn gekomen.

De Interne Beroepsinstantie besliste dat de evaluatie van het opleidingsonderdeel "....." rechtmatig is tot stand gekomen, samengevat, baseerde zij zich daarvoor op volgende elementen:

'- De ECTS-fiche stelt duidelijk en uitdrukkelijk dat het opleidingsonderdeel zal geëxamineerd worden middels een open boek examen. De toelichting opgenomen in de ECTS-fiche werkt deze aangekondigde modaliteiten verder uit maar doet geen afbreuk aan wat aanvankelijk is gesteld.

- Pas een uur ná de aanvang van het examen voor het deelpunt "....." heeft huidig Verzoekende partij zich naar eigen zeggen gerealiseerd dat het een open boek examen betrof terwijl de examenkopij uitdrukkelijk vermeldt dat boeken en cursussen zijn toegelaten op het examen en álle andere studenten wél hun boeken gebruikten op het examen. Huidig Verzoekende partij was op het examen ook in het bezit van een klembord met samenvattingen terwijl hij daarvan op het verhoor geen melding maakte.

- Het feit dat het betreffende examen een open boek examen zou zijn is daarenboven herhaaldelijk doorheen het academiejaar expliciet aan bod gekomen, met inbegrip tijdens het laatste hoorcollege.

- Geen enkele student, behalve huidig verzoekende partij, meende dat het examen voor het betreffende deelpunt een gesloten boek examen zou zijn.'

- Indien de student zich goed had voorbereid op een gesloten boek examen met in het achterhoofd de vraagvormen die uitdrukkelijk zijn opgenomen in de ECTS-fiche (toepassingen, kennis- en inzichtsvragen, open- en gesloten vragen) dan had hij het examen trouwens zonder probleem met succes kunnen afleggen. Dat geldt zeker nu was gebleken dat huidig Verzoekende partij tijdens het examen wel degelijk in het bezit was van eigen documenten.'

De Interne Beroepsinstantie besliste dat de evaluatie van het opleidingsonderdeel "....." rechtmatig is tot stand gekomen, samengevat, baseerde zij zich daarvoor op volgende elementen:

- Het examen had plaatsgevonden in overeenstemming met de examenmodaliteiten opgenomen in de ECTS-fiche en de afspraken tijdens de hoorcolleges terwijl men de docent niet kan verwijten dat deze studenten betreft en responsabiliseert door hen inspraak te geven in bepaalde aspecten van hun evaluatie.

- Afwezigheid van relevante tegen indicaties, zoals klachten van andere studenten, waaruit zou blijken dat de communicatie rond de examenmodaliteiten onduidelijk zou zijn verlopen terwijl op deze modaliteiten uitvoerig werd ingegaan tijdens de hoorcolleges.

- Zelfs indien zou bewezen zijn dat een keuzemogelijkheid rond 5 uit 7 vragen zou zijn beloofd, dan nog had huidige Verzoekende partij niet bewust een deel van de leerstof kunnen overslaan bij het studeren enerzijds en dan nog had zij op vraag 4 kunnen scoren anderzijds nu deze vraag verschillende delen van de leerstof betreft.'

De beslissing van de Interne Beroepsinstantie werd op 25 februari 2011 per e-mail en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 en 7 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 12 februari 2011. De beslissing werd op 25 februari 2011 genomen en per e-mail en per aangetekend schrijven van 25 februari 2011 ter kennis gebracht.

2. Vormvereisten van het beroep R. Stvb. nr 2011/016

Uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift dat op 4 maart 2011 werd ingeleid niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman.

Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet^[2] bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het beroep van verzoekende partij d.d. 4 maart 2007 is derhalve niet ontvankelijk.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 maart 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 25 februari 2011. De beslissing werd per aangetekend schrijven van vrijdag 25 februari 2011 en per e-mail op diezelfde datum verstuurd. De verzoekende partij stelt dat zij pas kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 28 februari 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 29 februari 2011. De laatste dag om een tijdig beroep in te stellen betreft derhalve zaterdag 5 maart. Gezien dit een weekenddag betreft wordt deze automatisch opgeschoven tot de eerstvolgende werkdag *in casu* maandag 7 maart 2011, dag waarop het beroep met rolnummer 2011/017 is ingesteld.

Verwerende partij betwist de tijdigheid van huidig beroep gezien de beslissing reeds op 25 februari 2011 per e-mail was ter kennis gebracht en de student diende op de hoogte te zijn van deze datum. Verzoekende partij ontkent kennis te hebben genomen van deze e-mail. Zoals door de Raad van State^[3] bepaald geldt in geval van discussie over de tijdigheid van een beroepschrift niet de kennisgeving door de instelling maar de 'effectieve kennisname' door de student. In casu betreft dit maandag 28 maart 2011, zoals door de verzoekende partij is meegedeeld. De verwerende partij kan het tegendeel niet aantonen. Het versturen van een e-mail op 25 februari betreft nog geen bewijs dat de student zich ook effectief van de beslissing op de hoogte heeft gesteld, zelfs in het geval werd aangekondigd dat op deze datum de beslissing zou per e-mail verstuurd worden.

4. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad leest het ingestelde beroep van de verzoekende partij als een vraag tot vernietiging van de examenbeslissingen betreffende de opleidingsonderdelen "....." en ".....".

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1 Omtrent de gegrondheid van het beroep inzake het opleidingsonderdeel "....." worden door de verzoekende partij hiernavolgende grieven naar voor gebracht.

Het middel waarop verzoekende partij zich beroept heeft betrekking op de evaluatiemodaliteiten aangegeven in de ECTS- fiche.

Verzoekende partij betwist niet het resultaat als dusdanig maar de wijze waarop het tot stand is gekomen. Zij is van oordeel dat zij er terecht van uitging dat het examen voor het deelpunt "....." een gesloten boek examen zou zijn en geen open boek examen, zoals *in casu* wel het geval was.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt vooreerst dat de ECTS-fiche niet duidelijk is opgesteld en geeft een aantal voorbeelden om dit te illustreren.

Het examen bestaat uit twee delen maar het is echter niet duidelijk dat deel één een 'open boek' examen betreft.

Bij de toelichting op de ECTS-fiche wordt enkel gesproken over het gebruik van een rekenmachine op het examen. Nergens wordt gesproken over het gebruik van slides of het feit dat dit een open boek examen betreft.

In het algemeen gedeelte wordt wel melding gemaakt van een open boek maar eveneens wordt er gesproken van een opdracht, welke enkel geldt voor één van beide delen. Verzoekende partij ziet derhalve het algemeen gedeelte als een opsomming van wat geldt voor elk examen apart: zo geldt het 'openboek' examen enkel voor deel twee; de opdrachten geleden enkel voor deel één.

Verzoekende partij stelt dat ook uit de slides duidelijk kan afgeleid worden dat deel één een 'gesloten boek' examen betreft. Bij de evaluatievorm van het betreffende gedeelte staat nergens 'open boek' vermeld. Verzoekende partij stelt dat als niet duidelijk staat vermeld er steeds een vermoeden van gesloten boek examen is gezien dit de standaard evaluatiewijze is.

Verzoekende partij gaat niet akkoord met de interpretatie die de verwerende partij geeft aan het wat bepaald is in het algemeen gedeelte enerzijds en anderzijds in de toelichting.

Aldus de verzoekende partij bevat de toelichting extra elementen en regelt het algemeen gedeelte niet elk aspect. Het algemeen gedeelte is derhalve niet het 'Heilige graal' zoals door de verwerende partij wordt gesteld. Er is geen eenduidigheid in de interpretatie.

Verzoekende partij stelt dat zij pas na een uur inzag dat het een open boek examen betrof. De betrokken docent die aanwezig was heeft haar daar niet op attent gemaakt. Wegens tijdsgebrek heeft zij de vermelding op het examenblad vooraan niet gelezen. Haar boekentas met een klipbord waarop enkele bladzijden gehecht waren stond tegen de muur. Pas na een uur toen zij beseftte dat het een openboek examen betrof heeft zij gevraagd de betreffende pagina's te mogen halen.

Verzoekende partij stelt dat zij tijdens de feedbacksessie niets heeft geleerd, de inhoud van het examen werd nauwelijks besproken. Zij heeft toen ook melding gemaakt van het feit dat zij niet dacht dat het een openboek examen betrof.

Verzoekende partij verklaart verder dat in tegenstelling tot het beweerde van de verwerende partij het niet klopt dat zij enkel het deelexamen 'data-analyse' opnieuw wil hernemen. Verzoekende partij wenst het gehele examen integraal opnieuw te doen als eerste examenkans.

Verwerende partij stelt dat de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel "....." uitdrukkelijk vermeldt dat de evaluatie van het opleidingsonderdeel zal plaatsvinden middels een open boek examen (gebruik leermateriaal: openboek).

Dit staat vermeld in het algemeen gedeelte van de evaluatiemodaliteiten. Bij de mogelijke opties werd door de betreffende docent 'open boek' aangevinkt.

De toelichting betreft de mogelijkheid voor de docenten om verder te verduidelijken. De in het algemeen gedeelte aangekondigde evaluatievorm wordt verder gespecificeerd in de toelichting vb. gebruik rekenmachine, geïntegreerd examen.

Een herhaling in de toelichting van de vermelding 'open boek' is derhalve niet vereist. Hetzelfde geldt voor de gehanteerde slides waarnaar de verzoekende partij verwijst.

Verwerende partij stelt verder dat op het examenblad duidelijk werd geïnstrueerd dat het een open boek examen betrof (gebruik rekenmachine en boek).

Verwerende partij stelt ook uitdrukkelijk dat verzoekende partij de enige student was die blijkaar niet op de hoogte was van deze methode. Reeds bij de aanvang hadden andere studenten het cursusmateriaal voor zich liggen op het examen. Dat verzoekende partij slechts na een uur inzag dat het een 'openboek' examen betrof is niet begrijpelijk.

Aldus de verklaringen van de toezichthouder zou zij wel reeds kort na de aanvang over een klembord met samenvattingen beschikken. Maar pas na een uur vroeg zij om de overige boeken te halen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij in haar beroepschrift verwijst naar een ECTS-fiche die geen betrekking hebben op het betreffende opleidingsonderdeel.

Verwerende partij gaat verder in op de verhouding tussen het behaalde resultaat en de verkeerdelijk gehanteerde examenvorm dat verzoekende partij.

De vraagvormen in de ECTS-fiche en de betreffende slide geven duidelijk aan dat het examen peilt naar inzicht, kennis en toepassing. De docent heeft de studenten daar ook herhaaldelijk op gewezen. De veronderstelling van verzoekende partij dat een gesloten boek examen voornamelijk letterlijke reproductie van de cursus vereist en een open boek examen vooral naar inzicht peilt is dus niet in overeenstemming met de aangegeven vraagvormen in de ECTS-fiche. Verzoekende partij kon derhalve in redelijkheid uitmaken wat van hem verwacht werd en aan welke normen hij zou worden gemeten. Indien Verzoekende partij had zich goed voorbereid op een gesloten boek examen met dergelijke vraagvorm, had hij volgens de docent zelfs beter moeten scoren dan voor een open boek examen. Verzoekende partij bewijst dan ook geen oorzakelijk verband tussen de hem toe te rekenen dwaling over het open of gesloten boek karakter van het betreffende examen enerzijds en zijn slecht resultaat anderzijds.

Tot slot stelt de verwerende partij dat zij zich ten stelligst verzet tegen de vraag om het examen integraal te hernemen. Verzoekende partij wenst zich enkele een tweede eerste examenkans te verschaffen. Over het gedeelte 'groepsopdrachten' werd niet de minste grief geuit. Uiterst subsidiair en in het onmogelijke geval dat de Raad zou oordelen dat het beroep

gegrond zou zijn kan verzoekende partij bijgevolg enkel een nieuw examen voor het deelpunt 'Data analyse' van het opleidingsonderdeel "....." afleggen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De ECTS fiche van het opleidingsonderdeel (stuk 5 van de verwerende partij), vermeldt onder meer dat het opleidingsonderdeel door twee docenten wordt gedoceerd, en wat de evaluatiemodaliteiten betreft, onder "gebruikt leermateriaal", 'open boek', zonder verdere vermelding.

Deze informatie is duidelijk en niet dubbelzinnig zoals de verzoekende partij stelt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Over de gegrondheid van het beroep inzake het opleidingsonderdeel "....." worden door de verzoekende partij volgende grieven naar voor gebracht.

Verzoekende partij beroept zich opnieuw op de niet correcte evaluatiemodaliteiten. Niet het resultaat zelf maar de manier waarop het tot stand is gekomen wordt betwist.

Verzoekende partij vroeg in het kader van het intern beroep om haar toe te laten om een nieuw examen af te leggen met alsdan 7 vragen waaruit er 5 willekeurig kunnen worden gekozen. In het kader van het extern beroep verzoekt zij de Raad te bevelen dat vraag 4 komt te vervallen en haar score zou worden aangepast in 13/20.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat op de ECTS-fiche staat vermeld dat over het examen afspraken worden gemaakt aan het begin van het academiejaar.

Er werd afgesproken dat er zeven vragen zouden gesteld worden waaruit willekeurig vijf vragen dienden beantwoord te worden. Dit verhaal werd wel degelijk ook door andere studenten bevestigd.

Verzoekende partij verwijst naar een e-mail die zij in dit verband naar medestudenten heeft gestuurd en een bevestiging van een medestudent.

Verzoekende partij stelt dat om dit te bevestigen de nodige getuigenissen kunnen opgeroepen worden bij voorkeur de gehele klasgroep.

Op het examen betrof het echter slechts 5 vragen die geheel dienden opgelost te worden. Dit heeft negatieve gevolgen op haar resultaat gezien zij één dag afwezig was waarop twee lessen werden gegeven (per type vraag werden 30 op 100 punten bepaald). Wetende dat er twee vragen konden weggelaten worden naar keuze heeft zij de betreffende oefeningen die ze niet begreep ter zijde laten liggen met fatale gevolgen voor haar resultaat (9/20).

Verzoekende partij stelt dat er werd vooropgesteld dat voor studenten die regelmatig de lessen volgde het examen geen probleem was. Om alle oefeningen correct te kunnen oplossen was het wel noodzakelijk om de oefensessies bij te wonen. Verzoekende partij was slechts één dag afwezig wegens overlapping met een ander vak. Zij was vier lessen, de eerste maand dus wel aanwezig. Het is niet redelijk dat een oefening op één dag gegeven een zeer groot gedeelte van een examen betreft.

Verzoekende partij stelt dat zij in dit verband wel degelijk een strategische keuze maakte. Zij was op een totaal van 39 contacturen slechts vier uur afwezig wat overeenkomt met vier uur leerstof, wetende dat zij twee vragen kon laten wegvallen.

Verzoekende partij weerlegt verder zeer gedetailleerd de feiten die de interne beroepinstantie in haar beslissing van 25 februari vooropstelt.

Verwerende partij geeft in haar antwoordnota vooreerst uitleg bij de gehanteerde examenvorm.

Aldus de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel "Financial engineering" betrof het een open boek examen dat mondeling of schriftelijk kon worden geëxamineerd op grond van afspraken tussen de docent en de studenten in het begin van het academiejaar.

Deze afspraken werden ook effectief zijn gemaakt bij het begin van het academiejaar.

De docent specificeerde in het hoorcollege dat er kennisvragen, inzichtvragen en oefeningen aan bod konden komen. De studenten worden er ondermeer op gewezen dat aanwezigheid in de les zeker wordt aanbevolen. Begin november wordt er in onderling akkoord beslist dat het examen een schriftelijk open boek examen zal zijn.

Het examen bestaat uit 5 vragen die elk op hun beurt bestaan uit verschillende deelvragen. De examenvragen zijn breed en beslaan een groot deel van de leerstof.

Verwerende partij stelt dat geen enkele andere student die het betreffende examen aflegde tot op vandaag enige klacht heeft geformuleerd bij de ombudsdienst of de Interne Beroepsinstantie.

Aan de studenten - aldus de betrokken docent - is uitgelegd dat de examenvragen een breed gedeelte van de leerstof zouden beslaan en dat er in die zin mogelijks, doch zeker niet met zekerheid, een situatie denkbaar zou zijn waarin er 7 vragen worden gesteld waaruit de studenten er 5 kunnen kiezen. De docent stelde tijdens de laatste les dat mocht dit op het examen effectief voorkomen er in die situatie wel een onderscheiden weging zou worden toegekend aan de verschillende vragen. Deze weging betekent dat de keuze om de ene dan wel de andere vraag niet te beantwoorden gevolgen heeft voor het maximaal te behalen cijfer.

Het betrof derhalve geen zekerheid maar een keuzemogelijkheid die enkel ter sprake kwam als voorbeeld bij het uitgangspunt van de docent dat er een zeer brede bevraging over de cursusonderdelen zou worden nagestreefd bij het examen.

Verwerende partij stelt verder dat de verwijzing naar het examen van vorig jaar waar deze examenvorm wel werd gehanteerd niet terzake doet. Op de docent rust vanzelfsprekend geen enkele verplichting om elk academiejaar op dezelfde wijze zijn examen op te stellen.

De ombudsdienst heeft naar aanleiding van de klacht van verzoekende partij bij die dienst één student gecontacteerd die de zienswijze van de docent bevestigde.

Van al de door verzoekende partij gecontacteerde medestudenten heeft er slechts één studente geantwoord.

Het uiteindelijk examen bevond zich integraal binnen bovenstaande krijtlijnen situeerde en dus werden de bepalingen van de ECTS-fiche gerespecteerd.

Verwerende partij stelt verder over de keuze van de verzoekende partij om een gedeelte van de leerstof niet in te studeren dat verzoekende partij niet het recht heeft om stukken van de cursus niet te kennen. Zij kan de verantwoordelijkheid niet afwentelen op de instelling. Zij kon gezien haar afwezigheid bijkomende uitleg vragen aan de docent, wat zij heeft nagelaten te doen. Verwerende partij stelt bovendien dat de vraag die verzoekende partij betwist (vraag 4), betrekking heeft op de leerstof afkomstig uit vier hoorcolleges.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Zelfs in de veronderstelling dat de docent zou toegezegd hebben dat er zeven vragen zouden gesteld worden waarvan de student naar eigen keuze vijf vragen diende te beantwoorden – dat blijkt alleszins niet uit de ECTS fiche en wordt door de verwerende partij ontkend - impliceert dat niet dat de student het recht heeft een deel van de examenstof niet in te studeren omdat hij veronderstelt dat er wel vragen zullen zijn die betrekking hebben op de niet ingestudeerde leerstof. Daarbij komt dat, als de verzoekende partij meende toch het recht te hebben een vraag onbeantwoord te laten, zij daarover bij het begin van het examen toelichting had kunnen vragen, zeker nu ze zelf wist dat er in ieder geval vijf vragen moesten beantwoord worden. Nu zij op eigen houtje zelf het risico genomen heeft naar eigen keuze slechts vier vragen te beantwoorden, dient zij de gevolgen van deze op geen toezegging gesteunde keuze te dragen. Overigens merkt de verwerende partij op dat vraag vier betrekking had op verschillende onderdelen van de leerstof zodat de verzoekende partij minstens een deel van deze vraag had kunnen beantwoorden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

5.4. Daar het beroep niet gegrond is, is de vraag van de verzoekende partij om de examens over de betrokken opleidingsonderdelen opnieuw te mogen afleggen zonder voorwerp.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van met rolnummer 2011/016 niet ontvankelijk is en het beroep met rolnummer 2011/017 ontvankelijk en niet gegrond is.

De examenbeslissing van 8 februari en de beslissing van 25 februari 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 30 maart 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het

hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]*Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.*

^[3]Arresten nrs 206.215 en 216 van 1 juli 2010.

Rolnr. 2011/018 - 30 maart 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED]

[REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 30 maart 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 17 februari 2011 van de examencommissie Bachelor TEW waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 3 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de opleiding bachelor Toegepaste Economische Wetenschappen van de [REDACTED]. Tijdens de eerste zitting in de januari slaagde zij voor vier van de negen opleidingsonderdelen waarvoor zij ingeschreven was.

De definitief vastgestelde examenresultaten werden meegedeeld op 17 februari 2011.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' waarop verzoekende partij een resultaat van 9/20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 22 februari 2011 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij stelde dat haar ten onrechte een punt was afgetrokken wegens een rekenfout.

3.3. Bij beslissing van 3 maart 2011 van de examencommissie bijeengekomen in bijzondere zitting op 25 februari werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing oordeelde vervolgens dat

“De EC heeft de docent gevraagd de examenkopij van de genoemde student opnieuw te evalueren. De docent geeft aan geen enkel argument te vinden om de score te wijzigen. Dezelfde fout is bij alle studenten op dezelfde manier gequoteerd. De EC handhaaft het eerder toegekende eindcijfer.”

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 4 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 23 februari 2011. De beslissing werd op 3 maart 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 4 maart 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 maart 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 3 maart 2011, aangetekend verstuurd op 4 maart 2011. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij op 5 maart 2011 heeft kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 6 maart 2011.

Het beroep van 8 maart 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelde dat tijdens haar intern beroep niet werd geantwoord op het argument dat deze vergissing juist aan de basis lag van haar onvoldoende cijfer.

Verwerende partij stelt dat in de tweede bestreden beslissing in voldoende mate wordt geantwoord en gemotiveerd door uit te gaan van de stelling van verzoekende partij dat er een

rekenfout is gemaakt en vast te stellen dat rekenfouten bij het formuleren van de eindoplossing bij alle studenten op dezelfde wijze werden gepenaliseerd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In haar intern beroep had de verzoekende partij erover geklaagd dat bij het inhaalexamen, en dit in tegenstelling tot wat bij het reguliere examen het geval was, niet was meegedeeld dat de antwoorden in de vorm van een breuk niet verder hoefden te worden uitgewerkt. Zij houdt verder voor dat haar antwoord op vraag vier in de vorm van een breuk correct was uitgewerkt, en dat er alleen een rekenfout is gebeurd bij de uitwerking van de breuk.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing niet geantwoord werd op deze klacht van de verzoekende partij. Met later opgegeven motieven, zo ze al van pertinent zijn om de klacht te weerleggen, kan geen rekening worden gehouden.

Daar dit middel gegrond wordt bevonden, hoeft de Raad het eerste middel, waarin erover geklaagd wordt dat er ten onrechte een punt werd afgetrokken voor de fout in de uitwerking van de correcte breuk, niet verder te onderzoeken.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 17 februari 2011 en de beslissing van 3 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 2 mei 2011 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 30 maart 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het

Rolnr. 2011/018 - 30 maart 2011

hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/019 - 30 maart 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

....., bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 30 maart 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

.....

.....

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad heeft de partijen gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie van 28 februari 2011 waarbij zij niet geslaagd is verklaard.

Verzoekende partij vordert de vernietiging in haar geheel van de beslissing van de examencommissie en vraagt dat de verwerende partij een nieuwe beslissing zou nemen

waarbij voor recht gezegd wordt dat de geen rechtsgeldig motief meer heeft om de verzoekende partij het diploma te weigeren en dienvolgens - waarbij het de examencommissie verboden wordt om rekening te houden met het enig deliberatiecriterium van de faculteit TEW, dat afwijkt van het Algemeen Onderwijs- en Examenreglement en/of enig criterium waarvan vaststaat dat dit nooit aan verzoekende partij meegedeeld werd middels het examenreglement of als zijnde van belang bij de deliberatie over de studievoortgang van de verzoekende partij.

- waarbij de verboden wordt rekening te houden met één van de door haar ontwikkelde motieven in de voorgaande zes beslissingen in zoverre deze motieven door de Raad reeds vernietigd zijn geworden.

- Zij vraagt de examencommissie te verplichten om rekening te houden met het feit dat de behaalde tekorten binnen de in het algemeen Algemeen Onderwijs- en Examenreglement gestelde deliberatiecriteria van artikelvallen.

Aldus rekening te houden met het feit dat:

- de behaalde tekorten slechts minimaal zijn;
- het gemiddeld percentage bedraagt 67% wat neerkomt op een graad van onderscheiding;
- de bachelorproef werd gequoteerd met een 15/20;
- de verschillende aanbevelingsbrieven;
- de minimale tekorten zijn verspreid over 3 academiejaren;
- op 75% van de behaalde resultaten behaalde verzoekende partij 15/20 of meer wat neerkomt op zelfs grote onderscheiding.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen, optie Verzoekende partij is als student onderworpen aan het systeem dat men niet jaarlijks debiteert maar dat slecht gedebiteert wordt aan het einde van de driejarige bacheloropleiding.

Verzoekende partij behaalde een gemiddeld resultaat van 67 % met op drie opleidingsonderdelen een tekort van 9/20. De tekorten werden behaald op een opleidingsonderdeel in het eerste, het tweede resp. het derde opleidingsjaar. Het betrof telkens een opleidingsonderdeel met een studiomvang van 6 studiepunten zodat, finaal, voor 18 studiepunten geen credit werd behaald.

Op 17 september 2010 werd de verzoekende partij niet-geslaagd verklaard. Tegen deze beslissing stelde verzoekende partij op 21 september 2010 een verzoek tot heroverweging in dat bij brief van 28 september 2010 ongegrond werd bevonden. Nadat de verzoekende partij op 8 oktober 2010 een extern beroep heeft ingesteld ging de examencommissie op 21 oktober 2010 over tot intrekking van de voormelde beslissing op intern beroep.

Bij besluit R.Stvb.nr. 2010/098 verklaarde de Raad het ingestelde beroep zonder voorwerp:

'Gelet op het feit dat de examenbeslissing die het voorwerp uitmaakt van voorliggend verzoekschrift door verwerende partij in de loop van de procedure voor de Raad werd ingetrokken en gelet op het feit dat de verwerende partij een nieuwe beslissing zal nemen.'

3.2. Verzoekende partij werd opnieuw gehoord en de examencommissie nam op 26 oktober 2010 een nieuwe beslissing op intern beroep.

In deze beslissing werd gesteld dat:

"De kwantitatieve deliberatienormen (maximaal 3 tekortpunten gespreid over opleidingsonderdelen ten belope van maximaal in totaal 12 studiepunten) van de faculteit TEW werden niet gehaald. De doelstellingen van de opleiding TEW-.....zijn niet globaal

verwezenlijkt doordat de competenties in de leerlijn (i.c. tekorten voor) en in een van de leerlijnen van de (i.c. tekort voor) niet werden verworven."

Deze beslissing werd aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 27 oktober 2010 overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 3 november 2010 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

3.4. Op de zitting van 6 december 2010 werd het beroep van de verzoekende partij door de Raad behandeld. De Raad vernietigde de beslissing op grond van niet afdoende motivering^[1]:

'Verzoekende partij beweert dat de examencommissie en daarna de examencommissie "in beroep" in strijd met het-Examenreglement, toepassing heeft gemaakt van afwijkende deliberatiecriteria die zijn vastgelegd door de Faculteit TEW.

Uit het voorliggend dossier blijkt dat binnen de discretionaire bevoegdheid, de examencommissie van de faculteit TEW zogenaamde deliberatievuistregels hanteert die worden gebruikt met het doel alle studenten op gelijke wijze te beoordelen. Het is in die lezing een richtlijn die de examencommissie voor zichzelf heeft uitgewerkt en zich voorneemt te volgen voor de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid.

De interne richtlijn heeft in die gedachtegang geen bindend karakter voor de studenten en is enkel een leidraad voor de examencommissie.

Verzoekende partij beweert dat zij over de drie bachelorjaren voor drie opleidingsonderdelen van samen 18 studiepunten, een tekort haalt van 3 punten (voor de drie vakken telkens 9/20) en dat zij op basis van het-Examenreglement als geslaagd zou zijn geproclameerd.

In voorliggend geval is verzoekende partij als niet-geslaagd verklaard door de examencommissie van de faculteit TEW omdat zij voor opleidingsonderdelen van samen 18 studiepunten een tekort had van 3 punten (3 x 9/20). De Raad is van oordeel dat in een dergelijk geval de examencommissie rekening moet houden met het behalen van de globale doelstellingen van de opleiding.

De Raad stelt vast dat de examencommissie "in beroep" in zijn motivering zich ertoe beperkt te stellen dat de competenties in de leerlijn (i.c. tekorten voor) en in een van de leerlijnen van de (i.c. tekort voor) niet heeft verworven.

De Raad is van oordeel dat een tekort voor een opleidingsonderdeel binnen een welbepaalde leerlijn niet betekent dat de student voor de volledige leerlijn de competenties niet heeft verworven.

Ook al zouden de betrokken opleidingsonderdelen zelfstandig en belangrijk zijn, dient bij de beslissing of een student al dan niet geslaagd is voor de totale opleiding ('gedelibereerd' in het jargon), de examencommissie oog te hebben voor het geheel van de resultaten. Het spreekt vanzelf dat een delibereerbaar tekort anders beoordeeld moet worden wanneer de resultaten voor de andere opleidingsonderdelen goed zijn dan wanneer die middelmatig zijn.

Naar het oordeel van de Raad is de beslissing van de examencommissie "in beroep" te dezen onvoldoende gemotiveerd.'

3.5. In opvolging van dit besluit van de Raad kwam de examencommissie opnieuw samen op 15 december 2010 en nam de volgende beslissing:

'De examencommissie beslist, na heroverweging van het intern beroep en na de student, vergezeld van 2 advocaten, gehoord te hebben, dat de

student [...]niet geslaagd kan verklaard worden en bevestigt hiermee haar beslissing van 17 september 2010.

In overweging nemende hetgeen gesteld is in de punten 2, 3, 4 en 5 komt de examencommissie tot de conclusie dat gegeven de 3 tekorten en daaruit volgend het ontbreken van essentiële competenties verdeeld over de leerlijnen en van de, de doelstellingen van de opleiding globaal niet verwezenlijkt zijn."

Deze beslissing werd aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 16 december 2010 overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 24 december 2010 diende verzoekende partij opnieuw een verzoekschrift in bij de Raad.

3.7. Op de zitting van 10 februari 2011 werd dit beroep van de verzoekende partij door de Raad behandeld. De Raad vernietigde de beslissing op grond van niet afdoende motivering en schending van het rechtszekerheidsbeginsel^[2]:

'In het algemeen meent de Raad dat - naast de relevantie van het globale gemiddelde dat door een student werd behaald overheen de bacheloropleiding (50%, 55% of meer nog zoals in casu 67%)-, het werken met leerlijnen bij de beoordeling of de doelstellingen van een opleiding (globaal) zijn verwezenlijkt, een relevant en in redelijkheid aanvaardbaar motief kan zijn.

Evenwel, ten deze, is vast te stellen dat de verzoekende partij niet op de hoogte was van deze werkwijze. Er is vast te stellen dat verzoekende partij, zelfs al is het zo dat uit de studiegids naar voren komt dat vakken tot bepaalde leerlijnen behoren, geenszins wist of moest weten –en dat ook nooit zo is meegedeeld - dat met het oog op deliberatie niet alleen zou worden nagegaan of (1.) de doelstellingen van de opleiding of het programma globaal zijn verwezenlijkt, maar bovendien dat, bijkomend, zou worden nagegaan of (2.) per cluster de doelstellingen zijn verwezenlijkt en dat ook daar, per cluster, geen miniem tekort(en) zouden worden getolereerd.

Niet is uit te sluiten dat mocht de verzoekende partij deze tolerantiecriteria op een nuttig tijdstip hebben gekend, hij alsnog een tekort zou hebben trachten weg te werken, eveneens op een nuttig tijdstip. De Raad kan zich echter niet van de indruk ontdoen dat, veeleer dan om een post factum – motivatie, het om een post factum – beoordelingscriterium gaat dat aan verzoekende partij niet bekend was of kon zijn en dat zij geenszins kon afleiden uit het examenreglement. Bovendien is in de beslissing niet ingegaan, wat de beoordeling van het globaal bereiken van de doelstellingen betreft, op de argumenten die door verzoekende partij reeds zijn aangebracht in de eerste procedure, inzonderheid op de hoogte zelf van het behaalde gemiddelde (dat toch 67% bedraagt), de minieme aard van de tekorten (9/20) en (3) het behoorlijke cijfer voor de bachelorproef (15/20).'

3.8. In opvolging van dit besluit van de Raad kwam de examencommissie opnieuw samen op 28 februari 2011 en oordeelde opnieuw dat verzoekende partij niet kon geslaagd worden verklaard voor het bachelorprogramma TEW.

De examencommissie besluit dat zelfs na de beoordeling van het globale studieresultaat van de student, de vaststelling blijft gelden dat globaal niet kan gemotiveerd worden dat de doelstellingen van de opleiding verwezenlijkt zijn.

Deze beslissing werd aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 1 maart 2011 overgemaakt.

3.9. Bij aangetekend schrijven van 8 maart 2011 diende verzoekende partij een vierde beroep in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Artikel II.22 §2 van het Aanvullingsdecreet^[3], bepaalt dat na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangsbeslissing door de Raad de verplichting vervalt om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad.

De beslissing werd op 28 februari 2011 genomen in opvolging van het besluit van de Raad van 10 februari 2011. Verzoekende partij heeft terecht rechtstreeks tegen deze beslissing een beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 maart 2010 tegen de beslissing van 28 februari 2011, aangetekend verstuurd op 3 maart 2011. Verzoekende partij heeft op 4 maart 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 maart 2011.

Het beroep van 8 maart 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de motieven van de bestreden beslissing, en in het derde middel op de schending van de motiveringsverplichting en het gezag van gewijsde van de eerder door de Raad genomen besluiten door de beslissing te nemen om verzoekende partij niet geslaagd te verklaren op basis van de motivering dat de competenties van de opleiding niet zijn verworven.

Argumenten van de partijen wat betreft het eerste middel

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat de beslissing om verzoekende partij niet geslaagd te verklaren gebaseerd is op een verwijzing naar competenties die vermeld staan in de studiegids en ergens op de-website en waaraan verzoekende partij niet zou aan voldaan hebben. De verzoekende partij heeft echter op het ogenblik van haar inschrijving nooit kennis gehad van deze studiegids. In het examenreglement wordt hiernaar ook niet verwezen.

De Raad heeft in het verleden reeds geoordeeld dat aan de doelstellingen van de opleiding was voldaan gelet op het feit dat de resultaten zonder meer te kwalificeren zijn als 'goed'.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat post-factum wordt gesteld dat de doelstellingen niet zijn bereikt. Verzoekende partij heeft hieraan niet voldaan doordat er bepaalde competenties in de leerlijnen niet zijn verworven. De Raad heeft reeds gesteld dat deze motivering niet kan weerhouden worden. Dezelfde post-factummotivering wordt enkel anders ingekleurd.

Verder wordt gemotiveerd in weerwil van het gestelde in de voorgaande besluiten van de Raad dat de goede globale score van de verzoekende partij gerealiseerd worden dank zij hogere scores in andere domeinen waarin andere competenties en einddoelstellingen worden getoetst.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat deze redenering op de twee punten niet correct is.

Wat de post-factum motivering betreft herhaalt verwerende partij dat het niet alleen niet verboden is dat een bestuur, na nietigverklaring van zijn beslissing, andere motieven inroept om zijn beslissing te ondersteunen, maar dat dit zelfs vanzelfsprekend is.

Dat een nieuwe beslissing, na vernietiging wegens schending van de formele motiveringsplicht, zoals te dezen, niet identiek dezelfde motivering en bijgevolg andere en/of meer motieven bevat, is dus niet alleen toegelaten, maar volgt uit het wezen van de handhaving van de formele motiveringsplicht zelf.

Verder is het manifest onjuist dat verzoekende partij de competenties van de opleiding niet kent sinds zijn inschrijving: minstens dient hij ze te kennen.

Verwerende partij verwijst ter zake naar de toetredingsovereenkomst die verzoekende partij heeft ondertekend: *“Ondertekende verklaart akkoord te gaan met de bepalingen van het studietraject van de opleiding zoals omschreven in de studiegids en verbindt zich ertoe de reglementen van de universiteit na te leven (...)”*. Verzoeker heeft zich contractueel verbonden met de bepalingen in de studiegids; hij mag dan ook geacht worden er kennis van te hebben genomen.

Aan alle studenten werden bij inschrijving en nadien op de website ter beschikking gesteld, precies opdat zij kennis zouden kunnen nemen van de bepalingen waarmee zij zich contractueel akkoord verklaarden.

Door te verwijzen naar de competenties van de studiegids, waarvan verzoeker dus wel degelijk kennis heeft genomen, schendt verwerende partij geenszins het gezag van gewijsde van de voorgaande besluiten van de Raad. In het voorgaande besluit heeft de Raad geoordeeld dat een afzonderlijke beoordeling op basis van een indeling van de opleidingsonderdelen volgens leerlijnen niet kon worden aanvaard omdat de student van die specifieke beoordelingswijze niet in kennis is gesteld bij aanvang van zijn opleiding. Dat motief gaat thans evenwel niet op, aangezien niet kan worden betwist dat verzoekende partij op de hoogte was – en overigens moest zijn – van de doelstellingen en eindtermen van de opleiding.

Tot slot stelt de verwerende partij dat artikel van het examenreglement wel degelijk verwijst naar de competenties door te bepalen dat een student die niet voor elk opleidingsonderdeel een credit heeft behaald slechts geslaagd kan worden verklaard wanneer de examencommissie van oordeel is dat de betrokken student de doelstellingen van de opleiding heeft verwezenlijkt. Dit is een – minstens impliciete – verwijzing naar de studiegids, waarin de doelstellingen van de opleiding staan omschreven.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing niet langer gesteund is op de 'leerlijnen'. Wel verwijst de bestreden beslissing naar de competenties van de opleiding zoals deze uitdrukkelijk in de studiegids zijn opgenomen.

Argumenten van de partijen wat betreft het derde middel

Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat de motiveringsverplichting is geschonden.

De Raad stelt vast dat het grotendeels een herhaling betreft van de al hoger aangehaalde grieven:

- schending van de motiveringsverplichting omdat gesteund wordt op competenties die niet waren gekend door de verzoekende partij;
- het post-factum karakter van de motieven en de toepassing van de deliberatievuistregels;
- het steunen op de leerlijnen;
- het algemeen percentage werd niet in rekening gebracht.

Verwerende partij herhaalt wat de schending van de materiële motiveringsplicht betreft dat de competenties deel uitmaken van de studiegids en ernaar wordt verwezen in het onderwijs- en examenreglement, zodat zij ontegensprekelijk deel uitmaken van het geheel van de elementen die bij de beoordeling van de student niet alleen kunnen, maar zelfs moeten worden betrokken.

Verder verwijst de verwerende partij naar haar hoger aangehaalde argumentering. Zij herhaalt dat de bestreden beslissing geen gebruik maakt van de 'leerlijnen'. Het onderwijs- en examenreglement verwijst daarentegen wel naar de competenties waarop de examencommissie zich bij de totstandkoming van de bestreden beslissing heeft gesteund.

Dat de examencommissie, in uitvoering van een besluit van de Raad een andere motivering geeft aan haar beslissing, maar daarbij het finale resultaat van die beslissing niet wijzigt, kan niet beschouwd worden als een onzorgvuldigheid, noch als een motiveringsgebrek. Verwijzingen naar de website van verwerende partij zijn evenzeer irrelevant, aangezien de bestreden beslissing is gesteund op de doelstellingen en competenties die zijn opgenomen in de studiegids van het academiejaar tijdens wat verzoekende partij zich heeft ingeschreven.

De bestreden beslissing erkent verder uitdrukkelijk de relatief goede score van 67%, maar stelt vast dat dit globale resultaat niet kan volstaan om verzoeker ondanks de tekorten geslaagd te verklaren, en de examencommissie motiveert ook waarom dat zo is.

Verzoekende partij stelt *in een tweede onderdeel* op de schending van het gezag van gewijsde dat de motiveringsverplichting is geschonden. De schendt het gezag van gewijsde van de twee reeds voorgaande vernietigingsbesluiten van de Raad aangezien reeds in het verleden besloten werd – *a contrarie* – dat wel degelijk voldaan werd aan de doelstellingen van de opleiding.

De verwerende partij miskent zonder meer het gezag van gewijsde van de beslissingen van de Raad door wederom bij haar motivering te verwijzen naar enerzijds de onbestaande leerdoellijnen en anderzijds te beweren dat een percentage van 67 % enkel van belang kan zijn bij de beoordeling van de graden doch niet bij de beoordeling of een student geslaagd is.

Daarenboven wordt ook in de laatste beslissing geen rekening gehouden met de door verzoekende partij ontwikkelde argumenten om hem wel geslaagd te verklaren terwijl uw

Raad reeds duidelijk beslist heeft dat *'in de beslissing niet is ingegaan, wat de beoordeling van het globaal bereiken van de doelstellingen betreft, op de argumenten die door verzoekende partij reeds zijn aangebracht in de eerste procedure, inzonderheid op de hoogte zelf van het behaalde gemiddelde (dat toch 67 % bedraagt), de minime aard van de tekorten (9/20) en (3) het behoorlijke cijfer voor de bachelorproef.'*

Verzoekende partij verzoekt de Raad om voluntaristisch te willen optreden en zich in de plaats te willen stellen van de verwerende partij op basis van het Raad van State arrest van Loock, ingevolge waarvan een administratief rechtscollege zich in de plaats kan stellen van een bestuur indien dit bestuur kennelijk niet in staat is ene wettige beslissing te nemen.

De verwerende partij schendt daarenboven manifest, en zelfs tegen het door de Raad in de instelling gevestigde vertrouwen, het aan de besluiten klevende gezag van gewijsde waarin tot tweemaal toe besloten werd dat de verwerende partij zich niet enkel onzorgvuldig gedraagt bij het nemen van haar beslissingen, doch ook dat zij haar motiveringsverplicht en het rechtszekerheidsbeginsel.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat met het globale resultaat van verzoekende partij wel degelijk is rekening gehouden. Dat dit geen gunstige beslissing tot gevolg heeft kan niet worden beschouwd als een schending van het gezag van gewijsde van 's Raads beslissing. Evenmin is bijgevolg een schending bewezen van de door verzoeker ingeroepen decretale bepaling.

Anderdeels is het middelonderdeel evenmin gegrond wat de verwijzing naar de 'leerlijnen' betreft, vermits zij geen onderdeel vormen van de motieven van de bestreden beslissing. Wel is de bestreden beslissing gesteund op de competenties, doelstellingen en eindtermen zoals omschreven in de studiegids. In tegenstelling tot 's Raads beoordeling over de 'leerlijnen' kan niet ernstig worden betwist dat verzoekende partij van die elementen uit de studiegids wel degelijk kennis had of zou moeten hebben.

Gezien de Raad de toepasbaarheid van de leerlijnen heeft verworpen bij gebreke aan voorafgaande kennisgeving ervan is een beoordeling aan de hand van de doelstellingen en competenties de enige objectieve instrumenten om na te gaan of de globale doelstellingen van de opleiding – waarvan zij de samenstellende delen zijn – werden bereikt.

De examencommissie heeft ook oog gehad voor de concrete resultaten van verzoekende partij en voor het resultaat op de bachelorproef; wat dit laatste betreft motiveert de bestreden beslissing precies dat een beoordeling in concreto leert dat dit een groepswerk betrof, dat de competenties van de opleidingsonderdelen waarop verzoekende partij geen credit behaalde niet aan bod kwamen bij de bachelorproef (die er dan ook geen 'compensatie' voor kan bieden) en dat de gekozen bachelorproef zich integendeel situeerde op een ander domein.

De vraag die in dit middelonderdeel aan de Raad wordt gesteld om zich in de plaats te stellen van de verwerende partij wordt bij het volgend middel beantwoord.

In haar wederantwoordnota vult verzoekende partij nog *een nieuw middelonderdeel* toe waarin zij stelt dat zonder meer het redelijkheidsbeginsel wordt geschonden.

Een student die de graad van onderscheiding zou moeten behalen tot zes maal toe weigeren om geslaagd te verklaren op grond van verschillende niet afdoende motiveringen is hallucinant en beledigend.

Beoordeling door de Raad van het eerste en het derde middel samengenomen

In zijn besluit van 10 februari 2011 heeft de Raad gesteld:

"Zoals in de eerste door de Raad vernietigde beslissing worden de drie tekorten in de thans bestreden beslissing opnieuw gerelateerd aan twee "leerlijnen" om te besluiten dat de competenties van die leerlijnen onvoldoende zijn verworven en, zodoende, dat ook de doelstellingen van de opleiding globaal genomen niet verwezenlijkt zijn. Doorslaggevend is daarbij geweest, zo blijkt, (1.) dat de twee tekorten (2 X 9) voor de leerlijn "....." niet voldoende gecompenseerd worden met de 10/20 en 11/20 voor twee andere vakken binnen diezelfde leerlijn en, anderzijds, dat het enige tekort (9/20 voor Accountancy) binnen de leerlijn "....." van de "....." weliswaar gecompenseerd wordt met andere "flankerende opleidingsonderdelen" binnen die leerlijn maar deze aanvangscompetentie (.....) niet verder aan bod komt in vervolgonderdelen binnen diezelfde leerlijn " waardoor de resultaten van de flankerende opleidingsonderdelen niet ter compensatie kunnen worden ingeroepen". Voorts blijkt uit de beslissing (punt 4 derde laatste alinea van de beslissing) en ter zitting dat verzoekende partij verweten wordt geen gebruik te hebben gemaakt van alle zittingen (6 resp. 4 en 2) voor elk van de betrokken opleidingsonderdelen om deze examens telkens opnieuw af te leggen om finaal te komen tot een credit.

In het algemeen meent de Raad dat - naast de relevantie van het globale gemiddelde dat door een student werd behaald overheen de bacheloropleiding (50%, 55% of meer nog zoals in casu 67%)-, het werken met leerlijnen bij de beoordeling of de doelstellingen van een opleiding (globaal) zijn verwezenlijkt, een relevant en in redelijkheid aanvaardbaar motief kan zijn.

Evenwel, ten deze, is vast te stellen dat de verzoekende partij niet op de hoogte was van deze werkwijze. Er is vast te stellen dat verzoekende partij, zelfs al is het zo dat uit de studiegids naar voren komt dat vakken tot bepaalde leerlijnen behoren, geenszins wist of moest weten –en dat ook nooit zo is meegedeeld - dat met het oog op deliberatie niet alleen zou worden nagegaan of (1.) de doelstellingen van de opleiding of het programma globaal zijn verwezenlijkt, maar bovendien dat, bijkomend, zou worden nagegaan of (2.) per cluster de doelstellingen zijn verwezenlijkt en dat ook daar, per cluster, geen miniem tekort(en) zouden worden getolereerd.

Niet is uit te sluiten dat mocht de verzoekende partij deze tolerantiecriteria op een nuttig tijdstip hebben gekend, hij alsnog een tekort zou hebben trachten weg te werken, eveneens op een nuttig tijdstip. De Raad kan zich echter niet van de indruk ontdoen dat, veeleer dan om een post factum – motivatie, het om een post factum – beoordelingscriterium gaat dat aan verzoekende partij niet bekend was of kon zijn en dat zij geenszins kon afleiden uit het examenreglement. Bovendien is in de beslissing niet ingegaan, wat de beoordeling van het globaal bereiken van de doelstellingen betreft, op de argumenten die door verzoekende partij reeds zijn aangebracht in de eerste procedure, inzonderheid op de hoogte zelf van het behaalde gemiddelde (dat toch 67% bedraagt), de minieme aard van de tekorten (9/20) en (3) het behoorlijke cijfer voor de bachelorproef (15/20).'

Het gezag van gewijsde van dit besluit brengt met zich mee dat de bevoegde instantie van de verwerende partij rekening had moeten houden, bij het nemen van haar besluit, niet alleen

met het globale meer dan positieve resultaat van de verzoekende partij en de andere in haar voordeel pleitende gegevens, maar tevens ook met het gezag van gewijsde beklede gegeven dat de verzoekende partij de in deze deliberatie gehanteerde tolerantiecriteria niet op een nuttig tijdstip gekend heeft, zodat zij niet in de gelegenheid geweest is een of meer van de onvoldoendes weg te werken. Met dit laatste gegeven heeft de verwerende partij klaarblijkelijk geen rekening gehouden. Bovendien merkt de Raad op dat de bestreden beslissing wel stelt dat de drie onvoldoendes tot gevolg hebben dat de verzoekende partij twee belangrijke competenties niet verworven heeft, maar dat deze beslissing niet aangeeft welke andere opleidingsonderdelen tot hetzelfde competentieprofiel behoren, welke resultaten de verzoekende partij daarvoor heeft behaald, en hoe uit het geheel van die evaluaties de te bereiken competentie beoordeeld kan worden.

Tenslotte merkt de Raad op dat de verwerende partij het goede resultaat van de Bachelorproef niet van gewicht acht bij het beoordelen van de competentie “wetenschappelijk gefundeerde opleiding” omdat de Bachelorproef niet op deze competentie betrekking zou hebben. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing bij het beoordelen van de competentie sommige deelcompetenties niet verworven acht (..... en) maar niet aangeeft (1) waarom omwille van deze tekorten de globale competentie niet zou bereikt zijn, en (2) waarom de bachelorproef die geacht kan worden een beroep te doen op alle competenties van de opleiding hierbij niet in beschouwing wordt genomen.

Het eerste en het derde middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Gelet op het gegrond bevonden van het eerste en derde middel dienen de andere middelen niet onderzocht te worden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

5.4. De Raad ziet vooralsnog geen reden om nadere instructies te geven aan de verwerende partij, andere dan deze die volgen uit de hiervoor weergegeven overwegingen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 28 februari 2011 wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 14 april 2011 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 30 maart 2011.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

[\[1\]](#) R.Stvb.nr.2010/135

[\[2\]](#) R.Stvb.nr.2011/007

[\[3\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/020 - 30 maart 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED] v

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED]

[REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 30 maart 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

meester [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 17 februari 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 25 februari 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het laatste jaar van de opleiding Master in de Toegepaste Economische Wetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 17 februari 2011 voor het opleidingsonderdeel [REDACTED].

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 februari 2011 een intern beroep in bij de decaan van de faculteit van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 25 februari 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...Uw intern beroep werd door de examencommissie ontvankelijk verklaard. Na zorgvuldig onderzoek blijkt dat er geen argumenten kunnen gevonden worden die een wijziging van eindcijfer zouden kunnen verantwoorden. U kan wel contact opnemen met de titularis van het opleidingsonderdeel in kwestie om meer informatie te bekomen m.b.t. de quotering van examenvragen..."

De beslissing op intern beroep werd bij per schrijven van 4 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 22 februari 2011. De beslissing werd op 25 februari 2011 genomen en per schrijven van 4 maart 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 maart 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 25 februari 2011. Verzoekende partij heeft op 7 maart kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 8 maart 2011.

Het beroep van 11 maart 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat de verbetering van het examen niet in alle eerlijkheid is verlopen aangezien op de ochtend van het examen zelf de examenvragen op Facebook stonden waardoor een verschillende studenten de vragen op voorhand wisten. Dit heeft ervoor gezorgd dat een aantal studenten 19 of 20 behaalden. Dit heeft er de professor toe aangezet om de overige examens strenger te verbeteren.

Verwerende partij stelt dat dit middel feitelijke grondslag mist. Zij heeft geen kennis van verspreiding van examenvragen via Facebook. Aangenomen dat dit toch het geval was, en aangenomen dat de studenten daardoor betere examens zouden hebben afgelegd, vormt op

zich geen bewijs dat andere studenten strenger zouden zijn beoordeeld. De feiten spreken de gevolgen tegen die de verzoekende partij uit een en ander meent te kunnen trekken. Verwerende partij geeft een visuele voorstelling weer van de examenresultaten 2009-2010 en 2010-2011. Uit deze voorstelling blijkt dat de resultaten volstrekt vergelijkbaar zijn. Uit het gegeven dat er in het huidige academiejaar iets meer hoge scores zijn kan geenszins worden afgeleid dat er abnormale quoteringen werden behaald zoals de verzoekende partij voorhoudt en nog minder blijkt dat andere examens strenger zouden zijn beoordeeld. In het academiejaar 2009-2010 behaalde 15 % van de studenten een score van 16/20 of meer terwijl dit aandeel in het academiejaar 2010-2011 20 % bedroeg. Daarenboven maakt de verzoekende partij haar beweringen niet aannemelijk.

Verzoekende partij poneert in *een tweede onderdeel* dat het kwestieuze opleidingsonderdeel een keuzevak is en dat zij niet de mogelijkheid heeft om voor het tweede semester een ander keuzevak te nemen.

Verwerende partij doet in hoofddorde opmerken dat dit middel niet werd opgeworpen in het kader van het intern beroep, wat krachtens de vaste rechtspraak van de Raad volstaat om als onontvankelijk af te wijzen. In de procedure voor de Raad kunnen immers niet met goed gevolg nieuwe middelen voor het eerst worden opgeworpen. Ondergeschikt is de verwerende partij van oordeel dat de verzoekende partij niet aantoonde dat zij een vraag tot wijziging van haar studieprogramma heeft overgemaakt. Het spreekt voor zich dat opleidingsonderdelen waarvoor werd ingeschreven en waarover examen werd afgelegd, niet zonder meer kunnen worden weggelaten om te worden vervangen door een ander opleidingsonderdeel.

Verzoekende partij merkt in *een derde onderdeel* op dat zij nog nooit enig probleem heeft gehad en verwijst naar haar examenresultaten van de afgelopen jaren.

Verwerende partij stelt dat het vaste rechtspraak van de Raad is dat resultaten die in het verleden werden behaald, geen rechten doen ontstaan voor een meer gunstige beoordeling bij latere quoteringen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Voor zover het eerste onderdeel op juiste feiten steunt, kan het niet tot vernietiging van de aangevochten beslissing leiden, omdat de eventuele voorkennis die andere studenten van de examenvragen hadden mogelijk wel een weerslag kon hebben op de regelmatigheid van hun antwoorden. Zij brengt ook geen concrete gegevens aan waaruit zou blijken welke antwoorden strenger dan normaal beoordeeld werden.

Het tweede onderdeel kan evenmin tot vernietiging leiden. De verzoekende partij heeft haar keuzevakken zelf gekozen, en geen enkele bepaling in het toepasselijke reglement, noch enig beginsel van behoorlijk bestuur, noopt ertoe dat een student die een onvoldoende haalt voor een door hem gekozen keuzevak van het eerste semester, het recht heeft om zich in te schrijven voor een bijkomend keuzevak van het tweede semester, om op die manier toch – misschien – nog af te studeren na de tweede examenperiode. Dit getuigt wel van een positieve instelling van de verzoekende partij en niets belet dat de verwerende partij op haar vraag kan ingaan via een creditcontract.

Dat de verzoekende partij bij haar vorige examens goede tot zeer goede resultaten haalde is geen argument dat toelaat om de regelmatigheid van het betwiste examenresultaat in vraag te stellen. Dit zou immers betekenen dat wie in het verleden goede resultaten heeft behaald, automatisch ook voor de volgende examens een voldoende resultaat moet halen. Elke evaluatie is een zelfstandige gebeurtenis, die als zodanig niet beïnvloed wordt door eerdere evaluaties. Het derde onderdeel is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er vanaf het academiejaar 2010-2011 een full credit-systeem geldt voor de Masteropleiding TEW en dat er een overgangsregeling geldt voor studenten die tijdens het academiejaar 2009-2010 reeds aan hun Master zijn begonnen. Deze laatste kunnen wel gedelibereerd worden terwijl zij dit niet kan en dit ondanks haar uitstekende resultaten voor de overige opleidingsonderdelen.

Verzoekende partij is van mening dat dit volledig indruist tegen de gelijke behandeling van studenten.

Verwerende partij antwoordt in hoofdde dat het middel onontvankelijk is aangezien het middel niet gericht is tegen de quotering voor het betrokken opleidingsonderdeel maar tegen de rechtsgevolgen van die quotering op een ogenblik in de toekomst. De examencommissie die dient te beoordelen over het al dan niet slagen van de verzoekende partij zal pas in juni of juli 2011, na beëindiging van de examenzitting van juni, bijeen komen. Tegen de beslissing die alsdan zal worden genomen kan thans nog niet in rechte worden opgekomen. Het betreft een onontvankelijke vordering ad futurum. Ondergeschied is de verwerende partij van oordeel dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het middel, aangezien de Raad in vaste rechtspraak aanneemt dat studenten niet in een concurrentiële positie tegenover elkaar staan en het gelijkheidsbeginsel in principe dan ook niet kan worden geschonden bij het nemen van examenbeslissingen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Daar de vraag of de verzoekende partij voldaan heeft aan de voorwaarden voor het behalen van het masterdiploma in de bestreden beslissingen niet aan de orde was – die vraag zal pas op een later moment beantwoord worden – is dit middel, zoals de verwerende partij terecht voorhoudt, niet onontvankelijk.

Het middel is niet onontvankelijk.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 17 februari 2011 en de beslissing van 25 februari 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 maart 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/021 - 30 maart 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED]

[REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 30 maart 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen beslissing van 20 februari 2011 van de Commissie Bijzondere Inschrijvingen waarbij de aanvraag tot wijziging van het studieprogramma de verzoekende partij niet werd aanvaard en tegen de beslissing van 4 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

Verzoekende partij vordert, en dit nadat zij ervan op de hoogte is gesteld dat de beslissing van 4 maart 2011 werd ingetrokken, dat de verwerende partij haar inmiddels toegang verleent tot de aangevraagde vakken in afwachting van de te nemen beslissing.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het eerste jaar bachelor Handelsingenieur in de Beleidsinformatica. Verzoekende partij verzocht de Commissie Bijzondere Inschrijvingen om haar studieprogramma in het tweede semester uit te breiden van 51 naar 75 studiepunten.

Het beroep betreft de beslissing van Commissie Bijzondere Inschrijvingen tot weigering van de uitbreiding van het studieprogramma.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 februari 2011 een intern beroep in bij de Commissie Bijzondere Inschrijvingen van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Commissie Bijzondere Inschrijvingen op datum van 4 maart 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"Na uw dossier te hebben herbestudeerd, en rekening houdend met de aangebrachte argumenten, besliste de Commissie Bijzondere Inschrijvingen uw weigering tot wijziging van studieprogramma te behouden. Deze beslissing is gebaseerd op het onderwijs- en examenreglement:

...Er is geen sprake van een overlapping in het collegerooster, noch van een inschrijving in het tweede semester. Met betrekking tot studieadvies werden de resultaten van de student nagekeken. Hij slaagde op 4 van de 7 examens. Hij faalde op de opleidingsonderdelen en (tussentijds resultaat) die tot het modeltraject van het eerste bachelorjaar behoren, alsook tot de kern van de opleiding, en werden afgelegd voor de derde maal. Hij slaagde evenmin op het opleidingsonderdeel Het studieadvies is negatief...

... De student vraagt een uitbreiding van 51 naar 75 studiepunten. Gezien de student sinds het academiejaar 2010-2011 onder de maatregel van studievoortgangsbewaking valt, en bijgevolg in het academiejaar 2010-2011 minstens 75 % van het aantal ingeschreven studiepunten dient te behalen, is het advies om 66 studiepunten te overschrijden negatief..."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 4 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij schrijven en per e-mail van 16 maart 2011 deelt de verwerende partij mede dat de bestreden beslissing van 4 maart 2011 werd ingetrokken. De verzoekende partij wordt uitgenodigd op 25 maart 2011 om haar argumenten mondeling toe te lichten waarna de Commissie Bijzondere Inschrijvingen een nieuwe beslissing zal nemen.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Gelet op het feit dat de beslissing die het voorwerp uitmaakt van voorliggend verzoekschrift door verwerende partij in de loop van de procedure voor de Raad werd ingetrokken, en de verzoekende partij deze intrekking betreurt doch deze niet betwist, is het voorliggende beroep van verzoekende partij zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 maart 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

Rolnr. 2011/022 - 30 maart 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED]

[REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 30 maart 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

meester [REDACTED]

- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 14 februari 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 3 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de Orthopedagogie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 14 februari 2011 voor het opleidingsonderdeel "[REDACTED]". Verzoekende partij volgde een buitenlandse stage in Amsterdam. De plaatselijke

mentor gaf een 17/20 terwijl de verwerende partij oordeelde om een 7/20 te geven voor het opleidingsonderdeel.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 februari 2011 een intern beroep in bij de buitengewone examencommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij had op 1 maart 2011 een gesprek met het Hoofd Studentenzaken van de verwerende partij. Verzoekende partij werd uitgenodigd voor de buitengewone zitting van de examencommissie aangezien zij aanvankelijk verzocht om gehoord te worden maar de dag nadien trok zij dat verzoek weer in.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 3 maart 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...Er wordt van de student zelf verwacht dat zij zelf voor de 5 overlegmomenten met de projectbegeleider afspreekt. Door de afstand tussen de stageplaats en campus verliepen deze overlegmomenten niet alleen op de campus zelf maar er werd er ook regelmatig overlegd via telefoon. De vereiste dat de student hiertoe zelf initiatief dient te nemen wordt zowel in de bovenvermelde bundel (p.7) als in een extra mail van de projectbegeleider aan de student (dd. 8/10/2010) gestipuleerd. Uit het mailverkeer blijkt dat telkens de student hierom vroeg, er een overlegmoment werd gepland en daadwerkelijk plaatsvond...

"...De beoordeling van het werk door de jury moet dan ook hierop worden gebaseerd. Dit is zeker het geval voor de beoordeling door de opleiding zelf. De plaatselijke projectmentor, die uitzonderlijk apart beoordeelde (zoals op voorhand afgesproken) omwille van de grote afstand tussen stageschool en campus, hanteerde echter deze criteria niet. Dit ondanks het feit dat hij wel degelijk op de hoogte was van de quotatieleidraad. Deze leidraad en het elektronische beoordelingsformulier, werd via mail door de coördinator aan...bezorgd met de vraag ze aan de projectmentor te geven. Ook de door de coördinator gevraagde extra motivatie was niet gebaseerd op deze criteria. De beoordeling van de plaatselijke projectmentor was daardoor niet bruikbaar. Hij bevestigde wel dat de student haar product niet in de praktijk heeft uitgewerkt.

Tenslotte haalt de studente aan dat de jury niet objectief zou zijn aangezien slechts één docent het IP heeft gelezen. Conform de bundel 'integratief project' diende echter naast de projectmentor slechts één jurylid de paper integraal na te lezen."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 3 maart 2011 en per aangetekend schrijven van 4 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 18 februari 2011. De beslissing werd op 3 maart 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 4 maart 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

2.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift *ratione temporis* aangezien de verzoekende partij op 3 maart 2011 per e-mail bevestigde dat zij de beslissing op intern beroep had ontvangen en gelezen. De vervaltermijn begon te lopen op 4 maart 2011 en eindigde op dinsdag 8 maart 2011. Het verzoekschrift van 10 maart 2011 was dus laattijdig zodat het extern beroep alleszins onontvankelijk is.

2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de beslissing op intern beroep zoals meegedeeld via e-mail de specifieke beroepsmodaliteiten noodzakelijk voor het instellen van een extern beroep niet vermeld. Conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[2] dient de beslissing op intern beroep de beroepsmodaliteiten te vermelden. Ingeval de beroepsmogelijkheid en/of de beroepsmodaliteiten niet, onvolledig of onjuist worden vermeld in de beslissing, gaat in dat geval de beroepstermijn niet in en beschikt de student onbeperkt over de mogelijkheid om een beroep bij de Raad in te stellen.

De Raad stelt vast dat de e-mail van 3 maart 2011 geen beroepsmodaliteiten vermeldt, zodat op dat ogenblik de vervaltermijn geen aanvang kent. Echter, de beroepsmodaliteiten staan wel vermeld op het aangetekend schrijven dat op 4 maart 2011 naar de verzoekende partij werd gestuurd.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 maart 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 3 maart 2011. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 4 maart 2011 werd verstuurd, en de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 7 maart 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 8 maart 2011.

Het beroep van 10 maart 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van gebrek aan begeleiding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de begeleiding van haar projectbegeleider volgende tekortkomingen vertoont:

- mee de vraag uitklaren en afbakenen: zij heeft in het begin initiatief genomen om feedback te vragen naar haar onderzoeksvraag. Zij is vervolgens met die feedback aan de slag gegaan. Op vraag van de verwerende partij heeft zij haar onderzoeksvraag doorgemaild waarop de verzoekende partij geen verdere feedback heeft gekregen. Aangezien die e-mail nooit is beantwoord, is zij ervan uitgegaan dat het onderwerp goedgekeurd was;
- bevragende opstelling: verzoekende partij heeft niet altijd antwoorden gekregen van haar projectbegeleider op vragen zoals de BIN-normen en bronnenlijst. De coördinator heeft haar geholpen;
- de repetitie voor de voorstelling van IP en het product heeft niet plaatsgevonden;

- ondanks het aandringen van de verzoekende partij werden geen voorbeeldvragen doorgenomen ter voorbereiding van de bevraging door de jury.
- Tijdens het verwerken van haar IP kreeg zij weinig feedback van haar projectbegeleider. Er waren daarbij onenigheden tussen haar projectbegeleider en de coördinator.

Verzoekende partij stelt dat in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, er maar één telefonische dialoog is geweest tussen haar en de projectbegeleider betreffende het praktische verloop van het tussentijds samenwerkingsgesprek te Amsterdam.

Verwerende partij werpt op dat de taken van de projectbegeleider in de studiegids uitvoering staan omschreven. Hierbij wordt benadrukt dat hij/zij geen actieve rol heeft in het gebeuren, het is met name de student zelf die vragen stelt, initiatief neemt voor feedback en voor vergaderingen. Het plannen van vergaderingen was niet evident. Aangezien zij haar stage in Amsterdam uitvoerde werkte zij individueel aan het project. Haar projectcoördinator stond een uitzonderingsclausule toe op vlak van begeleiding. Gezien de afstand werd met de projectbegeleider afgesproken dat hij een keer naar Amsterdam zou komen maar dat de andere contacten telefonisch zouden verlopen. Bij e-mail van 1 oktober 2010 werd aangegeven dat de beginvraag heel interessant is maar dat het onderwerp moest worden afgebakend. Op 8 november 2010 stuurde de verzoekende partij een eerste hoofdstuk van haar paper door waarna haar begeleider graag een telefonische bespreking wilde hebben om wat kritiekpunten te bespreken. Een eerste hoofdstuk werd uitgebreid besproken.

Verwerende partij stelt dat uit het e-mailverkeer blijkt dat de verzoekende partij feedback werd gegeven wanneer zij hierom vroeg en dat ook overlegmomenten met haar projectbegeleider plaatsvonden, zij het telefonisch of in persoon, telkens wanneer zij hierom vroeg. De verzoekende partij weet dat zij zelf verantwoordelijk is omdat zij geen verdere contacten aanvraag dan degene die hebben plaatsgevonden. Verwerende partij verwijst naar het dankwoord waarmee zij haar scriptie begon: "Verder zou ik graag mijn IP-begeleider van het thuisfront willen bedanken voor zijn goede beschikbaarheid bij vragen en onduidelijkheden, dit alles ondanks de afstand".

Verwerende partij stelt dat een gebrek aan begeleiding op zich er niet toe leidt dat de eindbeoordeling anders zou moeten gebeuren.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft reeds herhaaldelijk geoordeeld dat een gebrekkige begeleiding geen reden is om een negatieve evaluatie van een opleidingsonderdeel in een voor de student gunstige zin op te waarderen, behoudens bijzondere omstandigheden.

In deze zaak blijkt niet dat er bijzonder omstandigheden zijn die een dergelijke opwaardering zouden kunnen verantwoorden. Weliswaar heeft de verzoekende partij de werkzaamheden die voor het opleidingsonderdeel noodzakelijk waren in het buitenland verricht, maar de verwerende partij houdt voor dat dit de vereiste communicatie, waarvoor het initiatief trouwens van de student moest uitgaan, niet buitenmate bemoeilijkte, en in ieder geval blijft de verzoekende partij in gebreke aan te tonen in welk opzicht de volgens haar gebrekkige begeleiding tot gevolg heeft gehad dat zij in die mate verkeerd werd voorgelicht over wat zij diende te presteren, dat het door haar ingediende project daarom alleen al geen correcte weergave van haar competentie is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de discrepantie tussen de beoordeling van de jury en de projectmentor en derhalve op de schending van de motiveringsverplichting.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij te horen heeft gekregen van de jury dat het onderwerp niet goed genoeg was terwijl de projectmentor dit wel zeer positief heeft beoordeeld. Er werd ook meegedeeld dat het onderwerp te vaag en te moeilijk was. Deze feedback heeft zij nooit gekregen, noch van de begeleider op school, noch van de mentor op stage. Verzoekende partij stelt dat haar projectmentor haar gedurende vier maanden heeft opgevolgd zodat hij het best kan oordelen over haar prestatie.

Verzoekende partij werpt op dat de verwerende partij nooit de criteria naar de projectmentor heeft gecommuniceerd en dat de verwerende partij op geen enkele wijze ooit de projectmentor heeft ingeschakeld. Ook diende zij het product niet in de praktijk uit te werken aangezien op het tussentijds samenwerkingsgesprek met haar, de projectbegeleider en de projectmentor werd afgesproken dat zij enkel een voorstel voor een project enkel schriftelijk moest uitwerken.

Verzoekende partij stelt dat zij 7/20 niet rechtvaardig vindt. Het is immers grotendeels de weerspiegeling van het door de school niet vervullen van haar eigen rol en verantwoordelijkheid in deze opdracht, in casu de begeleiding door de projectbegeleider van de school. Zij heeft bewezen dat zij een goede theoretische IP heeft geschreven. Dat de stageplaats in Amsterdam haar IP zal gebruiken als handvat voor begeleiders, leerkrachten en anderen binnen de voorziening, is daar een duidelijk bewijs van. Ook in de tweede zitting zal de verzoekende partij geen recht hebben op een volwaardige begeleiding zoals wordt omschreven in de studiegidsfiche. Er kan enkel via mail gecommuniceerd worden.

Verzoekende partij vraagt een billijke herziening van haar punten waarbij duidelijk rekening moet gehouden worden met de inbreng en gebreken van zowel de projectmentor als de projectbegeleider. Volgens punt van de studiegidsfiche komt het beoordelingscijfer immers tot stand in open dialoog tussen de projectmentor als de projectbegeleider.

Verwerende partij stelt dat vanaf het eerste contact de verzoekende partij erop gewezen werd dat het onderwerp te vaag was en moest afgebakend worden. Een eerste ontmoeting op 25 oktober 2010 was volledig toegespitst op de inperking van de onderzoeksvraag. Via vraag en antwoord trachtte de begeleider de onderzoeksvraag te verduidelijken. Vanuit de nota's van de begeleider werden drie invalshoeken aangehaald rond het thema van multiculturaliteit en de zoektocht naar methodieken om allochtonen dichter bij het Nederlandse waarden- en normenstelsel te brengen. Door haar verblijf in Amsterdam stond haar projectcoördinator een uitzonderingsclausule toe, zowel op het vlak van begeleiding als op het vlak van beoordeling. Hierbij werd afgeweken van de standaardevaluatie door een jury samengesteld uit de projectmentor, een intern jurylid uit de school en de voorzitter. Voor de verzoekende partij werd een dubbele verdediging van haar product en paper ingevoerd, enerzijds voor haar projectmentor in Amsterdam en anderzijds voor het intern jurylid en de voorzitter van de jury. Om de beoordeling te kunnen doen, werd aan de plaatselijke projectmentor het beoordelingsformulier en de beoordelingscriteria van de verwerende partij gegeven. Het beoordelingsformulier werd ingevuld maar hierbij werd duidelijk geen rekening gehouden met de evaluatiecriteria van de verwerende partij. De projectmentor heeft zich voornamelijk laten leiden door zijn appreciatie voor de verzoekende partij en de manier waarop zij integreerde in het buurtcentrum.

Verwerende partij stelt dat zij schrok van het hoge cijfer aangezien de verwerende partij na lezing van het globale werk het werk ondermaats vond, zowel wat de opbouw betreft als de gehanteerde bronnen, de wijze van refereren en de getrokken conclusies. Ook bemerkte zij talloze schrijffouten in het werk. Er werden zeer gerichte vragen gesteld over haar scriptie waarop de verzoekende partij niet kon antwoorden. Er werd daarbij gewezen op tegenstrijdigheden, het gebruik van irrelevante bronnen en het trekken van een ongenueanceerd besluit die geen antwoord biedt op de onderzoeksvraag. Ook het product bleek ondermaats: het is een korte, oppervlakkige theoretische uitwerking van een aantal principes waarmee men bij de eventuele organisatie van een multiculturele culinaire activiteit zou rekening kunnen houden.

Verwerende partij stelt dat aan de projectmentor een bijkomende commentaar werd gevraagd rekening houdende met de beoordelingscriteria van de verwerende partij. Hieruit bleek dat de projectmentor zich voornamelijk heeft laten leiden door de inzet en de motivatie van de verzoekende partij en dat hij de negatieve beoordeling van haar prestatie voor haar zeer teleurstellend vindt. Ook al geeft hij zelf aan dat ze wat stigmatiserend schrijft, toch stelt hij dat het voor hem herkenbaar is.

Verwerende partij antwoordt dat de raad zich niet in de plaats van de hoger onderwijsinstelling kan stellen en dus geen beoordeling kan geven van het opleidingsonderdeel.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt zich in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van een onderwijsinstelling voor wat betreft de beoordeling van de prestaties van een student. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

In de voorliggende zaak voert de verzoekende partij in essentie aan dat het, gelet op de zeer positieve evaluatie van de projectmentor – 17/20 – niet redelijk is dat zij voor dit opleidingsonderdeel een evaluatie 7/20 krijgt.

Uit de studiefiche blijkt dat de evaluatie tot stand komt in een open dialoog tussen de projectmentor en het jurylid van de school. In dit geval, zo houdt de verwerende partij voor, was dit niet mogelijk gelet op het feit dat de projectmonitor zich in het buitenland bevond. Zij houdt verder voor dat de projectmonitor zich niet gehouden heeft aan de quotatierichtlijnen, en dat toen hij gevraagd werd om zijn quotatie te verduidelijken, hij vooral wees op de motivatie van de verzoekende partij. De verwerende partij leidt daaruit af dat er geen inhoudelijke verantwoording gegeven werd.

In zijn nader gevraagde verantwoording brengt de projectmonitor ook inhoudelijke argumenten aan. Zo wijst hij op de theoretische inzichten die de professionals kunnen opdoen, en die zij kunnen omzetten in de praktijk. Verder wijst hij erop dat een uitwerking in de praktijk ook bemoeilijkt werd door een overdreven positief beeld van allochtone leerlingen dat de bezochte scholen aanhangen.

Uiteraard is het niet zo dat de evaluatie in open dialoog betekent dat de evaluatie het rekenkundig gemiddelde moet zijn van de deelevaluaties van de monitor en van de begeleider, zoals de verzoekende partij voorhoudt. De wijze waarop de verwerende partij de fysieke afwezigheid van de monitor bij de evaluatie heeft proberen op te vangen is evenmin kennelijk onredelijk. De Raad stelt evenwel vast dat er geen afdoende motivering gegeven wordt om uit te leggen dat de initiële evaluatie door de begeleider – 7/20 – behouden kon blijven ondanks de bijkomende motivering die door de monitor werd gegeven, motivering die niet alleen te maken heeft met de inzet van de verzoekende partij, maar die ook inhoudelijk is. Dit klemmt te meer omdat de verwerende partij zelf aan de monitor bijkomende uitleg heeft gevraagd, en deze die niet alleen gegeven heeft, maar ook zijn evaluatie gehandhaafd heeft.

De evaluatie zal hoe dan ook het resultaat moeten zijn van een open dialoog tussen twee juryleden, zoals de studiegidsfiche het voorschrijft.

Het middel is gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 14 februari 2011 en de beslissing van 3 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 6 mei 2011.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 maart 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Zitting van 6 april 2011

Rolnr. 2011/023 - 6 april 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 april 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen beslissing van de interne beroepscommissie van 23 februari 2011 waarbij het intern beroep werd afgewezen m.b.t. het examenresultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel Architectuurontwerpen 3 van de 3de bachelor Ingenieurswetenschappen-architectuur en het feit dat de examencommissie verzoekende partij niet geslaagd verklaarde voor het deliberatiepakket waardoor haar het bachelordiploma werd ontzegd.

Verzoekende partij verzoekt haar vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren:

- daarbij te zeggen voor recht dat verwerende partij nagelaten heeft om de inspanningen, visie en progressie van verzoeker bij de realisatie van zijn werk in tweede zittijd 2010 voor het opleidingsonderdeel architectuurontwerp 3 van de 3de bachelor Ingenieurswetenschappen-architectuur in rekening te brengen;
- dienvolgens te oordelen dat zij ten onrechte niet geslaagd werd verklaard voor dit examenonderdeel en eveneens ten onrechte de titel van bachelor Ingenieurswetenschappen-architectuur werd ontzegd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven voor de opleiding Ingenieurwetenschappen-architectuur waarbij ze een samengesteld pakket volgt bestaande uit vakken van zowel de hogere masterjaren als uit het derde jaar bachelor.

Verzoekende partij slaagde voor alle opleidingsonderdelen met uitzondering evenwel van het vak architectuurontwerp, waarvoor verschillende opdrachten moesten worden uitgewerkt. Zowel in de eerste zitting als de tweede zitting behaalde zij een 9/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 september 2010 een intern beroep in bij de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 13 oktober 2010 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...De interne Beroepscommissie heeft inzage verkregen in de argumenten die ten grondslag liggen aan de beoordeling van de examenopdracht. Het oordeel van alle begeleiders over de ontwerpprestaties van de betrokken student was unaniem. De commissie is van oordeel dat de geleverde beoordeling een redelijke puntentoekenning betekent in relatie tot de vastgestelde prestaties en een voldoende onderbouwing inhoudt van het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel Architectuurontwerpen 3. Op basis van het beoordelingsformulier besluit de interne beroepscommissie dat het examencijfer gebaseerd is op een genuanceerde beoordeling van de ontwerpprestatie van de student. Het beoordelingsverslag maakt deel uit van deze beslissing.

Voor zover de student onvoldoende zou zijn begeleid en hem onvoldoende duidelijk zou zijn gewezen op de negatieve aspecten van zijn werk en werkwijze merkt de commissie op dat het vaste rechtspraak is van de raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen dat een gebrek in de begeleiding niet kan worden ingeroepen als argument om de correctheid van het examencijfer te betwisten, behoudens uitzonderlijke gevallen."

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 21 oktober 2010 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 oktober 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2010/131 van 9 december 2010 verklaarde de Raad dit beroep gegrond:

"...Wat betreft de inhoudelijke motivering dient te worden vastgesteld voor de prestaties doorheen het jaar gedetailleerd en precies zijn en de Raad ziet niet in dat deze motivering op onjuiste feiten of een onjuiste appreciatie zouden steunen. De motieven die in de bestreden beslissing gegeven worden voor de beoordeling van het ontwerp zijn eveneens gedetailleerd en relevant, maar geven niet aan waarom ondanks de door de verzoekende partij aangebrachte wijzigingen aan het ontwerp de prestatie niet beter was dan die van de eerste examenkans. Dit gebrek is des te ernstiger omdat elke verantwoording van de evaluatie van de eerste examenkans ontbreekt..."

Het besluit werd ter kennis gebracht per e-mail van 10 december 2010 en per aangetekend schrijven.

3.6. Op 10 december 2010 deelde de verwerende partij aan de verzoekende partij per e-mail mee dat de Interne Beroepscommissie de zaak opnieuw zou behandelen op 14 december 2010. Aan de verzoekende partij werd de mogelijkheid gegeven een bijkomende toelichting te geven, schriftelijk of mondeling, tegen ten laatste 13 december 2010.

Verzoekende partij kreeg pas op 13 december 2010 kennis van dit bericht en heeft op diezelfde dag nog een schriftelijke toelichting bezorgd aan de verwerende partij. Verzoekende partij heeft sindsdien niets meer vernomen.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 27 december 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad tegen het uitblijven van een beslissing.

3.8. Op 20 januari 2011 heeft de verwerende partij de verzoekende partij per e-mail in het bezit gesteld van de nieuwe beslissing. De beslissing werd als volgt geformuleerd:

"...Uit deze toelichting blijkt duidelijk dat de prestatie die de student leverde in de tweede zitting eigenlijk slechter was dan zijn prestatie in eerste zitting, hoewel dat om historische redenen niet werd geconcretiseerd in een laag cijfer. De interne Beroepscommissie kan zich vinden in de bijkomende toelichting van de bevoegde lesgever, en ziet in het dossier geen enkele element waaruit de onjuistheid van deze toelichting zou blijken..."

...De Interne Beroepscommissie besluit dan ook haar beslissing d.d. 13 oktober 2010 te handhaven en verklaart het beroep van de student, wat het examencijfer betreft, ongegrond, nu uit de gegevens van het dossier blijkt dat het toegekende examencijfer correct werd gemotiveerd. Uit het dossier blijkt dat het gegeven examencijfer de prestaties van de student evenwel niet correct weergeeft, in die zin het toegekende examencijfer eigenlijk te hoog is in functie van de zwakke prestatie van de student in de tweede zitting. De interne Beroepscommissie acht het evenwel niet opportuun om het gegeven examencijfer naar beneden aan te passen. De student behoudt het examencijfer van 9/20..."

...De Interne Beroepscommissie is van mening dat het tekort dat de student behoudt voor het opleidingsonderdeel "architectuurontwerp III" in die omstandigheden dan ook veeleer op een tekort in de beheersing, niet enkel van de einddoelstellingen van het derde deliberatiepakket, maar ook van de opleidingsdoelstellingen als zodanig van de opleiding tot bachelor in de ingenieurwetenschappen: architectuur. Tot die opleidingsdoelstellingen behoren niet enkel het verwerven van voldoende theoretische kennis over het vakdomein, maar ook het verwerven van praktische vaardigheden, die precies door ontwerpvakken worden aangeleerd. Uit het dossier van de student blijkt dat...zich deze praktische vaardigheden onvoldoende eigen heeft gemaakt om te kunnen slagen voor de geambieerde bacheloropleiding. Hij toont niet aan de opleidingsdoelstellingen van de opleiding tot bachelor in de ingenieurwetenschappen: architectuur..."

3.9. Bij besluit nr. 2011/006 van 25 januari 2011 verklaarde de Raad het beroep van 27 december 2010 onontvankelijk:

"De Raad is enkel bevoegd om te oordelen over beroepen tegen een studievoortgangsbeslissing. Wanneer na een door de Raad uitgesproken vernietiging de verwerende partij geen beslissing neemt binnen de door de Raad bepaalde termijn, is het uitblijven van een beslissing binnen die termijn geen studievoortgangsbeslissing in de zin van het Aanvullingsdecreet. De Raad is niet bevoegd om kennis te nemen van dit beroep."

Het besluit werd ter kennis gebracht per e-mail van 26 januari 2011 en per aangetekend schrijven.

3.10. Bij aangetekend schrijven van 25 januari 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad en dit gericht tegen de beslissing die de verwerende partij ter uitvoering van het besluit nr. 2010/131 van de Raad nam en die op 20 januari per e-mail aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht.

3.11. Bij besluit nr. 2011/009 van 10 februari 2011 verklaarde de Raad dit beroep gegrond:

"...De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie na vernietiging door de Raad van de eerder genomen beslissing van 9 december 2010 bijkomende toelichting heeft gevraagd aan de verzoekende partij die er met de nota van 13 december 2010 op is ingegaan.

Op 14 december 2010 is de interne beroepscommissie bijeengekomen en heeft geoordeeld dat bijkomende informatie diende te worden opgevraagd bij de betrokken lesgever omtrent de evolutie van de prestaties van de student tussen de eerste en de tweede zitting. De bevoegde lesgever heeft deze bijkomende toelichting vervolgens schriftelijk verstrekt. Dit heeft geresulteerd in één beslissing van de interne beroepscommissie "van 14 december 2010 en 18 januari 2011". Deze beslissing zo blijkt is de resultante van een elektronische besluitvorming. Uit artikel van het onderwijs- en examenreglement blijkt dat inderdaad in een elektronische besluitvorming is voorzien in drie welbepaalde gevallen.

Vooreerst dient er te worden op gewezen dat de beroepscommissie een collegiaal orgaan is hetgeen veronderstelt dat behoudens andersluidende regel de vergadering worden gehouden tijdens welke de te nemen beslissingen worden besproken en genomen. Ten deze moet nog worden opgemerkt dat de uitzonderingen die in de andersluidende regel zijn voorzien van strikte interpretatie zijn. Het enige geval bedoeld in artikel dat hier relevant zou kunnen zijn is het geval waarin reeds in een tussenbeslissing is voorzien. De Raad moet echter vaststellen dat ernstig moet worden betwijfeld of van een tussenbeslissing sprake is. Immers, in de mate dat die er al zou zijn, dan dient te worden vastgesteld dat die beslissing niet kenbaar werd gemaakt aan de verzoekende partij en dat hij dus ook geen gelegenheid had om hierover verweer te voeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat op die wijze de dynamiek van de collegiale besluitvorming werd miskend¹¹.

Het middel is gegrond..."

Het besluit werd ter kennis gebracht per e-mail van 11 februari 2011 en per aangetekend schrijven.

3.12. Aan verwerende partij werd bij bovengaand besluit opgedragen een nieuwe beslissing te nemen en dit uiterlijk op 28 februari 2011. De interne beroepscommissie nam op 23 februari 2011 een nieuwe beslissing die als volgt luidt:

"...De interne beroepscommissie beraadde zich in een deels andere samenstelling op 23 februari 2011 opnieuw grondig over voorliggend beroep.

De interne beroepscommissie beslist om zijn beslissing van 14 december 2010 en 18 januari 2011 te handhaven, met integraal behoud van de motieven die aan de grondslag van die beslissing hebben gelegen en die hoger worden vermeld. De Commissie stelt vast dat de student de geldigheid van haar beslissingen van 14 december 2010 en 18 januari 2011 betwist op grond dat de bijkomende nota die de student op 13 december 2011 overhandigde aan de juridische raadsman, niet aan de betrokken lesgevers werd voorgelegd. De Interne beroepscommissie is van mening dat dit de geldigheid van de beslissing evenwel niet aantast. Niettemin heeft ze de betrokken lesgevers gevraagd om alsnog hun visie weer te geven omtrent de opmerkingen die de student in die nota heeft gemaakt...de leden van de jury reageren in een gezamenlijke nota...

De interne beroepscommissie is van mening dat deze bijkomende toelichting samen met de eerder gegeven toelichting afdoende rechtvaardigt waarom werd geoordeeld dat de student geen vooruitgang boekte naar de tweede zitting toe en waarom het examencijfer werd behouden. De Interne Beroepscommissie kan zich vinden in deze motivering en maakt ze tot de hare...

...De Interne beroepscommissie kan ook geen rekening houden met de prestaties die de student inmiddels aan de heeft geleverd. Vooreerst legt de student enkel een tussentijdse evaluatie voor zodat dat daarbij duidelijk is waarop deze evaluatie slaat. Voorts toont het tussentijdse cijfer dat de student voorlegt hooguit aan wat hij sinds het nieuwe academiejaar heeft gepresteerd. Het cijfer toont geenszins aan tot welke prestaties de student in het vorige academiejaar in staat was...

...Wel suggereert de Interne Beroepscommissie aan de student om zich alsnog voor dat opleidingsonderdeel(masterproef) in te schrijven via een creditcontract, zodat hij over dat vak alsnog examen kan afleggen op het einde van het lopende academiejaar...

De Interne Beroepscommissie handhaaft zijn standpunt en verklaart het beroep van de student ongegrond. Het examencijfer (9/20) voor het opleidingsonderdeel "architectuurontwerpen III" blijft behouden, en de student slaagt niet voor de opleiding tot bachelor in de ingenieurswetenschappen-architectuur."

3.13. Bij aangetekend schrijven van 14 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad en dit gericht tegen de beslissing die de verwerende partij ter uitvoering van het besluit nr. 2011/009 van de Raad nam en die op 8 maart 2011 aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.22 van het Aanvullingsdecreet^[2] vervalt de verplichting om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad. In die zin heeft de verzoekende partij terecht een extern beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 maart 2011 tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 23 februari 2011. Verwerende partij was ertoe gehouden een nieuwe beslissing te nemen op 28 februari 2011. Verzoekende partij heeft op 8 maart 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 9 maart 2011.

Het beroep van 14 maart 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing ingesteld en dit gezien de termijn verstrijkt op zondag 13 maart 2011 en derhalve wordt verlengd tot maandag 14 maart 2011.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de onregelmatige totstandkoming van de nieuwe beslissing.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een *eerste onderdeel* dat de Raad in zijn besluit van 10 februari 2011 het belang van de collegiale beslissingsprocedure onderstreept. Op 14 december 2010 zou zijn beslist de bevoegde lesgever bijkomende informatie te vragen. Nog vooraleer de beroepscommissie samenkam heeft de juridische raadgever vervolgens een ontwerpbeslissing gemaakt. Wat die richtlijnen waren is niet duidelijk. In de huidige bestreden beslissing wordt dit gewoon herhaald. Er is zelfs een nieuwe nota van de lesgevers. De vraag stelt zich wie deze nieuwe nota heeft gevraagd. De nota is evenzeer onduidelijk. Er blijkt niet wie deze wanneer heeft opgemaakt, namens wie en ten behoeve van wie. Aangezien deze nota cruciaal is, en de verwerende partij de inhoud ervan gewoon overneemt, mag daarover nochtans duidelijkheid bestaan. Die is er niet.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij spijkers op laag water zoekt. De dossiers voor de Interne Beroepscommissie worden voorbereid door de institutionele ombudspersoon en de juridische raadgever. In voorliggend dossier heeft de juridische raadgever telefonisch aan de titularis van het betrokken opleidingsonderdeel gevraagd om de nota van de verzoekende partij nog eens samen te bekijken met de andere beoordelaars en na te gaan of dat geen ander licht werpt op de beoordeling. Op 22 februari 2011 heeft de titularis een nota meegedeeld waarin een gezamenlijke reactie van de betrokken beoordelaars was opgenomen. De kritiek die de verzoekende partij heeft op de beslissing van de Interne Beroepscommissie van 14 december 2010 en 18 januari 2011 is niet langer relevant nu deze beslissing niet langer deel uitmaakt van de rechtsordening.

Verzoekende partij stelt in een *tweede onderdeel* dat de Raad reeds in het besluit 2011/009 heeft gesteld dat de laattijdigheid van een beslissing een ernstig nadeel kan teweegbrengen voor de verzoekende partij inzonderheid wanneer moet worden vastgesteld dat er nog geen rechtszekerheid is omtrent zijn rechtspositie halfweg het daaropvolgende academiejaar hetgeen onder omstandigheden kan resulteren in een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Opnieuw heeft de verwerende partij de termijn ruim overschreden. Verzoekende partij kreeg geen duidelijkheid de eerste weken van het tweede semester zodat hij dan ook de overige vakken niet kon aanvatten. Verwerende partij stelt dat een nieuwe beslissing genomen werd op 23 februari 2011. Waarom werd een schriftelijke beslissing dan pas meegedeeld op 8 maart 2011. Aldus schendt de verwerende partij de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Verwerende partij geeft toe dat de kennisgeving van de beslissing op zich heeft laten wachten. Verzoekende partij werd echter kort na de samenkomst van de Interne Beroepscommissie ingelicht over deze beslissing. Bovendien betekent de bewering van de verzoekende partij zo veel als dat zij het document waarin de beslissing is genomen van valsheid beticht want daarin is met zoveel woorden gezegd dat de Interne Beroepscommissie op die op die datum bijeengekomen is en over de zaak heeft beraadslaagd. Als de verzoekende partij inderdaad van mening is dat de akte van de beslissing vals is, is het aan haar om dat via de daartoe geëigende procedure te bewijzen. Bij gebrek aan dergelijk bewijs moet worden aangenomen dat het stuk wel degelijk echt is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij doet in een *eerste onderdeel* van het eerste middel opmerken dat ter voorbereiding van de zitting van de Interne Beroepscommissie op 14 december 2010, door de juridische raadgever van verwerende partij bijkomende informatie is opgevraagd bij de betrokken docent over de evolutie van de ontwerpbekwaamheid van verzoekende partij tussen de eerste en de tweede zitting.

De Raad ziet niet in waarom verwerende partij, bij de voorbereiding van de zitting van de Interne Beroepscommissie, geen bijkomende informatie zou mogen verzamelen over de beoordeling van de ontwerpen van verzoekende partij en vooral over de evolutie van de ontwerpbekwaamheid aan de hand van de ontwerpen die werden ingediend tijdens de eerste en de tweede zitting.

In een *tweede onderdeel* heeft verzoekende partij vragen bij de beweerde laattijdige betekening van de beslissing van de Interne Beroepscommissie d.d. 23 februari 2011.

Verzoekende partij brengt, wat deze bewering betreft, geen bewijs aan dat de beslissing door de Interne Beroepscommissie niet op 23 februari 2011 zou zijn genomen.

Alhoewel verzoekende partij en zijn raadsman kort nadat de Interne Beroepscommissie de beslissing had genomen, werden ingelicht over het dictum van de beslissing, is de Raad van oordeel dat verwerende partij zich zodanig moet organiseren dat de integrale beslissing zo spoedig mogelijk aan de verzoekende partij en eventueel aan de raadslieden wordt betekend. Een termijn van 13 dagen - zoals dit in deze zaak het geval was - getuigt niet van de nodige zorgvuldigheid zonder dat deze tussenpoos de regelmatigheid van de beslissing zodanig kan aantasten dat de beslissing daardoor kan vernietigd worden.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij heeft aangeduid op grond van welke overwegingen zij tot zijn aangepast ontwerp is gekomen. Verzoekende partij verwijst naar haar nota. Zij toont daarmee aan dat zij ter voorbereiding van haar tweede zitting een belangrijk traject heeft afgelegd in vergelijking met de eerste zitting. In de beslissing van 14 december 2010 en 18 januari 2011 had de verwerende partij daar niets mee gedaan en ze niet aan de lesgevers overhandigd. In de huidige bestreden beslissing blijft de verwerende partij volhouden dat dat niet moest, maar heeft zij dit (althans naar eigen zeggen) wel gedaan. Helaas wordt enkel nu thans geantwoord op de nota maar wordt het ontwerp zelf nog altijd niet besproken.

Verzoekende partij vraagt dat de houding van haar begeleiders en van de jury consistent en consequent zou zijn. besluit dat het nieuwe project niet goed is want er is "*geen sprake van een evolutie van een eerder project maar een nieuw ontwerp*". Dit kan niets anders begrepen worden dan dat verzoekende partij niet helemaal opnieuw moest beginnen maar integendeel moest verderwerken aan het eerdere ontwerp terwijl haar het tegendeel was gezegd. In het algemeen antwoordt de verwerende partij nog altijd niet op de vraag waarom zijn ontwerp ondanks de volledige vernieuwing en wijzigingen niet beter was dan in de eerste examenkans. Integendeel geeft verwerende partij aan waarom zij gewoon niet heeft willen kijken naar het ontwerp. De vraag naar een reactie op de nota van de verzoekende partij was niet bedoeld om deze argumenten te weerleggen of om het af te doen als onvoldoende. Wel wilde de verzoekende partij hiermee bijkomende argumenten en verduidelijking uitlokken, zodat de ontwerpkeuzes helder zouden zijn voor de professor. De professor is blijkbaar van mening dat de verzoekende partij niet goed kan ontwerpen en niet voldoet aan de eindtermen van het opleidingsonderdeel en van de opleiding. De professor heeft in deze procedure reeds vier maal de kans gehad een motivering te geven maar deze blijft summier en algemeen geformuleerd zodanig dat de verzoekende partij niet kan weten waarom haar, niettegenstaande de gevraagde toevoegingen, dezelfde quotering werd toegekend.

Verwerende partij verwijst naar de bijkomende toelichting van de betrokken lesgever. Tevens heeft de verwerende partij de nota die de verzoekende partij indiende op 13 december 2011 voorgelegd aan de betrokken juryleden. De motieven die door de Interne Beroepscommissie werden weerhouden ter ondersteuning van haar beslissing betreffen in eerste instantie het ontwerp van de verzoekende partij en de evolutie die zij doormaakte naar de tweede zitting toe. Dit is niet anders nu de Interne Beroepscommissie bijkomend ook de reactie van de jury op de nota van de verzoekende partij van 13 december 2011 in ogenschouw heeft genomen. De verwerende partij citeert ter illustratie enkele passages uit de reactie van de juryleden op de nota van de verzoekende partij die overduidelijk een beoordeling inhouden van de prestaties van de verzoekende partij.

"...In de argumentatie voor zijn project vestigt hij vooral de aandacht op de feitelijke eigenschappen van zijn project die meetbaar zijn, bijdragen aan de kwaliteit maar die op zich geen intrinsieke kwaliteiten genereren voor zijn project. De aangehaalde aspecten beperken zich grotendeels tot evidenties...Meer nog, dat zijn randvoorwaarden voor het project waarbinnen een kwaliteitsvolle invulling moet ontworpen worden. Het louter voldoen aan deze randvoorwaarden is niet eens een antwoord op de gestelde opgave..."

...De uitgangspunten voor deze woningen zijn in deze stedelijke context compleet misplaatst en bij ondervraging daaromtrent komt er geen argumentatie. Intern zijn de woningen zeer complex opgebouwd, zonder dat dit een meerwaarde biedt voor de ruimtelijke kwaliteiten. Integendeel..."

...in bovenstaande verantwoording staan bijzonder weinig elementen die de keuzes in die specifieke context verantwoorden. Vele argumenten voor deze keuzes zijn algemeenheden en staan te lezen in de reclamefolders van deze materialen. Er wordt, bijvoorbeeld, met geen woord gerept over de maatregelen die genomen moeten worden om bv. de kwetsbaarheid van leien te ondervangen in een stedelijke omgeving. Ook de materiaalkeuze onderstreept de irrelevantie van zijn ontwerp op de site."

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet alleen de motieven van de beslissing die ze hebben genomen vraagt maar daarbovenop ook nog eens de motieven van die motieven. Zover reikt de formele motiveringsplicht evenwel niet. Met haar kritiek op de inhoud van de motivering verlangt de verzoekende partij dat de raad een inhoudelijke toets zou doen van de motivering. Dit valt echter buiten de bevoegdheid van de Raad. In de thans bestreden beslissing wordt bijkomend beschreven hoe de prestaties van de student naar de tweede zitting toe zijn geëvolueerd. De studenten kiezen zelf hoe ze een tekort remediëren en hoever ze gaan in de herwerking van hun project. Verzoekende partij heeft de keuze gemaakt om haar initiële ontwerp zeer grondig te herzien zodat er nauwelijks nog enig verband is met dat initiële ontwerp. Deze keuze houdt risico's in. Bij het beoordelen van het vernieuwde ontwerp heeft de jury moeten vaststellen dat de pijnpunten die tijdens het jaar al naar voor waren gekomen nog steeds minstens even problematisch zijn. In deze omstandigheden kan niet worden gesteld dat de bestreden beslissing niet afdoende zou zijn gemotiveerd.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In een tweede middel beklaagt verzoekende partij zich over de onvoldoende motivering van de bestreden beslissing.

Zoals reeds herhaaldelijk is gezegd, komt het aan de Raad niet toe zich in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van een onderwijsinstelling voor wat de beoordeling betreft van de prestaties van een student. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de Interne Beroepscommissie, na de vernietiging door de Raad, de zaak opnieuw en volledig heeft onderzocht, o.m. met herneming van de motieven die aan de basis lagen van de beslissing d.d. 18 januari 2011 en de reactie van de betrokken docent op de nota die verzoekende partij op 13 december 2010 heeft neergelegd.

Met de bevoegdheid van de Raad voor ogen, is de Raad van oordeel dat verwerende partij door het nemen van de bestreden beslissing van intern beroep d.d. 23 februari 2011 noch onwettelijk, noch manifest onredelijk heeft gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.3.De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op het gebrek aan quoterings.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat wordt beweerd dat de verzoekende partij tijdens de tweede zitting eigenlijk zelfs een nog lager cijfer had moeten krijgen als in eerste zitting maar dat het niet de gewoonte is om dat te doen. De quoterings dient overeenkomstig artikel 10 van het onderwijs- en examenreglement nochtans de concrete resultante van de evaluatie van een examen te zijn. Verzoekende partij begrijpt nu waarom zij bij het jurymoment nauwelijks de kans kreeg om vragen te beantwoorden en meteen naar huis werd gestuurd en dit terwijl de Raad in zijn eerdere beslissing van 9 december 2010 reeds had opgemerkt dat nu juist elke verantwoording van de evaluatie van de eerste examenkans ontbreekt.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij niet aangeeft welke rechtsregel zou zijn geschonden. Er worden loze beweringen geformuleerd die door geen enkel stuk worden gestaafd. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat het ontwerp meer dan ernstig werd gejureerd en de pijnpunten worden duidelijk aangehaald. Het werk werd duidelijk gewikt en gewogen en de conclusie was dat het examencijfer 9/20 eigenlijk te hoog was maar het werd toch behouden omdat men de verzoekende partij niet lager wilde quoteren dan in de eerste zitting.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In een derde middel beweert verzoekende partij dat de Interne Beroepscommissie het ontwerp dat verzoekende partij tijdens de tweede zitting heeft ingediend, niet ernstig zou hebben beoordeeld.

Bij de bespreking van dit middel moet de Raad ook doen opmerken dat het binnen zijn beperkte bevoegdheid niet toekomt zich in te laten met de wijze waarop de jury, en nadien de Interne Beroepscommissie, het ontwerp hebben beoordeeld, behalve wanneer zou blijken dat de beoordeling manifest onredelijk zou zijn gebeurd.

Uit de voorgelegde stukken en de verklaringen tijdens de hoorzitting, is de Raad niet overtuigd dat de beoordeling van het ontwerp manifest onredelijk zou zijn gebeurd, ongeacht het behoud van de quoterings.

Het middel is niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op het redelijkheidsbeginsel aangezien het bachelordiploma niet wordt toegekend.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in de mate waarin de verzoekende partij ten onrechte niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel architectuurontwerp, de overwegingen van de interne beroepscommissie irrelevant zijn vermits de verzoekende partij het diploma wel dient te verkrijgen. Enkel voor zover als nodig merkt de verzoekende partij op zij voor alle andere opleidingsonderdelen geslaagd was. Voor alle vakken behaalde de verzoekende partij behoorlijke punten. Verzoekende partij haalde voor het derde deliberatiepakket nog 620/1000. Voor alle vakken heeft zij slechts drie maal een tekort behaald. Telkens was dit bij dezelfde professor. Het is dus duidelijk niet omdat zij niet geslaagd is voor het opleidingsonderdeel bij één docent, dat van de verzoekende partij mag gesteld worden dat zij onvoldoende architecturale vaardigheden zou hebben. Het is in die context te situeren dat zij haar tussentijdse quoterings bij de 1000 had voorgelegd maar dit wordt door de verwerende partij als irrelevant beschouwd.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij niet opwerpt dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn. Verzoekende partij voert nergens uitzonderlijke omstandigheden aan die ertoe zouden moeten leiden dat zij alsnog geslaagd zou kunnen worden verklaard. Verwerende partij heeft vastgesteld dat de verzoekende partij wel goed

scoort voor de theoretische opleidingsonderdelen maar duidelijk moeite heeft met de praktijkgerichte opleidingsonderdelen waarin de inzichten ook in de praktijk moeten worden omgezet. Tot de opleidingsdoelstellingen behoren niet enkel het verwerven van voldoende theoretische kennis over het vakdomein maar ook het verwerven van praktische vaardigheden die precies door ontwerpvakken worden aangeleerd.

Verwerende partij stelt dat zij enkel kan vaststellen dat de resultaten die de verzoekende partij aan de heeft behaald, enkel een weergave is van de prestaties die zij in het lopende academiejaar reeds heeft geleverd. De bestreden beslissing heeft daarentegen betrekking op de beoordeling van de prestaties in het vorige academiejaar en op de vraag welke competenties verzoeker op het einde van het vorige academiejaar al dan niet had verworven. Informatie die enkel betrekking heeft op prestaties die zij sindsdien heeft geleverd, kan uiteraard niet in rekening worden gebracht. Bovendien heeft de verzoekende partij op geen enkele wijze verduidelijkt op welke prestaties deze tussentijdse beoordeling slaat en welke competenties daarmee zouden zijn vastgesteld. Alleen al om die reden kon verwerende partij geen rekening houden met het voorgelegde document.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Het vierde en laatste middel heeft betrekking op het niet-slagen voor één opleidingsonderdeel met een quotering van 9/20 en als gevolg daarvan het niet-behalen van het Bachelordiploma.

De Raad is er zich van bewust dat het tekort van één punt bijzonder zware gevolgen heeft voor verzoekende partij maar wijst erop dat ook in dit geval de Raad zich niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties om de beslissing over te doen en acht de motivering voldoende zoals die, wat dit punt betreft, is opgenomen in de beslissing van 23 februari 2011.

De verwijzing door verzoekende partij naar de goede resultaten voor een tussentijdse evaluatie die zij voor een gelijkaardig opleidingsonderdeel aan de dit academiejaar heeft behaald, kan niet nuttig worden ingeroepen daar deze prestaties betrekking hebben op het lopend academiejaar in een andere onderwijsinstelling.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van 23 februari 2011 van de Interne Beroepscommissie blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 april 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Arrest R. v. St. nr. 165.926 van 13 oktober 2006.

^[2] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/024-028 - 6 april 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 april 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 14 maart 2011 waarbij de aanvraag van de verzoekende partij tot wijziging van het curriculum werd afgekeurd en tegen de beslissing van 16 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep de beslissing bevestigde dat de aanvraag tot wijziging van het curriculum onontvankelijk is.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven aan de faculteit psychologie en pedagogische wetenschappen waar ze een geïndividualiseerd traject volgt met opleidingsonderdelen uit het eerste, het tweede en het derde deliberatiepakket van de opleiding tot bachelor in de pedagogische wetenschappen, afstudeerrichting orthopedagogiek. Ze nam een GIT met 30 studiepunten waarbij ze in haar aanvraag meedeelt dat ze haar curriculum voor het tweede semester na Nieuwjaar zou voorleggen voor goedkeuring.

Op 4 maart 2011 doet de verzoekende partij een aanvraag tot wijziging van haar curriculum teneinde er ook voor het tweede semester opleidingsonderdelen aan toe te voegen.

Het beroep betreft de beslissing van curriculumcommissie van 14 maart 2011 waarbij haar aanvraag als laattijdig werd beschouwd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 maart 2011 een intern beroep in bij de decaan van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Beroepscommissie op datum van 16 maart 2011 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"...overwegende het feit dat.....op 4 maart 2011 voor het eerst contact neemt met de FSA in verband met het geïndividualiseerd traject van het 2^e semester;

overwegende het feit dat de FSA op een correcte manier op dit contact heeft gereageerd door te verwijzen naar de procedure en de aanvraag niet meer te behandelen;

overwegende de mail van... van 10 maart 2011 waarin zij verzoekt alsnog haar geïndividualiseerd traject te wijzigen;

overwegende de mail van...van 14 maart 2011 waarin gesteld wordt dat de aanvraag laattijdig is en waarin ook verwezen wordt naar de beroepsprocedure;

overwegende het beroep van 14 maart 2011 van...tegen deze beslissing om haar aanvraag niet meer te behandelen.

Besluit:

beslist de Beroepscommissie ter beoordeling van aanvragen voor geïndividualiseerde studietrajecten dat de GIT-aanvraag niet ontvankelijk is, vermits zij te laat is ingediend."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 18 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Verzoekende partij diende op 24 maart 2011 een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij diende een eerste verzoekschrift in bij aangetekend schrijven van 15 maart 2011 tegen een beslissing op intern beroep van 14 maart 2011. Echter, op 14 maart 2011 werd geen beslissing op intern beroep genomen maar werd enkel de initiële beslissing genomen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op 14 maart 2011 in kennis werd gesteld van de initiële beslissing waarna ze diezelfde dag een extern beroep bij de Raad instelde. Echter, op die dag stelde zij ook een intern beroep in bij de verwerende partij. Dit beroep is onontvankelijk aangezien de verzoekende partij er conform de bepalingen II.13 en II.24 van het Aanvullingsdecreet^[1] ertoe gehouden was de interne beroepsprocedure van de verwerende partij volledig uit te putten.

Betreffende het tweede verzoekschrift heeft de verzoekende partij het intern beroep ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[2] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat

op 15 maart 2011. De beslissing werd op 16 maart 2011 genomen en per schrijven van 18 maart 2011 ter kennis gebracht.

Of de beslissing op intern beroep dit beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde tweede beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een tweede verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 24 maart 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 16 maart 2011. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 16 maart 2011 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 21 maart 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 22 maart 2011.

Het beroep van 24 maart 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Gezien de devolutieve werking van de interne beroepsprocedure van de verwerende partij, beslist de Raad dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het tweede beroep van de verzoekende partij van 24 maart 2011 gericht is tegen de beslissing op intern beroep van 16 maart 2011.

4. Bevoegdheid van de Raad

4.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij is de mening toegedaan dat de Raad niet bevoegd is om te oordelen over een aanvraag tot wijziging van een reeds goedgekeurd GIT. Bovendien is er geen sprake van een weigering om bepaalde vakken op te nemen in dat GIT, maar enkel van de onontvankelijkheidsverklaring van een wijzigingsaanvraag ingevolge de laattijdigheid ervan. Dit blijkt uit de totstandkoming van artikel II.1, 15 °bis van het Aanvullingsdecreet dat werd ingevoerd bij decreet van 8 mei 2009 betreffende het onderwijs XIX. De samenstelling van een curriculum zijn zaken die behoren tot de contractuele sfeer zodat de burgerlijke rechtbank bevoegd is.

4.2. Beoordeling door de Raad

Conform II.15 van het Aanvullingsdecreet is de Raad bevoegd voor beslissingen tot weigeren van het opnemen van een bepaald opleidingsonderdeel in het diplomacontract waarvoor de student die een geïndividualiseerd traject volgt, zich nog niet eerder heeft ingeschreven. De aanvraag van de verzoekende partij is een aanvraag tot wijziging van een studieprogramma wat kan tot gevolg hebben dat de verzoekende partij wordt geweigerd bepaalde opleidingsonderdelen te volgen. De al dan niet ontvankelijkheid ervan doet daar geen afbreuk aan.

Het gecreëerde jurisdictioneel beroep is noodzakelijk om een oplossing te bieden voor een zeer specifieke onderwijsgebonden problematiek: de zorg om studenten op zeer korte termijn zekerheid te bieden omtrent het al dan niet kunnen vervolgen van een studietraject^[3].

De Raad acht zich dan ook bevoegd.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij een volledig academiejaar aan inschrijvingsgeld heeft betaald.

Verzoekende partij werpt op dat zij zich heeft vergist. Zij diende haar curriculum voor het tweede semester door te sturen via de site omdat zij een geïndividualiseerd traject volgt. Deze site werkte gedurende weken niet waardoor zij haar curriculum niet kon doorsturen en het dus ook niet goedgekeurd kon worden. Zij kon onmogelijk weten dat dit via de mail moest gebeuren. Na haar examens in januari had zij een week vakantie waarbij zij op het einde van die week haar curriculum reeds had samengesteld voor het tweede semester. Zij wou deze beslissing doorsturen via om het te laten goedkeuren maar dit was onmogelijk waardoor zij het heeft uitgesteld.

Verzoekende partij merkt op dat deze beslissing haar zes maanden van haar toekomst ontnemt en dit ondanks het feit dat zij goede punten behaalde in het eerste semester en een zeer gemotiveerde student is. Zij wenst het diploma orthopedagoog te behalen omdat zij niets liever wil doen dan mensen helpen. Verzoekende partij is hierover diepbedroefd. Zij gaat nu sowieso naar alle lessen ook al weet zij nog niet wat de beslissing zal zijn.

Verwerende partij stelt dat de vraag of een beslissing redelijk is of niet, enkel aan de orde is ingeval er sprake is van een discretionaire bevoegdheid. In voorliggend had de verwerende partij een gebonden bevoegdheid. Blijkens artikel §....., eerste lid onderwijs- en examenreglement moeten wijzigingen van het curriculum bij de curriculumcommissie worden aangevraagd voor 1 maart 2011. Deze deadline heeft alles te maken met de decretale regeling omtrent het leerkrediet en de deadlines die door het financieringsdecreet worden opgelegd aan de instellingen voor het doorgeven van de nodige gegevens voor het bepalen van het leerkrediet van de studenten. Verzoekende partij richtte zich pas op 4 maart 2011 voor het eerst tot de facultaire dienst studentenadministratie met de vraag tot aanpassing van haar curriculum. De commissie kon dan ook niet anders dan de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

Verwerende partij stelt dat indien deze omstandigheden zouden kunnen worden gekwalificeerd als een geval van werkelijke overmacht, dit evenwel niet kan leiden tot een afwijking van de door het OER dwingende opgelegde deadline. Dat de verzoekende partij zich heeft vergist wat de deadline betreft, kan niet als overmacht beschouwd worden. Deze deadline is opgenomen in het OER en de pagina's van de facultaire website maken duidelijk gewag van deze deadlines. Ook stond dit in de berichten op de homepage van de website van de faculteit. Verzoekende partij kan dus in elk geval niet beweren onvoldoende te zijn geïnformeerd omtrent de uiterste datum waarop een curriculumwijziging kon worden aangevraagd en haar vergissing kan in die omstandigheden onmogelijk worden beschouwd als een overmachtsituatie. De mailconversaties die de verzoekende partij heeft gehad met de diensten van de FSA doen overigens blijken dat de verzoekende partij maar al te goed wist dat ze te laat was. In haar mail van 10 maart 2011 schrijft ze dat ze dacht dat de deadline 1 maart was en niet eind februari. In haar mail van 4 maart wordt die deadline plots 10 maart.

Verwerende partij stelt dat via de website van de faculteit duidelijk werd gesteld dat de aanvraag diende te gebeuren door een email te sturen vanaf een-account naar Het gebruik van was derhalve niet aan de orde. Uit alles blijkt dat de laattijdigheid van de aanvraag van de verzoekende partij enkel te wijten is aan de eigen slordigheid van de verzoekende partij.

Verwerende partij merkt op dat de verzoekende partij haar curriculum voor het tweede semester reeds kon vastleggen bij de aanvang van het academiejaar.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Hoe ingrijpend de beslissing voor verzoekende partij ook is, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat het curriculum voor het tweede semester niet voor 1 maart 2011 aan de bevoegde dienst van verwerende partij is overgemaakt.

Buiten het geval van een uitzonderlijke omstandigheid of een fout in hoofde van verwerende partij, moet de vastgestelde aanvraagtermijn als een vervaltermijn worden beschouwd. In voorliggende zaak worden noch omstandigheden die in redelijkheid als uitzonderlijk zouden kunnen worden beschouwd, noch foutieve of misleidende gedragingen van verwerende partij aangetoond, waardoor de curriculumcommissie overeenkomstig de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement, de aanvraag als onontvankelijk heeft afgewezen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en ongegrond is.

De beslissing van 14 maart 2011 en de beslissing van 16 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 april 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/024-028 - 6 april 2011

^[3]Memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIX, *Parl. St.* 2008-09, nr. 2159/1, 68-70.

Rolnr. 2011/025-027 - 6 april 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd op verzoek van de verzoekende partij behandeld achter gesloten deuren op de zitting van woensdag 6 april 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

meester

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling genomen op 18 februari 2011 en de beslissing op intern beroep genomen op 16 maart 2011 waarbij de interne beroepsinstantie de eerste examenbeslissing heeft herbevestigd.

Verzoekende partij vraagt de examenbeslissing te hervormen en vraagt dat opnieuw een eerste zitting wordt opengesteld met spreiding van examens van de eerste examenperiode van huidig academiejaar.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het de opleiding master in de Geneeskunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 18 februari 2011 waarbij verzoekende partij voor vier opleidingsonderdelen de vermelding 'niet afgelegd' kreeg op haar puntenrapport.

Het betrof de opleidingsonderdelen:

.....;

.....;

.....;

......

Verzoekende partij diende op 15 december 2010 een aanvraagformulier in bijzondere examenregeling op grond van ernstige medische redenen conform met artikel van het examenreglement. Verzoekende partij onderbouwt zijn aanvraag met een attest en motivering van de behandelende huisarts. In de loop van de procedure werd de student meermaals gevraagd om extra informatie te bezorgen.

Wegens ontoereikende informatie over de medische toestand van de verzoekende partij werd uiteindelijk de aanvraag niet ingewilligd.

Verzoekende partij stelde tegen de beslissing inzake examenspreiding op 6 januari 2011 een bezwaar in bij de Vice Rector Studentenbeleid. Op 20 januari 2011 werd verzoekende partij meegedeeld dat de beslissing van examenspreiding gehandhaafd blijft en dat er bijgevolg geen examenspreiding wordt toegestaan volgens artikel van het examenreglement.

De student werd door de medische dienst geadviseerd om gezien zijn aandoening langer dan een jaar duurt, een andere procedure te volgen met name ' bijzondere regeling voor studenten met een chronische functiebeperking (handicap, lichamelijke of psychiatrische functiebeperking).

3.2. Verzoekende partij uitte op 25 februari 2011 haar bezwaren wat de beslissing betreft inzake de examenspreiding en stelde op datum van 23 februari 2011 een intern beroep in bij de vice-rector van de onderwijsinstelling wat het haar toegekende resultaat betreft.

Haar beroep betreft een betwisting omtrent de niet toegestane examenspreiding en als gevolg hiervan een betwisting omtrent het resultaat van de eerste examenzitting.

Verzoekende partij betwist het feit dat zij de verkeerde procedure volgde en beweert dat de procedure voor examenspreiding wegens medische redenen op haar van toepassing is. Zij stelt dat zij conform met artikel een attest en motivering heeft ingediend van de behandelende arts om haar medische toestand te staven.

Het betreft in voorkomend geval geen chronische functiebeperking.

Verzoekende partij stelt dat zij wegens niet toegelaten examenspreiding als gevolg van medische redenen deze examens niet heeft kunnen afleggen wat resulteert in een verlies van een examenkans voor de betreffende opleidingsonderdelen.

3.3. Bij beslissing van 16 maart 2011 na de verzoekende partij en haar raadsman te hebben gehoord werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beslissing rond het examenresultaat alsook de eerdere beslissing rond het toekennen van examenspreiding voor de periode van de eerste examenzitting werd gehandhaafd.

Vermits voor deze examenperiode geen examenspreiding werd toegekend en verzoekende partij ook geen examens aflegde, dient vastgesteld te worden dat het examenresultaat correct werd vastgesteld.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt bij schrijven van 16 maart 2011.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 maart en 21 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep bij de Raad

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld. Conform de bepalingen van artikel II.14, tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 24 februari 2011. De beslissing werd pas op 16 maart 2011 genomen en per aangetekend schrijven verstuurd.

Daar de termijn van 15 kalenderdagen waarover de interne beroepsinstantie beschikt om een beslissing te nemen geen vervaltermijn is, is de student niet verplicht binnen een termijn van vijf kalenderdagen na het verstrijken van die termijn een beroep in te stellen bij de Raad. Als de interne beroepsinstantie een beslissing neemt binnen of buiten de termijn van 15 dagen, is de student wel verplicht binnen een termijn van vijf kalenderdagen nadat hij kennis heeft genomen van die beslissing een beroep in te stellen bij de Raad^[2].

Verzoekende partij diende een eerste verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 maart 2011 en een tweede beroep op 21 maart 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 16 maart 2011.

Verzoekende partij heeft bewarend op 15 maart 2011 reeds een eerste beroep ingesteld om haar rechten te vrijwaren gezien de beroepstermijn van 15 kalenderdagen reeds verstreken was. Zij stelde dit tijdig conform met artikel II.24 §1 in binnen de termijn van vijf kalenderdagen ingaand de dag nadat de beroepstermijn van 15 kalenderdagen was verstreken.

Het intern beroep was op dat ogenblik echter nog niet volledig uitgeput.

Op 17 maart 2011 heeft zij uiteindelijk de per post verstuurde beslissing op intern beroep ter kennis gekregen. Hiertegen stelde zij opnieuw een beroep in.

Dit tweede beroep d.d. 21 maart 2011 werd tijdig binnen de vijf kalenderdagen, ingaand de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 18 maart 2011, ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Het eerste beroep met rolnummer 2011/025 is enkel gericht tegen de initiële examenbeslissing van 18 februari 2011. Het tweede beroep met rolnummer 2011/027 breidt het voorwerp uit tot de beslissing op intern beroep van 16 maart 2011. Gezien de devolutieve werking van deze interne beroepsbeslissing - welke derhalve in de plaats treedt van de initiële beslissing- is het eerste beroep dat enkel gericht was tegen de initiële studievoortgangsbepaling zonder voorwerp geworden.

Verwerende partij stelt dat het beroep van de verzoekende partij voor een gedeelte handelt over de procedure die de student intern voerde om bijzondere examenfaciliteiten, in casu examenspreiding, te krijgen omwille van ernstige medische redenen.

Artikel II.1, 15° bis definieert wat als een studievoortgangsbepaling, waartegen beroep bij de Raad mogelijk is, moet worden beschouwd. Het al of niet verlenen van specifieke

examenfaciliteiten wordt hierin niet vermeld, zodat het beroep als onontvankelijk moet worden beschouwd.

Verzoekende partij stelt dat gelet op het feit dat de examenbeslissing van 18 februari 2011 een resultaat betreft dat het rechtstreekse gevolg is van de beslissing tot het niet verlenen van specifieke examenfaciliteiten, beroep ontvankelijk is t.a.v. het geheel van de examenbeslissing en de weigering tot verlenen van examenfaciliteiten.

De Raad stelt dat een beroep tegen het weigeren van een examenspreiding op zich genomen inderdaad niet tot zijn bevoegdheid behoort zoals bepaald in voormeld artikel.

Het voorliggend beroep is derhalve ontvankelijk voor zover het gericht is tegen de examenbeslissing genomen na de januarizitting waarbij verzoekende partij voor vier opleidingsonderdelen de vermelding 'niet afgelegd' kreeg op haar puntenrapport. Voor zover deze examenbeslissing, met name het feit dat de verzoekende partij deze examens niet heeft afgelegd het gevolg is van het niet toekennen van bepaalde examenfaciliteiten, wordt dit laatste ook behandeld bij de grond van de zaak.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste en enig middel op het feit dat de examenbeslissing waarbij zij voor de betrokken opleidingsonderdelen als 'niet afgelegd' werd vermeld niet op een regelmatige wijze is tot stand gekomen.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt *ten eerste* op dat zij wegens niet toegelaten examenspreiding als gevolg van medische redenen deze examens niet heeft kunnen afleggen wat resulteert in een verlies van een examenkans voor de betreffende opleidingsonderdelen.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat het niet toelaten van deze examenspreiding niet op regelmatige wijze is gebeurd conform met artikel van het examenreglement.

Verzoekende partij stelt dat zij een attest van de behandelende arts heeft ingediend met een motivering voor de aanvraag als ook een attest waarin de diagnose wordt gesteld. In voorkomend geval betrof de behandelende arts een huisarts.

Verzoekende partij gaat niet akkoord met het feit dat deze informatie als onvoldoende werd beschouwd en uitdrukkelijk gevraagd werd naar een verslag van de behandelende 'specialist' terwijl dit niet als dusdanig staat vermeld in voormeld artikel. Dit betreft een extra voorwaarde waaraan zij niet tijdig kon voldoen.

Verzoekende partij stelt *ten derde* dat zij niet de verkeerde procedure heeft opgestart. Ingeval van een aandoening van langer dan 1 jaar dient een andere procedure te worden gevolgd zijnde een procedure voor studenten met een chronische functiebeperking.

De vroegere medisch problematiek (eind 2007) was van een gehele andere aard dan de huidige (diagnose eind 2010). Deze nieuwe klachten zijn pas eind 2010 ontstaan sinds oktober 2010 zoals geacteerd in het medisch attest.

.....

Verzoekende partij stelt *ten vierde* dat tot vier maal toe feitelijk erkend werd - omdat telkens in het kader van de procedure op grond van artikel extra informatie werd opgevraagd - dat zij de juiste procedure volgde. Zij werd niet tijdig geïnformeerd binnen de nog nuttige termijn om van procedure over te schakelen wat bezwaarlijk ernstig kan genoemd worden.

In het verleden heeft zij nooit een formele erkenning gekregen van het statuut van een student met een functiebeperking bovendien betreft het momenteel een andere medische problematiek.

Verzoekende partij stelt *ten vijfde* dat zij geen examens in het tweede semester heeft af te leggen. De afwijzig van de huidige aanvraag heeft derhalve zware gevolgen: zij kan haar stage niet aanvangen, noch de examens van de eerste zitting afleggen die zij wegens ziekte diende te missen. Zij verliest bovendien haar volledige eerste examenkans.

Verzoekende partij stelt *ten zesde* dat het intern beroep niet op een objectieve en onpartijdige wijze is tot stand gekomen gezien dezelfde personen de initiële en de beslissing op intern beroep hebben genomen.

Verzoekende partij klaagt tevens aan dat zij geen materiële kopij heeft mogen ontvangen van de examenresultaten.

Verzoekende partij concludeert *tot slot* dat gezien:

ten eerste zij beschikt over de nodige medische attesten, ten tweede de ziekte niet wordt betwist en ten derde zij ruimschoots op tijd een aanvraag heeft ingediend, doch laattijdig werd ingelicht dat zij de verkeerde procedure volgde, de verwerende partij niet ernstig heeft gehandeld.

Verwerende partij stelt *in een eerste gedeelte* van haar verweer wat de betwisting over de aanvraag voor een examenspreiding betreft dat deze niet ontvankelijk is

Verder stelt zij in dit verband het hiernavolgende:

Zij wijst voorafgaandelijk in haar antwoordnota op de nood aan objectivering bij het toekennen van faciliteiten zodat alle studentendossiers op een correcte wijze te behandelen.

Verwerende partij wijst op het feit dat de verzoekende partij in het verleden reeds bijzondere examenfaciliteiten aanvroeg omwille van een medische problematiek.

De student was zeer goed op de hoogte van de feiten dat welk danige faciliteit enkel maar kon verleend worden op grond van een grondige appreciatie van zijn toestand, ook in vergelijking met de faciliteiten die hij voordien vroeg en verkreeg. Zij diende te weten dat meer dan een simpel attest van een huisarts vereist was.

Verwerende partij stelt dat indien de Raad meent dat het nuttig is, meer gedetailleerde gegevens over de verleende medische documenten kunnen worden verleend.

Verwerende partij stelt verder dat verkeerdelijk de indruk wordt gewekt dat de procedure niet fair is verlopen. Zij geeft in haar antwoordnota gedetailleerd het verloop weer van de procedure met in voorkomend geval de bevoegde instanties en toont aan dat wel degelijk garanties ingebouwd worden om deze objectief te laten verlopen.

Zij stelt dat door de verzoekende partij effectief bijkomende medische informatie per fax is aangeleverd, welke door de medische adviesgroep zijn beoordeeld.

De adviesgroep was toen van mening dat de verstreekte informatie te beperkt was om de ernst van de aandoening te objectiveren. Er werd daarom negatief advies uitgebracht voor examenspreiding, met de optie het te herevalueren zo de student een uitgebreider verslag bezorgde met beschrijving van de ziektegeschiedenis en het beleid. Dit werd nooit bezorgd. Het standpunt inzake de medische klachten was Een revalidatie na een kan wel tijdelijk een dermate functieverlies betekenen dat tijdelijke faciliteiten gewettigd zijn.

Bij elk van de vorige procedures is gewezen op het feit dat het verkrijgen van faciliteiten voor de toekomst geen automatisme kan zijn.

Verwerende partij geeft nog het verloop weer van de procedurefeiten.

Aangezien de student in zijn initiële aanvraag niet voldoende informatie had verstrekt werd extra informatie opgevraagd.

De student heeft de gevraagde informatie niet (tijdig) ingeleverd en bijgevolg werd negatief beslist over de aanvraag voor examenspreiding. De student ging op 05.01.2011 in beroep tegen de beslissing van examenspreiding. De vicerector Studentenbeleid oordeelde op 20.01.2011 dat de beslissing gehandhaafd bleef maar dat het de student vrij stond om zijn dossier in functie van spreiding van examens in het tweede semester verder aan te vullen.

Na de beslissing over zijn beroep bezorgde de student de gevraagde informatie aan de medische adviesgroep. Op basis van deze informatie oordeelde de medische adviesgroep dat het inderdaad ging om een ernstige functiebeperking, doch dat deze chronisch is en dat niets in het verslag wijst op een recente drastische verandering in de toestand van de student. Het advies was dan ook dat de aanmelding via de cel functiebeperkingen moet lopen (procedure die haar reeds lang bekend was aangezien hij in 2007 en 2008 ook al een aanvraag deed en toen ook reeds naar de cel werd doorverwezen) en dat er volgens de adviesgroep geen medische argumenten zijn om daarvan af te wijken.

De student werd op de hoogte gebracht van de handhaving van de negatieve beslissing en werd nogmaals verwezen naar de Cel Studeren met een functiebeperking in functie van een aanvraag voor het tweede semester.

Verwerende partij stelt *in een tweede gedeelte* wat de vaststelling van de examenresultaten ("niet afgelegd") betreft waartegen ook intern beroep was ingesteld het hiernavolgende:

'Gezien het feit dat de verzoekende partij geen examenspreiding was toegekend, en zij geen van de 4 examens heeft afgelegd, is de beoordeling "NA" (niet afgelegd) bijgevolg correct. De verzoekende partij voert aan dat de resultaten alleen elektronisch zijn meegedeeld en lijkt hierdoor de indruk te wekken dat zij niet valabel zijn. "Verzoekende partij benadrukt dat zij geen materiële kopij van de examenresultaten heeft mogen ontvangen". De verzoekende partij weet dat ook in voorgaande jaren de resultaten alleen elektronisch zijn meegedeeld, in overeenstemming met de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement'.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Van de opmerkingen van verzoekende partij dat zij door het niet-toestaan van een examenspreiding een examenkans voor een aantal opleidingsonderdelen heeft verloren met eventuele gevolgen voor het aanvangen van haar stage, kan de Raad niet anders dan hiervan akte nemen zonder dat deze beweringen aanleiding zouden kunnen geven tot een vernietiging van de studievoortgangsbeslissing.

Verwerende partij doet in de eerste plaats opmerken dat de aanvraag voor een examenspreiding om medische redenen niet op de reglementaire wijze is gebeurd en verwijst daarbij naar het opvragen van aanvullende medische informatie.

De Raad ziet niet in dat verwerende partij onredelijk zou hebben gehandeld door, ter gelegenheid van het onderzoek van een aanvraag voor een examenspreiding om medische redenen, bijkomende medische informatie van een geneesheer-specialist te vragen om de ernst van de aangehaalde reden en de gegrondheid van de aanvraag te beoordelen.

Het middel is niet gegrond.

Verzoekende partij betwist vervolgens het oordeel van verwerende partij dat zij de procedure had moeten volgen zoals die bestaat voor studenten met een chronische functiebeperking in de plaats van de procedure voor een examenspreiding om (gewone) medische redenen.

Uit voorliggend dossier blijkt dat de medische adviesgroep, op basis van de ingediende medische attesten, heeft geoordeeld dat de aangehaalde medische redenen als een ernstige functiestoornis moeten worden beschouwd waarvoor een aparte procedure bestaat voor de examenregeling.

Zoals herhaaldelijk is gezegd, heeft de Raad een beperkte bevoegdheid en komt het hem niet toe zich in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van een onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op een regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

In voorliggend geval komt het aan de Raad niet toe zich in de plaats te stellen van de medische adviescommissie.

Het middel is niet gegrond.

In een volgend middel beklaagt verzoekende partij er zich over dat dezelfde personen die de initiële beslissing hebben genomen, ook de beslissing op intern beroep hebben

genomen. De Raad stelt ter zitting vast dat de verzoekende partij dit middel niet verder handhaaft.

Verzoekende partij doet verder opmerken dat verwerende partij "niet ernstig heeft gehandeld" door verzoekende partij niet tijdig te verwittigen dat de procedure diende te worden gevolgd voor studenten met een chronische functiebeperking.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij pas op 31 januari 2011 een attest van een geneesheer-specialist heeft ingediend. Met een e-mailbericht van 4 februari 2011 uitgaande van de dienst examenspreiding werd daarop de verzoekende partij op de hoogte gebracht van het advies aan de directeur studentenadministratie dat de procedure diende te worden gevolgd voor studenten met een chronische studiebeperking.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van [REDACTED] met rolnummer 2011/025 zonder voorwerp is geworden en het beroep met rolnummer 2011/027 ontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van 16 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 6 april 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]R.v.St. van 18 januari 2011, nr 2010.481

Zitting van 29 april 2011

Rolnr. 2011/029 - 29 april 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 29 april 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 22 maart 2011 waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

Het voorwerp van het beroep betreft specifiek het examencijfer dat werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het eerste deliberatiepakket van de masteropleiding in de psychologie, afstudeerrichting [REDACTED] aan de [REDACTED].

Verzoekende partij slaagde in de januarizittijd voor alle opleidingsonderdelen met uitzondering van het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' waarvoor zij 9/20 behaalde.

Het betreffende opleidingsonderdeel bestaat uit een praktisch gedeelte (40 % van de punten) en een theoretisch gedeelte (60 % van de punten). De student dient te slagen voor beide gedeelten.

Verzoekende partij behaalde respectievelijk een score van 5.9/8 en 4.75/12 wat resulteerde in een mathematische totaalscore van 10.65 op 20. Dit cijfer werd herleid tot een score van 9/20 conform de regels van de studiefiche.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 februari 2011 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Haar beroep betrof het theoretisch gedeelte van de beoordeling.

Verzoekende partij argumenteerde:

- dat zij de stof wel degelijk goed kende;
- dat door te werken met een verdeelsleutel zij benadeeld is geweest;
- dat zij geen correcte toelichting heeft gekregen bij het examen;
- dat zij een te beperkte tijd kreeg om de vragen te beantwoorden waardoor ze het examen niet heeft kunnen nalezen om eventuele correcties aan te brengen;
- dat er geen rekening werd gehouden met haar anderstaligheid.

3.3. Bij beslissing van 22 maart 2011 werd het intern beroep als ongegrond afgewezen.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

- een examentijd van anderhalf uur voor drie vragen als redelijk dient beschouwd te worden;
- dat verzoekende partij geen bijzonder statuut heeft waardoor zij recht heeft op extra tijd;
- dat zij niet heeft aangegeven dat zij wegens haar anderstaligheid extra tijd nodig had zodat dit ook niet als gunst door de verantwoordelijke lesgever kon toegekend worden;
- dat het examen inhoudelijk vergeleken met de modelantwoorden en de toe te passen verdeelsleutel niet goed scoort;
- dat in navolging van de algemeen toegepaste praktijk waarbij een mathematisch gemiddelde van meer dan 10 op 20 van een student die niet voldoet aan de voorwaarden om te slagen (voldoende op beide delen) wordt verlaagd naar het hoogst mogelijke cijfer bij niet slagen, met name: 9/20.

Het toegekende examencijfer werd niet als onredelijk beschouwd en betrof aldus de interne beroepsinstantie een correcte weergave van de prestaties van de verzoekende partij.

De beslissing op intern beroep werd op 22 maart 2010 genomen en nadien per aangetekend schrijven van de rector aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 maart 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 22 maart 2011. De Raad neemt aan dat verzoekende partij op 24 maart 2011 heeft kennis kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 25 maart 2011.

Het beroep van 28 maart 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij uit als grief *in een eerste onderdeel* dat niet op voorhand werd aangegeven hoeveel tijd de studenten zouden krijgen voor het oplossen van het theoretische gedeelte van het examen. Ze stelt dat de beperkte tijd die de studenten kregen, te kort is om het examen op te lossen. Zij wijst op haar anderstaligheid waardoor ze langer tijd nodig heeft om de vragen goed te begrijpen en correcte geformuleerde antwoorden te geven.

Er bestaat geen bijzonder statuut voor anderstaligen maar in het verleden heeft zij extra tijd gekregen omwille van haar taalachterstand.

Verzoekende partij merkt op dat ze geen faciliteiten heeft gevraagd op grond van haar anderstaligheid maar dit wel zou hebben gedaan had ze geweten dat het examen maar anderhalf uur zou duren. Zij ging ervan uit dat de toegelaten examenduur 2 u 45 min zou zijn.

In een tweede onderdeel stelt verzoekende partij als grief dat het onrechtvaardig is om ervan uit te gaan dat ze haar kennis van het vak op een volledige manier kan overbrengen als ze maar een half uur per vraag krijgt, zeker als rekening wordt gehouden met haar taalachterstand. De vragen konden bovendien meerduidig geïnterpreteerd worden.

Zij wijst eveneens op het feit dat haar praktisch examen wel goed was en dat zij daartoe wel ruim de tijd kreeg.

Verwerende partij stelt *wat het eerste en tweede onderdeel* samengenomen betreft dat Verwerende partij, stelt wat het niet op voorhand mededelen van de examenduur, betreft dat de informatie die op voorhand bekend gemaakt moet worden met betrekking tot de evaluatie van opleidingsonderdelen, vermeld staat in artikel [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] OER. Artikel [REDACTED], [REDACTED] OER heeft daarbij betrekking op de examenvorm. Uit deze bepaling blijkt dat de vorm waarin het examen zal worden afgenomen – mondeling, schriftelijk, open boek, multiplechoice – ter kennis van de studenten moet worden gebracht via de fiche van het betrokken opleidingsonderdeel. De duurtijd van een schriftelijk examen staat niet vermeld als verplicht in de ECTS-fiche op te nemen informatie.

Verwerende partij benadrukt dat er ook geen enkele andere rechtsregel is die de examinatoren verplicht om op voorhand mee te delen hoe lang de examens zullen duren.

Verwerende partij stelt verder dat de hoeveel tijd die studenten krijgen om een examen op te lossen wordt bepaald door de examiner, rekening houdend met de aard en de moeilijkheidsgraad van de vragen. De examiner laat de studenten ten laatste bij de aanvang van het examen weten hoeveel tijd ze krijgen voor het oplossen ervan.

Of die tijd redelijkerwijze voldoende is of niet behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van de betrokken examinator.

In voorliggend geval kregen de studenten anderhalf uur de tijd om drie open vragen schriftelijk te beantwoorden, d.i. gemiddeld een half uur per vraag. Deze tijdsduur is vrij gangbaar bij schriftelijke examens en is vanuit dat oogpunt niet kennelijk onredelijk. De gestelde vragen waren ook niet van die aard dat ze lang denkwerk en veel schrijfwerk meebrachten om tot een antwoord te komen en sluiten vrij direct aan bij de leerstof.

Verwerende partij merkt verder op zoals blijkt uit de mededeling die ter zake in de berichten op [REDACTED] werd bekendgemaakt op 18 februari 2011 met de korte tijd van het examen ernstig rekening werd gehouden bij de quotering ervan.

Wat het argument van de anderstaligheid (het Fins) betreft stelt de verwerende partij dat verzoekende partij op de hoogte was dat het opleidingsonderdeel in het Nederlands zou worden gedoceerd en geëxamineerd. Zij dient zich er zelf van te vergewissen of ze het Nederlands voldoende beheerst om een opleiding aan te vatten en de daartoe behorende opleidingsonderdelen met succes te volgen. De examinatoren zijn niet verplicht om rekening te houden met de taalkennis van de studenten bij ondermeer het bepalen van de examenduur. De anderstaligheid van een student levert bovendien geen grond op om het bijzonder statuut voorzien in artikel [REDACTED] OER te verwerven, behalve als of in de mate dat deze anderstaligheid zou kunnen worden aanzien als een uitzonderlijke sociale of individuele omstandigheid. Verzoekende partij heeft het bijzonder statuut niet aangevraagd en kan er zich thans niet op beroepen ter ondersteuning van de stelling dat de toegekende examentijd onredelijk kort zou zijn geweest.

Verwerende partij stelt tot slot wat het vage argument betreft dat de vraagstelling meerduidige vatbaar is voor interpretatie dat dit een nieuw argument is dat niet in het kader van het interne beroep is aangebracht en bijgevolg geen ontvankelijke grief betreft. Bovendien laat verzoekende partij na om concreet aan te geven waar de gestelde vragen op dat vlak problematisch zouden zijn.

Verzoekende partij stelt *in een derde onderdeel* dat zij het advies heeft gekregen van de betrokken docent om een deel van de laatste vraag niet te grondig te beantwoorden maar om te focussen op het tweede deel waardoor zij een punt heeft verloren.

Verwerende partij stelt *wat het derde onderdeel* betreft dat deze bewering op geen enkel concreet feit gesteund is en bij gebrek aan bewijs geen aanleiding kan geven tot een hervorming van het gegeven examencijfer.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De ECTS fiche voor het betrokken opleidingsonderdeel, noch enige andere bepaling uit het examenreglement, legt aan de examinatoren de verplichting op om op voorhand de duur van een examen mee te delen.

Dat belet niet dat er een redelijke verhouding moet zijn tussen de omvang en moeilijkheidsgraad van het examen en de duur ervan.

In dit geval blijkt dat de examinator zelf van oordeel was dat de tijdsdruk te groot was: "Er is ernstig rekening gehouden daarmee bij de scoring en een aanpassing werd doorgevoerd" (stuk 9 van de verwerende partij).

Ook al zou het beter zijn van meet af aan voldoende tijd te geven voor het beantwoorden van de vragen, een aanpassing van de score achteraf om het tijdgebrek in rekening te brengen is een aanvaardbaar alternatief.

Het is dan wel vereist dat die aanpassing blijkt uit de quoterings van het examen. In dit geval is het door de verzoekende partij behaalde resultaat (4,75/12) het resultaat van het optellen van de deelscores voor de drie vragen. Uit geen enkel gegeven blijkt op welke manier dit resultaat werd aangepast aan de tijdsdruk, zoals de examinerer nochtans zelf had meegedeeld.

Het eerste onderdeel is gegrond, omdat het door de examinerer zelf erkend tijdgebrek niet op aantoonbare wijze in de beoordeling gecompenseerd werd.

Het tweede onderdeel, waarin erover geklaagd wordt dat geen rekening werd gehouden met de taalachterstand van de verzoekende partij is niet gegrond, enerzijds omdat niet blijkt dat de verzoekende partij om die reden faciliteiten bij het afleggen van examens gevraagd heeft, en anderzijds omdat de antwoorden van de verzoekende partij taalkundig van die aard zijn dat daaruit geen taalachterstand blijkt.

Het derde onderdeel is niet gegrond, omdat uit geen enkel gegeven blijkt dat de examinerer aan de verzoekende partij zou gezegd hebben zich te concentreren op de tweede vraag, en overigens niet blijkt dat als dat wel het geval geweest zou zijn, om die reden de verzoekende partij minder goed gescoord heeft op de twee andere vragen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 22 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 20 mei 2011, nadat de examinerer zal hebben aangegeven of, en zo ja op welke wijze, bij het evalueren van het examen van de verzoekende partij het resultaat werd aangepast in vergelijking met het normale resultaat.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 29 april 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

Rolnr. 2011/031 - 29 april 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED] en meester [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 21 april 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester [REDACTED]
- de verwerende partij: meester [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 22 maart 2011 genomen door de examencommissie in opvolging van het door de Raad genomen besluit van 10 maart 2011 (R. Stvb. nr. 2011/014) waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2007-2008 ingeschreven en geslaagd voor haar eerste bachelorjaar in de verpleegkunde. In het academiejaar 2008-2009 was zij niet geslaagd waarna zij dat in 2009-2010 heeft overgedaan. Zij werd gedelibereerd voor haar theoretische vakken. Zij was niet geslaagd voor de stage en haar bachelorproef. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in een individueel aangepast traject waarbij zij de stage specifieke doelgroepen (bis) uit het tweede jaar overdeed en voor de eerste keer de stage psychiatrische opname en behandeling uit het derde jaar liep.

Het beroep betreft de beslissing van 22 maart 2011 met betrekking tot de opleidingsonderdelen stage '.....' en stage '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 februari 2011 een intern beroep in bij de directeur onderwijsbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 15 februari 2011 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

"...Wij stelden vast dat uw vraag niet voldeed aan de vormvereisten. De klacht werd niet tijdig ingediend. Immers, via konden de resultaten reeds geraadpleegd worden op 28 januari 2011. Alsook was er een proclamatie voorzien op 28 januari 2011 om 12.30 u. waarop u was uitgenodigd, maar waar u niet aanwezig was. Wij kunnen dan niets anders dan vaststellen dat u reeds kennis had kunnen nemen van de resultaten op 28 januari 2011. De termijn van 5 kalenderdagen begint aldus te lopen vanaf 29 januari en verstreek op woensdag 2 februari 2011. Dat u de hogeschool op 28 januari 2011 contacteert met de vraag de resultaten per post op te sturen, doen geen afbreuk aan de termijn die ingaat op de dag dat de resultaten ter beschikking werden gesteld via"

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 15 februari 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 februari 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit van 10 maart 2011 (Besluit R. Stvb. nr . 2011/014) verklaarde de Raad het beroep gegrond:

"...Ongeacht de precieze datum van kennisgeving van de resultaten stelt de Raad vast dat het puntenrapport zoals meegedeeld de specifieke beroepsmodaliteiten noodzakelijk voor het instellen van een intern beroep niet vermeld. Onderwijsdecreet XIX heeft inzake de procedure aan de instellingen de verplichting opgelegd om vanaf het academiejaar 2009-2010 ook bij de initiële studievoortgangsbeslissing de mogelijkheid tot het intern beroep bij de onderwijsinstelling en de bijhorende modaliteiten te vermelden^[1].

Ingeval de beroepsmogelijkheid en/of de beroepsmodaliteiten niet, onvolledig of onjuist worden vermeld in de beslissing, gaat in dat geval de beroepstermijn niet in en beschikt de student onbeperkt over de mogelijkheid om een beroep bij de Raad in te stellen.

De Raad stelt vast dat het puntenbriefje enkel de termijn tot het instellen van een intern beroep vermeldt. De andere beroepsmodaliteiten zoals de wijze waarop dit beroep moet worden ingesteld als de bevoegde instantie waartoe de student zich moet richten, ontbreken volledig. Een loutere verwijzing naar het desbetreffende artikel in het onderwijs- en examenreglement is niet voldoende.

De beroepstermijn gaat niet in waardoor het intern beroep niet laattijdig werd ingesteld.

Het middel is gegrond.

Artikel, derde lid, laatste zin, van het examenreglement stelt uitdrukkelijk dat de interne beroepsinstantie "in elk geval" de student die beroep heeft ingesteld hoort.

Dat horen is alleen maar zinvol als het plaatsvindt voordat de interne beroepsinstantie haar beslissing neemt.

Dit voorschrift laat geen ruimte voor appreciatie. Ook in geval de interne beroepsinstantie meent dat het horen geen zin heeft, zal dit toch moeten gebeuren. Dit is overigens zinvol, niet alleen omdat de student de kans krijgt zijn beroep toe te lichten, maar ook omdat niet uit te sluiten valt dat de informatie die op de hoorzitting wordt gegeven een beslissende invloed kan hebben op de te nemen beslissing.

Het middel is gegrond."

- 3.6.** Op 15 maart 2011 werd de verzoekende partij in aanwezigheid van haar raadsman door de verwerende partij gehoord. De beroepsinstantie van de verwerende partij besloot om de examencommissie opnieuw samen te roepen. De examencommissie handhaaft in haar beslissing van 22 maart 2011 haar vorige beslissing:

"...Verder kan de Examencommissie aanhalen dat de beide stages afzonderlijk beoordeeld werden (2 opleidingsonderdelen), dus een behaalde competentie voor het ene stagetraject kan niet zomaar overgenomen worden voor het andere stagetraject. Op grond van deze overwegingen en de documenten, waarop de beoordelingen inzake beide stages steunen, meent de Bijzondere Examencommissie dat de gegeven eindbeoordelingen voor beide stages niet kennelijk onredelijk zijn. Beide beoordelingen (7/20) vormen een niet-tolereerbaar onvoldoende.

Om deze redenen beslist de Bijzondere examencommissie haar eerdere beslissing te handhaven, nl. dat beide stages moeten hernomen worden omdatmomenteel niet over al de vereiste competenties beschikt om het werkveld te betreden. Zij is bijgevolg niet geslaagd voor de opleiding bachelor in de verpleegkunde..."

- 3.7.** Bij aangetekend schrijven van 28 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.22 van het Aanvullingsdecreet^[2] vervalt de verplichting om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad. In die zin heeft de verzoekende partij terecht een extern beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 maart 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 22 maart 2011. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 23 maart 2011 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 24 maart 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 25 maart 2011.

Het beroep van 28 maart 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel van het onderwijs- en examenreglement.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij is van oordeel dat de nieuwe beslissing op onregelmatige wijze tot stand is gekomen. Er werd enkel mededeling gedaan van de resultaten waarbij een beslissing van een examencommissie niet werd bijgevoegd en/of meegedeeld. Verzoekende partij ging ervan uit dat na het inwinnen van het advies bij de examencommissie de Interne Beroepscommissie terug zou samenkomen met het oog op de beraadslaging van het intern beroep. Uit niets blijkt op welke wijze de beroepscommissie was samengesteld en wanneer deze is samengekomen.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij zich vergist in de draagwijdte van artikel OER. De student richt zijn beroep ten aanzien van het interne beroepsorgaan, dit is in casu de directeur onderwijsbeleid, dewelke ofwel het beroep afwijst, ofwel de examencommissie terug samenroept. Het is de examencommissie die, in geval zij opnieuw wordt samengeroepen, vervolgens opnieuw een bindende beslissing neemt over de examenresultaten van de student. Dit is dan de eindbeslissing na intern beroep. In casu riep het interne beroepsorgaan de examencommissie samen teneinde zich opnieuw te buigen over de resultaten van de verzoekende partij. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, kan het schrijven van het interne beroepsorgaan niet worden beschouwd als een verzoek tot advies ten aanzien van de examencommissie.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het intern beroep zoals het is ingericht bij de verwerende partij bestaat uit twee fases, waarbij de directeur onderwijsbeleid eerst onderzoekt of het beroep ontvankelijk is, en in bevestigend geval de zaak voor beslissing voorlegt aan de bijzondere examencommissie.

In deze zaak heeft de directeur het beroep ontvankelijk verklaard en vervolgens voor beslissing voorgelegd aan de bijzondere examencommissie.

Stuk 10 van de tegenpartij bevat de gemotiveerde beslissing van de bijzondere examencommissie, en dit stuk werd ondertekend door het departementshoofd.

De verzoekende partij klaagt erover dat niet blijkt hoe de examencommissie is samengesteld en wanneer ze is bijeengekomen.

Uit stuk 10 kan evenwel worden opgemaakt dat het werd opgesteld na de beslissing over de ontvankelijkheid van de directeur, en uitgaat van de examencommissie, die rekening heeft gehouden met de nota van de verzoekende partij.

Uit dat stuk kan evenwel niet worden opgemaakt of de bijzondere examencommissie op regelmatige wijze was samengesteld en meer bepaald of het vereiste quorum bereikt was. Nu dit punt betwist wordt door de verzoekende partij diende de Raad in de gelegenheid gesteld te worden regelmatigheid van de bijzondere examencommissie na te gaan. De verwerende partij brengt daarover geen stukken aan zodat de Raad niet in staat is dit na te gaan.

Het middel is gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich verder in een tweede middel op de schending van de rechten van verdediging.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij merkt op dat de doelstellingen zoals door haar ontvangen niet overeenkomen met de doelstellingen zoals vermeld op de eindevaluatie. Verzoekende partij is van oordeel dat – na vergelijking van de verkregen doelstellingen en de doelstellingen zoals vermeld en gehanteerd in de eindevaluatie ca 1/3 afwijkend is.

Verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij niet betwist dat zij kennis had van de doelstellingen of competenties die zij tijdens de stage in voldoende mate moest nastreven en bereiken. Al de competenties zijn identiek opgesomd in de Stagegids. De 'Gids leerdoelen' bevat eveneens een identieke opsomming van competenties en verschaft daarenboven nog een verdere precisering en interpretatie over hetgeen in de beroepspraktijk onder deze competenties valt. Het voorbeeld waarnaar de verzoekende partij verwijst staat vermeld op pagina 15 van de Stagegids en ook op pagina 3 van de 'Gids' leerdoelen. Dit laatste document stipuleert weliswaar niet uitdrukkelijk het onderdeel *past verschillende gesprekstechnieken toe, aangepast aan de toehoorder en de situatie* maar geeft wel een uitgebreide interpretatie over hetgeen onder gesprekstechnieken of communicatie valt.

Verwerende partij stelt in de mate dat de verzoekende partij in de loop van de procedure nog andere concrete beweerde inconsistenties inzake doelstellingen zou opwerpen, is deze kritiek onontvankelijk. De verzoekende partij heeft de plicht al haar middelen op straffe van onontvankelijkheid in haar inleidend verzoekschrift op te werpen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het door de verzoekende partij aangeklaagde verschil in de vermelding op de eindevaluatie onder rubriek C1 betreft één van de 22 aspecten die in die rubriek beoordeeld worden (stuk 2 van de verwerende partij). De verzoekende partij wordt voor deze rubriek 7 maal 'voldoende/onvoldoende' geëvalueerd, 10 maal 'onvoldoende' en 5 maal 'zwaar onvoldoende'. Nagenoeg hetzelfde geldt voor de tweede stage (stuk 3 van de verwerende partij)

Ook al zou de klacht gegrond zijn wat betreft het aspect nr. 16 dat in de klacht vermeld wordt, de niet bekritiseerde formulering van de doelstellingen van de andere aspecten en daaraan gegeven evaluaties maken dat een eventuele gegrondheid van de klacht niet tot vernietiging kan leiden.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Voor wat betreft stage [REDACTED] wordt de verzoekende partij grote gedrevenheid, engagement en strijdlust toegemeten maar meteen wordt daaraan toegevoegd dat deze strijdlust niet constructief wordt gebruikt. Dit zijn conclusies die door niets worden gestaafd. Ook wordt niet gemotiveerd welke essentiële competenties de verzoekende partij ontbreekt. De formulering van 'openheid en echtheid' is te vaag. Volgens de leerdoelstellingen dient een student open te staan voor de patiënt. De student dient blijk te geven van echtheid in relatie tot de patiënt. Deze begrippen worden niet nader omschreven of toegelicht en laten bijzonder veel ruimte toe tot subjectieve invulling. Bovendien is de verzoekende partij van oordeel dat de begrippen (eigen kritische ingesteldheid, openheid en authenticiteit) in de voorbereidende nota voor de eindbeoordeling stage, slechts drie van de vele doelstellingen uitmaken zoals vermeld en benoemd in de leerdoelen academiejaar 2010-2011. De verzoekende partij behoudt zich voor ter zitting de tegenstrijdigheden aan te duiden. De eindbeoordeling van 7/20 is niet meetbaar en enige motivering aangaande punteninvulling is niet aangeduid en evenmin gemotiveerd. Een en ander is kennelijk en louter gebaseerd op het subjectief aanvoelen van de verslaggever-stagebegeleider. Verzoekende partij merkt tevens en bovenal op dat de eindbeoordeling werd afgesloten op 2 november 2010, de feedback werd afgesloten op 4

november 2010 terwijl de stage is afgerond op 5 november 2010. Verzoekende partij stelt vast dat de eindevaluatie is opgemaakt op het ogenblik dat de stage nog niet beëindigd was.

Voor wat betreft stage 'Specifieke doelgroepen' is de verzoekende partij tevens van mening dat de quoterings niet meetbaar en controleerbaar is. De beoordeling bevat tegenstrijdigheden in de beperkte motivering die gegeven wordt. Verzoekende partij geeft een voorbeeld: C2 de verpleegkundige als klinisch beoordelaar en zorgverlener professioneel VP op maat; identificeert de verpleegdiagnose/-problemen: OKE voor ZSO zorg op maat. Toch wordt aangekruist N en O. Het niveau van derde jaar wordt niet toegelicht en ook wordt evenmin toegelicht op welke wijze en in welke mate de leerdoelstellingen, en meer in het bijzonder de onderscheiden en benoemde afzonderlijke doelstellingen dienen gemeten te worden om te komen tot een correcte beoordeling. Enige verificatie is niet mogelijk daar de verslagen te algemeen en subjectief zijn geformuleerd.

Verwerende partij stelt dat voor wat betreft de stage 'psychiatrische opname en behandeling' de eindevaluatie wel degelijk duidelijk, uitgebreid, gedetailleerd en aldus afdoende gemotiveerd is. Zo wordt een onderscheid gemaakt in het stage evaluatierapport tussen de volgende aspecten van de stage:

- voorbereiding van de eindevaluatie: korte samenvatting van de stage
- eindevaluatie zelf
- motivering vanuit de afdeling
- algemene beoordeling van de verpleegkundige competenties a.d.h.v. de beoordelingsfiche
- besluit

Verwerende partij antwoordt dat meer in het bijzonder blijkt dat de verzoekende partij er niet in geslaagd is om zich een aantal essentiële competenties eigen te maken: defensieve houding (ze stond er niet voor open bij te leren en te groeien), gebrek aan een open, kritische en constructieve houding (ze vroeg weinig om feedback en stelde geen diepgaande vragen) en onvoldoende capabel om verpleegkundige observaties mondeling en schriftelijk te rapporteren. Het gaat hier om de mondelinge en schriftelijke rapportering, het gebruik van vaktermen in de juiste context en een correct taal- en woordgebruik. Het mag duidelijk zijn dat de verzoekende partij, op basis van vernoemde punten, niet voldeed aan de vereisten van een bachelor in de verpleegkunde. Bovendien werden deze punten veelvuldig besproken met de verzoekende partij. De eigen bemerkingen van de verzoekende partij bevestigen dit aangezien de verzoekende partij elk mogelijk punt van kritiek ontkent. Dit getuigt niet van een open en constructieve houding. Verwerende partij stelt dat door middel van verslagen een goed beeld kan gevormd worden van de positieve en negatieve punten van de student. Het is niet vereist om een wiskundige formulering op te stellen van deze quoterings aangezien het immers gaat om een beoordeling die zich vormt over een langere tijdsperiode. In aanwezigheid van een afdoende motivering en de corresponderende punten is het aan verzoekende partij om concreet aan te tonen dat de aangehaalde motieven feitelijk niet juist zijn en reeds de beslissing niet kunnen schragen.

Verwerende partij verwijst voor wat betreft stage '.....' naar wat hoger werd uiteengezet. Het is ook een vaker voorkomend fenomeen tijdens een stage dat stagiairs in de loop van de stage vaak positieve signalen krijgen van stagebegeleiders die zich niet altijd weerspiegelen in het uiteindelijke resultaat dat de instelling toekent. Verzoekende partij werd wel degelijk goed begeleid en ondersteund tijdens haar stageperiodes. In ondergeschikte orde verwijst de verwerende partij in dit verband naar de rechtspraak van de Raad waaruit blijkt dat een gebrek in begeleiding op zich niet tot gevolg kan hebben dat een betere quoterings moet worden gegeven. De aandachtspunten waren:

- niet zelfstandig genoeg: het toezicht over de afdeling kan niet aan haar worden toevertrouwd. Ze voelt zich snel overspoeld door prikkels en informatie en heeft het moeilijk om bijzaken te onderscheiden van hoofdzaken.
- kritische zelfreflectie/defensieve houding: ze geeft niet genoeg blijk van kritische zelfreflectie en maakt geen of onvoldoende gebruik van feedback. Zij is geschikt voor een routineuze, technische afdeling waar je niet steeds zelf moet interpreteren maar niet in staat om te functioneren binnen de afdeling bijzondere doelgroepen.
- Taalgebruik: meer mondeling en geordend rapporteren.

Verwerende partij stelt dat het evaluatierapport positief aanvangt, maar in de loop van de stageperiode werd het duidelijk dat de verzoekende partij niet in staat is om een aantal fundamentele competenties van een bachelor in de verpleegkunde om te zetten in de praktijk.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn beoordeling over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

De evaluaties voor beide stages (7/20) steunen op de eindevaluaties en de stagerapporten.

De beide evaluaties zijn uitvoerig gemotiveerd, en maken duidelijk op welke wijze de verzoekende partij de vereiste competenties niet bereikt. Die evaluaties worden niet tegengesproken door de stagerapporten.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 22 maart 2011 genomen door de examencommissie wordt vernietigd. De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk op 20 mei 2011 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 april 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Art. II.7 Aanvullingsdecreet *juncto* art. 35 Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004.

^[2] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/032 - 29 april 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 april 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 2 februari 2011 waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 15 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het eerste jaar bachelor Bedrijfsmanagement.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 2 februari 2011 voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 februari 2011 een intern beroep in bij de Voorzitter van de Interne Beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Op 14 februari 2011 werd zij gehoord door de interne Beroepscommissie.

3.3. Bij beslissing van de Interne Beroepscommissie op datum van 14 februari 2011 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard, en de interne beroepsinstantie verzocht de examencommissie een nieuwe beslissing te nemen over de quoterings van het opleidingsonderdeel (8/20). Ze vroeg daarbij abstractie te maken van de score van 0/40 voor dit onderdeel van de evaluatie aangezien deze evaluatie niet op correcte wijze tot stand kwam.

3.4. Bij beslissing van de examencommissie in buitengewone zitting op datum van 15 maart 2011 werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard:

"...Een groot aantal leden van de examencommissie vindt dat de quotering wel degelijk een juist beeld geeft van de competenties inzake werken met tekstverwerking. Zij argumenteren dat het correct werken met bestandsbeheer een essentiële competentie is, waar zonder een bachelor bedrijfsmanagement in de beroepspraktijk niet kan functioneren. Men maakt om het argument door een absurde vergelijking bij te zetten, zelfs de vergelijking dat een student ook niet zou kunnen argumenteren dat hij/zij zijn competenties niet kan aantonen omdat hij/zij niet kan schrijven.

Zij argumenteren bovendien dat de studente voldoende gewaarschuwd was over het belang van het opslaan van gegevensbestanden, zowel in alle lessen, als op de geschreven instructies bij de examenopgave waar duidelijk geschreven staat dat de eerste verplicht te stellen handeling eruit bestaat het bestand een naam te geven (de elementen waaruit die naam bestaat worden zelfs opgegeven) en het bestand onder die naam op te slaan. De examencommissie is van oordeel dat de studente een zware en onverschoonbare fout heeft gemaakt, waarvan de quotering een juiste weergave is."

De beslissing van de examencommissie werd bij per aangetekend schrijven van 22 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 28 maart 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 maart 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 15 maart 2011. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 22 maart 2011 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 23 maart 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 24 maart 2011.

Het beroep van 28 maart 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de principes aangaande de organisatie van proeven in het kader van de permanente evaluatie.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de Interne Beroepscommissie stelt *"dat er bij dit opleidingsonderdeel geen permanente evaluatie werd toegepast en dat het hier een bundeling van scores voor deelopdrachten betreft. Tevens werden er in dit onderdeel van de evaluatie wegens de gehanteerde organisatie niet alle competenties beoordeeld. De interne beroepscommissie verzoekt de examencommissie een nieuwe beslissing over de quotering*

van het opleidingsonderdeel te nemen. Ze vraagt hierbij abstractie te maken van de score 0/40 voor dit onderdeel van de evaluatie aangezien deze evaluatie niet op correcte wijze tot stand kwam."

Verzoekende partij merkt op dat de feedback voor dit opleidingsonderdeel pas plaatsvond in december. Hierdoor is dit de facto geen opleidingsonderdeel waarin een permanente evaluatie wordt toegepast omdat de student geen kans meer heeft om zich binnen dezelfde examenperiode te remediëren.

Verwerende partij stelt dat de opleiding haar regels correct heeft toegepast. De verzoekende partij wist dat het opleidingsonderdeel bestond uit verschillende deelopdrachten die telkens worden gequoteerd. Zelfs in het geval dat de opleiding hier niet de kwalificatie permanente evaluatie had mogen geven, quod non, dan nog zijn de regels toegepast die de student bekend waren. De inhoud van de overeenkomst prevaleert op hoe men de overeenkomst benoemt. De lesgever paste een correctie toe op het behaalde cijfer. Hij rondde 72/200 af op 8/20 zodat het argument van de verzoekende partij dat de quoterings een pure mathematische optelsom is, niet opgaat. Een abstractie maken is op zich niet mogelijk. Alle deelquoteringen werden bekeken. De examencommissie kwam tot de slotsom dat de verzoekende partij haar competentie voor het behalen van een credit niet bereikte.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij brengt een aantal stukken bij die ze niet heeft geïnventariseerd. Die stukken werden wel meegedeeld aan de verzoekende partij. Het eerste bijgevoegde stuk is volgens de verzoekende partij de ECTS fiche van het opleidingsonderdeel Uit die fiche blijkt duidelijk dat de eindevaluatie het resultaat is van de punten die behaald werden voor de verschillende, geïdentificeerde deelopdrachten. De verzoekende partij kon zich derhalve niet vergissen over de wijze waarop de eindevaluatie zou gebeuren.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de miskenning van de beschikking genomen door de interne beroepscommissie van 21 februari 2011.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij poneert dat de examencommissie maar een juiste beslissing kon nemen aangezien zij abstractie diende te maken van de score 0 op 40, daar waar de totale maximale score 200 kon zijn, werd dit door de interne beroepscommissie herleid naar 160 de 80 punten die door de docent werden gegeven zijn definitief verworven omdat zij zijn gegeven in functie van de competenties die zij wel degelijk heeft verworven. Zij heeft dus 80/160 gehaald wat neerkomt op 10/20.

Verzoekende partij stelt dat vraag 1 die aan de buitengewone examencommissie werd voorgelegd irrelevant is omdat de interne beroepscommissie bij beschikking aan de examencommissie heeft opgelegd om een beslissing te herzien door abstractie te maken. Beide hypothesen van vraag 2 zijn ook niet aanvaardbaar. In de eerste hypothese houdt men geen rekening met de verworven competenties en in de tweede hypothese voorziet men kans om de deelttest opnieuw te doen. Het feit dat de examencommissie een beslissing heeft genomen die niet overeenstemt met de beschikking van de interne beroepscommissie druist in tegen de decretale bepalingen dienaangaande. De interne beroepscommissie is te beschouwen als een beroepsinstantie die de beslissing van de examencommissie kan hervormen. De examencommissie kan enkel een beslissing nemen binnen de voorwaarden die door de interne beroepscommissie zijn aangegeven.

Verzoekende partij werpt op dat de examencommissie geen enkele bevoegdheid meer heeft aangezien het decreet enkel voorziet in een beslissing van de interne beroepscommissie. De beslissing van de interne beroepscommissie was de enig mogelijke rechtsgeldige beslissing.

De verzoekende partij stelt dat de nalatigheid van de examencommissie haar schade heeft toegebracht. De ombudsmedewerker had haar gesteund en zij heeft gelijk gekregen van de interne beroepscommissie.

Verwerende partij is van oordeel dat de verzoekende partij veel ruimer oordeelde dan wat de interne beroepscommissie beoogde. De examencommissie heeft ten gronde gediscussieerd over het geheel van de competenties op het vlak van tekstverwerking. Het niet volgen van de beslissing van de interne beroepscommissie hoort daarbij tot de autonome bevoegdheid van de examencommissie. Artikel van het studiecontract bepaalt immers: 'de interne beroepscommissie oordeelt over de ontvankelijkheid en gegrondheid van het verzoek en motiveert haar besluit. Desgevallend roept ze de examencommissie in buitengewone zitting bijeen. De examencommissie, bijeen in bijzondere zitting, bevestigt of herziet op gemotiveerde wijze haar oorspronkelijke beslissing'. Er mag geen verwarring ontstaan met de beroepsprocedure in het kader van de onderwijsregeling waar de interne beroepscommissie wel het eerder oordeel kan bevestigen of wijzigen. Verwerende partij vraagt aan de Raad dit middel onontvankelijk te verklaren aangezien de examencommissie haar verplichtingen is nagekomen.

Verwerende partij antwoordt dat conform artikel II.12 van het Participatiedecreet de hogeschool de mogelijkheid heeft om zelf via haar onderwijs- en examenregeling te bepalen hoe studievoortgangsbepalingen worden herzien, wanneer deze zijn aangetast door materiële vergissingen die worden vastgesteld binnen een vervalttermijn van tien kalenderdagen na de dag waarop deze zijn genomen. Verwerende partij stelt dat zij niet goed begrijpt waar de insinuatie van de verzoekende partij grond haalt waar ze beweert dat zij haar als student van buitenlandse afkomst heeft willen schaden. Dit is niet het geval.

Verwerende partij voegt toe dat de verzoekende partij – in tegenstelling tot wat zij beweert – er onmiddellijk van op de hoogte werd gebracht dat haar score op de deelopdracht 0/40 zou bedragen en heeft uitvoerige uitleg gekregen over de redenen daarvoor. Ze is hierop verschillende keren teruggekomen en werd telkens uitvoerig te woord gestaan door de lesgever.

Verwerende partij verzoekt de Raad volgende bijkomende informatie in overweging te nemen: het studiecontract voorziet geen definitie van permanente evaluatie die de wijze van evalueren in detail beschrijft. Permanente evaluatie wordt omschreven als een regelmatige evaluatie van de studieprestaties verbonden aan een opleidingsonderdeel buiten het examenrooster. De verzoekende partij was perfect op de hoogte van de manier waarop ze zou geëvalueerd worden. Daarover is in hoofde van geen enkele student ooit twijfel over geweest, zoals dat ook nooit het geval is geweest in de vijf voorbije jaren. De bijlage 1 met de gedetailleerde planning voor het opleidingsonderdeel, die alle studenten bij de eerste les met de nodige toelichting krijgen, en die op de digitale leeromgeving is gepubliceerd, toont aan dat de wijze van evalueren duidelijk werd gemaakt voor alle studenten, inclusief de wijze van evalueren en zelfs de data. Het overzicht van het materiaal dat aan de student ter beschikking werd gesteld, tonen dit ten overvloede aan.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Bij het eerste interne beroep heeft de interne beroepsinstantie op 14 februari 2011 beslist dat de examencommissie een nieuwe beslissing diende te nemen over de quoteringswijze voor het opleidingsonderdeel, en gevraagd daarbij geen rekening te houden met de deelscore 0/40 aangezien die score op onregelmatige wijze tot stand kwam.

Dit oordeel bond de examencommissie zowel als de interne beroepsinstantie bij het tweede interne beroep, en is bij gebrek aan verder beroep bij de Raad definitief geworden.

De examencommissie had derhalve de quoteringswijze dienen te beoordelen op een totaal van 160 punten in plaats van op 200 punten, samengesteld uit de scores van de andere

deelopdrachten. Die samengestelde scores bedroegen 72 punten, zodat het totaal 9/20 diende te bedragen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij is van mening dat de redelijke termijn waarbinnen een beslissing moet worden genomen, werd geschonden. Wanneer zij een termijn van 5 kalenderdagen moet eerbiedigen om een klacht in te dienen bij de Interne Beroepscommissie is het kennelijk onredelijk dat de examencommissie, na de beslissing van de interne beroepscommissie, 3 weken wacht om een beslissing te nemen en dan nog 1 week wacht om haar deze beslissing bekend te maken.

Verwerende partij is de mening toegedaan dat het dossier binnen de kortst mogelijke organisatorische haalbare termijn werd behandeld, rekening houdend met de noodzaak de leden van de examencommissie (in casu 46 leden) samen te brengen gezien sommige daarvan belast zijn met lesopdrachten en o.a. de voorzitter belast was met een buitenlandse missie.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Bij de eerste beslissing van de interne beroepsinstantie van 14 februari 2011 was geen termijn opgelegd aan de examencommissie voor het nemen van een nieuwe beslissing.

De examencommissie heeft beslist binnen een termijn van drie weken, wat niet onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 2 februari 2011 en de beslissing van 15 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 20 mei 2011, rekening houdend met hetgeen de Raad overwogen heeft in randnummer 5.2.2.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 april 2011 te Brussel.

Rolnr. 2011/032 - 29 april 2011

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

Rolnr. 2011/034 - 29 april 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

.....

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 april 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 18 maart 2011 waarbij de verzoekende partij haar stage niet mocht aanvatten en tegen de beslissing van 28 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het eerste jaar en tweede jaar bachelor in het onderwijs, Lager onderwijs.

Het beroep betreft de beslissing van 18 maart 2011 voor het opleidingsonderdeel stage.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 maart 2011 een intern beroep in bij de decaan van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Beroepscommissie op datum van 28 maart 2011 werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

"- er geen nieuwe elementen aangebracht zijn die een herziening van de beslissing rechtvaardigen.

- alle informatie rond de administratieve bepalingen waar de student naar verwijst duidelijk zijn opgenomen in het 'stagevademecum' en de 'jaarwijzer stage' en elke student wordt verondersteld deze bepalingen te kennen en na te leven."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 28 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 april 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 1 april 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 28 maart 2011. Verzoekende partij heeft op 29 maart 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 maart 2011.

Het beroep van 1 april 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Aangezien in casu de verzoekende partij nog geen eindoordeel heeft gekregen voor het betwiste opleidingsonderdeel en derhalve nog niet in het bezit is van haar examenresultaten, is de Raad niet bevoegd om te oordelen over dit geschil.

De Raad is in dit geval enkel bevoegd indien de bestreden beslissing een beslissing betreft die een eindoordeel inhoudt over het voldoen voor een opleidingsonderdeel.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van 18 maart 2011 en de beslissing van 28 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 april 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

Rolnr. 2011/033-035 - 29 april 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van 29 april 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen beslissing van 20 februari 2011 van de Commissie Bijzondere Inschrijvingen (CBI) waarbij de aanvraag tot wijziging van het studieprogramma van de verzoekende partij niet werd aanvaard en tegen de beslissing van 7 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep en de nieuwe beslissing van de CBI genomen op 30 maart 2011 (na intrekking van de beslissing van 7 maart 2011) waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het eerste jaar bachelor Handelsingenieur in de Beleidsinformatica. Verzoekende partij verzocht de Commissie Bijzondere Inschrijvingen op 5 februari 2011 om haar studieprogramma in het tweede semester uit te breiden van 51 naar 75 studiepunten.

De Commissie Bijzondere Inschrijvingen heeft de aanvraag tot weigering van de uitbreiding van het studieprogramma gemotiveerd afgewezen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 februari 2011 een intern beroep in bij de Commissie Bijzondere Inschrijvingen van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Commissie Bijzondere Inschrijvingen op datum van 4 maart 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 maart 2011 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

Bij schrijven en per e-mail van 16 maart 2011 deelt de verwerende partij mede dat de bestreden beslissing van 4 maart 2011 werd ingetrokken omdat voorbij was gegaan aan het recht om gehoord te worden. De verzoekende partij wordt uitgenodigd op 25 maart 2011 om haar argumenten mondeling toe te lichten waarna de Commissie Bijzondere Inschrijvingen op 30 maart 2011 een nieuwe beslissing heeft genomen.

Deze beslissing luidde als volgt:

“Na het dossier te hebben herbestudeerd en rekeninghoudend met de mondelinge toelichting, komt de Commissie Bijzondere Inschrijvingen tot het besluit dat uw argumenten aangehaald tijdens de mondelinge toelichting niet van die aard zijn dat een uitbreiding van uw studieprogramma kan worden toegestaan. De Commissie Bijzondere Inschrijvingen beslist daarom om de weigering tot wijziging van studieprogramma te behouden. Omwille van de gelijkberechtiging van alle studenten, is de Commissie voor Bijzondere Inschrijvingen verplicht zich te schikken naar het Onderwijs- en examenreglement (OER) van de’.

De beslissing werd uitgebreid beargumenteerd.
De conclusie van het intern beroep luidde als volgt:

‘Gelet op bovenstaande juridische en feitelijke overwegingen beslist de Commissie Bijzondere Inschrijvingen de weigering tot wijziging van het studieprogramma van [] in de bacheloropleiding HIB te handhaven.’

Deze beslissing werd bij brief 30 maart 2011 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 4 en 5 april 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van de verzoekschriften

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.22 van het Aanvullingsdecreet^[1] vervalt de verplichting om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad. In die zin heeft de verzoekende partij terecht rechtstreeks een extern beroep bij de Raad ingesteld.

2. Ondertekening van het verzoekschrift met rolnummer 2011/033

Uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift 2011-033 dat op 4 april 2011 werd ingeleid niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman. Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet^[2] bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

De Raad stelt verder vast in haar schrijven van 1 april 2011 dat verzoekende partij afstand doet van voorliggend beroep.

Het beroep met R. Stvb. nr. 2001/033 d.d. 4 april 2011 van verzoekende partij is derhalve zonder voorwerp geworden.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep met rolnummer 2011/035

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 april 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 30 maart 2011, aangetekend verstuurd. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 30 maart 2010. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 1 april 2011.

Het beroep van 5 april 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

4. Voorwerp van het verzoekschrift

Gezien de devolutieve werking van de interne beroepsprocedure van de verwerende partij en de intrekking van de beslissing op intern beroep van 7 maart 2011, stelt de Raad vast dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen de beslissing op intern beroep van 30 maart 2011.

Het beroep met rolnummer 2011/033 is zonder voorwerp.

Het beroep met rolnummer 2011/035 is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Verzoekende partij formuleert een 11-tal grieven in grote mate gebaseerd op feitelijkheden waarop verwerende partij één voor één repliceert.

Ten algemene titel stelt verwerende partij voorafgaandelijk dat verzoekende partij zich in geen van de drie reglementaire situaties bevindt op grond waarvan er in het tweede semester nog een wijziging aan het studieprogramma kon worden toegestaan.

Er is geen onverenigbaarheid in de collegeroosters van het tweede semester; verzoekende partij heeft zich niet laattijdig ingeschreven; verzoekende partij heeft een negatief studieadvies gekregen.

5.1. Het eerste middel dat verzoekende partij aanhaalt heeft betrekking op de omvang van het studieprogramma.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij tijdens de hoorzitting van 25 maart 2011 heeft aangehaald dat zij 'gerust genoeg wil nemen met een toevoeging van twee vakken van zes studiepunten'. Hieraan werd opzettelijk geen gehoor gegeven daar er in het verslag van de hoorzitting van dit verzoek nergens melding wordt gemaakt van het compromis. De twee aangevraagde vakken betreffen informaticavakken waarvoor er op vlak van studieadvies geen enkele reden bestaat om ze te weigeren gezien zij voor informaticavakken zonder probleem slaagt.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat het onjuist is dat verzoekende partij naar aanleiding van de hoorzitting haar akkoord zou hebben gegeven met een kleinere uitbreiding of daarnaar actief zou hebben gevraagd.

Verwerende partij verwijst in eerste instantie naar het feit dat verzoekende partij zich niet in één van de in het Onderwijs- en examenreglement beschreven omstandigheden bevindt om een wijziging aan haar studieprogramma te kunnen bekomen.

Verwerende partij toont vervolgens aan dat in geen van de neergelegde beroepen, noch van de verslagen melding wordt gemaakt van een gewijzigd standpunt op grond waarvan verzoekende partij zou genoeg nemen met een beperktere uitbreiding. Verwerende partij verwijst tevens naar de zitting van de Raad naar aanleiding van de zaak R. Stvb. nr. 2011/021, die plaatsvond na de voormelde hoorzitting. De raadsman van verwerende partij 'in tempore non suspecto' heeft reeds aangegeven dat verzoekende partij bij die hoorzitting niet om een gedeeltelijke uitbreiding van haar studieprogramma heeft verzocht.

Ten slotte wenst verwerende partij erop te wijzen dat het aan de student toekomt om zijn studieprogramma samen te stellen, en dit binnen wat mogelijk en toegelaten is krachtens het Onderwijs- en examenreglement. Het komt niet toe aan het instellingsbestuur om uit eigen beweging alternatieve voorstellen te doen, die zeer talrijk kunnen zijn in hun onderlinge combinatiemogelijkheden.

5.2 Het tweede middel dat verzoekende partij aanhaalt heeft betrekking op de gevraagde aanpassing van het studieprogramma in december 2010.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar studieprogramma begin oktober werd aangepast van 39 naar 51 studiepunten. Naar aanleiding daarvan werd niet gemeld dat in het tweede semester geen nieuwe opleidingsonderdelen meer konden worden toegevoegd. Verzoekende partij stelt dat zij, had zij geweten dat dit de regel was - op het ogenblik dat haar programma werd vastgelegd door de studiebegeleider - haar studieprogramma zou hebben uitgebreid.

Verwerende partij hiertegenover stelt vooreerst wat de wijziging betreft die in december (en niet in oktober) diende te gebeuren het hiernavolgende.

De aanpassing van het studieprogramma van verzoekende partij voor het academiejaar 2010-2011 is het gevolg van de toepassing van het Onderwijs- en examenreglement dat voorschrijft dat een student met het oog op het behalen van een diploma alle opleidingsonderdelen waarvoor geen creditbewijs werd behaald dient te hernemen in een volgende examenzitting. Daar de initiële inschrijving van verzoekende partij voor dat academiejaar in strijd met deze bepaling niet de opleidingsonderdelen en en bevatte, werden deze opleidingsonderdelen aan het programma van verzoekende partij toegevoegd. Verzoekende partij verklaarde zich hiermee akkoord.

Het betrof dus geenszins een uitbreiding of wijziging op vraag van verzoekende partij, maar een ambtshalve wijziging op grond van het Onderwijs- en examenreglement waar verzoekende partij uitdrukkelijk mee heeft ingestemd. Nooit werd de indruk gewekt dat bij deze gelegenheid nog andere wijzigingen aan het studieprogramma zouden kunnen worden aangebracht. De wijziging werd overigens door verzoekende partij bevestigd op 3 december 2010, zijnde ruim buiten de periode tijdens dewelke het studieprogramma kan worden aangevraagd.

Verwerende partij stelt ten tweede dat verzoekende partij de regels kende of alleszins geacht wordt om deze te kennen. Verzoekende partij kan niet onwetend zijn geweest omtrent de reglementaire mogelijkheden tot wijziging van het studieprogramma en de beperkte periodes en voorwaarden binnen dewelke zulks kan plaatsvinden. Verwerende partij verwijst naar artikel van het OER.

Het gevraagde studieprogramma moet uiterlijk op 1 oktober worden ingediend, dat de beslissing van de faculteit over het aangevraagde programma vóór 22 oktober aan de student wordt meegedeeld, dat het programma na 31 oktober definitief wordt en als examenprogramma geldt, en dat wijzigingen na die datum enkel mogelijk zijn in één van de drie volgende gevallen: primo wanneer er na 31 oktober onverenigbaarheden in de collegeroosters van het tweede semester worden vastgesteld, secundo ingevolge een

studieadvies op basis van de examenresultaten van het eerste semester of tertio ten gevolge van een laattijdige inschrijving voor het tweede semester.

Aangezien deze bepaling is opgenomen in het Onderwijs- en examenreglement diende verzoekende partij als student hiervan op de hoogte te zijn.

Verwerende partij verwijst tevens naar de toelichting in dit verband op de website van de faculteit.

Verwerende partij concludeert dat het derhalve aan verzoekende partij vrij stond om bij aanvang van het academiejaar 2010-2011 en binnen de voormelde termijnen, haar studieprogramma aan te vragen, in de wetenschap dat wijzigingen achteraf beperkt zijn tot wat het Onderwijs- en examenreglement toelaat.

5.3. Het derde middel dat verzoekende partij aanhaalt heeft betrekking op de volgtijdelijkheid van de opleidingsonderdelen uit het studieprogramma.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt wat betreft de vier opleidingsonderdelen die waren opgenomen in de aanvraag tot uitbreiding van het studieprogramma, dat er voor één vak van de twee informaticavakken geen volgtijdelijkheid geldt. Voor de andere vakken, geldt wel volgtijdelijkheid maar zij voldoet aan de voorwaarden.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat het feit dat verzoekende partij aan de volgtijdelijkheid voldoet geen grond biedt om af te wijken van de bepalingen van artikel van het Onderwijs- en examenreglement. Evenmin doet het afbreuk aan de bedenkingen die in de bestreden beslissing zijn gemaakt met betrekking tot de maatregel van studievoortgangsbewaking en het feit dat de resultaten van de verzoekende partij daarop voorlopig allerminst aansluiten.

5.4. Het vierde middel dat verzoekende partij aanhaalt heeft betrekking op de studiedruk tijdens het tweede semester.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing omdat zij tijdens het tweede semester van het academiejaar 2010-2011 nog weinig les zal moeten volgen en daardoor "kostbare tijd verspilt".

Verwerende partij stelt hiertegenover dat de situatie waarin verzoekende partij zich thans bevindt, geheel toe te schrijven is aan haar eigen beslissing bij de keuze voor haar studieprogramma in het huidige academiejaar. Zoals hierboven reeds is aangegeven, wist verzoekende partij of behoorde zij te weten dat de keuze die uiterlijk op 28 oktober wordt gemaakt, in principe definitief is.

Dat er in het studieprogramma relatief minder opleidingsonderdelen van het tweede semester zitten is dan ook het uitsluitende gevolg van de keuzes die verzoekende partij heeft gemaakt.

5.5. Het vijfde middel dat verzoekende partij aanhaalt heeft betrekking op de omvang van het studieprogramma.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing ten onrechte verwijst naar "matige cijfers" behaald na het eerste semester. Verzoekende partij stelt dat de motivering elke logica mist: indien zij in het begin van het tweede semester deze vakken bij

haar studieprogramma zou hebben gevoegd, zou zij ongeacht de behaalde cijfers in het eerste semester, de vakken van het tweede semester toch nog moeten volgen en afleggen.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat het correct is, dat ware de thans beoogde toe te voegen onderdelen opgenomen bij de initiële aanvraag tot studieprogramma, en ware dat programma goedgekeurd, verzoekende partij deze colleges had kunnen volgen en hierover examen had kunnen afleggen, met die bedenking evenwel dat zulk een studieprogramma allicht evenmin zou zijn goedgekeurd. Immers, ten aanzien van verzoekende partij, die zich in de voorwaarden van studievoortgangsbewaking bevindt, zou bij het begin van het academiejaar allicht evenmin een studieprogramma van 75 studiepunten zijn toegestaan.

Verzoekende partij heeft echter nagelaten de opleidingsonderdelen in zijn studieprogramma op te nemen. Dit is enkel aan zich zelf te wijten zodat zij thans niet geniet van het recht om hierover examens af te leggen, maar aangewezen is op een uitzonderlijke toelating tot wijziging van zijn studieprogramma. Hiertoe voldoet zij niet aan de reglementaire voorwaarden. Bij deze laatste beoordeling over de weigering van de uitbreiding is de verwijzing naar de behaalde resultaten noch onjuist, noch irrelevant.

5.6. In het zesde middel stelt verzoekende partij dat zij een verschoonbare vergissing heeft begaan.

5.6.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij in de veronderstelling was dat zij per semester haar studieprogramma kon wijzigen.

Verwerende partij verwijst naar het eerder gestelde en dat verzoekende partij geacht wordt de desbetreffende bepalingen uit het Onderwijs- en examenreglement te kennen. Dat zij in het academiejaar 2008-2009 pas in het tweede semester is ingeschreven doet daaraan geenszins afbreuk. Bovendien was verzoekende partij ook reeds ingeschreven voor het academiejaar 2009-2010.

5.7. Het zevende middel dat verzoekende partij aanhaalt heeft betrekking op de impact op de door haar af te werken bachelorproef.

5.7.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar de mogelijkheid is ontnomen om in het volgend academiejaar de bachelorproef af te leggen en zodoende haar bacheloropleiding volledig af te ronden. Zodoende dient zij bachelorvakken mee te nemen naar haar master of zelfs in het slechtste geval een volledig jaar te spenderen aan de bachelorproef.

Verwerende partij wijst op het feit dat het 'geaccidenteerd parcours' enkel en alleen te wijten is aan het feit dat verzoekende partij in gebreke blijft om credits te behalen voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij is ingeschreven.

Bovendien geldt dat indien zij dit jaar alle credits zou behalen in januari zij voor slechts 56% van de ingeschreven studiepunten was geslaagd. Bijgevolg diende zij nog 92 studiepunten te behalen. Indien verzoekende partij nog 12 studiepunten mag bij nemen, dan moeten er vervolgens nog steeds 80 studiepunten met succes worden afgelegd om een bachelordiploma te behalen. Het is reglementair bepaald, dat verzoekende partij geen toelating zal krijgen om een studieprogramma van 80 studiepunten samen te stellen. Zij zal normaliter geen toelating krijgen om een bachelorproef af te leggen omdat zij niet in een diplomajaar zit. Verzoekende partij zal daarom ook in die hypothese een studieprogramma van hoogstens 66 studiepunten mogen opnemen.

5.8. Het achtste middel dat verzoekende partij aanhaalt heeft betrekking de opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregelen.

5.8.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het motief van de bestreden beslissing dat stelt dat zij zich in een maatregel van studievoortgangsbewaking bevindt en dat zij 75% van de studiepunten dient te behalen "zonder enige waarde" is. Zij verwijst dienaangaande naar haar vijfde middel.

Verwerende partij herhaalt dat ook wanneer verzoekende partij de thans beoogde opleidingsonderdelen tijdig bij zijn initiële aanvraag had opgenomen zou die, in haar geheel, niet zijn goedgekeurd, enerzijds wegens schending van artikel van het Onderwijs- en Examenreglement (maximaal 66 studiepunten op te nemen) en anderzijds wegens het niet voldoen aan de maatregelen van studievoortgangsbewaking.

5.9. Het negende middel dat verzoekende partij aanhaalt heeft betrekking op de weigering om twee opleidingsonderdelen toe te voegen.

5.9.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat bij toevoeging van twee opleidingsonderdelen zij nog steeds onder het toegelaten maximum van 66 studiepunten zou blijven.

Verwerende partij herhaalt dat wat verzoekende partij beoogt in strijd is met het Onderwijs- en examenreglement (de aanvraag valt buiten de reglementair voorziene periode), en dat verzoekende partij – in tegenstelling tot wat zij voorhoudt – een uitbreiding met twee in plaats van vier opleidingsonderdelen nooit heeft gevraagd.

Verwerende partij stelt ten overvloede dat verzoekende partij na de januarizittijd manifest niet voldoet aan de voorwaarden van de maatregel van studievoortgangsbewaking die haar zijn opgelegd, zodat er zelfs in het raam van het redelijkheidsbeginsel geen enkele grond te vinden is om op de huidige vraag in te gaan.

5.10. Het tiende middel dat verzoekende partij aanhaalt heeft betrekking op het standpunt van de docent.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de betrokken docent haar volkomen gelijk gaf en de bestreden beslissing onbegrijpelijk acht.

Verwerende partij stelt vooreerst dat geen enkel bewijs voorligt van deze bewering, waardoor het middel niet ontvankelijk is.

Dat de Commissie Bijzondere Inschrijvingen bevoegd is om over het beroep uitspraak te doen, zodat de bedenkingen van andere docenten daarbij irrelevant zijn.

5.11. Het elfde middel dat verzoekende partij aanhaalt heeft betrekking op haar instemming om twee in plaats van vier opleidingsonderdelen toe te voegen.

5.11.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat gezien de CBI heeft gesteld dat twee vakken van de vier niet kunnen opgenomen worden op grond van de volgtijdelijkheid, zij heeft gevraagd om een uitbreiding met twee opleidingsonderdelen. Hieraan is geen gehoor gegeven.

Verwerende partij verwijst naar het gestelde naar aanleiding van het eerste middel. Nergens wordt melding gemaakt in de verzoeken noch verslagen dat verzoekende partij met een compromis van twee opleidingsonderdelen als toevoeging zou tevreden zijn.

Verder stelt verwerende partij dat het middel niet tot nietigverklaring kan leiden omdat ook de vraag tot toevoeging van twee opleidingsonderdelen zeker niet is ingediend binnen de in het Onderwijs- en examenreglement voorziene termijn, zodat de bepalingen ter zake zich ertegen verzetten dat het studieprogramma van verzoekende partij thans nog zou worden gewijzigd.

Verwerende partij kan zich niet van de indruk kan ontdoen dat het verhaal van de beperkte uitbreiding bij verzoekende partij slechts is beginnen dagen nadat de voorzitter van de Raad op de zitting van de zaak 2011/021 op 30 maart had geopperd, dat misschien een kleinere uitbreiding zou mogelijk zijn, omdat 75 studiepunten toch wel erg veel is.

Tijdens de zitting heeft de raadsman van verwerende partij reeds aangegeven dat verzoekende partij bij die hoorzitting niet om een gedeeltelijke uitbreiding van zijn studieprogramma heeft verzocht.

5.12. Beoordeling door de Raad van alle middelen samen

Artikel van het Onderwijs- en Examenreglement van de verwerende partij luidt als volgt:

"De beslissing van de faculteit van het aangevraagde studieprogramma wordt meegedeeld aan de betrokken student voor 22 oktober. Na 31 oktober wordt het studieprogramma definitief en geldt dan als examenprogramma. Ingevolge onverenigbaarheden die na 31 oktober worden vastgesteld in de collegeroosters van het tweede semester, ingevolge studieadvies op basis van de examenresultaten van het 1ste semester of ingevolge een laattijdige inschrijving voor het tweede semester, kan de faculteit het definitieve studieprogramma meedelen tot uiterlijk 28 februari."

Deze bepaling laat een wijziging aan het studieprogramma na 31 oktober slechts toe in de drie in die bepaling genoemde gevallen, en laat geen ruimte voor wijzigingen buiten die drie gevallen.

De verzoekende partij heeft haar aanvraag tot wijziging ingediend op 5 februari 2011. Die aanvraag kon maar worden ingewilligd als de verzoekende partij zich in een (of meer) van de drie in artikel OER genoemde gevallen bevond.

Dat is niet het geval.

De bestreden beslissing steunt onder meer op deze bepaling, en dit motief volstaat om de beslissing naar recht te verantwoorden. De middelen van de verzoekende partij, al waren ze gegrond, kunnen om die reden niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

5.13. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van in de zaak met rolnummer 2011/033 zonder voorwerp is, en in de zaak met rolnummer 2011/035 ontvankelijk maar niet gegrond is.

De bestreden beslissing van 20 februari 2011 van de Commissie Bijzondere Inschrijvingen (CBI) waarbij de aanvraag tot wijziging van het studieprogramma de verzoekende partij niet werd aanvaard en de beslissing van 7 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep en de nieuwe beslissing van de CBI genomen op 30 maart 2011 (na intrekking van de beslissing van 7 maart 2011) waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 29 april 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Sandrine Killemaes

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.

Zitting van 18 mei 2011

Rolnr. 2011/030 - 18 mei 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van woensdag 18 mei 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij : meester

.....

- de verwerende partij :

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 21 maart 2011 van de vice-rector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep in opvolging van de initiële beslissing van 18 februari 2011 tot toekenning van een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel

Verzoekende partij vraagt de Raad te bevelen dat de verwerende partij een nieuwe beslissing neemt onder voorwaarde dat:

- de nieuwe score zich bevindt *ten eerste* in de range van de toegekende scores aan de andere co-assistenten, binnen de grenzen van de redelijkheid, *ten tweede* omstreeks het gemiddelde van de andere studenten;
- de nieuwe score op geen enkele manier lager kan zijn dan de huidige score van 10/20;
- de nieuwe score duidelijk en objectief dient gemotiveerd te worden.

In haar wederantwoordnota vraagt de verzoekende partij aanvullend dat:

- bij het toekennen van de nieuw score rekening wordt gehouden met de inhoud van de aanbevelingsbrieven en de positieve elementen van het verslag van 22 oktober 2010;
- de scoreformulieren waarnaar wordt verwezen ter kennis worden gebracht van verzoekende partij en de Raad binnen een termijn van 5 dagen nadat de Raad een besluit heeft genomen;
- het bewijs van de beweerde afwezigheden op het werk en de stafvergaderingen worden neergelegd;
- binnen dezelfde termijn de tegensprekelijke stukken worden neergelegd over het collegiaal overleg van de zes stafleden waarop de evaluatie is gebaseerd.

3. Samenvatting van de feiten

- 3.1.** Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de master in de geneeskunde, afstudeerrichting prespecialisatie '.....'.

Het voorwerp van het beroep betreft het behaalde examenresultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' van 9/20 vastgelegd bij initiële examenbeslissing van 18 februari 2011.

- 3.2.** Verzoekende partij stelde op datum van 21 februari 2011 een intern beroep in bij de Vice-rector Studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

In haar intern verzoekschrift vroeg verzoekende partij om haar uitleg te geven omtrent de initieel toegekende onvoldoende en de tegenstrijdigheid van haar resultaat met haar eerder goede resultaten en positieve feedback vanwege andere professoren.

In de loop van de procedure werd na een gesprek met de decaan van de geneeskunde faculteit op 22 februari 2011 dit examencijfer intern gecorrigeerd en gewijzigd naar 10/20. Op die datum had ook een gesprek plaats met de ombudsman van de faculteit.

Op 4 maart 2011 had verzoekende partij nog een tweede gesprek met een professor van de faculteit omtrent haar vraag om de score te verduidelijken.

- 3.3.** Bij beslissing van 21 maart 2011 van de vice-rector studentenbeleid werd de vaststelling van het examenresultaat op 10/20 gehandhaafd.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

- de positieve examenresultaten behaald op de andere stages en de behaalde onderscheidingen tijdens haar studies alsook de referentiebrieven niet in rekening kunnen gebracht worden bij de evaluatie van een ander opleidingsonderdeel dat onafhankelijk dient te gebeuren;

- er gedurende stage op continue wijze feedback werd gegeven door de assistenten en het stafpersoneel;

- de beoordeling is gebeurd conform het schriftelijk beoordelingsformulier;

- het globale cijfer van 10/20 voldoende gemotiveerd was.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 21 maart 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

- 3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 maart 2010 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 maart 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 21 maart 2011. Verzoekende partij heeft op 22 maart 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 23 maart 2011. Gezien de vijfde dag van de beroepstermijn een zondag betreft, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, in casu maandag 28 maart 2011^[1].

Het beroep van 28 maart 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift en belang van de verzoekende partij

De beslissing van 21 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep – dat in voorliggend geval devolutieve werking heeft - komt in de plaats van de initieel genomen examenbeslissing van 18 februari 2011 en betreft een studievoortgangsbepaling in de zin van Artikel II.1,15°bis van het Aanvullingsdecreet^[2], waarvoor de Raad bevoegd is.

Verwerende partij wijst op het relatief belang dat de verzoekende partij heeft om dit resultaat aan te vechten. Een aanpassing van het cijfer in positieve zin heeft immers geen impact op haar slagen/niet-slagen, wel in beperkte mate op haar graad van verdienste over het geheel van de opleiding, maar zij zou heel wat meer punten moeten krijgen om in een nuttige orde te geraken voor een stageplaats in de prespecialisatie te Leuven.

De Raad stelt dat een student die een resultaat van 10/20 behaalt en derhalve een creditbewijs nog steeds een voldoende belang kan aantonen om dit resultaat te betwisten. Het behaalde resultaat staat vermeld op het creditbewijs en een hoger cijfer kan mogelijk ook leiden tot de toekenning van een hogere graad.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

- 5.1 Verwerende partij beschrijft in haar antwoordnota vooreerst het verloop van de stage en de totstandkoming van de beoordeling. Vooraleer in te gaan op de aangehaalde middelen van de verzoekende partij wordt dit relaas hierna weergegeven.

- Voor de klinische stage (voorwerp van het contentieux) behaalde verzoekende partij, na een interne correctie van het initieel toegekende examencijfer, een 10/20. Het is dit cijfer dat betwist wordt.
- De stage vond plaats onder de klassieke, al een tiental jaar zo georganiseerde vorm.
 - a) De basiselementen van wat verwacht wordt, staan vermeld op de ECTS-fiche (= syllabus);

- b) De stage startte voor de groep studenten co-assistenten [REDACTED] in juli/augustus 2010. De groep bestond het betreffende jaar uit 11 studenten. De informatie werd aan de ganse groep gegeven.

Elke stagedag is er een takenplanning voor elk van de studenten (rotatie raadpleging, hospitalisatieafdeling, Medische Retina, ...). Deze planning is on-line voor elk van hen te raadplegen. Bij onduidelijkheden is een medewerker bereikbaar voor informatie of aanpassing.

De hoofdverantwoordelijke fungeert als back-up bij haar afwezigheid. Door de rotatie van takenplanning komen de studenten in contact met de ganse groep medische stafleden, assistenten in opleiding, paramedisch en administratief personeel van de ganse dienst. In al hun taken worden ze begeleid door assistenten in opleiding en met supervisie van een staflid waar nodig.

In het takenpakket is het belangrijk hoe de basisonderzoeken in de [REDACTED] aangeleerd en uitgevoerd worden met de nodige precisie, stiptheid en zin voor professionele verantwoordelijkheid. De zorg voor de gegevens in het medisch dossier is zeer belangrijk. De assistenten in opleiding zijn hierbij hun dagdagelijkse begeleider en coach.

De medische opleiding en het verwerven van klinische expertise gebeurt door supervisie van stafleden op de raadpleging, supervisie patiëntencontacten op de (dag)hospitalisatieafdeling,...

Tevens zijn er regelmatige opleidingsmomenten: dagelijkse ochtendstafvergaderingen, een stafvergadering op donderdagavond en een lessenreeks door stafleden gedoceerd specifiek voor de studenten.

Er is een dagdagelijkse en nauwe opvolging door de stafledengroep en basisbegeleiding door de assistentengroep;

- c) een formeel gesprek met de hoofdverantwoordelijke voor de klinische stage, [REDACTED], heeft plaatsgevonden op 22 oktober 2010, met de neerslag hiervan in bijlage 1 *(gevoegd bij de antwoordnota van verwerende partij)*;
- d) een formele eindbeoordeling van de stage heeft plaatsgevonden op basis van deelscores gegeven door zo goed als de gehele staf van de opleiding. Bijlage 2 *(gevoegd bij de antwoordnota van verwerende partij)* geeft een overzicht van de verschillende deelbeoordelingen die op alle aspecten door de evaluatoren zijn gegeven.

Omdat de informatie hier niet ter zake doet, zijn de namen van de andere medestudenten geanonimiseerd en de namen van de beoordelaars ook weggelaten. Uit het beoordelingsblad blijkt dat in grote lijnen de scores van alle beoordelaars in dezelfde lijn liggen en de prestaties van de kandidaat zich ruim onder deze van andere collega's situeren. In een gezamenlijke discussie zijn de beoordelaars in eerste instantie gekomen tot een eindoordeel dat de niet-gekwantificeerde beoordelingen moesten leiden tot een eindscore voor het opleidingsonderdeel van 9/20 opgewaardeerd tot een 10/20 conform de mediaan van de deelbeoordelingen. Het gaat hier dus om een beoordeling van een heel team en niet een subjectieve beoordeling van één beoordelaar. Op elk van de drie deelcomponenten haalde verzoekende partij een mediaan van 10/20.

De verschillende elementen aangegeven "in synthese" van de verantwoordelijke docent werden geëvalueerd en bediscussieerd op een overleg om het eindresultaat voor de stage, deel 1 vast te leggen. Dit overleg gebeurde collegiaal met een groep van 6 medische stafleden.

Een schriftelijk scoreformulier (met de 3 items: 1) wetenschappelijke belangstelling en kennis, klinisch inzicht, 2) omgang met patiënten, dokter en verpleegkundigen, 3) stiptheid en verantwoordelijkheidszin) ingevuld door 18 medewerkers (stafleden, assistenten, werd mee in rekening genomen om tot het finale cijfer te komen voor evaluatie van de stage. Bij het opstellen van de ranking aansluitend op het examen d.d. 21 december 2010 werd deze evaluatie met deelquoteringen ook ingediend en meegedeeld aan de selectiecommissie ASO (= assistenten).

Verwerende partij verduidelijkt verder dat na ruim intern beraad eerst een 9/20 werd gegeven. Omdat dit werkelijk een negatief effect zou gehad hebben (vertraging van aflevering van haar diploma), is op verzoek van de voorzitter van de examencommissie het cijfer in positieve zin reeds bijgesteld. Dit mag niet de indruk wekken dat het cijfer eerder willekeurig zou gegeven zijn, maar dat er elementen zijn die zowel voor net-niet als net-wel slagen pleiten en dat hierbij het voordeel van de twijfel de doorslag heeft gegeven.

5.2. De verzoekende partij beroept zich *in een eerste middel* op de schending van de motiveringsverplichting.

5.2.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat er geen klare en duidelijk formele motivering voorhanden is die steunt op concrete en objectieve elementen. Dit ondanks het veelvuldig aandringen van haar en haar omgeving.

In het licht van de andere goede scores op eerdere stages lijkt het temeer aangewezen dat een sterk afwijkend resultaat terdege wordt gemotiveerd. Ondanks aandringen is dit niet gebeurd. Het betreft een stage en geen theoretisch kenniscollege wat bovendien een grondiger motivering vereist.

Verzoekende partij preciseert in haar wederantwoordnota dit middel als volgt :

- de formele motiveringsverplichting werd geschonden doordat de in de interne beroepsprocedure gestelde vragen over de beoordelingswijze onbeantwoord bleven;
- er werd geen kopie overhandigd van het schriftelijk scoreformulier, ingevuld door 18 medewerkers en evenmin van het verslag van het tussentijdse begeleidingsgesprek van 22 oktober 2010. Deze documenten werden pas in het kader van de externe beroepsprocedure meegedeeld als bijlagen bij de antwoordnota. De bestreden beslissing is derhalve niet ondersteund door bewijsmateriaal;
- tot op heden ontbreekt elk bewijs van collegiaal overleg met een groep van 6 stafleden als gevolg van hetwelk het resultaat stage, deel 1, is vastgelegd. Verzoekende partij verwijst naar de e-mailberichten van docenten die aangeven niet deelgenomen te hebben aan het overleg;
- het schriftelijk scoreformulier ingevuld door 18 medewerkers heeft enkel een indicatieve waarde en kan niet gelijkgesteld worden met de beoordeling van de bevoegde evaluator;
- bovendien is een quotering die ten dele steunt op een negatieve peerevaluatie niet afdoende materieel gemotiveerd ingeval de scorebladen ontbreken van die peerevaluatie;
- er wordt geen stuk voorgelegd waaruit blijkt dat de 18 medewerkers evaluatiebevoegdheid hebben;

- het scoreformulier vermeldt geen namen en elke datering en handtekening ontbreekt;
- de bestreden beslissing houdt geen rekening met het verslag van 22 oktober 2010 waarin positieve punten staan vermeld;
- de beweerde afwezigheden worden niet gestaafd;
- het verslag werd bovendien éézijdig opgesteld en niet ter kennis gebracht noch ondertekend door de verzoekende partij;
- de motivering geeft geen uitleg omtrent de deelscores maar beperkt zich tot de mededeling van negatieve punten;
- de toegekende score is in tegenspraak met eerder behaalde positieve evaluaties en verklaringen van een aantal professoren;
- de gegeven motivering is te summier en zelfs beledigend.

5.2.2. Argumenten van de verwerende partij

Verwerende partij weerlegt de aangehaalde grieven als volgt:

- de informatie was uitdrukkelijk toegelicht bij aanvang van het jaar. De drie parameters waarop beoordeeld wordt in de context van een stage zijn bovendien absoluut vanzelfsprekend;
- naast de informele bijsturing is, zoals in voorgaande jaren, er wel degelijk een formeel feedbackmoment geweest op 22 oktober 2010 waaruit moge blijken dat de aandachtspunten reeds formeel verwoord zijn;
- de aanbevelingsbrieven die naderhand door docenten op haar verzoek zijn gemaakt, zijn opgesteld om ze te kunnen gebruiken, gezien haar ongunstige rangschikking, om een stageplaats elders te kunnen krijgen. Zij worden in de verkeerde context gebruikt;
- wat de beweerde tegenspraak in de beoordeling betreft tussen haar deelbeoordeling op haar stage (wetenschappelijke belangstelling en kennis), waarvoor ze een 10/20 als deelbeoordeling kreeg en de eerdere beoordeling op het klassiek examen waarvoor ze een 12/20 haalde, stelt verwerende partij dat de ene score enkel de pure theoretische kennis toetste, terwijl de andere score - ten overvloede herhaald - is gegeven door meerdere deelbeoordelaars en een weergave is van de mate waarin die wetenschappelijke kennis ook effectief wordt aangewend tijdens de stage;
- wat de tegenspraak in de beweerde afwezigheden betreft op de ochtendstafvergaderingen stelt verwerende partij dat er ondertekende aanwezigheidslijsten bestaan. De stiptheidsopmerkingen slaan echter helemaal niet op haar ochtendlijke aanwezigheid tijdens de stafvergaderingen maar op die momenten waar zij "buitendienst" moest doen.

In tegenstelling tot wat de studente poneert, is het cijfer dus niet alleen motiveerbaar, maar wel degelijk gemotiveerd.

5.2.3. Beoordeling door de Raad

In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de motiveringsplicht.

Op grond van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, dienen de individuele bestuurshandelingen formeel gemotiveerd te zijn. De bestreden studievoortgangsbepalingen zijn individuele bestuurshandelingen in de zin van de wet.

Formele motivering vereist dat het bestuur de motieven van zijn beslissing, zo in feite als in rechte, in de beslissing opneemt of minstens in toegevoegde stukken die samen met die beslissing aan de betrokkene(n) worden medegedeeld.

Elke individuele studievoortgangsbepaling dient niet enkel formeel maar ook materieel uitdrukkelijk gemotiveerd te worden. Of een motivering afdoende is, m.a.w. toelaat om na te gaan op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is tot stand gekomen, hangt samen met de aard van de genomen beslissing en kan door de Raad – binnen zijn beperkte bevoegdheid – worden onderzocht.

In voorliggend geval valt het de Raad op dat de bestreden beslissing summier gemotiveerd is en in hoofdzaak verwijst naar evaluatiemomenten waarvan geen of nauwelijks een schriftelijke neerslag voorhanden is of naar een overzicht van een cijfermatige beoordeling zonder vermelding van de individuele beoordelaars en zonder dat wordt aangegeven in welke mate deze beoordelingen in aanmerking zijn genomen bij de eindevaluatie.

Zelfs in de veronderstelling dat verzoekende partij voldoende weet had van de criteria die voor de beoordeling in aanmerking worden genomen, kan de Raad er niet aan voorbijgaan dat verzoekende partij een aantal vragen heeft gesteld m.b.t. de evaluatie zonder dat verwerende partij daarop een afdoend antwoord heeft gegeven of stukken heeft voorgelegd waaruit het antwoord blijkt.

Zo kan de Raad niet nagaan of en wanneer er voor de eindevaluatie van verzoekende partij een voorafgaandelijk overleg is geweest met de leden die verzoekende partij hebben begeleid. Vervolgens kan de Raad evenmin nagaan waarop een individuele evaluator zich heeft gesteund om een bepaald beoordelingscijfer te geven en er worden ook geen stukken voorgelegd waaruit de beweerdte afwezigheden van verzoekende partij blijkt, noch of er een verschoningsgrond voorhanden was voor het beweerdte te laat komen en sommige tekortkomingen. Ten slotte wordt geen stuk voorgelegd waaruit blijkt hoe de diverse beoordelingscijfers aan bod komen bij de eindbeoordeling.

Op grond van de voormelde overwegingen is de Raad van oordeel dat bij de eindevaluatie niet of ontoereikend is geantwoord op de vragen die verzoekende partij m.b.t. de eindevaluatie tijdens de beroepsprocedure heeft gesteld.

Het middel is gegrond.

- 5.3.** De verzoekende partij beroept zich *in een tweede en derde middel* op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het onpartijdigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het gebrek aan transparantie.

5.3.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat uit het dossier blijkt dat de vice-rector die de beslissing op intern beroep neemt niet onafhankelijk is. Zij is onzorgvuldig te werk gegaan bij het nemen van het besluit dat grotendeels een weergave betreft van enkele mails van de betrokken professor.

Er werd geen enkel positief punt aangehaald door de begeleiders in de peerevaluatie, meer nog, de gemaakte opmerkingen door de begeleiders waarvan geen namen werden meegedeeld zijn beledigend zodat vragen kunnen gesteld worden over de betrouwbaarheid van deze peerevaluatie. In het interne beroep werd niet ingegaan op deze zware commentaar en geen onderzoek gedaan naar de betrouwbaarheid daarvan.

De score voor deze opleidingsstage is voor verzoekende partij enorm belangrijk gezien zij wenst te worden. De opleidingsdienst heeft derhalve een grote verantwoordelijkheid. De interne reglementering werd geschonden. Bij de vaststelling en de waardering van de cijfers werd onzorgvuldig tewerk gegaan. Dit blijkt ook uit het feit dat geen stavingsstukken werden toegevoegd.

Verzoekende partij heeft nooit negatieve feedback gekregen tijdens haar stage zodat zij in de veronderstelling was dat alles goed verliep en derhalve niet heeft kunnen bijsturen. Ook op het begeleidingsgesprek van 22 oktober 2010 is op geen enkel moment de aandachtspunten over de stage noch de positieve punten ter sprake gekomen. Er werd enkel gepeild naar de reden waarom zij wou worden.

Bij het verduidelijken van de beslissing werd niet eenduidig weergegeven welke beoordelingscriteria zijn gehanteerd.

5.3.2. Argumenten van de verwerende partij

Verwerende partij stelt dat er hier geen sprake is van een subjectieve instelling van één verantwoordelijke, maar van een duidelijk minder presteren in verhouding tot andere studenten, een minder presteren dat zelfs voor het hele begeleidingsteam de discussie te gronde ernstig heeft doen voeren of de eindscore een net-niet of een net-wel slagen moest betekenen.

Verwerende partij stelt dat er wel degelijk zeer zorgvuldig en met veel personen overwogen is welk de toe te kennen score was en er dus zeker niet gezondigd werd ten opzichte van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel. In tegenstelling wijst de bijsturing van haar cijfer dat men alle onredelijke consequenties heeft willen minimaliseren.

5.3.3. Beoordeling door de Raad

De Raad doet in de eerste plaats opmerken dat de vice-rector in het Onderwijs- en Examenreglement is aangeduid als bevoegd orgaan om, na intern beroep, de bestreden beslissing te nemen.

Uit niets blijkt dat de vice-rector bij de uitoefening van haar taak niet onafhankelijk zou hebben gehandeld. Het betrekken van de inhoud van e-mailberichten van betrokken professoren in de bestreden beslissing is op zich onvoldoende om te besluiten dat ze niet onafhankelijk heeft gehandeld.

Dit middelonderdeel is niet gegrond.

Zoals de Raad reeds bij de bespreking van het eerste middel heeft vastgesteld, worden als antwoord op de andere middelonderdelen door verwerende partij argumenten aangehaald die de Raad niet kunnen overtuigen. Zo beweert verwerende partij dat "zeer zorgvuldig en met veel personen overwogen is welk de toe te kennen score was" maar zij legt geen stukken voor waaruit enig overleg blijkt en op welke wijze de eindscore werd vastgesteld.

Behoudens het tussentijds begeleidingsgesprek op 22 oktober 2010 met een zeer beknopte weergave van de aandachtspunten en waarvan het verslag niet aan

verzoekende partij is meegedeeld, worden er geen stukken voorgelegd waaruit een verdere opvolging blijkt. Er wordt bovendien nergens aangegeven hoe eventuele minpunten door verzoekende partij zouden kunnen worden geredigeerd.

De Raad merkt ook op dat de vermeldingen die op het einde van de scoretabel zijn opgenomen zeer summier worden verwoord zonder nadere toelichting.

Evenmin is het voor de Raad duidelijk in hoeverre deze vermeldingen in rekening zijn gebracht bij het bepalen van de eindbeoordeling.

Dit middelonderdeel is gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich *in een vierde middel* op de schending van de interne reglementering bij het toekennen van de beoordeling.

5.4.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat in de beslissing op intern beroep wordt verwezen naar het beoordelingsformulier waarin de aspecten zijn verwoord waarop beoordeeld wordt en sprake is van een tussentijds en een eind- begeleidingsgesprek waarvan verslag wordt opgemaakt zodat de student zicht krijgt op het functioneren.

Op geen enkel moment was verzoekende partij op de hoogte van het bestaan, noch van een dergelijk document, noch van het verslag. Er was geen tussentijds gespreksmoment en ook geen eindgesprek waarbij de aandachtspunten en de positieve punten werden besproken en er werd ook geen tegensprekelijk verslag opgesteld.

Een stageverslag is een basisvereiste voor een duidelijke communicatie naar de student toe en veronderstelt dat het ondertekend wordt door beide partijen en er een duidelijke en concrete feedback gebeurt over de inhoud.

De beoordelingscriteria staan wel ergens op de website maar worden niet 'duidelijk' meegedeeld. Er wordt door het opleidingshoofd ook nergens naar verwezen.

Verzoekende partij wijst aanvullend op een aantal belangrijke vraagpunten o.m.:

- wat is de weging van de verschillende factoren?
- wie geeft de punten?
- hoe wordt elk punt van de verschillende medewerkers gewogen?
- kan de score wiskundig gereconstrueerd worden?
- zijn de verschillende bronnen (inputs van professoren en assistenten) wel authentiek? Waar staat dat gewerkt wordt met deeltijfers en hoe worden deze gewogen?

5.4.2. Argumenten van de verwerende partij

Verwerende partij stelt aanvullend bij het feitenrelaas (zie punt 5.1.) omtrent de totstandkoming van de beoordeling dat de door de verzoekende partij aangehaalde elementen ter zake van deze beoordeling geen rol spelen:

- de scores op andere opleidingsonderdelen (die vooral van theoretische kennis getuigen); tijdens een stage wordt een oordeel geveld over het concreet functioneren van iemand in de praktijk en die kan, zoals in casu, een beeld tonen waarbij de aanwezige theoretische kennis niet optimaal benut wordt;
- de documenten die zij (post factum) aan een aantal beoordeelaars over haar functioneren heeft opgevraagd, worden in het betoog van de studente los van de context van de vraagstelling meegegeven. Het dient daarbij vermeld dat bij de oorspronkelijke beoordelingen alle deelresultaten van de beoordelaars meegerekend zijn. Ook de commentaren die opgevraagd werden voor de lage scores werden opgetekend;
- de grief dat bepaalde potentiële beoordelaars effectief geen score hebben ingediend is correct. De respectievelijke beoordelaars hebben enkel quoteringen toegekend aan die studenten waarvoor ze over voldoende elementen beschikten om een gestaafd oordeel te kunnen vellen.

5.4.3. *Replik van de verzoekende partij*

In haar wederantwoordnota weerlegt *verzoekende partij* een aantal van deze beweringen over het tot stand komen van de beoordeling :

- het is het eerste jaar dat ook co-assistenten mee mogen beoordelen;
- ook medestudenten stellen zich vragen bij de beoordeling;
- er werd geen inleidende informatie gegeven aan de groep noch werd er verwezen naar de ECTS-fiche;
- de begeleiding door de assistenten was onbestaande. Zij hadden het veel te druk met de patiënten;
- er wordt geen verklaring gegeven van de punten 10/20; het is niet duidelijk wie de beoordelaars zijn;
- verschillende stafleden waren niet op de hoogte; er is dus geen sprake van een ruim beraad;
- de bewering dat het handelen van verzoekende partij ondermaats is, klopt niet en kan zwart op wit worden weerlegd doordat anderen duidelijk stellen dat zij professioneel goed werkt;
- het collegiaal overleg over de 9/20 wordt tegengesproken in de mails van de betrokken professoren die niet op de hoogte waren op dat moment;
- men kan er ten minste van uitgaan dat aanbevelingsbrieven opgesteld door professoren correct en op gefundeerde wijze gebeuren.

5.4.4. *Replik van de verwerende partij*

De verwerende partij *concludeert* haar verweer als volgt:

- verzoekende partij was wel degelijk voldoende op de hoogte of had kunnen zijn van de gestelde verwachtingen; dat dit ook geldt voor de specifieke beoordelingscriteria, die overigens op geen enkele manier nieuw of ongebruikelijk zijn;

- de begeleiding van de studente wel degelijk voldoende intensief was. De feedback over het functioneren zowel informeel als formeel (cf. gesprek op 22 oktober 2010) wel degelijk voldoende gegeven is;
- de beoordeling in elk geval zeer consciëntieus en redelijk is gebeurd.

5.4.5. Beoordeling door de Raad

In het vierde middel komt verzoekende partij terug op een aantal zaken die inherent zijn aan de stage en die door verwerende partij niet zijn nagekomen.

Behalve het verslag van het begeleidingsgesprek van 22 oktober 2010 zijn er de Raad geen stukken bekend waaruit begeleidingsgesprekken blijken en is er ook geen verslag neergelegd van een eindbegeleidingsgesprek.

Zoals reeds gezegd bij de bespreking van de andere aangehaalde middelen, kan de Raad enkel vaststellen dat er geen afdoende antwoord is gegeven op de vragen die verzoekende partij na haar evaluatie en in de loop van de procedure heeft gesteld.

Zelfs ervan uitgaande, zoals verwerende partij beweert, dat de beoordeling "zeer consciëntieus en redelijk is gebeurd", stelt de Raad vast dat de beoordeling niet voldoet aan hetgeen men mag verwachten van een duidelijke en afdoende motivering van een studievoortgangsbeslissing.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de beoordeling niet overeenstemt met de bewoordingen die gebruikt zijn in sommige aanbevelingsbrieven van professoren die verzoekende partij tijdens haar stage hebben begeleid.

Het middel is gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 21 maart 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op vrijdag 10 juni 2011.

De Raad is niet bevoegd om in te gaan op de andere eisen van verzoekende partij, noch op de vraag om verwerende partij te veroordelen tot de betaling van de kosten en van een rechtsplegingsvergoeding.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 18 mei 2011 te Brussel.

De voorzitter,

Jean Dujardin

De secretaris,

Karla Van Lint

De bijzitters,

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

[\[1\]](#) Artikel II.24, §1 van het Aanvullingsdecreet

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 16 juni 2011

Rolnr. 2011/038-039 - 16 juni 2011

Inzake

wonende te,

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 16 juni 2011.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de beroepscommissie ter beoordeling van aanvragen voor geïndividualiseerde studietrajecten van de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen van 3 mei 2011 waarbij haar aanvraag tot wijziging van haar curriculum als onontvankelijk wordt afgewezen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen van de, Zij volgt een geïndividualiseerd traject met opleidingsonderdelen uit het eerste en het tweede deliberatiepakket van de bacheloropleiding in de pedagogische wetenschappen, afstudeerrichting

Ze schreef zich in voor het opleidingsonderdeel '.....' uit het eerste deliberatiepakket en voor alle opleidingsonderdelen van het tweede deliberatiepakket op het opleidingsonderdeel '.....' na. Voor dit laatste was zij nog niet ingeschreven vermits zij '.....' nog diende af te leggen.

Verzoekende partij slaagde in de januarizittijd voor het opleidingsonderdeel '.....'.

Na de bekendmaking van de resultaten van het eerste semester heeft zij - zoals gebruikelijk was voor een curriculumaanpassing tijdens het eerste semester- via en een aanvraag gedaan om ingeschreven te worden voor het opleidingsonderdeel '.....'.

Na informatie te hebben ingewonnen over de te volgen procedure stuurde zij aanvullend nog een aanvraag tot curriculumwijziging in per e-mail gericht aan de facultaire dienst studentenadministratie (FSA).

Deze aanvraag werd initieel afgewezen omdat de datum van aanpassing verstreken was.

Volgens de verwerende partij heeft de verzoekende partij echter niet de procedure gevolgd die was voorgeschreven. Ze heeft zich willen inschrijven via '.....'. kan echter enkel worden gebruikt voor inschrijving tijdens de initiële inschrijvingsperiode en voor het vastleggen van een curriculum voor de datum waarop de curricula moeten worden goedgekeurd, dit is uiterlijk op 30 november 2011. Eens de student zijn of haar curriculum heeft aanvaard, zijn verdere wijzigingen via niet meer mogelijk.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 mei 2011 een intern beroep in bij de bevoegde facultaire beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij besluit op datum van 3 mei 2011 na elektronische beraadslaging werd de initiële beslissing herbevestigd. De aanvraag werd niet ontvankelijk verklaard wegens laattijdig ingediend.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven op woensdag 11 mei 2011 aan de verzoekende partij bezorgd.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 en 17 mei 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van de verzoekschriften

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Ondertekening van het verzoekschrift met rolnummer 2011/038

Uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift 2011/038 dat op 16 mei 2011 werd ingeleid niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman. Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet ^[1] bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het beroep met R. Stvb. nr. 2001/038 d.d. 16 juni 2011 van verzoekende partij is derhalve niet ontvankelijk.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep met rolnummer 2011/039

Verzoekende partij diende een tweede verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 mei 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 3 mei 2011, aangetekend verstuurd. De brief werd op woensdag 11 mei 2011 besteld aan haar thuisadres en in ontvangst genomen door de moeder van de verzoekende partij. Verzoekende partij is zelf gedurende de week niet aanwezig op haar thuisadres wegens verblijf op kot te Gent. Zij heeft pas op zaterdag 14 mei 2011 effectief kunnen kennis nemen van de beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 15 mei 2011.

Het beroep van 17 juni 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep met rolnummer 2011/038 is niet ontvankelijk.

Het beroep met rolnummer 2011/039 is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de communicatie over de wijze waarop curriculumwijzigingen dienen te worden aangevraagd, onduidelijk en tegenstrijdig was. Niettegenstaande de vermelding op de website en het examenreglement was de communicatie hierover niet duidelijk waardoor zij de regels foutief heeft geïnterpreteerd. De communicatie tussen de twee kanalen [REDACTED] en Minerva was verwarrend. Oasis was afgesloten maar ze kon zich wel aanmelden op [REDACTED] en via [REDACTED] kon zij ook inschrijven voor alle oefensessies van het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'. Zij ontving alle informatie over deze oefeningen of zij nu ingeschreven was of niet.

Verzoekende partij merkt tenslotte op dat niemand de studenten na de bekendmaking van de resultaten van het eerste semester op de hoogte heeft gebracht van de procedure voor wijziging van curricula.

Verwerende partij stelt dat de vraag of de beslissing al dan niet redelijk is, niet aan de orde is gezien er geen sprake was van een discretionaire bevoegdheid. Verwerende partij had in deze een gebonden bevoegdheid.

Verwerende partij verwijst in dit verband naar artikel [REDACTED] van het OER waarin wordt aangegeven dat aanvragen tot wijzigingen van het curriculum bij de bevoegde commissie vóór 1 maart 2011 dienen te gebeuren. Deze datum is reglementair bepaald als gevolg van de decretale regeling betreffende het leerkrediet en de deadlines die door het financieringsdecreet worden opgelegd aan de instellingen.

Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij zich pas in april 2011 voor het eerst tot de facultaire dienst studentenadministratie (FSA) wendde met de vraag tot aanpassing van haar curriculum. Op dat ogenblik was de deadline voor aanpassingen reeds verstreken.

Verwerende partij wijst verder op eerdere rechtspraak dienaangaande van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen R.Stvb.nr. 2011/024-028 d.d. 6 april 2011, waarin werd gesteld dat de aanvraagtermijn als een vervalttermijn dient beschouwd te worden waarvan behoudens overmacht of fout in hoofde van de instelling niet kan van afgeweken worden.

Verwerende partij stelt dat behoudens indien deze omstandigheden zouden kunnen worden gekwalificeerd als een geval van werkelijke overmacht deze echter niet kunnen leiden tot een afwijking van de door het OER dwingend opgelegde deadline.

Volgens de verwerende partij is er in dit geval geen sprake van overmacht.

Verwerende partij wijst op het feit dat de studenten in elk geval via diverse kanalen geïnformeerd werden over het bevoegde orgaan en de procedure (via het OER - dat deel uitmaakt van het studiecontract- en de facultaire website).

Verwerende partij stelt dat zoals blijkt uit de informatie op de studentenpagina's van de facultaire website het gebruik van [REDACTED] hier dus niet aan de orde was,

Verwerende partij wijst tot slot op het feit dat [REDACTED] niets meer is dan een elektronisch leerplatform. Een aanmelding op [REDACTED] kan nooit gelden als inschrijving voor het betrokken

opleidingsonderdeel. Ze komt per definitie na inschrijving voor de opleiding en de opleidingsonderdelen die de student binnen die opleiding wenst op te nemen. Dit blijkt duidelijk uit de meegedeelde informatie (de aanvraag tot wijziging van een curriculum moet gebeuren door vanaf de-account een mail te sturen naar met vermelding van naam, opleiding en studentenummer, en de wijziging die wordt aangevraagd).

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Artikel van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij bepaalt dat de aanvragen voor aanpassing van het curriculum dat een student volgt, voor 1 maart moeten worden ingediend.

Gelet op de gevolgen die uit een aanpassing voortvloeien, zowel voor de student (leerkrediet) als voor de onderwijsinstelling (subsidieerbaarheid van de student) is de Raad van oordeel dat het een dwingende termijn betreft. Alleen wanneer is aangetoond dat de laattijdigheid te wijten is aan overmacht, of aan een fout van de onderwijsinstelling, kan van de termijnbepaling worden afgeweken.

De verzoekende partij toont niet aan dat er sprake is van overmacht, en evenmin toont zij enige fout aan die de verwerende partij zou hebben begaan. Ook al kan het feit dat zij zich via het programma wel kon inschrijven voor de oefensessies van het opleidingsonderdeel '.....' voor enige verwarring hebben gezorgd – het zou duidelijker zijn als een student die niet ingeschreven is voor een opleidingsonderdeel ook geen toegang zou hebben tot het leerplatform van dat opleidingsonderdeel – die verwarring is niet van die aard dat de verzoekende partij redelijkerwijze kon aannemen toch te zijn ingeschreven voor dat opleidingsonderdeel.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van met rolnummer 2011/038 niet ontvankelijk is, en het beroep met rolnummer 2011/039 ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 3 mei 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 16 juni 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] *Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.*

Rolnr. 2011/040 - 16 juni 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 16 juni 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: Meester

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 23 mei 2011 waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de opleiding Bachelor in het Bedrijfsmanagement aan de

Het beroep betreft een beslissing over de al dan niet gewettigde afwezigheid tijdens de lessen wegens een reis naar Turkije.

Verzoekende partij nam deel aan een miss Coast Belgium verkiezing. Zij tekende op 2 april 2011 een contract als halve finaliste met de betreffende organisatie waardoor zij contractueel verplicht was - op straffe van uitsluiting en het betalen van aan schadevergoeding van 2000 euro - om te participeren aan alle activiteiten waaronder deze reis. Hierdoor kon zij van 28 april tot 5 mei 2011 geen lessen bijwonen. Verzoekende partij diende voor de aanvang van de reis bij het secretariaat een attest in over haar deelname aan die reis en kreeg per e-mail een ontvangstbevestiging.

Aan verzoekende partij werd later mondeling meegedeeld dat haar afwezigheid niet gewettigd was waardoor ze niet kon genieten van een remediëringstraject. Zij kreeg geen toestemming om een test en de examens in te halen die zij had gemist tijdens de reis.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 mei 2011 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 23 mei 2011 werd het intern beroep na beraadslaging ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de reden die verzoekende partij aangaf om in aanmerking te komen als gewettigd afwezig niet behoort tot de in de opleidingsgids aangeduide activiteiten. Een reis - zelfs niet in het kader van contractuele verplichtingen - betreft geen activiteit die aanleiding kan geven tot een gewettigde afwezigheid.

Het feit dat bij de afgifte van het attest een ontvangstmelding werd gegeven houdt nog geen aanvaarding ervan in.

Verzoekende partij heeft bovendien tijdens het academiejaar geen specifieke faciliteiten aangevraagd.

De Interne beroepscommissie adviseerde de opleiding om in de toekomst onmiddellijk uitsluitel te geven over de gewettigheid van een afwezigheid.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 25 mei 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 mei 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 mei 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 23 mei 2011, aangetekend verstuurd op 25 mei 2011. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 25 mei 2011 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 26 mei 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 27 mei 2011.

Het beroep van 30 mei 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat voorliggend beroep geen studievoortgangsbeslissing betreft waarvoor de Raad bevoegd is. De interne beroepscommissie heeft hiervan melding gemaakt maar is niettemin omwille van pedagogische redenen ook inhoudelijk op de zaak ingegaan. In het studiecontract staat vermeld dat het de Examencommissie is die de punten definitief vastlegt. Tot zo lang zij dit niet heeft gedaan is er nog geen studievoortgangsbeslissing genomen.

De Raad is van oordeel dat een beslissing over de al dan niet 'gewettigde afwezigheid' op zich nog geen definitieve eindbeslissing is over het al dan niet geslaagd zijn voor een opleidingsonderdeel in de zin van artikel II,1, 15bis°, a) van het Aanvullingsdecreet^[1].

Ook al heeft een dergelijke beslissing ingeval het een 'permanente evaluatie' betreft mogelijk gevolgen voor de uiteindelijke examenbeslissing die wordt genomen, in het huidige stadium is de Raad niet bevoegd om hierover nu reeds uitspraak te doen.

Het feit dat de interne beroepscommissie ten gronde reeds uitspraak gedaan heeft over de gewettigheid van deze afwezigheid leidt niet tot een andere conclusie. Het is uiteindelijk de examencommissie die de definitieve studievoortgangsbepaling zal nemen, en als die negatief is voor de verzoekende partij kan zij hiertegen intern beroep instellen en vervolgens zo nodig een beroep bij de Raad indienen.

Het beroep van verzoekende partij is niet ontvankelijk gelet op het voorwerp ervan.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De beslissing van 23 mei 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 16 juni 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/041-042 - 16 juni 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaken

De beide beroepen van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 16 juni 2011.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaken in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op de verzoekschriften, de antwoordnota's, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van de verzoekschriften

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de beroepscommissie ter beoordeling van aanvragen voor geïndividualiseerde studietrajecten van de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen d.d. 24 mei 2011, waarbij haar aanvraag tot wijziging van haar curriculum als onontvankelijk wordt afgewezen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven aan de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen van de, waar ze de specifieke lerarenopleiding in de pedagogische wetenschappen volgt.

Verzoekende partij volgde het volledige deliberatiepakket, en behaalde vrijstellingen voor twee opleidingsonderdelen voor een studieomvang van 8 studiepunten.

Het curriculum dat zij, aldus de verwerende partij, goedkeurde op 30 november 2011 vermeldt als keuzevak het opleidingsonderdeel ".....".

Verzoekende partij opteerde om een onderwijs gerelateerd keuzevak te volgen om zodoende ook voor dit opleidingsonderdeel in aanmerking te komen voor vrijstelling. Zij vergiste zich echter bij haar inschrijving. Deze vergissing ontdekte zij pas begin mei 2011. Op 14 mei 2011 vroeg zij om het betreffende keuzevak dat thans in haar curriculum is opgenomen te vervangen door het opleidingsonderdeel ".....".

Op 17 mei 2011 deelde de trajectbegeleider via e-mail haar echter mee dat de curriculumcommissie dit niet toeliet omdat de aanvraag laattijdig was.

Artikel van het OER vermeldt als uiterste indieningsdatum 28 februari 2011.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 23 mei 2011 een intern beroep in bij de bevoegde facultaire beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij besluit op datum van 24 mei 2011 heeft de beroepscommissie ter beoordeling van aanvragen geïndividualiseerde trajecten het beroep verworpen op grond van de laattijdigheid van de initiële aanvraag.

3.4. Bij aangetekend brieven van 1 en 7 juni 2011 diende verzoekende partij verzoekschriften in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van de verzoekschriften

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Ondertekening van het verzoekschrift met rolnummer 2011/041

Uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift 2011/041 dat op woensdag 1 juni 2011 werd ingeleid niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman. Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet^[1] bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het beroep met R. Stvb. nr. 2001/041 d.d. 2011 van verzoekende partij is derhalve niet ontvankelijk.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep met rolnummer 2011/042

Verzoekende partij diende een tweede verzoekschrift in – ondertekend door haar moeder als gevolmachtigde - bij aangetekend schrijven van dinsdag 7 juni 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 24 mei 2011. Het blijkt niet duidelijk uit het dossier wanneer deze beslissing is ter kennis gebracht. Gezien het eerder verstuurd verzoekschrift met rolnummer 2011/041 - dat is ingeleid op 1 juni 2011- heeft verzoekende partij ten laatste op die datum kennis genomen van het besluit van de beroepscommissie. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 2 juni 2011. De uiterste datum om in beroep te gaan betreft de vijfde kalenderdag ingaand de dag na kennisname wat *in casu* maandag 6 juni is. Het beroep van 7 juni 2011 werd derhalve niet tijdig ingesteld.

Het beroep met rolnummer 2011/041 is niet ontvankelijk wegens ontbreken van een handtekening.

Het beroep met rolnummer 2011/042 is niet ontvankelijk wegens niet tijdigheid.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat de beide beroepen van met rolnummer 2011/041 en het beroep met rolnummer 2011/042 niet ontvankelijk zijn.

De beslissing van 24 mei 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 16 juni 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1] *Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.*

Zitting van 13 juli 2011

Rolnr. 2011/044 - 13 juli 2011

Inzake

wonende te

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

.....

hebbende als raadsman

kantoor houdende te

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 juli 2011.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van 24 mei 2011 waarbij de verzoekende partij wegens fraude 0/20 heeft gekregen voor de opleidingsonderdelen en tegen de beslissing van 7 juni 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1 Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het eerste jaar bachelor in de opleiding bedrijfsmanagement.

Verzoekende partij was te laat bij het begin van een test en de toegang tot Blackboard werd hem daarom ontkend. Verzoekende partij is vervolgens naar de rector gegaan en heeft zich toegang tot Blackboard verschaft en de test afgelegd.

De examencommissie besliste, na de verzoekende partij te hebben gehoord, om de sanctie van 0/20 op te leggen voor het minimum van 12 studiepunten: (6 studiepunten) en (6 studiepunten).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 31 mei 2011 een intern beroep in bij de bijzondere examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. De examencommissie besliste, na verzoekende partij te hebben gehoord, op 7 juni 2011 het intern beroep ongegrond te verklaren.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examentuchtbeslissing werd gehandhaafd:

‘De student fraudeert bij de test van 11 mei 2011 door zich buiten de les met een onrechtmatig verkregen paswoord toegang te verschaffen tot de test op Blackboard. Bij een fraude wordt de minimale sanctie van 0/20 bij een onregelmatigheid uitgebreid voor minimum 12 studiepunten. Dit betekent 0/20 voor (6 studiepunten) en voor (6 studiepunten)’

De motivering van de beslissing luidde:

‘De student had kennis van de gevolgen van te laat komen, aangezien hij toegang heeft tot Blackboard en de instructies daar gedurende het gehele academiejaar zichtbaar en raadpleegbaar zijn voor studenten. Bovendien had de student kennis van het Onderwijs- en examenreglement waarin procedures voor overmacht opgenomen zijn in het artikel Een normale redelijke student zou in deze omstandigheden naar de ombuds gegaan zijn die vervolgens conform de bepalingen artikel de nodige maatregelen had kunnen nemen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juni 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juni 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 1 juni 2011. De beslissing werd op 7 juni 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 10 juni 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juni 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 7 juni 2011. Verzoekende partij heeft op 10 juni 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beslissing werd immers ondertekend door verzoeker met vermelding ‘ontvangen op 10 juni 2011’ en de beslissing werd eveneens per aangetekend schrijven van 10 juni 2011 verstuurd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 11 juni 2011.

Het beroep van 15 juni 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Het voorwerp van het beroep betreft een examentuchtbeslissing waarvoor de Raad bevoegd is op grond van op grond van artikel II.2, 15 bis , b) van het Aanvullingsdecreet^[2] bevoegd om hiervan kennis te nemen.

Het beroep van verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er te weinig rekening werd gehouden met zijn onwetendheid en goede bedoelingen.

Verzoekende partij werpt op dat de reglementering bijzonder vaag is. Het is haar niet duidelijk waar de strafmaat vandaan werd gehaald. Verzoekende partij verwijst naar artikel van het OER dat handelt over de bemiddeling van overmacht en naar artikel van het OER dat handelt over de gevolgen van niet – deelname aan een examen.

Verzoekende partij stelt dat zij op het ogenblik dat zij onderweg was het onderwijsreglement niet kon raadplegen en bijgevolg niet op de hoogte was dat zij eerst de ombudsman diende te contacteren.

Verzoekende partij geeft ook aan dat zij niet op de hoogte was van het feit dat zij bij te laat komen niet meer toegelaten zou worden. Er zijn genoeg precedents van studenten die bij te laat komen wel konden starten en het codewoord kregen om de toets uit te voeren.

Tevens merkt verzoekende partij op dat het geen examen was doch een tussentijdse toets.

Tenslotte stelt verzoekende partij dat het een wanhoopsdaad was zonder voorbedachte rade vermits hem de toegang tot de toets werd onttrokken omwille van het feit dat zij te laat was.

Verwerende partij stelt dat het wel degelijk een toets met definitieve quotering was en derhalve een examen. Iedere test met quotering dient immers als een examen te worden beschouwd.

Verwerende partij merkt op dat bij afwezigheid op de test (laattijdigheid), het gevolg beperkt zou zijn gebleven tot een 0 op de test, overeenkomstig artikel HOE en dat verzoekende partij zich dan tot de ombudsdienst had dienen te wenden.

O.a. via blackboard werd uitdrukkelijk gesteld men tijdig aanwezig diende te zijn en dat anders de toegang tot het lokaal zou worden onttrokken, zodanig dat verzoekende partij hiervan op de hoogte was.

Verwerende partij stelt dat de fraude vooral hierin bestaat dat verzoekende partij zich extern, in de refter, toch nog toegang tot blackboard heeft verschaft en op die manier heimelijk alsnog zijn test heeft afgelegd (buiten ieder toezicht).

Volgens verwerende partij is dit een vorm van fraude, die niet kan gerechtvaardigd worden door de laattijdigheid van verzoekende partij, noch door zijn beweerd onwetendheid van de reglementering.

De verwerende partij concludeert dat in dat geval het niet volstaat om louter en alleen te stellen dat verzoekende partij op basis van zijn afwezigheid een 0 zou krijgen voor de betrokken test, maar er duidelijk sprake is van een examenfraude. De examencommissie

heeft unaniem geoordeeld om de sanctie van 0/20 voor opleidingsonderdelen ter waarde van het minimum van 12 studiepunten op te leggen. Deze sanctie is uitdrukkelijk voorzien in artikel van het DOE.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zelf de feiten vast te stellen, noch de strafmaat te bepalen. De Raad ziet er wel op toe dat de verwerende partij redelijkerwijze mocht aannemen dat de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de bestreden beslissing zich werkelijk hebben voorgedaan, dat de verwerende partij alle voor haar beslissing relevante feiten in ogenschouw heeft genomen, dat zij rekening heeft gehouden met de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten, en dat er geen kennelijke wanverhouding is tussen de voor de tuchtsanctie in aanmerking komende feiten en de opgelegde tuchtsanctie, en eventueel de verzwarende of verzachtende omstandigheden.

Voorts ziet de Raad er ook op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen.

In deze zaak is tussen partijen niet betwist dat de verzoekende partij te laat kwam voor de tussentijdse evaluatietest, dat zij niet toegelaten werd tot het lokaal waar de test werd afgenomen, dat zij vervolgens vanuit de refter zich via een ongeoorloofd paswoord toegang verschaft heeft tot Blackboard – het platform waar de test werd afgenomen – en toch aan de test heeft deelgenomen.

Uit de ECTS fiche blijkt dat de vaardigheidstoetsen deel uitmaakten van de evaluatie van het opleidingsonderdeel; de fiche verwijst voor verdere instructies naar Blackboard. Een uitgeprinte pagina van Blackboard vermeldt onder meer: 'Als de deur van het lokaal gesloten is, mogen jullie dus niet meer binnenkomen.' en 'Een afwezigheid als gevolg van te laat komen of het niet maken van je voorbereiding is een ongewettigde afwezigheid levert dus een 0 op voor alle opdrachten van permanente evaluatie van deze les.

De verzoekende partij stelt dat zij deze informatie niet gevonden had op Blackboard, maar die bewering wordt niet onderbouwd door enig ander element buiten deze blote bewering en is niet geloofwaardig. Zelfs al zou de verzoekende partij hiervan niet op de hoogte zijn, dat doet er niet aan af dat haar gedrag, namelijk het buiten het lokaal waar de test plaatsvond toch inloggen op Blackboard met een ongeoorloofd paswoord, door de verwerende partij terecht als een onregelmatigheid in de zin van artikel van het aanvullend departementaal onderwijs- en examenreglement kon worden aangemerkt. Diezelfde bepaling stelt dat de minimale sanctie voor een onregelmatigheid bestaat in een doorverwijzing naar de volgende examenperiode voor het betrokken opleidingsonderdeel, en dat naargelang de ernst van de onregelmatigheid de sanctie kan worden uitgebreid tot een doorverwijzing naar de volgende examenperiode voor minimum 12 studiepunten en maximaal tot het volledig doorverwijzen naar een volgend academiejaar. Het oordeel van de verwerende partij dat de begane onregelmatigheid een meer dan de minimale sanctie (verwijzing naar de volgende examenperiode voor het betrokken opleidingsonderdeel) verantwoord was, meer bepaald de onmiddellijk hogere sanctie, is niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

De door de verzoekende partij ingeroepen verzachtende omstandigheden – het te laat komen door overmacht, handelen in paniek, bij niet meedoen aan de test alleen maar een 0 voor de test in kwestie – zijn niet van aard om te besluiten dat de op een na lichtste sanctie kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2 Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat andere studenten wel toegelaten werden tot het afleggen van een toets, ook al waren ze te laat aangekomen.

De verwerende partij antwoordt niet expliciet op dit middel.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Behalve de enkele bewering dat andere studenten die te laat waren gekomen wel toegelaten werden tot het afleggen van toetsen en wel het codewoord kregen brengt de verzoekende partij geen enkel gegeven aan dat deze bewering kan onderbouwen.

Bovendien, al zou aan de verzoekende partij zijn geweigerd wat aan andere studenten wel werd toegestaan, dan had zij tegen die weigering moeten opkomen overeenkomstig artikel van het algemeen onderwijs- en examenreglement. Het verantwoordt niet dat de verzoekende partij dan op eigen houtje op onregelmatige wijze poogde de toets toch nog af te leggen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar nietgegrond is.

De beslissingen van 24 mei 2011 en van 7 juni 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op woensdag 13 juli 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/045 - 13 juli 2011

Inzake

wonende te

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

.....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 13 juli 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 8 juni 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van 17 juni 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

Verzoekende partij vraagt om verwerende partij te verplichten om bij het nemen van de nieuwe beslissing rekening te houden met:

- het positieve stageverslag van de stagementor van verzoekende partij
- de vooruitgang die de verzoekende partij heeft gemaakt in vergelijking met het vorige academiejaar, zodat verzoekende partij minstens een cijfer hoger dan het cijfer van vorig academiejaar behaalt.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in het onderwijs – lager onderwijs (volgens een individueel aangepast traject).

Voor het opleidingsonderdeel "....." kreeg zij op 8 juni 2011 een negatieve evaluatie.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 juni 2011 een intern beroep in bij de beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de beroepscommissie op datum van 17 juni 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij tijdig op de hoogte was van de stageresultaten.

Er zouden bij verzoekende partij belangrijke werkpunten aanwezig zijn op het gebied van het begeleiden van leer- en ontwikkelingsprocessen en op het gebied van inhoudelijke expertise en deze komen steeds terug.

Er werd tevens voldoende begeleiding en feedback gegeven tijdens het academiejaar en de eerste beoordeling wordt dan ook niet herzien.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 20 juni 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 juni 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 15 juni 2011. De beslissing werd op 17 juni 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 20 juni 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 juni 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 17 juni 2011. Verzoekende partij heeft op 21 juni 2011 kennis gekregen van deze beslissing (zoals zij zelf stelt in het verzoekschrift). De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 22 juni 2011.

Het beroep van 27 juni 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep van verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht en het evenredigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij niet heeft voldaan aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekende partij werpt op dat de motiveringsplicht is geschonden. In casu zou er slechts een formele motivering zijn. Uit de motivering blijkt immers geen afweging van de beoordelingsaspecten. Doch gelet op het feit dat er overvloedige positieve beoordelingspunten zijn, mag er worden uitgegaan van een redelijk en zorgvuldig bestuur dat een negatieve beslissing uitgebreid en aan de hand van voorbeelden zou worden gestaafd, wat in casu niet het geval is. De rechtmatigheid van de motieven van de negatieve beslissing kan hier dus niet worden nagegaan.

Verzoekende partij merkt op dat ook het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden. Verwerende partij zou geen zorgvuldige afweging hebben gemaakt tussen de diverse aspecten van de beoordeling. Verzoekende partij had slechts op 2 van de 9 beoordelingsdomeinen een onvoldoende, die het resultaat waren van een ongelukkige momentopname die niet representatief waren voor de volledige stage. De mentor van verzoekende partij achtte haar wel bekwaam en er werd niet gemotiveerd waarom de stagelectoren deze beslissing niet hebben overgenomen.

Het is niet redelijk te verwachten dat verzoekende partij alles reeds perfect kan, vermits zij slechts in het tweede jaar zit en haar vaardigheden nog kan bijwerken in het derde jaar.

Tevens heeft verzoekende partij geen inzage gekregen in de beoordelingen van de stagelectoren, vermits zij geen inzage kreeg in haar stagedossier.

Het redelijkheidsbeginsel wordt ook geschonden vermits de beslissing niet is gebaseerd op een afweging van diverse beoordelingsaspecten maar louter op basis van een aantal werkpunten.

Tenslotte wordt verzoekende partij in haar rechtmatige verwachtingen gefrustreerd. Vorig jaar was verzoekende partij in haar stage op ongeveer elk beoordelingselement gebuisd en haalde zij een score van 9/20. Dit jaar heeft zij duidelijk vooruitgang geboekt (wat blijkt uit het verslag van de mentor en het syntheserapport van de stagelectoren) en toch haalt zij geen hoger cijfer (hoewel dit redelijkerwijs verwacht mocht worden).

Verwerende partij stelt dat de twee ernstige werkpunten ook al werden vastgesteld gedurende het eerste (2008-2009) en het tweede (2009-2010) stagejaar en dat deze in het bisjaar van het tweede jaar stage (2010-2011) blijven terugkeren.

Verzoekende partij presteerde derhalve onvoldoende voor de beoordelingscategorieën: begeleider van

Deze werkpunten zijn volgens verwerende partij geen moeilijkheden tijdens een momentopname, maar ze zijn structureel aanwezig doorheen de verschillende stageperiodes. Ze worden zowel beschreven in de feedback van de mentoren als in deze van de bezoekende lectoren.

Er vonden tevens diverse individuele feedbackgesprekken plaats en na elke stageperiode werden deze werkpunten expliciet vermeld aan verzoekende partij met het verzoek om hier extra inspanning voor te leveren. Tijdens deze feedbackmomenten werd er eveneens gewezen op de mogelijkheid om de vaklector aan te spreken over de betreffende werkpunten en te vragen naar bijkomende begeleiding.

Het oordeel van de stagecommissie en de motivatie ervan wordt in een individueel feedbackgesprek besproken. Verzoekende partij was van in het begin van het academiejaar op de hoogte dat dit gesprek plaats zou vinden vanaf maandag 6 juni 2011 en ten laatste op

woensdag 8 juni 2011. Zij was dan echter op vakantie. De deadline voor het meedelen van het stageresultaat was op 8 juni en daarom heeft de stagecoördinator het resultaat via e-mail op de betreffende deadline meegedeeld en verzoekende partij uitgenodigd voor een individueel gesprek 14 juni 2011.

Verzoekende partij heeft dan de 'motivering voor onvoldoende op stage' en het '.....' gezien. Verzoekende partij beschikt derhalve wel degelijk over de volledige inhoud van het stagedossier. Er is dan ook op geen enkele wijze inzage in het dossier geweigerd (het dossier werd zelfs integraal voor haar gekopieerd.)

De beide beoordelingsformulieren vermelden de werkpunten, die doorwegen in het negatieve oordeel van de stagecommissie.

Ook in het 'algemeen besluit voor deze stageperiode' komen deze werkpunten terug.

Tevens werd er rekening gehouden met de positieve eigenschappen van verzoekende partij zoals beschreven door de mentor. Doch het is de stagecommissie die verzoekende partij moet beoordelen omdat deze een overkoepelend zicht heeft op de doelstellingen die per opleidingsfase behaald moeten worden en op de mate waarin de student aan deze doelstellingen beantwoordt. Gezien de opbouw van de opleiding en de beoordelingscriteria, heeft de stagecommissie op basis van alle beschikbare informatie gesteld dat verzoekende partij niet klaar is om over te gaan naar de volgende opleidingsfase voor het opleidingsonderdeel 'stage'. De punten waar zij onvoldoende op haalde waren zeer belangrijk voor deze stageperiode.

Tevens bespreekt elke bezoekende lector mondeling de feedback met de student op de stageplaats. Vervolgens wordt deze feedback samen op het digitale stageplatform..... en deze feedback kan door haar worden geraadpleegd op

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de aangevochten beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

In het eerste onderdeel komt de essentie van de klacht van de verzoekende partij erop neer dat de verwerende partij haar beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd in het licht van de positieve verslagen van de stagementor waarbij de verzoekende partij twee opeenvolgende stageperiodes had gelopen, de beperkte omvang van de bezoeken van de lectoren waarvan er twee slechts een paar lessen, en dan nog maar gedeeltelijk, hebben bijgewoond en de derde een positief verslag had opgemaakt. In het verlengde daarvan verwijt de verzoekende partij aan de verwerende partij onzorgvuldig te zijn tewerk gegaan. Zij klaagt er ook over dat zij geen inzage kreeg in haar stagedossier, en voorts dat het vertrouwensbeginsel werd geschonden omdat zij eenzelfde resultaat heeft behaald als voor een duidelijk slechtere stage in het jaar 2009-2010.

Wat het aspect inzage in het dossier betreft stelt de Raad vast dat de verwerende partij, zonder daarin door de verzoekende partij te worden tegengesproken, stelt dat zij wel alle stukken van het dossier had of kon hebben – meer bepaald de feedback van de lectoren via – en dat de beoordelingsformulieren van de mentoren door de verzoekende partij zelf aan de verwerende partij werden bezorgd, en voor zover ze geen kopie daarvan had genomen, er een voor haar gemaakt zou worden. Naar het oordeel van de Raad heeft de verzoekende partij wel kennis kunnen nemen van alle stukken van haar stagedossier.

Wat betreft de klacht van het gebrek van motivering stelt de Raad vast er weliswaar een aantal elementen zijn die de bestreden beslissing kunnen dragen zoals de verslagen van de lectoren en van de mentoren die over de 3 periodes heen niet onbelangrijke werkpunten

aangeven, maar uit de aangevochten beslissingen blijkt onvoldoende dat de uiteindelijke evaluatie het resultaat is geweest van een afweging van alle positieve en negatieve aspecten van de stage van het huidige academiejaar.

Het middelonderdeel is gegrond.

De verzoekende partij beroept zich in een tweede middelonderdeel op het beginsel van de gewekte verwachtingen: als ze in het jaar 2009-2010 voor een duidelijk slechtere stage 9/20 behaalde, dan mocht ze toch erop vertrouwen dat ze voor een betere stage een hoger cijfer zou behalen.

De Raad acht dit middelonderdeel niet gegrond, omdat elke stage zelfstandig geëvalueerd dient te worden.

Het middel is in zijn eerste onderdeel gegrond

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat een medestudent negatief werd beoordeeld door twee van de drie stagelectoren en dat haar stageverslag ook diverse werkpunten aangaf, toch ontving zij wel een voldoende voor haar stage.

Verwerende partij stelt dat bij de beslissing van de stagecommissie de beoordelingen van alle beoordelaars evenwichtig in acht werden genomen en dat er dezelfde beoordelingscriteria werden gehanteerd voor alle studenten.

5.2.1. Beoordeling door de Raad

Het verwijt dat een andere studente voor een slechte stage wel slaagde, steunt uitsluitend op een zin in de brief van een stagementor over een andere studente die stage liep: 'bij haar ging het echt niet goed, maar zij kreeg een voldoende voor haar stage.'

Bij gebrek aan nadere gegevens over die stage en het resultaat ervan, kan deze vage bewering niet tot de conclusie leiden dat de verzoekende partij volgens andere criteria beoordeeld werd dan andere studenten.

Het middel is niet gegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

5.3 De verzoekende partij vraagt ook om instructies te geven aan verwerende partij. In het licht van de omvang van de uitgesproken vernietiging acht de Raad het niet noodzakelijk om op deze vraag in te gaan.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 8 juni 2011 en de beslissing van 17 juni 2011 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instanties van de verwerende partij zullen een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 29 juli 2011.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 juli 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Zitting 29 juli 2011

Rolnr. 2011/046 - 29 juli 2011

Inzake

wonende te

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

.....

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,

..... waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 juli 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van de eerste zitting van juli 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het diplomajaar in de bacheloropleiding in hogeschool , afstudeerrichting Industriële Wetenschappen : optiebouwkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard met mogelijkheid tot herkansing in de tweede examenperiode.

Verzoekende partij slaagde niet voor twee opleidingsonderdelen.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 4 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting intern beroep en ondertekening van het verzoekschrift

Overeenkomstig artikel II, 24 en II, 13 van het Aanvullingsdecreet is een beroep bij de Raad slechts ontvankelijk na uitputting van de interne beroepsprocedure.

Verzoekende partij heeft echter rechtstreeks een extern beroep bij de Raad ingesteld.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift dat de Raad op 5 juli 2011 heeft geregistreerd, niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman.

Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#) bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of zijn raadsman.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoord dat zij nadien, binnen de gestelde termijn, wel de interne procedure volgde door het aanschrijven van de algemene directeur op 6 juli 2011. Deze aangetekende brief was wel voorzien van een handtekening. Zij verwijst naar een brief van de algemene directeur van 14 juli 2011 die haar klacht wel ontvankelijk en gegrond verklaarde op grond van onvoldoende motivering. Een nieuwe beslissing van de examencommissie zal uiterlijk voor 2 september 2011 worden genomen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij ingeval zij niet akkoord gaat met deze beslissing op intern beroep genomen op 14 juli 2011 alsnog binnen de gestelde termijn een extern beroep kon instellen bij de Raad wat *in casu* echter nog niet is gebeurd.

Het voorliggend beroep van verzoekende partij met rolnummer 2011/046 dat rechtstreeks na het nemen van de initiële beslissing is ingesteld is echter niet ontvankelijk op grond van hoger aangehaalde gronden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep d.d. 4 juli 2011 van niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 29 juli 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) *Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.*

Rolnr. 2011/051 - 29 juli 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman

kantoor houdende te

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 juli 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 21 juni 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 6 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

Verzoekende partij vraagt te bevelen dat een nieuwe examencommissie bijeenkomt die opnieuw dient te beslissen en dit vóór de datum van de tweede examenkans voor het betreffende opleidingsonderdeel.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het laatste studietraject bachelor bedrijfsmanagement, afstudeerrichting marketing.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel "....." waarop verzoekende partij een resultaat van 6 op 20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 juni 2011 een intern beroep in bij het hoofd studentenzaken van de onderwijsinstelling.

Na inzage stelde verzoekende partij het volgende vast:

'Op vraag 1 heeft student 2 punten voor de deelvraag; juiste voorspelling in januari 2011 niet toegekend gekregen terwijl zijn antwoord wel degelijk op het antwoordblad correct vermeld stond, nl. 11250. M.i. dient hiermee rekening gehouden te worden en dienen de punten hiervoor alsnog toegekend te worden.

Ook wat betreft de gelijkberechtiging op vraag 2 stel ik vast dat de student van de eerste examenreeks, 2e examen, na inzage van zijn examen een punt bijgekregen heeft voor zijn theoretisch antwoord op vraag 3. Dit blijkt onder meer uit de verbetering van het deelresultaat en ook van het eindtotaal. Nadat de student in kwestie zijn resultaat 8/20, had ontvangen en daardoor niet in het buitenland kon gaan studeren, werd dit na inzage aangepast tot 9/20. Er dient dan ook met dezelfde maten gewichten gewogen te worden voor

Verzoekende partij vroeg op basis van het voorgaande een nieuwe deliberatie.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie bijeengekomen in het kader van het intern beroep op datum van 6 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de punten van verzoekende partij niet worden gewijzigd.

Het examen van verzoekende partij werd onderzocht en vergeleken met de verbeter sleutel.

Er werd vastgesteld dat het antwoord van verzoekende partij wat betreft de eerste vraag weliswaar overeenkomt met het verwachte antwoord, maar voortbouwt op een outieve regressie en aldus geen juist antwoord is.

Wat betreft de tweede vraag geeft verzoekende partij een algemene definitie maar geen concrete uitleg die punten kan opleveren op basis van de verbeter sleutel.

De commissie stelt vast dat andere studenten ook andere cijfers tussen 0 en 4 haalden op deze vraag, wat strookt met de verbeter sleutel.

Deze vraag was duidelijk genoeg gesteld zodat meer dan een algemene definitie als antwoord kon worden verwacht. De examencommissie stelt derhalve dat de punten correct zijn toegekend.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 8 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de

Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 28 juni 2011. De beslissing werd op 6 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 8 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 6 juli 2011, aangetekend verstuurd op 8 juli 2011. De verzoekende partij heeft kennis kunnen nemen van deze beslissing op 11 juli 2011 en heeft op diezelfde dag daarom tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep beroep ingesteld.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de kennelijke verbeterwijze zoals aan haar meegedeeld tijdens het inzagemoment van haar examen en zoals door een objectieve getuige bevestigd, niet op gelijke wijze voor alle studenten is toegepast. Zij verwijst dienaangaande naar de verklaring van een getuige toegevoegd aan het neergelegde dossier.

Verzoekende partij stelt specifiek dat op vraag 2 van het desbetreffende examen de vakdocent had gezegd dat op elk van de 2 onderdelen van de vraag ofwel alle punten werden toegekend ofwel 0 en men daarom enkel 0 of 2 of 4 kan scoren op deze vraag. Ingeval van verzoekende partij - gezien zij enkel de theoretische uitleg heeft verschaft en het antwoord niet cijfermatig heeft verder uitgewerkt, zoals dit verwacht werd - kan in die verbeterwijze geen deel van de punten worden toegekend.

De examenresultaten van andere studenten zijn echter wel degelijk op een andere wijze tot stand gekomen aangezien er 6 van de overige 15 studenten ook een beoordeling tussen 0 en 4 hebben gekregen. Er zijn studenten die 1,5 tot 3,5 op 4 hadden gekregen voor dezelfde vraag. Een andere student kreeg bovendien voor een gelijkaardig zuiver theoretisch antwoord 3,5 op 4.

Verwerende partij weerlegt deze beweringen van verzoekende partij. De docent heeft twee gelijkaardigeexamenreeksen opgesteld met vier examenvragen. De casussen die aan de studenten werden voorgelegd verschilden inhoudelijk maar waren vergelijkbaar.

De Raad kan zich niet in de plaats van de docent stellen en het examen beoordelen. De Raad kan nagaan of de docent de door hem opgestelde beoordelingscriteria gevolgd heeft en alle studenten op dezelfde wijze heeft beoordeeld.

Verzoekende partij legde examenreeks 2 af. Bij de verbetering van het examen hanteerde de docent een verbeterleutel. De algemene antwoorden van de verzoekende partij strookten niet met de verwachtingen zoals die blijken uit de verbeterleutel.

Verwerende partij overloopt in haar antwoordnota de verschillende onderdelen van de vragen en de opgegeven antwoorden van de verzoekende partij.

Van een laatstejaarsstudent marketing mag men immers meer verwachten dan een loutere algemene theoretische bemerking zonder enig inzicht.

Verwerende partij geeft aan dat het examen van de medestudent waarnaar verzoekende partij verwijst, deel uitmaakt van examenreeks 1.

De vragen waren evenwel gelijkaardig en kunnen dus vergeleken worden.

Ook de medestudent waarmee verzoekende partij zich vergelijkt, heeft een onvoldoende gekregen. Ook hij antwoordde niet op de vraag om het cijfer uit te leggen. Het enige verschil met deze student is dat deze wel, naast een theoretische uitleg, bijkomende correcte informatie verschafte die op de verbeter sleutel stond vermeld. Hierdoor bleek dat deze student wel inzicht had in de materie waardoor een hoger cijfer is behaald.

De stelling dat het om een 'alles of niets'-vraag gaat en dat hij dus meer dan een 0/4 zou verdienen, is irrelevant. De docent heeft zich gehouden aan de verbeter sleutel. Zoals blijkt uit de resultaten van zijn medestudenten zijn er verschillende studenten die wel degelijk een tussencijfer hebben gekregen en anderen die een 0, een 2 of een 4 hebben behaald.

Indien verzoekende partij enig inzicht had laten blijken, zonder daarom volledig te moeten zijn, had ook zij een hoger cijfer behaald.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij beweert in een eerste middel dat bij de verbetering van het examen het gelijkheidsbeginsel werd geschonden doordat de tweede vraag voor verzoekende partij strenger zou zijn verbeterd dan bij haar medestudenten.

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van de docent of van de examencommissie en enkel kan optreden wanneer de wettelijk of decretale bepalingen werden geschonden of het bevoegde orgaan, binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij en de medestudent beiden op basis van een verschillende – weliswaar gelijkaardige – examenreeks examen hebben afgelegd en de examens werden verbeterd aan de hand van een verbeter sleutel met een puntenverdeling per onderdeel.

Zonder de verbetering van het examen te kunnen overdoen, stelt de Raad vast dat m.b.t. de tweede vraag de bewering van verzoekende partij dat een onderdeel van haar antwoord niet op dezelfde wijze werd verbeterd en werd gequoteerd met 0/4 punten terwijl een medestudent voor een gelijkaardige opgave en, naar eigen zeggen, voor een gelijkaardig antwoord een quotering van 3,5/4 punten behaalde, die echter na nazicht door een beslissing van de buitengewone examencommissie werd teruggebracht tot 1,5/4 punten.

De hogere score voor het examen van de medestudent van verzoekende partij wordt door verwerende partij verantwoord door het feit dat, in tegenstelling tot het antwoord van verzoekende partij, de medestudent in zijn antwoord bijkomende juiste informatie heeft gegeven die door de docent in de quotering werd verrekend.

Zoals gezegd, komt het in de eerste plaats aan de docent toe om een examen te verbeteren en de antwoorden te evalueren en te quoteren. De Raad kan zich niet in de plaats stellen van de docent en de bevoegde instanties van verwerende partij en beschikt enkel over een marginaal toetsingsrecht. In voorliggend geval is de Raad van oordeel dat de verantwoording voor de verschillende score voor verzoekende partij en haar medestudent, voor het antwoord op de tweede vraag van de beide examenreeksen, niet kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op het feit dat de beoordeling niet correct is tot stand gekomen omdat zij voor een juist antwoord geen punten heeft gekregen.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt *ten eerste* op dat zij op vraag 1 (derde onderdeel) als deelantwoord het correcte antwoord heeft gegeven dat op 2 punten moet worden geciteerd, doch dat haar hiervoor onterecht geen punten werden toegekend.

De buitengewone examencommissie motiveert dit omdat het antwoord uit een foutieve regressie voortvloeit. Deze motivering kan zij niet aanvaarden. In de vraag wordt immers enkel een concreet getal gevraagd en er wordt niet gevraagd om de wijze van berekening weer te geven.

Op deze wijze heeft de buitengewone examencommissie een bijkomende vraagstelling gesteld bij de betreffende examenvraag die er duidelijk niet was op het moment van het examen, met name: dat het resultaat het gevolg diende te zijn van het voortbouwen op een correcte regressie.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat niet zonder meer kan worden aangenomen dat het juiste getal dat wordt gevonden, voortkomt uit een foute regressie. In ieder geval is niet bewezen dat een eventuele foute regressie het antwoord minder juist zou maken.

Verzoekende partij maakt verder voorbehoud om na te kijken of alle andere studenten die het juiste getal hebben weergegeven, hiervoor al dan niet 2 punten hebben gekregen zonder meer, dan wel of dit afhankelijk was van juiste regressie.

Aldus verzoekende partij werd naar aanleiding van het intern beroep een reden gezocht. Verzoekende partij verwijst dienaangaande naar de examenkopie zelf waarop gewoon geen punten werden toegekend op dit onderdeel zonder enige uitleg.

Verzoekende partij stelt tot slot dat mogelijk de betreffende docent zich heeft vergist bij de verbetering van het examen van verzoekende partij dat eerst werd verbeterd. Zij verwijst dienaangaande naar het standaardantwoord aan de hand waarmee het examen wellicht werd verbeterd dat de jaartallen van twee jaar eerder vermeldde.

Het betreft wellicht eenzelfde examenvraag als 2 jaar eerder, waarbij de docent in de vraagstelling wel de jaartallen aanpaste, maar niet in zijn standaardantwoord.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat uit het ingediende Excel- examenbestand blijkt dat verzoekende partij louter toevallig de juiste voorspelling heeft gemaakt. Zij heeft echter de verkeerde formule gebruikt. Om die reden kon haar geen punten voor dit onderdeel worden toegekend en behaalde zij een resultaat van 0/2.

Het is echter niet omdat een student toevallig tot de juiste eindoplossing komt dat het irrelevant is op welke manier hij dit bereikt heeft. Aangezien verzoekende partij niet de juiste regressie heeft gemaakt kon zij niet tot de juiste oplossing komen, tenzij met het begaan van (toevallige) andere fouten. Dit maakt het eindresultaat foutief zodat zij hiervoor geen punten kon krijgen.

Verwerende partij stelt verder wat de verbetering betreft door de docent dat het niet gebruikelijk is om de redenering van een foutief antwoord op een examen te vermelden. Hierop wordt uitsluitend vermeld hoeveel punten de student heeft behaald. Wanneer verzoekende partij hierover meer uitleg had willen vragen, had zij de docent hierom kunnen verzoeken tijdens het inzagemoment. Op dat moment heeft zij echter uitsluitend haar punten voor vraag 2 willen bespreken.

5. 2.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij beklaagt er zich in een tweede middel over dat geen punten werden toegekend voor het derde onderdeel van de eerste vraag alhoewel, het antwoord op dat onderdeel juist was.

Uit de voorgelegde verbeter sleutel voor de eerste vraag blijkt dat 2 punten werden toegekend voor de "juiste voorspelling van de verkoop".

De Raad merkt op dat uit de voorgelegde stukken en de toelichting ter zitting blijkt dat het antwoord op het tweede onderdeel van de vraag betrekking had op de berekening van "een regressie met de overblijvende variabelen" en dat de uitkomst van die berekening als basis moest dienen voor het antwoord op het derde onderdeel van de vraag.

Zoals de Raad het begrijpt, is het juiste resultaat van het tweede onderdeel (voor maximum 1,5 punten) de basis voor het antwoord op het derde onderdeel (voor maximum 2 punten), m.a.w. aan de student die het tweede onderdeel niet of foutief heeft beantwoord, kan ook geen quotering worden toegekend voor het derde onderdeel, ongeacht op het cijfer "van de juiste voorspelling" juist is of niet. In die gedachtegang kan het antwoord op het derde onderdeel van de vraag enkel juist zijn als ook het antwoord op het tweede onderdeel juist is.

Wat de quotering betreft, blijkt uit de voorgelegde verbeter sleutel deze samenhang niet en worden de antwoorden op de vier onderdelen afzonderlijk op hun inhoud gequoteerd.

De Raad is van oordeel dat de examenkopij van verzoekende partij, wat het tweede en derde onderdeel betreft, in samenhang werd verbeterd en daardoor verwerende partij haar eigen voorschrift heeft miskend. De beslissing dient op dat punt te worden herzien.

Het middel is gegrond.

5.3. In ondergeschikte orde, voor zover de Raad zou oordelen dat het beroep van verzoekende partij gegrond zou zijn, verzoekt de verwerende partij om bij de vaststelling van de termijn waarbinnen de interne examencommissie opnieuw dient samen te komen om het beroep van verzoekende partij te behandelen, rekening te houden met haar onderbezetting tot en met 15 augustus 2011.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De initiële studievoortgangsbepaling van 21 juni 2011 en de beslissing van 6 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij neemt uiterlijk op 19 augustus 2011 een nieuwe beslissing rekeninghoudend met hoger staande overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 29 juli 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretaris,

Karla Van Lint

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/052 - 29 juli 2011

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

.....

hebbende als raadsman

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 29 juli 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 28 juni 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 12 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het eerste studietraject bachelor leraar lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'eerste doestage' waarop verzoekende partij een 8/20 behaalde. Voor de overige opleidingsonderdelen behaalde zij een creditbewijs.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juli 2011 een intern beroep in bij het, hoofd studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 12 juli 2011 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat in navolging van het hogeschoolonderwijs en examenreglement 2010-2011, artikel 4.5.3 stelt dat het intern beroep niet ontvankelijk is indien het niet door de student persoonlijk werd gehandtekend.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 12 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. Of het besluit op intern beroep, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2011, aangetekend verstuurd op die datum. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 13 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 14 juli 2011.

3. Vormvereisten van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat het extern verzoekschrift niet ontvankelijk is.

Het verzoekschrift extern beroep werd namelijk ingediend door de vader van verzoekende partij die aangeeft op te treden als raadsman van zijn dochter. Hoewel dit krachtens artikel II.24 van het Decreet van 19 maart 2004¹ principieel is toegestaan, bepaalt artikel II.1 van hetzelfde Decreet wat onder het begrip 'raadsman' moet worden verstaan, namelijk "een advocaat of een deskundige". De vader van verzoekende partij voldoet aldus de verwerende partij niet aan deze bewoordingen en is derhalve niet gerechtigd om op te treden als raadsman van zijn dochter.

Verwerende partij stelt verder dat het bij het verzoekschrift extern beroep gevoegde volmacht slechts de toestemming geeft om namens verzoekende partij op te treden voor het beroep ingediend op 4 juli 2011. Dit geeft echter geen volmacht voor het voeren van de externe beroepsprocedure. Het verzoekschrift is daarom niet rechtsgeldig ingesteld.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat ter zitting verzoekende partij samen met haar vader die optreedt als raadsman verschenen is waardoor voldaan is aan de voorwaarde zoals bepaald in artikel II.39 van het Aanvullingsdecreet^[1].

Het bij de Raad ingesteld beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 12 juli 2011 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard wegens het niet tijdig instellen van het intern beroep.

De Raad dient vooreerst na te gaan of de beslissing van 12 juli 2011 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij het verzoekschrift heeft ingediend volgens de aanwijzingen en richtlijnen die vermeld staan op het resultatenblad, ondertekend door het opleidingshoofd. Het verzoekschrift voldoet aan die vormvereisten, met name: het is gehandtekend door de student of zijn raadsman.

Verwerende partij verwijst naar de brief van 4 juli 2011 waarin de vader van verzoekende partij beroep instelt tegen de studievoortgangsbeslissing van 28 juni 2011. Nergens uit deze brief blijkt dat verzoekende partij een heroverweging van de studievoortgangsbeslissing vraagt.

Verwerende partij verwijst naar artikel II.13 van het Aanvullingsdecreet waarin bepaald is dat dient het intern beroep binnen een vervalttermijn van vijf kalenderdagen ingesteld te worden door de 'student'.

De vormen van dit beroep zijn vastgelegd in de onderwijs- en examenregeling, voor verwerende partij is dit:

"Op straffe van onontvankelijkheid moet het beroepsschrift aan volgende vormvereisten voldoen:

- *het is gehandtekend door **de student of zijn raadsman**;*
- *het bevat ten minste de identiteit van de student, de bestreden studievoortgangsbeslissing en een feitelijke omschrijving van de ingeroepen bezwaren."*

Verwerende partij stelt dat wanneer de vader van verzoekende partij optreedt in hoedanigheid van raadsman dit in zijn verzoekschrift tot intern beroep uitdrukkelijk moet bepaald zijn, wat niet is gebeurd. Verzoekende partij voegde ook geen volmacht toe waaruit kon blijken dat zij toestemming had gegeven aan haar vader om namens haar op te treden. Een intern beroep kan niet rechtsgeldig worden ingesteld door de vader van een student. Verzoekende partij verwijst dienaangaande naar eerdere rechtspraak van de Raad (R.Stvb.nr.2009/054).

De vader van verzoekende partij kon rechtsgeldig beroep instellen voor zover hij ten laatste op het ogenblik dat dit beroep behandeld werd, deed blijken van een volmacht. Deze volmacht werd echter niet voorgelegd.

Bij een aangetekend schrijven van 14 juli 2011, stelde de vader van verzoekende partij extern beroep in tegen deze beslissing. In dit verzoekschrift wordt wel vermeld dat hij optreedt als raadsman van verzoekende partij en bovendien wordt aan dit verzoekschrift een volmacht gehecht waarin vermeld wordt dat verzoekende partij toelating geeft aan haar vader om namens haar op te treden "voor het verzoekschrift ingediend op 04/07/2011". Deze volmacht dateert echter pas van 12 juli 2011 en kan dan ook geen geldige volmacht inhouden voor het verzoekschrift intern beroep van 4 juli 2011. Op het ogenblik dat verwerende partij het interne beroep heeft behandeld, lag er geen geldige volmacht voor.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het intern beroep betreft, stelt de Raad vast dat verwerende partij het intern beroep onontvankelijk heeft verklaard omdat het niet door de student persoonlijk werd "gehandtekend".

Artikel 4.5.3 van het Onderwijs- en Examenreglement bepaalt dat op straffe van onontvankelijkheid, het beroepschrift o.m. moet "gehandtekend" zijn door de student of zijn raadsman. Uit geen bepaling in het Onderwijs- en Examenreglement blijkt wie in de interne beroepsprocedure als raadsman kan optreden. De verwijzing door verwerende partij naar artikel II.1.14° van het Aanvullingsdecreet van 19 maart 2004, dat als raadsman "een advocaat of een deskundige" aanwijst, heeft betrekking op de procedure voor de Raad en die omschrijving kan niet zonder meer worden gebruikt voor de procedure van het intern beroep, behoudens wat de verwijzing naar de advocaten betreft.

De Raad merkt ook op dat uit niets blijkt wie onder "deskundige" moet worden begrepen, noch door wie en op welke gronden wordt uitgemaakt wie al dan niet deskundig is. Het is naar het oordeel van de Raad goed mogelijk dat een of beide ouders deskundig zouden kunnen zijn om hun zoon of dochter bij te staan en dat zij in elk geval door hun zoon of dochter als deskundig kunnen worden beschouwd.

De Raad stelt ook vast dat, wat de interne beroepsprocedure betreft, geen enkele bepaling in het Onderwijs- en Examenreglement melding maakt van een volmacht, noch wanneer een dergelijke volmacht dient te worden voorgelegd. Het ontbreken van een dergelijk voorschrift mag niet aan de verzoekende partij worden aangerekend.

De Raad is van oordeel dat om voormelde redenen het intern beroep voldoet aan de vereiste van de "handtekening" en het beroep van verzoekende partij ten onrechte onontvankelijk werd verklaard.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 12 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij neemt uiterlijk op vrijdag 19 augustus 2011 een nieuwe beslissing rekening houdend met hoger vermelde overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 29 juli 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jean Goossens

Henri Verhaaren

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/055 - 29 juli 2011

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

.....

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van vrijdag 29 juli 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de buitengewone examencommissie van 1 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het departement lerarenopleiding waar zij opleidingsonderdelen uit het eerste en het tweede studietraject van de professionele bacheloropleiding kleuteronderwijs volgde.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 23 juni 2011 voor het opleidingsonderdeel (12 studiepunten) waarvoor verzoekende partij een 8/20 kreeg met vermelding 'moet hernomen worden'. Dit opleidingsonderdeel maakt deel uit van het eerste studietraject dat

verzoekende partij voor de tweede maal heeft afgelegd en betrof het enige uit dit traject waarvoor de verzoekende partij nog geen creditbewijs heeft behaald.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 juni 2011 een intern beroep in bij de het hoofd studentenzaken van de onderwijsinstelling. Verzoekende partij is niet ingegaan op de uitnodiging om gehoord te worden.

3.3. Bij beslissing van 1 juli 2011 werd de initieel genomen studievoortgangsbeslissing herbevestigd.

De interne beroepsbeslissing stelde na de beoordeling van de stage opnieuw te hebben onderzocht dat het stagecijfer diende behouden te blijven. De beslissing werd in consensus genomen. De student beschikt niet over de vereiste competenties.

De interne beroepscommissie steunde haar beslissing ondermeer op het feit dat:

- het niet goed functioneren op de stage niet geheel kan te wijten zijn aan faalangst. Bovendien werd deze onzekerheid al het vorig academiejaar gesignaleerd en heeft de student nagelaten hier aan te werken.
- er was een duidelijke overeenkomst tussen de eindsynthese en de beoordelingen van de tweede stage (mentor en lector) zowel wat de score betreft als de inhoudelijke commentaar. De werkpunten komen telkens terug.
- de student was ook regelmatig niet aanwezig tijdens het waardoor zij haar leerkansen niet ten volle heeft benut.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 7 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 1 juli 2011, aangetekend verstuurd op 7 juli 2011. Verzoekende partij heeft op 11 juli 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 12 juli 2011.

Het beroep van 15 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep van verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Verzoekende partij verwijst wat haar argumentatie betreft in eerste instantie naar haar beroepschrift op intern beroep ingediend op 27 juni 2011 en vult de motivatie - wat specifiek de beslissing betreft van 1 juli 2011 - verder aan in haar extern beroepschrift.

Samengevat luiden de middelen als volgt.

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op het feit dat bij het nemen van de beoordeling onvoldoende is rekening gehouden met het feit dat zij 'motorische faalangst' heeft.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat als gevolg van het feit dat zij vorig academiejaar een onvoldoende evaluatie heeft gekregen, te maken heeft met motorische faalangst te herkennen als een 'angst als toestand' waardoor zij blokkeerde tijdens haar stage einde maart 2011. Dit werd niet herkend door haar stagebegeleider noch door haar mentor waardoor zij aan deze problematiek niets heeft kunnen doen.

Verwerende partij stelt hiertegenover echter ten eerste dat het echter niet aan de Raad is om zich in de plaats van de lector te plaatsen. De eindbeoordeling wordt opgemaakt door de leertrajectbegeleider. Bovendien is het niet uitgesloten dat verzoekende partij verschillende positieve elementen heeft laten zien tijdens haar stage. Echter, de evolutie was onvoldoende en de negatieve elementen wegen door om aan de hand van de eindtermen te oordelen dat zij niet voldoet aan de basiscompetenties die dienen te zijn verworven in een eerste jaar. Verzoekende partij geeft zelf toe dat zij faalt en wijt dit aan een vorm van angst.

Verwerende partij verwijst dienaangaande in eerste instantie naar artikel 2.3 van het hogeschool reglement op basis waarvan de verwerende partij een bijzonder statuut kan toekennen aan onder meer "studenten met een functiebeperking zoals een fysieke handicap, een ernstige leer- en of ontwikkelingsstoornis, een chronische ziekte,...". De student die hiervoor meent in aanmerking te komen, kan een aanvraag met bewijsstukken indienen volgens een bepaalde procedure. Verzoekende partij heeft op geen enkel ogenblik een dergelijke aanvraag ingediend. De docenten hebben bij verzoekster ook geen functiebeperking opgemerkt.

Verwerende partij merkt verder op dat de onzekerheid reeds vorig academiejaar werd gemeld als werkpunt maar dat verzoekende partij hieraan, ondanks de cursussen die zij aan haar studenten aanbiedt, verzoekende partij echter niets heeft gedaan wat zij zelf toegeeft.

Verwerende partij stelt zich verder de vraag in hoeverre deze onzekerheid te maken kan hebben met (of kan leiden tot) de aangehaalde motorische faalangst.

Verwerende partij stelt dat in casu uit de verslagen van de mentoren en de eindsynthese van de leertrajectbegeleider blijkt dat de onzekerheid niet doorweegt bij belangrijke basiscompetenties. Deze basiscompetenties werden afgewogen aan de hand van de opgestelde eindtermen voor het eerste opleidingsjaar. Zij verwijst dienaangaande naar de evaluaties bij de verschillende competenties. Doorgaans wegen andere gebreken zoals de gebrekkige voorbereiding, gebrek aan enthousiasme eerder door en niet de faalangst.

Verwerende partij werpt op tot slot op dat de beoordeling toekomt aan de betrokken stagelector. De Raad heeft reeds veelvuldig geoordeeld dat zij zich wat de beoordeling betreft niet in de plaats kan stellen van de betrokken lectoren. Zij kan enkel vaststellen dat de werkpunten inderdaad regelmatig terugkomen op de stageverslagen en op de eindsynthese.

Verwerende partij concludeert dat behoudens het gegeven dat verzoekende partij indien dit nodig was te allen tijde een bijzonder statuut had kunnen aanvragen aan verwerende partij wat zij niet heeft gedaan, blijkt uit de verslagen van de mentoren en de eindsynthese van de

lector dat verschillende aandachtspunten terug komen die niet gelieerd kunnen worden aan motorische faalangst en/of onzekerheid.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van de docent of van de examencommissie en enkel kan optreden wanneer de wettelijk of decretale bepalingen werden geschonden of het bevoegde orgaan, binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

De Raad begrijpt de redenen die een invloed kunnen hebben gehad op de prestaties van verzoekende partij en de onvoldoende evaluatie van de stage, maar is toch van oordeel dat uit de voorgelegde stukken blijkt dat verwerende partij zich niet lichtzinnig een oordeel heeft gevormd over de evolutie van verzoekende partij tijdens haar stage en over het feit of verzoekende partij de vereiste competenties heeft verworven.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op het feit dat verzoekende partij haar onvoldoende heeft begeleid.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet voldoende werd begeleid tijdens haar stage. Op haar herhaaldelijke vraag naar feedback werd maar af en toe gereageerd. Er werd niet gezocht naar de oorzaak van haar falen. Terwijl het de angst was die haar blokkeerde.

Zij verwijst dienaangaande naar een gesprek op 27 juni 2011 met de leertrajectbegeleider. Deze faalangst werd niet herkend.

Zij verwijst naar de cursussen 'faalangsttraining' die door de hogeschool worden georganiseerd maar die doorgaan in oktober en februari terwijl de stage pas in april en mei was.

Verzoekende partij stelt dat nu zij zich bewust is van haar toestand en dat zij bereid is om de nodige cursussen en begeleiding te volgen.

Verwerende partij weerlegt dit middel.

Zij verwijst naar de eigen verantwoordelijkheid wat de herkenning van faalangst betreft zoals uiteengezet bij het eerste middel.

Verzoekende partij geeft verder geen bewijzen van het gebrek aan feedback op haar vragen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij verwerende partij bezwaarlijk kan een gebrekkige begeleiding verwijten wanneer zij zelf afwezig bleef op contact- en oefenmomenten.

Wat de verplichte aanwezigheid betreft op andere contactmomenten zoals aangehaald in het extern verzoekschrift van de verzoekende partij stelt verwerende partij dat zij onmogelijk kan rekening houden met de individuele studietrajecten van de studenten, zeker niet wanneer de student niet meldt dat er een probleem is. Hiervoor moeten zij zelf instaan. Verzoekende partij diende te beseffen dat het opleidingsonderdeel dat zij bovendien voor de tweede keer diende af te leggen, met name het vak 'praktijk', essentiële aandacht vereiste.

5.2..2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij beroept zich in een tweede middel opnieuw op naar wat zij als faalangst benoemd als mogelijke oorzaak van haar mindere prestaties tijdens haar stage, maar uit niets blijkt dat zij dit heeft gemeld aan verwerende partij en maatregelen heeft genomen om hieraan te remediëren.

De Raad ziet, wat dit middel betreft, geen onredelijkheid in het handelen van de bevoegde instanties van verwerende partij.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel dat de beoordeling niet correct is tot stand gekomen.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wijst *ten eerste* op de discrepantie tussen de positieve elementen uit het stageverslag en de uiteindelijke beoordeling. Zij stelt dat zij uit de stageverslagen kon opmaken dat de stage redelijk verliep. Zij heeft het stageverslag einde maart niet gekregen en heeft enkel een gesprek gehad met de begeleider waaruit niet af te leiden was dat zij onvoldoende zou scoren.

Verzoekende partij werpt op dat op basis van de stageverslagen van de drie mentoren zij minstens voldoende tot goed heeft gepresteerd.

Zij verwijst naar de verschillende positieve elementen die zij heeft teruggevonden in de verslagen en somt deze op.

Verzoekende partij stelt *ten tweede* dat zij werd beoordeeld als iemand met een jaar ervaring terwijl zij in haar eerste stagejaar zit. Zij verwijst dienaangaande naar een gesprek met haar mentor op maandag 20 juni 2011.

Verwerende partij stelt tegenover het eerste onderdeel dat het echter niet aan de Raad is om zich in de plaats van de lector te plaatsen. De eindbeoordeling wordt opgemaakt door de leertrajectbegeleider. Bovendien is het niet uitgesloten dat verzoekende partij verschillende positieve elementen heeft laten zien tijdens haar stage. Echter, de evolutie was onvoldoende en de negatieve elementen wegen door om aan de hand van de eindtermen te oordelen dat zij niet voldoet aan de basiscompetenties die dienen te zijn verworven in een eerste jaar. Verzoekende partij geeft zelf toe dat zij faalt en wijt dit aan een vorm van angst.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Zoals gezegd, kan de Raad zich niet in de plaats stellen van de bevoegde instanties voor de evaluatie van de stage.

Ook wat dit middel betreft heeft de Raad kennis genomen van een aantal positieve elementen tijdens het stageverloop maar verzoekende partij brengt geen doorslaggevende elementen aan die aantonen dat verwerende partij bij het uitbrengen van de eindbeoordeling en het oordeel over het al dan niet bereiken van de basiscompetenties, onredelijk zou hebben gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Uit het extern verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept in een vierde middel op het feit dat de beslissing van 1 juli 2011 niet afdoende is gemotiveerd.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij weerlegt volgende elementen uit de motivering:

- Er wordt beweerd dat wat de basiscompetentie 'inhoud voorbereidend werk' betreft haar lesvoorbereidingen zwak zijn terwijl dit enkel wordt gemeld in de laatste stage zodat zij niet de kans kreeg om hieraan te werken;
- Wat de overige basiscompetenties betreft blijkt duidelijk dat deze in grote mate te wijten zijn aan onzekerheid. Dit werd haar wel gemeld vorig academiejaar maar zij was er niet van bewust dat dit zou uitgroeien tot 'motorische faalangst'
- Zij kreeg telkens wisselende begeleiders waardoor zij hierin niet werd gesteund
- Wat de overeenkomst tussen eindsynthese en de beoordelingen tweede stage betreft stelt zij dat haar lector die slechts twee lessen heeft gevolgd alles heeft overgenomen van haar mentor;
- De afwezigheid op het didactische atelier was het gevolg van een aanwezigheid elders op dat ogenblik voor haar algemene vakken van vorig jaar;
- De stage was wel degelijk goed verlopen Verzoekende partij verwijst naar de toegekende scores voor zowel de stage in maart als in mei van de mentoren;
- Zij heeft weldegelijk de vereiste competenties behaald. Zij verwijst hiertoe naar haar intern verzoekschrift waarin zij aantoont dat zij duidelijk over een aantal competenties beschikt maar wel op enkele punten nog moet bijsturen, en stelt dat deze niet van dien aard zijn dat zij niet zou kunnen slagen.

Verwerende partij gaat dieper in op dit middel bij de behandeling van de voorgaande middelen.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Het laatste middel heeft, globaal genomen, betrekking op de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij geeft in dat verband haar mening over het verloop van haar stage alsmede over het behalen van de vereiste competenties en de redenen van eventuele minpunten.

De Raad beseft dat er hierbij een verschil kan bestaan tussen het oordeel van verzoekende partij en de evaluatie door de bevoegde instanties van verwerende partij, maar kan op basis van de gegevens waarover hij thans beschikt, niet besluiten tot een onredelijk handelen door verwerende partij.

Verzoekende partij verwijst ook naar de verschillende begeleiders die haar hebben gevolgd en de mogelijke weerslag op haar prestaties.

De Raad is van oordeel dat in dit geval de opvolging van begeleiders geen reden is om een negatieve evaluatie te wijzigen. In voorliggend geval komt de Raad er niet toe te besluiten dat verwerende partij onredelijk heeft gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.5. In ondergeschikte orde, voor zover de Raad zou oordelen dat het beroep van verzoekende partij gegrond zou zijn, verzoekt de verwerende partij om bij de vaststelling van de termijn waarbinnen de interne examencommissie opnieuw dient samen te komen om het

beroep van verzoekende partij te behandelen, rekening te houden met haar onderbezetting tot en met 15 augustus 2011.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar ongegrond is.

De beslissing van 1 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op vrijdag 29 juli 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretaris,

Karla Van Lint

Zitting van 9 augustus 2011

Rolnr. 2011/057 - 9 augustus 2011

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,
hebbende als raadsman
kantoor houdende te
..... waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 9 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie van 22 juni 2011 en tegen de beslissing van 8 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de bacheloropleiding in het onderwijs - lager onderwijs, derde bachelorjaar.

Verzoekende partij behaalde voor alle opleidingsonderdelen van de bacheloropleiding een creditbewijs met uitzondering van het opleidingsonderdeel en het opleidingsonderdeel

Het beroep betreft specifiek de examenbeslissing voor één opleidingsonderdeel met name:

Dit opleidingsonderdeel betreft de laatste praktische proef van de opleiding en bestaat uit twee delen: een stage in een lagere school en de participatie aan een leergroep met medestudenten.

Tijdens de stageperiode worden de studenten begeleid door een stagementor die tevens een begeleidingsverslag opstelt en deelneemt aan de evaluatie. De evaluatie gebeurt uiteindelijk door de docent op basis van een evaluatiegesprek met de student, de stagementor en eventueel een ander lid van de hogeschool. Dit gesprek had in casu plaats op 31 mei 2011. Na dit gesprek werd een eindverslag 'uitgroeigesprek' en het praktijkrapport uitgroeistage juni 2011 opgesteld. De evaluatie resulteerde in een resultaat van 8/20.

3.2. Verzoekende partij gaat niet akkoord met deze beoordeling en stelde op 27 juni 2011 een intern beroep in bij Directeur 'onderwijsbeleid' van de onderwijsinstelling. Op de hoorzitting van 6 juli 2011 heeft verzoekende partij haar grieven verder toegelicht.

3.3. Bij beslissing van de directeur onderwijsbeleid op datum van 8 juli 2011 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

Op basis van een analyse werd geconcludeerd dat er geen redenen waren om te twijfelen aan de competenties van de docenten om de vereiste competenties bij toekomstige leerkrachten te herkennen. Er werd geen reden gezien om de eerder genomen beslissing van de examencommissie te herroepen. Het resultaat werd gehandhaafd.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 8 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2011 dient verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 27 juni 2011. De beslissing werd op 8 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van diezelfde dag ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van vrijdag 8 juli 2011. De verzoekende partij heeft kennis kunnen nemen van deze beslissing op maandag 11 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2011.

Het beroep van 15 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste en enig middel op een aantal grieven op grond waarvan zij van oordeel is dat de beoordeling voor het betreffende opleidingsonderdeel niet correct is gebeurd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt ten eerste dat zij tijdens haar opleiding al voldoende heeft aangetoond over de nodige competenties te beschikken en zij verwijst naar de positieve eindresultaten voor andere praktische opleidingsonderdelen.

Verzoekende partij verwijst ten tweede naar de mindere professionele relatie met haar stagementor. Tijdens het uitgroegesprek werd voornamelijk de mentor aan het woord gelaten. Beiden hebben zij een verschillende leerkrachtenstijl. Dit heeft een negatieve impact gehad op het uitgroegesprek. Tijdens het gesprek werd voornamelijk ingegaan op de twee weken effectieve stage en de openluchtklassen terwijl de activiteiten die zij daarnaast heeft ondernomen niet expliciet zijn besproken.

De verzoekende partij benadrukt dat zij wel een goede professionele relatie onderhield met de andere leden van het schoolteam. Daardoor nam zij regelmatig initiatief voor activiteiten en handelingen buiten het lesgeven. Maar dit werd door haar mentor niet naar voren gebracht tijdens het uitgroegesprek.

Verzoekende partij herhaalt ten slotte dat zij over de nodige competenties beschikt voor het behalen van haar bachelordiploma. Mede daarom heeft zij verschillende stappen ondernomen om tot een herziening van de examenbeslissing te bekomen, desnoods via dit extern beroep.

Verwerende partij stelt vooreerst dat een aantal van de geuite kritieken niet relevant zijn. Ten eerste de scores behaald op opleidingsonderdelen van voorgaande academiejaren of op andere opleidingsonderdelen binnen hetzelfde academiejaar zijn niet relevant voor de beoordeling van het betwiste opleidingsonderdeel. Elke praktische proef heeft eigen doelstellingen, richtlijnen en beoordelingscriteria, waarvan de student gedurende de stage moet aantonen dat zij voldoet aan de vooropgestelde verwachtingen. De doelstelling van de uitgroeistage bestaat er net in dat de student aantoont dat hij/zij beschikt over een aantal die een beginnend leerkracht beheerst.

Ten tweede is niet aangetoond dat de gespannen houding, voor zover die er geweest zou zijn, invloed heeft gehad op het eindresultaat en heeft verzoekende partij dit niet eerder gemeld bij de betrokken docenten.

Tot slot is ook de hulp die verzoekende partij binnen de stageschool bood, niet echt relevant voor haar beoordeling van het opleidingsonderdeel. De elementen die de verzoekende partij aanhaalt vallen onder de competentie 'leraar als lid van het schoolteam' en hieraan voldeed de verzoekende partij. De competentie 'leraar als innovator en onderzoeker' houdt echter in dat de student een persoonlijke inbreng levert, feedback vraagt aan de mentor, aandacht schenkt aan eventuele opmerkingen en minpunten en deze probeert te verbeteren. Ook de stappen en initiatieven die verzoekende partij nam na de bestreden examenbeslissing zijn niet relevant.

Verwerende partij weerlegt ten tweede de argumentatie door te stellen dat het eindresultaat voldoende is gemotiveerd.

Examinatoren hebben een vrije ruimte en slechts in geval van kennelijke onredelijkheid kan opgetreden worden.

Verzoekende partij stelt dat het verslag 'uitgroegesprek' en het 'praktijkrapport 'uitgroeistage' een beoordeling bevatten van het functioneren van de student tijdens de stage. Al deze elementen zijn uitvoerig besproken tijdens het evaluatiegesprek. De eindevaluatie is wel degelijk duidelijk, uitgebreid, gedetailleerd en derhalve afdoende gemotiveerd. Uit het verslag van het uitgroegesprek blijkt duidelijk dat verzoekende partij er niet in is geslaagd om zich een aantal essentiële basiscompetenties, noodzakelijke eigenschappen van een beginnend leerkracht, eigen te maken.

Verwerende partij gaat uitgebreid in haar antwoordnota in op de verschillende vereiste competenties en de behaalde resultaten van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat deze minpunten ook reeds uitgebreid aan bod zijn gekomen in het feedbackverslag van de stagementor. Deze minpunten werden tijdens de stage reeds mondeling besproken tussen stagementor en de verzoekende partij, zodat zij hieraan nog zou kunnen werken. Natuurlijk schenkt de stagementor in het feedbackverslag ook aandacht aan de positieve eigenschappen van de verzoekende partij. Het is evenwel een vaker voorkomend fenomeen tijdens een studiestage, dat stagiairs in de loop van de stage eerder positieve signalen krijgen van stagebegeleiders, die zich niet altijd weerspiegelen in het uiteindelijke resultaat dat de instelling toekent.

Verwerende partij merkt tot slot nog op dat de kritieken die de verzoekende partij in haar intern beroepschrift formuleert onterecht zijn en enkel maar de minpunten van haar evaluatie en haar tekortkomingen bevestigen.

Verzoekende partij verwijst bv. naar de beoordeling van de vereiste lestechiek, de lesvoorbereidingen.

Wat de leerkrachtenstijl betreft wijst verwerende partij er op dat zij een goed contact met de leerlingen erg belangrijk vindt. De examinatoren stellen deze eigenschap van de verzoekende partij ook op prijs in het uitgroevverslag. Toch moet er tijdens de leermomenten een klimaat

heersen in de klas, waar blijkt dat de leerkracht gezag uitstraalt en duidelijke gespreks- en gedragsregels hanteert. Doordat de verzoekende partij zich echter op elk moment terughoudend en timide gedroeg, ontbrak een positief leerklimaat in de klas.

In haar wederantwoordnota benadrukt verzoekende partij dat het evaluatiegesprek op het einde van de uitgroei-stage niet correct is verlopen. De directeur van de stageschool was niet aanwezig, de beleidsmedewerker kwam slechts sporadisch tijdens het gesprek binnen. De groepsbegeleider was niet aanwezig terwijl dit een vereiste is volgens het praktijkvademecum.

Verzoekende partij benadrukt in haar wederantwoordnota dat met haar deelname aan het project te Turkije wat ook voor 6 studiepunten deel uitmaakt van het betreffende opleidingsonderdeel 'praktijk' geen rekening werd gehouden bij de eindevaluatie. Dit project is ook niet aan bod gekomen tijdens het gesprek. Dit is niet conform met het praktijkvademecum.

Bovendien werd niet ingegaan in het verslag op de vervangingen die zij bijkomend heeft gedaan in de stageschool gedurende drie weken.

Bij de quoterings werd geen rekening gehouden met de stageopdrachten, de vervangingen en haar inzet in de stageschool. Verzoekende partij werd uiteindelijk maar door één persoon beoordeeld.

Verzoekende partij benadrukt dat wat de relatie betreft met de stagementor die op het allerlaatste moment - wegens een zwangerschapverlof van de eerste toegewezen stagementor - was toegewezen, dat zij geen ervaring had in het onderwijs. De relatie verliep zeer stroef en dit heeft zij ook gemeld tijdens de terugkomdagen, maar er werd echter geen oplossing aangeboden.

Tijdens de stage heeft de stagementor geen melding gemaakt van haar tekortkomingen aan de verwerende partij wat ook niet conform is met het praktijkvademecum. Zo niet was het aangewezen om nog een klasbezoek te organiseren.

Ingeval zij tijdig was op de hoogte gebracht van het feit dat zij de basiscompetenties niet zou bezitten kon zij in dat geval nog remediëren.

Verzoekende partij gaat in haar wederantwoordnota meer concreet in op de tekortkomingen ten aanzien van de verschillende basiscompetenties die haar worden toegeschreven en wijst op de goede commentaar in het verslag hieromtrent wat in tegenspraak is met de negatieve beoordeling.

Zij concludeert dat bij vergelijking van het verslag van de betreffende stagementor met de verslagen van vorige mentoren en met de verklaring van de eerder aangeduide stagementor dit alles behalve objectief is opgesteld, mogelijk ook te wijten aan de beperkte ervaring.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het eerste onderdeel

Op de eerste plaats klaagt de verzoekende partij erover dat zij de vorige stages goed doorlopen heeft en aldus heeft aangetoond dat zij reeds verschillende competenties verworven heeft.

De klacht is ongegrond. Elk opleidingsonderdeel heeft zijn eigen finaliteit, en het feit dat de verzoekende partij met succes naar de vorm gelijkaardige opleidingsonderdelen heeft gevolgd en de competenties eigen aan die opleidingsonderdelen heeft verworven, is geen bewijs dat zij ook de competenties eigen aan het hier in het geding zijnde opleidingsonderdeel verworven heeft. Een opleidingsonderdeel moet zelfstandig geëvalueerd worden. In de stelling die de verzoekende partij aankleeft rijst de vraag welk nut een opleidingsonderdeel nog heeft, als de competenties voor dat opleidingsonderdeel al bereikt zouden zijn.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het tweede onderdeel

Op de tweede plaats klaagt de verzoekende partij erover dat tijdens het uitgroei-gesprek vooral de mentor aan het woord werd gelaten, met wie zij een minder goede relatie heeft gehad, voornamelijk omdat ze een verschillende stijl van lesgeven hadden.

Het Praktijkvademeccum (stuk 12 van de verwerende partij) vermeldt m.b.t. het uitgroegesprek: " De evaluatie gebeurt aan de hand van een uitvoerig gesprek tussen de student, de mentor(en), de zorgcoördinator (eventueel) de directeur en de groepsbegeleider van de lerarenopleiding. De student zal zelf deze samenkomst organiseren. Tijdens dit gesprek overloopt de groepsbegeleider het evaluatieverslag van de uitgroeastage. De groepsbegeleider zal ook de portfolio die de student heeft samengesteld, inkijken en beoordelen."

Voor het eerst in haar wederantwoordnota maakt de verzoekende partij melding van het feit dat bij het uitgroegesprek de groepsbegeleider niet aanwezig was, evenmin als de directeur, terwijl de beleidsmedewerker van de school slechts sporadisch aanwezig was; Op die wijze poogt zij aan het middel een andere grondslag te geven, terwijl niets haar belette dit in het inleidend verzoekschrift naar voren te brengen. Dit nieuwe middel raakt niet aan de openbare orde en is niet ontvankelijk.

Voor het overige bevatten de verslagen van de mentor wel een aantal kritische opmerkingen over de competenties van de verzoekende partij, maar daarnaast ook zeer lovende commentaar, zodat daaruit zeker niet kan worden afgeleid dat de verhouding tussen de verzoekende partij en de mentor vertroebeld was, en zeker niet zodanig vertroebeld dat de inbreng van de mentor in het uitgroegesprek niet meer betrouwbaar was. Voorts kan nog worden opgemerkt dat de verzoekende partij op volwaardige wijze deelnam aan het uitgroegesprek, en dat als zij dacht dat de verhouding tussen haar en de mentor een probleem was, zij dit had kunnen en moeten te berde brengen. Het blijkt niet dat ze dat gedaan heeft.

In haar wederantwoordnota voert de verzoekende partij voor het eerst aan dat als de mentor oordeelde dat de stage niet goed verliep, zij de onderwijsinstelling had moeten contacteren. Op die wijze poogt verzoekende partij opnieuw een andere grondslag te geven aan haar middel, dat niet aan de openbare orde raakt en dus niet ontvankelijk is.

Het onderdeel is niet gegrond

Het derde onderdeel

In een derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat het contact met het schoolteam goed verliep.

Uit het verslag van het uitgroegesprek blijkt dat de verzoekende partij voor de competentie 'leraar als lid van het schoolteam' voldoende scoort.

In zoverre de klacht begrepen moet worden dat zij voor deze competentie ten onrechte negatief geëvalueerd werd, mist de klacht feitelijke grondslag. In zoverre de klacht in die zin begrepen moet worden dat uit het voldaan zijn aan die specifieke competentie moet worden afgeleid dat de verzoekende partij een voldoende moest krijgen voor het hele opleidingsonderdeel is de klacht in rechte ongegrond. Uit het bereiken van één competentie kan niet worden afgeleid dat de student ook de andere vereiste competenties behaald heeft.

Het onderdeel is niet gegrond.

Het vierde onderdeel

De vierde klacht heeft betrekking op het niet, althans te weinig, in rekening brengen van andere activiteiten dan de eigenlijke stage en de zoekklassen. Het gaat hier met name om de deelneming door de verzoekende partij aan een multicultureel project in Turkije en vervangingen op de stageschool en andere opdrachten. De verzoekende partij schrijft dit gebrek toe aan het feit dat de mentor weinig of niet op de hoogte was van deze activiteiten en ze dus niet tijdens het uitgroegesprek heeft besproken.

Voor het eerst in haar wederantwoordnota brengt de verzoekende partij aan dat zij voor het project in Turkije van de begeleider van de onderwijsinstelling een zeer positieve waardering had gekregen, en een certificaat met een waarde van 6 ECTS punten.

In zoverre de verzoekende partij aan het onderdeel een nieuwe grondslag poogt te geven

door ECTS punten die in Turkije verworven zouden zijn, in rekening te laten brengen, is het onderdeel niet ontvankelijk, daar niets de verzoekende partij belette deze klacht, die niet aan de openbare orde raakt, in haar inleidend verzoekschrift te formuleren.

Het onderdeel is in ieder geval ongegrond, omdat de verzoekende partij, die volwaardig deelnam aan het uitgroegesprek, dit verblijf in Turkije, ondersteund door het certificaat, had kunnen voorleggen. Hetzelfde geldt voor de andere activiteiten (vervangingen en andere opdrachten). Het blijkt niet dat ze dat gedaan heeft. Niets belette haar voorts om van die activiteiten melding te maken in haar begeleidingsbundel, en ook dat is niet gebeurd.

Het vierde onderdeel is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van is ontvankelijk is maar niet gegrond.

De beslissing van de examencommissie van 22 juni 2011 en de beslissing van 8 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 9 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/061 - 9 augustus 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman, advocaat bij het advocatenkantoor,

kantoor houdende te,

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

.....

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor praktijk II en tegen de beslissing van 13 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel Praktijk 2 Sem 4.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2011 een intern beroep in bij de directeur onderwijsbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de directeur onderwijsbeleid op datum van 13 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 13 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en ondertekening van het verzoekschrift

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 30 juni 2011. De beslissing werd op 13 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 13 juli 2011 ter kennis gebracht.

Uit het voorliggende dossier blijkt echter dat het verzoekschrift dat de Raad op 19 juli 2011 heeft geregistreerd, niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman.

Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet^[2] bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of zijn raadsman.

Het voorliggend beroep van verzoekende partij met rolnummer 2011/061 is dan ook niet ontvankelijk op grond van hoger aangehaalde gronden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Bertel De Groote

De secretarissen,

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen

Rolnr. 2011/076 - 9 augustus 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman, advocaat bij het advocatenkantoor,
kantoor houdende te,

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 9 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

.....

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor praktijk II en tegen de beslissing van 13 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel Praktijk 2 Sem 4.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2011 een intern beroep in bij de directeur onderwijsbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de directeur onderwijsbeleid op datum van 13 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

In deze beslissing werd gestipuleerd dat verzoekster een tweede kans heeft gekregen en dat men peilde naar de evolutie van verzoekster bij de beoordeling.

Het verslag van de mentor was echter niet positief, o.a. de timing van verzoekster was niet correct, de beginsituatie werd fout ingeschat, haar houding naar de mentor bleef nog steeds onvoldoende, het overbrengen van de leerstof was niet correct en de attitude 'kritische ingesteldheid' was tot slot onvoldoende.

Het eindcijfer van 8/20 is gebaseerd op een combinatie van alle competenties, samen met de bevindingen van docenten, mentor, leergroepbegeleider en didactisch atelier.

Verzoekster was niet altijd aanwezig op het didactisch atelier, terwijl dit verplicht was en was te weinig kritisch.

Tevens scoorde zij negatief op 3 competenties, ook na de bijkomende praktijkevaluatie.

Er werd dan ook geen reden gezien om de beslissing van de examencommissie te herroepen.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 13 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 30 juni 2011. De beslissing werd op 13 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 13 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 13 juli 2011. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 13 juli 2011 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 14 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 15 juli 2011.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt m.b.t. ontvankelijkheid dat de beslissing intern beroep aangetekend werd verzonden aan verzoekster op 13 juli 2011.

Het verzoekschrift voor de Raad van verzoekster is echter gedagtekend op 19 juni 2011. Aangezien de beslissing intern beroep werd genomen op 13 juli 2011, is het voor de

verwerende partij onduidelijk of het verzoekschrift werd ingediend binnen de wettelijke voorziene termijn.

Daarenboven stelt verwerende partij dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekster, hoewel deze verplichting uitdrukkelijk staat vermeld in de slotalinea van de beslissing intern beroep d.d. 13 juli 2011 en ook wettelijk bepaald is in artikel II.24§3 van het Decreet dd. 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student.

De vaststelling dat een wettelijk procedurevoorschrift niet werd nageleefd resulteert volgens verwerende partij in de onontvankelijkheid van het verzoekschrift.

Verzoekende partij werpt op dat zij op donderdag 14 juli 2011 kennis heeft gekregen van de beslissing van intern beroep. Op dinsdag 19 juli 2011 werd huidig verzoekschrift aangetekend verzonden, wat wel degelijk binnen de voorgeschreven termijn is.

Verzoekster stelt verder dat zij gelijktijdig met de brief verzonden naar de Raad, een kopie verzonden heeft naar',.....',.....'.

De Raad stelt dat uit de poststempel van het aangetekend schrijven blijkt dat dit werd verzonden dd. 19 juli 2011.

Het feit dat op het verzoekschrift zelf 19 juni i.p.v. 19 juli is vermeld is een materiële vergissing die geen invloed heeft op de ontvankelijkheid van het beroep.

Het beroep van 19 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Bovendien is het gegeven dat verwerende partij geen kopie van het verzoekschrift zou hebben ontvangen van verzoekster (wat wordt betwist door verzoekster) niet voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

De rechten van verdediging van verwerende partij zijn hierbij ook niet geschonden vermits verwerende partij tijdig heeft kennis kunnen nemen van het verzoekschrift en blijkbaar in staat is geweest haar argumenten op omstandige wijze uiteen te zetten.

Het beroep van verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij haar uiterste best heeft gedaan voor de stage en de theorie. Bovendien was ze telkens aanwezig tijdens de lessen (2 keer niet, maar met doktersattest). Verzoekende partij stelt verder geslaagd te zijn voor de theorie en voor praktijk 3 en 4 en derhalve voldoende te hebben aangetoond over de nodige competenties te beschikken. Bovendien werd verzoekende partij twee maal gevraagd om een vervanging te doen, wat bewijst dat men in haar als leerkracht gelooft. Verder stelt verzoekende partij dat zij steeds haar lessen persoonlijk is gaan afgeven en besproken heeft met de mentor.

Verzoekende partij werpt op dat de communicatie met de mentor niet vlot verliep (ook haar koppelstudent zou problemen hebben gehad met de mentor). De mentor zou afspraken niet nagekomen zijn, de map van verzoekende partij niet hebben verbeterd, extra toetsen laten geven en extra verwerkingsblaadjes laten maken. Ook vielen er plots lessen weg en diende

verzoekster die elders bij te plaatsen terwijl het uurrooster al vol stond. Als stagiair met nog niet voldoende ervaring was het voor verzoekster onmogelijk om twee lestijden van 50 min. op één lestijd te geven. Als dit gebeurt in een lagere school, worden er lessen verschoven maar nooit samengevoegd, zoals door de mentor van verzoekende partij toch werd verwacht.

Tevens werd verzoekster onvoldoende begeleid door de mentor. De onvoldoende die verzoekende partij behaalde is volgens haar te wijten aan deze slechte relatie met haar mentor. De docent was volgens verzoekster eerst positief, maar heeft zich in negatieve zin laten beïnvloeden door de opmerkingen van de mentor.

Verzoekende partij heeft de opmerkingen van de docent wel degelijk ter harte genomen, doch de mentor heeft nagelaten dit te vermelden, en de docent zelf heeft deze positieve evolutie niet meer kunnen zien (vermits zij geen tweede keer is komen zien en haar oordeel louter gebaseerd heeft op het verslag van de mentor)

Verzoekende partij heeft op school meermaals gemeld dat de relatie met de mentor niet goed was, doch hier werd geen gehoor aan gegeven en de mentor werd meteen geloofd.

Verwerende partij stelt dat de resultaten die verzoekster behaald heeft op opleidingsonderdelen van voorgaande academiejaren of op andere opleidingsonderdelen binnen hetzelfde academiejaar niet relevant zijn voor de beoordeling van het betwiste opleidingsonderdeel. Ook verklaringen van medestudenten zijn irrelevant volgens verwerende partij als beoordelingsgrond voor het presteren van een student tijdens een praktische proef. Tevens stelt verwerende partij dat het irrelevant is dat verzoekende partij echt haar best deed en een zeer goed contact met de leerlingen onderhield. De omgang van de student met zijn leerlingen is slechts één van vele criteria op grond waarvan de student wordt beoordeeld.

Volgens verwerende partij is het eindresultaat voldoende gemotiveerd. De examinatoren hebben immers een vrij ruime beoordelingsbevoegdheid en de Raad kan slechts in geval van kennelijke onredelijkheid een beslissing vernietigen.

Het resultaat van verzoekster van 8 op 20 is een beoordeling voor het geheel van de competenties die worden gewaardeerd op basis van de input van: de student (voorbereidingen, aanwezigheid student in leergroep en didactisch atelier, syntheseverslag, eigen beoordeling), stagementoren (feedbackverslag), docent (beoordelingsdocument, feedbackformulier en praktijkrapport).

Uit het beoordelingsdocument van de docent blijkt dat verzoekende partij er niet in is geslaagd om zich een aantal essentiële competenties, noodzakelijk voor het welslagen op het opleidingsonderdeel praktijk 2, eigen te maken. De verzoekende partij behaalde een onvoldoende voor de competenties: 'leraar als innovator en onderzoeker' en 'leraar als lid van het schoolteam'. Bovendien behaalde verzoekende partij voor de competenties: 'lesvoorbereidingen', 'leraar als inhoudelijke expert' en 'leraar als organisator' een waardering die schommelt tussen voldoende en onvoldoende.

De beoordeling door de docent is afdoende gemotiveerd in het beoordelingsdocument en zij getuigt niet van een kennelijke onredelijkheid.

Verzoekende partij toont trouwens niet concreet aan dat er een slechte relatie tussen student en mentor zou zijn geweest. Ook bewijst zij niet dat deze beweerde slechte relatie ook de docent zou hebben beïnvloed waardoor deze gespannen verhouding tussen mentor en verzoekende partij invloed zou hebben gehad op het eindresultaat.

Alle minpunten van verzoekster kwamen quasi al aan bod in het feedbackverslag van de mentor en werden deze minpunten tijdens de stage reeds besproken tussen docent, mentor en de verzoekende partij, zodat deze laatste hieraan nog zou kunnen werken.

Verder benadrukt de verwerende partij dat de verzoekende partij ook bepaalde verplichtingen niet nakwam, o.a.: het praktijkgroeischrift werd niet consequent aangevuld, verzoekende partij was niet altijd aanwezig op het didactisch atelier (hoewel dit verplicht was).

Verzoekende partij zoekt steeds excuses en uitvluchten in haar externe omgeving, hetgeen duidelijk blijkt uit de bijgevoegde motivatiebrief in huidige procedure.

De docente heeft de verzoekende partij zelf aan het werk gezien en in het feedbackverslag noteerde de docente een aantal opmerkingen die overeenstemmen met de bevindingen van de mentor en de commentaar in het beoordelingsdocument. De docente heeft het beoordelingsdocument ingevuld op basis van eigen bevindingen tijdens het lesbezoek en de tussentijdse opmerkingen van de mentor. Enkel op basis van het lesbezoek kon zij zich nog geen definitief oordeel over de competenties van de verzoekende partij vormen. Zij zou alvorens een definitief oordeel te vellen, het feedbackverslag van de mentor afwachten met betrekking tot het verdere verloop van de stage. Verzoekende partij heeft dus een goede kans gehad om haar werkpunten te verbeteren tijdens het verdere verloop van de stage.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Uit het door de verwerende partij bijgebrachte beoordelingsdocument opgesteld naar aanleiding van het bezoek van de docente op 16 november 2010 (stuk 5) blijkt dat de docente een evaluatie 'onvoldoende' geeft voor de competenties 'Leraar als innovator en onderzoeker' en 'Leraar als lid van het schoolteam', en een evaluatie 'voldoende-onvoldoende' voor de competenties 'Lesvoorbereiding' en 'Leraar als inhoudelijk expert'. Deze evaluaties worden ook gemotiveerd. Verder blijkt uit datzelfde stuk dat de twee mentoren – en dus niet een mentor – ongunstige opmerkingen hebben gemaakt ('Allereerst zijn er volgens hen een aantal dingen niet in orde. De mentoren hebben nooit het praktijkvademecum gezien, dus ze hebben geen idee welke lessen ze van de studente mogen vragen. Ook het praktijkgroeischrift en de begeleidingsbundel zijn nog niet bovengehaald. (Volgens is dit anders gegaan). Verder gaat heel licht om met verantwoordelijkheid. Ze kopieert de handleiding van de juf omdat ze – volgens de mentoren – niet meer op school geraakt. Ook zijn de voorbereidingen niet samen met de juf besproken, want vanwege de lesvrije dag van Wapenstilstand konden beide partijen blijkbaar niet samenkomen. Er zijn enkele e-mails gestuurd. Vervolgens merken de mentoren ook op dat vrij snel in de verdediging gaat wanneer er iets mis gaat (een les waarvan ze niet wist dat ze die moest geven) of wanneer de mentoren iets ter verbetering opmerken. Over het algemeen moet haar lessen beter overdenken, zodat foutjes op het bord en in haar uitleg niet meer voorkomen.')

De globale evaluatie van de docente is "voldoet- voldoet niet".

De feedback van –weermom beide - mentoren voor de praktijkperiode (stuk 7 van de verwerende partij) besluit als volgt: "De lessen WO en expressieve lessen liggen de studente veel beter dan de lessen rekenen en taal. De houding van de studente is zeker gebeterd naar het einde van de week toe, maar het is toch ook belangrijk dat de leerstof (rek.& taal) overgebracht wordt, en daar is ze eigenlijk niet in geslaagd. .. is een uiterst gemotiveerde studente maar mist 'diepgang'."

In haar syntheseverslag (stuk 8 van de verwerende partij) geeft de verzoekende partij aan dat zij denkt een goede stage te hebben gelopen ondanks de tegenwerking van een mentor, die haar te grote zelfstandigheid niet op prijs zouden gesteld hebben. Zij stelt dat zij haar werkpunten (organisatie, timing en bordschrift) verbeterd heeft, al geeft ze toe dat de timing niet altijd geslaagd was, en dat ook het bordschrift nog beter kon.

Dat de praktijkevaluatiecommissie in haar bijkomende vergadering van 18 februari 2011 op grond van de hiervoor vermelde documenten tot de conclusie is gekomen dat de verzoekende partij een aantal competenties voor dit opleidingsonderdeel niet bereikt had, en haar prestatie met 8/20 geëvalueerd heeft, is niet kennelijk onredelijk. Gelet op de korte duur van de stage (een week) was niet vereist dat de docente een tweede keer een les zou bijwonen. Op grond van haar vaststellingen gedaan tijdens haar bezoek, de op dat ogenblik genoteerde opmerkingen van de mentoren, en hun opmerkingen in het feedbackformulier, waren er voldoende elementen voor een deugdelijke evaluatie.

De verklaring van een medestudent dat hij "eveneens" onheus behandeld werd door een mentor is niet van aard daar iets aan te veranderen, al is het maar omdat die verklaring geen gegevens bevat waaruit zou blijken dat de verzoekende partij wel over de competenties beschikt waarvoor ze een onvoldoende behaalde, dit in de veronderstelling dat een medestudent over de vereiste kwalificaties beschikt om daar een oordeel over uit te spreken.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling waarbij verzoekster niet geslaagd werd verklaard voor praktijk II en de beslissing van 13 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 9 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/080 - 9 augustus 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman.....

kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de.....

met zetel te

.....

hebbende als raadsman..... en

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 9 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

.....

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie van 17 juni 2011 en tegen de beslissing van 13 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de master of arts in de beeldende Kunsten, afstudeerrichting Fotografie.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel, de masterproef waarop verzoekende partij een resultaat van 9/20 behaalde. Meer specifiek betwist zij het resultaat toegekend voor het gedeelte 'Artistiek Werkstuk'.

De masterproef omvat drie onderdelen:

- het artistieke werkstuk.....;
- de scriptie
- de portfolio;

Naast een tussentijdse beoordeling (voor 25 % van de punten) in maart volgt er in juni een beoordeling door een interne jury (voor 25 % van de punten) en een beoordeling door een externe jury (voor 50 % van de punten).

Verzoekende partij verklaarde zicht niet akkoord met het toegekende resultaat.

Haar grieven hebben voornamelijk betrekking op het feit dat zij geen inzage kreeg in de elementen die hebben geleid tot het niet geslaagd verklaren en geen inzage kreeg in de motivering van het gedeelte "artistiek werkstuk" van haar Masterproef (verzoekende partij vroeg om inzage te krijgen van de bevindingen van de interne en extern jury zoals haar was beloofd). Haar grief betreft tevens de onvoldoende begeleiding en feedback.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 juli 2011 een intern beroep in bij Directeur 'onderwijsbeleid' van de onderwijsinstelling die het beroep ontvankelijk verklaarde en de examencommissie opnieuw heeft samengeroepen.

De onderwijsdirecteur was van oordeel dat er een informatiemoment was op 1 juli 2011 dat echter niet bedoeld was als inzage en er mogelijk een probleem was met de 'formele motivering' van de beslissing van de masterjury.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 13 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

Gevolggend aan de brief van de onderwijsdirecteur is de bijzondere examencommissie verder ingegaan op de formele motivering van de Masterjury. Hierbij achtte zij het niet nodig om deze jury terug samen te roepen omdat er zich enkel een probleem van formele motivering stelde.

De bijzondere examencommissie bezorgde aan verzoekende partij een bijkomende motivering van de beslissing van de Masterjury.

Zij besliste verder om de gestelde quoterings te handhaven.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 15 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2011 een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de

Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 6 juli 2011. De beslissing werd op 13 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 15 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 13 juli 2011. De verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 18 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 juli 2011.

Het beroep van 20 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de rechten van de verdediging door het feit dat niet kan worden nagegaan of de procedure voorzien in het examenreglement correct is verlopen.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar artikel 60 van het examenreglement. Een interne beroepsprocedure leidt ofwel tot de afwijzing van het beroep, ofwel tot een nieuwe beslissing van de examencommissie of het orgaan dat de oorspronkelijke beslissing heeft genomen.

Verzoekende partij stelt dat zij op 13 juli 2011 een brief heeft ontvangen van de onderwijsdirecteur waarin wordt gesteld dat er redenen zijn om de genomen initiële examenbeslissing te herroepen en de examencommissie opnieuw samen te roepen. De examencommissie is dan blijkbaar op dezelfde dag opnieuw samengekomen en is bij haar initieel besluit gebleven. De voorzitter van de examencommissie heeft deze beslissing ook op 13 juli aan verzoekende partij bezorgd.

Verzoekende partij stelt verder dat uit de "opgelijste" verslaggeving welke bij de beslissing op intern beroep van 13 juli 2011 werd gevoegd en waarin de namen van de interne en externe juryleden als aanwezig werden vermeld, onmogelijk kan worden afgeleid of deze personen ook effectief aanwezig waren op de zitting van 13 juli 2011. Het is niet duidelijk of het om hetzelfde orgaan gaat dat de oorspronkelijke beslissing heeft genomen." De verslaggeving zelf van de zitting van de examencommissie of van het orgaan dat de eerste beslissing heeft genomen, werd niet toegevoegd.

Verwerende partij stelt *vooreerst* dat niet de samenstelling Masterjury maar wel de samenstelling van het beroepsorgaan relevant is.

Er is één samenkomst van de Masterjury geweest, op 17.06.2011. Dit heeft geresulteerd in een quotering van 9/20. Naar aanleiding van het intern beroep heeft de onderwijsdirecteur de examencommissie als beroepsorgaan samengeroepen. Aangezien de klacht van verzoekende partij handelde over de formele motivering van de Masterjury, was het niet nodig deze jury terug samen te roepen, doch enkel om aan verzoekende partij een uitgebreidere motivering van deze Masterjury, mede op basis van de bestaande persoonlijke nota's van de externe juryleden, te bezorgen. De motieven werden geformaliseerd door het op de jurering aanwezige departementshoofd.

Deze formalisering is slechts een letterlijke weergave van wat interne en externe

jury op 17 juni 2011 woordelijk hebben gezegd en geoordeeld.

Het gaat er dus *in casu* enkel om te weten of de examencommissie als beroepsorgaan op 13.07.2011 correct was samengesteld.

Verwerende partij stelt dat de examencommissie correct was samengesteld en verwijst verder naar de betreffende van het onderwijs- en examenreglement.

Artikel OER stelt:

"De leden van de examencommissie nemen aan de beraadslaging deel en ondertekenen de presentielijst. De examencommissie beslist geldig wanneer ten minste de helft van de

stemgerechtigde leden (of in voorkomend geval hun plaatsvervanger) aanwezig is. ..."

Artikel OER stelt:

"Alle leden van de examencommissie zijn stemgerechtigd met uitzondering van de

examenombudspersoon en de secretaris indien deze niet behoort tot het onderwijzend personeel...."

Artikel OER stelt:

"De examencommissie handelt als college. Een beslissing over een student wordt door de examencommissie bij gewone meerderheid (dit is meer dan de helft van de aanwezige leden) vastgesteld. Deze gewone meerderheid wordt verondersteld ten aanzien van elke beslissing voorgesteld door de voorzitter."

Verwerende partij verwijst tevens naar een recent arrest van 16 juni 2011 van de Raad van State over de vraag of een aanwezigheid per teleconferentie een geldige aanwezigheid in een Raad van Bestuur oplevert.

De Raad van State stelt dat wanneer de statuten dergelijke vorm van vergaderen niet uitsluiten of praktisch onmogelijk maken er dan ook geen reden is om het besluitvormingsproces door middel van een tele- of videoconferentie, dat dezelfde waarborgen biedt als een echte bijeenkomst, als onregelmatig te beschouwen.

Verwerende partij verwijst tot slot wat de concrete samenstelling betreft naar de presentielijst van de bijzondere examencommissie van 13 juli 2011.

De aanwezige examenombuds is niet stemgerechtigd volgens artikel OER. Het totaal aantal stemgerechtigde leden van de bijzondere examencommissie is dus 9 (voorzitter + 8 stemgerechtigde commissieleden). Van deze negen

personen waren er 3 fysiek aanwezig. Daarnaast waren er 2 stemgerechtigde leden aanwezig via videoconferentie, wat volgens de hoger geciteerde rechtspraak van de Raad van State een geldige aanwezigheid uitmaakt.

Met andere woorden: er waren 5 van de 9 stemgerechtigde leden aanwezig, zodat het aanwezigheidsquorum, zoals opgenomen in artikel OER (ten minste de helft van de stemgerechtigde leden) behaald werd.

In haar wederantwoordnota stelt verzoekende partij hiertegenover wat het voorwerp betreft van het intern beroep dat deze wel degelijk tegen de beslissing zelf is gericht en niet louter is ingesteld wegens gebrek aan een formele motivering.

Verzoekende partij toont uitvoerig aan *in haar wederantwoord* waarom haar inziens de gehele procedure op intern beroep niet conform de reglementaire procedure is verlopen. Zij verwijst naar artikel van het OER. De examencommissie werd niet opnieuw samengeroepen. De student werd niet gehoord en kon zich niet laten bijstaan door haar raadsman.

Wat de samenstelling van de masterjury betreft stelt verzoekende partij dat duidelijk is dat de stemming niet reglementair is gebeurd.

Verzoekende partij gaat in haar wederantwoordnota uitvoerig in op dit punt en stelt dat de samenstelling en de stemming niet correct is gebeurd. Ze verwijst dienaangaande naar de toegevoegde presentielijst.

Verzoekende partij merkt ook op dat een vergelijking met een bijeenkomst van een vennootschap in deze niet relevant. In het OER werd zelf opgenomen dat e-mail raadpleging niet mogelijk is voor beslissingen in het kader van het intern beroep.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De beslissing op intern beroep strekte ertoe de examencommissie een nieuwe beslissing te laten nemen, maar niet om eerst de interne en/of externe jury opnieuw de masterproef te laten beoordelen. De Raad dient dus na te gaan of de examencommissie regelmatig was samengesteld en op formeel regelmatige wijze tot haar besluit is gekomen.

De examencommissie is regelmatig samengesteld als (behoudens wanneer een formele tekst een andere meerderheid voorschrijft, wat hier niet het geval is) een meerderheid van haar leden aan de beraadslaging deelneemt. Daarbij is niet vereist dat dezelfde personen die bij de eerste beraadslaging aanwezig waren, ook bij de tweede beraadslaging aanwezig zijn, een meerderheid – gelijk welke meerderheid – volstaat.

De verwerende partij stelt dat examencommissie zetelend als interne beroepsinstantie negen stemgerechtigde leden telde, waarvan er op de vergadering van 13 juli 2011 drie in persoon aanwezig waren en twee via een teleconferentie.

In een eerdere uitspraak heeft de Raad geoordeeld dat bij een collegiaal orgaan een besluitvorming die uitgaat van een ontwerp beslissing waarop de leden van dat orgaan via email kunnen reageren niet aanvaardbaar is, omdat "op die wijze de dynamiek van de collegiale besluitvorming werd miskend."^[2]

Die dynamiek wordt evenwel niet miskend wanneer sommige leden aan de beraadslaging kunnen deelnemen via een video- of teleconferentie:

"Wanneer de statuten dergelijke vorm van vergaderen niet uitsluiten of praktisch onmogelijk maken is er dan ook geen reden om het besluitvormingsproces door middel van een tele- of videoconferentie, dat dezelfde waarborgen biedt als een echte bijeenkomst, als onregelmatig te beschouwen."^[3]

De verzoekende partij stelt dat er onvoldoende bewijs voorligt dat twee leden via teleconferentie mee beraadslaagd hebben. Tot zolang de presentielijst met de bewuste vermeldingen niet van valsheid wordt beticht – en dat is niet het geval – neemt de Raad aan dat het dit stuk voldoende aantoont dat die twee leden inderdaad via teleconferentie mee beraadslaagd hebben.

In haar wederantwoordnota laat de verzoekende partij nog gelden dat zij noch haar raadsman gehoord werd door de interne beroepsinstantie vooraleer de beslissing genomen werd. Zij verwijst daarvoor naar artikel van de onderwijs- en examenregeling

"3. In geval van een ontvankelijk verklaard beroep, roept de voorzitter de beroepscommissie onmiddellijk samen. De beroepscommissie hoort de student, die zich kan laten bijstaan door een raadsman. Daarnaast kan de commissie andere betrokkenen horen. "

Aangenomen dat die regeling als een aanvullende examenregeling geldt, moet de geciteerde bepaling gelezen worden in samenhang met de onmiddellijk volgende bepaling:

"4. De beroepscommissie beslist ofwel om het intern beroep gemotiveerd af te wijzen, ofwel om de studievoortgangsbeslissing gemotiveerd te vernietigen. Wanneer de beroepscommissie een studievoortgangsbeslissing vernietigt, kan ze de examencommissie, of het orgaan dat de beslissing genomen heeft, opleggen een nieuwe beslissing te nemen die rekening moet houden met de door de beroepscommissie gestelde voorwaarden. De beroepscommissie brengt de student formeel op de hoogte van haar beslissing."

Deze bepalingen maken duidelijk dat het gaat om een intern beroep in twee fasen, zoals bij de verwerende partij het geval is. De student heeft wel het recht gehoord te worden door de instantie die in de eerste fase oordeelt – in dit geval de algemeen directeur – maar in geval dit leidt tot een nieuwe beslissing van de examencommissie – zoals hier ook het geval is – niet door de examencommissie.

Blijft de vraag uit hoeveel leden de examencommissie was samengesteld.

Artikel van het examenreglement van de verwerende partij luidt als volgt:

"Er wordt voor de duur van het academiejaar een examencommissie opgericht voor elke opleiding.

De examencommissie is representatief samengesteld. Zij bestaat uit ten minste zes stemgerechtigde leden.

De examenombudspersoon is lid met raadgevende stem van de examencommissie voor de opleiding waarvoor hij is aangesteld.

De opleiding bepaalt hoe de leden worden aangewezen en of er plaatsvervangers kunnen optreden."

De verwerende partij brengt een verklaring bij van de voorzitter van de examencommissie waarin wordt gesteld dat niet al de personen van wie de naam op de presentielijst voorkomt docenten zijn in de opleiding Beeldende Kunsten. Volgens die verklaring zijn er voor de studenten Fotografie evenveel subgroepen als er afdelingsoverschrijdende modules zijn waarvoor tenminste één student Fotografie is ingeschreven. Die verklaring moet zo begrepen worden dat alleen de personen die betrokken waren bij de module die door de verzoekende partij werd gevolgd deel uitmaakten van de examencommissie, niet de personen die betrokken waren bij de twee andere modules waar studenten Fotografie waren ingeschreven.

Voormeld artikel veronderstelt evenwel een formeel besluit van het bevoegd orgaan - welk dat ook moge zijn – waarbij de samenstelling van de examencommissie wordt bepaald. Een verklaring van de voorzitter van de examencommissie is daarvoor onvoldoende, zeker nu de presentielijst die geacht wordt de lijst van de leden van de examencommissie weer te geven meer dan negen namen bevat.

Op grond van de verklaring van de voorzitter van de examencommissie alleen is de Raad niet in staat na te gaan of de examencommissie op 13 juli 2011 regelmatig was samengesteld.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op het feit dat op haar klachtenbrieven waarin het gebrek aan feedback en begeleiding werd aangeklaagd niet werd gereageerd.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er nooit gereageerd is geweest op haar klachtenbrief van 2 juni 2010, die zij richtte aan de studentenbegeleidster. De Directeur Onderwijsbeleid reageert enkel met te stellen dat de nodige stappen zullen gezet worden.

Verwerende partij stelt dat deze opmerking irrelevant is, aangezien er geen verband bestaat tussen het al dan niet reageren op een brief in 2010 en de uiteindelijke quoterings op de Masterproef van verzoekende partij in juni 2011. Verzoekende partij maakt dit verband ook niet duidelijk. Bovendien is de brief van 2 juni 2010 gericht aan de Studentenbegeleidster, die deze brief dan heeft overgemaakt aan het toenmalige departementshoofd. Met het bezwaarschrift van verzoekende partij heeft de huidige, Directeur Onderwijsbeleid, voor het eerst kennis genomen van de door verzoekende partij omschreven problematiek. Men kan de Directeur Onderwijsbeleid niet verwijten niets gedaan te hebben aan een situatie waarvan hij niet op de hoogte was.

5.2.1. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft al herhaaldelijk geoordeeld dat klachten in verband met een gebrekkige begeleiding, al waren die klachten gegrond, op zich geen reden zijn om een negatieve evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen, behoudens uitzonderlijke omstandigheden.

De verwerende partij betwist dat er geen behoorlijke begeleiding en feedback zou zijn geweest.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen gegevens bijbrengt waaruit een gebrekkige begeleiding of feedback blijkt. Integendeel, de enkele mails die worden bijgebracht en waarin zij vragen stelt aan docenten (stukken 10-12 van de verzoekende partij) werden prompt beantwoord, en in een mail van 11 mei 2011 vraagt een docent zelf naar de stand van zaken van het eindwerk en of de verzoekende partij een feedbackmoment kan gebruiken. De verzoekende partij brengt geen gegevens bij waaruit kan blijken dat zij in de loop van het academiejaar geklaagd heeft over een gebrek aan begeleiding of feedback. De klachtbrief van juni 2011, na de interne jurering, is rijkelijk laat om als geloofwaardig bewijs voor de realiteit van die klachten in aanmerking te komen.

Het middel mist feitelijke grondslag.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op een gebrek inzake permanente feedback en tussentijdse evaluatie van haar Masterproef.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wijst er vooreerst op dat er een gebrek was van permanente feedback.

Wat de evaluatiemethode masterproef betreft staat vermeld dat de student permanent wordt geëvalueerd tijdens de begeleiding enerzijds. Anderzijds volgt er in maart een tussentijdse evaluatie van de voorlopige vorderingen en resultaten door een intern jury met een schriftelijke terugkoppeling naar de student en de promotor. Deze beoordeling maakt 25 % uit van het totaal en op basis hiervan wordt een 'go' of 'niet go' gegeven aan de student. In het positieve geval wordt de student toegelaten voor een verdediging voor een interne en externe jury in juni. Zo niet wordt hij doorverwezen naar de september zitting. Er is slechts één examenkans.

Verzoekende partij heeft in die zin niets ontvangen en bleef in het ongewisse wat haar tussentijdse prestaties betreft.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat in tegenstelling tot wat verwerende partij beweert er wel sprake is in de projectbundel van begeleiding en permanente evaluatie tijdens die begeleiding. De kerntaak van de hogeschool zoals ze zelf aangeeft betreft ondermeer intern overleg stimuleren en plaats de student centraal.

Verzoekende partij heeft nauwelijks ondersteuning ontvangen wat een negatieve invloed had op de uiteindelijke beoordeling.

Verwerende partij argumenteert *vooreerst* wat het gebrek aan permanente feedback betreft dat deze wel degelijk is aangeboden. Verzoekende partij kon gedurende het academiejaar elke maandag terecht bij drie docenten waarmee zij het verloop van haar Masterproef kon bespreken. Ondanks het feit dat verzoekende partij weinig tot geen initiatief toonde tijdens deze contactmomenten, hebben de docenten die haar begeleiden toch geprobeerd maximale feedback te geven. Wanneer verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij geen feedback heeft gekregen gedurende het jaar, spreekt zij zichzelf tegen. Verwerende partij verwijst dienaangaande naar een verklaring van verzoekende partij toegevoegd aan het dossier.

Wat de tussentijdse evaluatie betreft stelt verwerende partij *ten tweede* dat er in maart wel degelijk een tussentijdse evaluatie geweest is. De afdelingsverantwoordelijke Fotografie heeft deze tussentijdse evaluatie besproken met verzoekende partij zoals blijkt uit een bij het dossier gevoegde verklaring.

In haar wederantwoordnota benadrukt verzoekende partij echter dat de instelling op geen enkele wijze aangeeft dat de feedback reglementair is gebeurd.

Zij stelt formeel dat zij nooit de tussenevaluatie heeft ontvangen. Het document bevat bovendien geen handtekeningen.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In essentie komt het middel neer op dezelfde klacht als die in het tweede middel werd geformuleerd, namelijk een gebrekkige begeleiding.

Het is om dezelfde redenen als het tweede middel niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op het feit dat de masterjury met vooringenomenheid heeft geoordeeld.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij door de betrokken docenten aan haar lot is overgelaten en van meet af met vooringenomenheid is behandeld. Zij verwijst naar het advies op het einde van het derde bachelorjaar waarin zij reeds aangeraden werd de master niet aan te vatten. In het verslag van de masterjury wordt verwezen naar dit advies.

Verzoekende partij stelt dat zij deze problematiek al gemeld heeft in haar klachtenbrief in 2010. Uit opmerkingen van de masterjury blijkt dat de docenten op de hoogte waren van het feit dat verzoekende partij begeleiding en feedback nodig had. Het ontbreken van enige feedback is in dat opzicht zeer vreemd.

Haar kansen dat de examencommissie na het ingestelde beroep haar zienswijze zou bijstellen was dan ook nihil.

Verwerende partij stelt dat vooringenomenheid niet wordt bewezen.

Verzoekende partij leidt dit af uit het feit dat in het verslag melding wordt gemaakt van het negatief advies. Er wordt echter enkel melding gemaakt van een objectief advies dat aan het einde van het derde jaar werd geformuleerd zoals dat ook in het secundair onderwijs door de klassenraad verplicht wordt opgesteld.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

In zoverre het middel klaagt over een gebrek aan begeleiding is het niet gegrond om de redenen weergegeven bij de bespreking van het tweede middel.

In zoverre het middel klaagt over vooringenomenheid van de verwerende partij, doordat haar al in het vorige academiejaar geadviseerd werd de masterstudie niet aan te vatten, is het eveneens niet gegrond. Het is niet omdat een student een advies, waarvan verondersteld mag worden dat het verleend is op grond van de alsdan behaalde studieresultaten, niet volgt, dat daaruit geconcludeerd moet worden dat als dan blijkt dat de student niet het door hem tegen het advies in verhoopte resultaat behaalt, er sprake is van vooringenomenheid van de instelling. Dit is te meer zo omdat de verzoekende partij geen gegevens bijbrengt waaruit blijkt dat de personen die advies hebben gegeven bij het einde van haar bacheloropleiding dezelfde waren als de personen die bij haar masterproef betrokken waren.

Voor zover het middel in het gebrek aan begeleiding een bewijs van vooringenomenheid ziet, blijkt uit de bespreking van het tweede middel dat deze klacht feitelijke grondslag mist.

Het middel is niet gegrond.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op het feit dat de evaluatie niet correct is tot stand gekomen.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de evaluatie door de Masterjury gebeurd is op grond van de vijf decretaal bepaalde basiscompetenties voor de beeldende kunsten. Dit betreft echter slechts enkele wegingen van alle criteria opgenomen in de projectbundel Fotografie Master.

Meer specifiek stelt zij dat de argumentatie van de jury zeer algemeen en nietszeggend is. Er wordt niet verwezen naar concrete elementen specifiek van toepassing op het werkstuk van verzoekende partij.

Verzoekende partij kan zich ten aanzien van algemene beweringen zoals een passieve houding, enz.... niet adequaat verdedigen. Dit speelt zeker gezien het inherent is aan de beoordeling van een dergelijk werkstuk dat dit in grote mate subjectief is. Dit blijkt ook uit de algemene argumentatie in de verslaggeving

Verwerende partij stelt hiertegenover dat de vijf algemene competenties (de onderzoeker, de creator, de realisator, de communicator en de organisator) niet verschillend zijn van de competenties die daarna verder voorkomen in de projectbundel. De algemene competenties worden verder uitgesplitst maar behoren allemaal onder een algemene noemer.

Verwerende partij stelt verder dat de masterjury niet verplicht om in te gaan op ieder deelaspect van die competenties zoals opgenomen in de projectbundel. Zij motiveert duidelijk waarom verzoekende partij geen enkele basiscompetentie verworven heeft. Hierbij wordt wel degelijk de concrete link met de Masterproef gelegd. Zij duidt dit met voorbeelden waaruit moet blijken dat de motivering van de Masterjury dus wel degelijk gestaafd is met concrete opmerkingen en niet louter algemene en vage bewoordingen omvat.

Verzoekende partij betwist aanvullend in haar *wederantwoordnota* de bekendmaking aan de student van de competentielijst Academische Master Fotografie en de aanpassingen hieraan welke laattijdig en alles behalve optimaal georganiseerd verliep en bovendien niet conform met de onderwijs- en examenreglementering.

Aangezien de basis waarop de jurering van de Masterproef gebeurde, op niet-reglementaire wijze tot stand kwam, betwist zij de geldigheid van het bewuste examen.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

De motivering voor de evaluatie van de masterproef is gevoegd bij de beslissing op intern beroep (stuk 10 van de verwerende partij). Voor elk van de vijf competenties wordt een uitvoerige beoordeling gegeven. Die beoordeling is duidelijk en niet aangetast door vaagheid of tegenstrijdigheid. Er zijn een aantal objectieve vaststellingen in verband met het gebrek aan kwaliteit van de scriptie die door de verzoekende partij niet worden weerlegd.

Evenwel blijkt niet door wie dit stuk 10 werd opgesteld en wanneer dit stuk werd opgesteld. Daardoor is de Raad niet in staat na te gaan of dit stuk werd opgesteld door een persoon die aanwezig was op de gezamenlijke vergadering van de interne en externe jury, waar toelichting werd gegeven over de deliberaties van deze jury's.

Het middel is gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is deels gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en deels gegrond is.

De beslissing van de examencommissie van 17 juni 2011 en de beslissing van 13 juli 2011 genomen in het kader van het intern worden vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 20 augustus 2011, rekening houdend met de gegrond bevonden middelen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 9 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2] Rstvb 10 februari 2011, 2011/009, met verwijzing naar RvS 13 oktober 2006, nr.165.926

^[3] RvS 16 juni 2011, nr.213.920, nv Engineered Pressure System International (EPSI)

Zitting van 11 augustus 2011

Rolnr. 2011/081 - 11 augustus 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

.....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van 11 augustus 2011.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk verklaard wat betreft de open vragen en ongegrond wat betreft de multiple choice vragen werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de het eerste jaar bachelor rechten.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 5 juli 2011 voor het opleidingsonderdeel 'strafrecht'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2011 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 15 juli 2011 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard wat betreft de open vragen en ongegrond wat betreft de MC vragen.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij in zijn beroepsverzoekschrift enkel argumenten geeft m.b.t. het MC gedeelte van het examen strafrecht en niet m.b.t. de open vragen. Pas in een bijkomende nota dd. 15 juli 2011 werd ook het gedeelte open vragen betwist. Dit is echter laattijdig vermits de beroepstermijn ondertussen verstreken is.

Met betrekking tot het MC gedeelte blijkt dat inderdaad voor diverse vragen een verkeerd resultaat werd opgegeven. Nadien werd het examen door de assistenten manueel opnieuw gecorrigeerd en bleek dat de score van verzoekende partij dezelfde bleef. De manuele herberekening van de score werd eveneens bekeken door de beroepscommissie en deze stelde vast dat deze manuele berekening correct was en dat het examenresultaat derhalve correct was.

In de toelichting op het opgavenblad van het MC gedeelte werd duidelijk de giscorrectie vermeld en tevens werd via [REDACTED] aangegeven dat de "klassieke giscorrectie" zou worden gehanteerd. Omdat er op het MC gedeelte van het examen vragen waren over de giscorrectie werd een schema op het bord gezet met enkele voorbeelden. De giscorrectie werd aldus op correcte wijze gecommuniceerd aan de studenten. Bovendien blijkt niet dat een initieel verkeerde toelichting een invloed heeft gehad op het presteren van verzoekende partij. Er zijn geen aanwijzingen dat het examen niet correct zou zijn verlopen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 19 juli 2011 en per aangetekend schrijven van 20 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 9 juli 2011. De beslissing werd op 15 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 20 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2011. Verzoekende partij heeft op 19 juli 2011 kennis gekregen van deze beslissing (per e-mail).

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 20 juli 2011.

Het beroep van 20 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 15 juli 2011 het intern beroep van verzoekende partij gedeeltelijk onontvankelijk verklaard wegens het niet tijdig instellen van het intern beroep m.b.t. tot het open vragen gedeelte van het examen strafrecht.

De Raad dient vooreerst na te gaan of de beslissing van 15 juli 2011 het beroep terecht (gedeeltelijk) als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in het intern beroepsverzoekschrift werd gestipuleerd dat er intern beroep wordt ingesteld tegen de examenbeslissing aangaande 'het vak strafrecht deel uitmakend van de opleiding 1° bachelor rechten'. Hieruit blijkt dat het gaat om een beroep tegen de examenbeslissing in haar geheel en niet beperkt is tot het gedeelte MC. Het gedeelte open vragen is derhalve inbegrepen in het intern beroep.

Het verzoek tot intern beroep werd binnen de beroepstermijn ingediend.

Bovendien voorziet de interne procedure in artikel 95 § 4 alinea 4 dat de verzoekende partij, na inzage van het dossier, haar argumenten bijkomend schriftelijk kan toelichten.

De procedure vermeldt niet dat alle argumenten reeds in het verzoekschrift moeten worden opgeworpen. Het bericht van goede ontvangst vermeldt zelfs dat het beroep nog bijkomend kan worden gemotiveerd.

Minstens kan verzoekende partij haar vordering uitbreiden vermits dit betrekking heeft op dezelfde feiten en eveneens het gevolg is van dezelfde fouten in hetzelfde examen.

Het intern beroep werd m.b.t. de open vragen dus onterecht onontvankelijk verklaard.

Verwerende partij stelt dat het examen strafrecht uit twee delen bestond: een gedeelte MC-vragen dat meetelt voor 8 van de 20 punten en een gedeelte open vragen dat meetelt voor 12 van de 20 punten.

Verzoekende partij had in haar intern verzoekschrift enkel bezwaren aangehaald met betrekking tot het MC-gedeelte van het examen.

Pas op 15 juli 2011, heeft verzoekende partij een aanvullende nota overgemaakt met als titel: "definitieve syntheseconclusie verzoek tot intern beroep betreffende het vak 'strafrecht'".

In de aanhef van haar initieel beroepsverzoekschrift spreekt verzoekende partij weliswaar over "de examenbeslissing aangaande het vak strafrecht, deel uitmakend van de opleiding 1° bachelor rechten", maar daaruit kan niet worden afgeleid dat verzoekende partij het volledige examen strafrecht betwist.

Alles in het verzoekschrift wijst er immers op dat verzoekende partij enkel het MC-gedeelte van het examen betwist. In casu betreffen de grieven enkel het MC-gedeelte en ook uit de vragen van verzoekende partij blijkt duidelijk dat haar beroep hiertoe beperkt is.

Verzoekende partij kon, volgens verwerende partij, haar initieel beroepsverzoekschrift nog uitbreiden tot het open-vragen gedeelte, doch dit diende te gebeuren binnen de termijn die open staat voor beroep tegen deze beslissing. De examenresultaten werden bekendgemaakt op 5 juli 2011. De termijn voor het instellen van intern beroep verstreek bijgevolg onherroepelijk op dinsdag 12 juli 2011, zijnde de eerste werkdag na de normale vervaldag, die een zondag was. De uitbreiding van het verzoekschrift op 15 juli 2011 was derhalve laattijdig.

Artikel 95 § 4 al. 4 OER vervolgens laat niet toe om nieuwe grieven toe te voegen aan een intern beroep, noch om het voorwerp van dat beroep uit te breiden. Het laat enkel toe om "zijn grieven" na inzage van het dossier desgewenst bijkomend schriftelijk toe te lichten, met andere woorden om de reeds geformuleerde grieven nog bijkomend toe te lichten.

Volgens de interpretatie van verwerende partij verwijst verzoekende partij tenslotte nog naar artikel 807 Ger.W. luidens hetwelk een vordering die voor de rechter aanhangig is, uitgebreid of gewijzigd kan worden, indien de nieuwe, op tegenspraak genomen conclusies, berusten op een feit of een akte in de dagvaarding aangevoerd, zelfs indien hun juridische omschrijving verschillend is. Deze bepaling betreft echter de gerechtelijke procedure voor de gewone hoven

en rechtbanken en is niet van toepassing op administratieve beroepsprocedures zoals het intern beroep bij de Interne Beroepscommissie.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende betwist in de eerste plaats de beslissing van de interne beroepscommissie waarbij haar beroep m.b.t. het open-vragen-examengedeelte van het opleidingsonderdeel "strafrecht" als niet ontvankelijk wordt afgewezen.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij op 8 juli 2011 intern beroep heeft ingesteld tegen de "examenbeslissing voor het vak strafrecht" met de vraag om in zonderheid het examenresultaat van het MC-gedeelte te herbekijken en opnieuw te beoordelen.

Met een e-mailbericht van 15 juli 2011 heeft verzoekende partij een "definitieve syntheseconclusie verzoek tot intern beroep betreffende het vak strafrecht" aan verwerende partij gestuurd met aanvullende opmerkingen over het MC-examengedeelte en over bezwaren i.v.m. het open-vragen-examengedeelte.

In tegenstelling tot de zienswijze van verwerende partij is de Raad van oordeel dat in geval van een georganiseerd administratief beroep, in casu bij de interne beroepscommissie, binnen het voorwerp van het beroep, met name 'de examenbeslissing voor het vak strafrecht', het aanvullen van argumenten mogelijk is zolang de debatten niet gesloten zijn, met dien verstande dat de rechten van verdediging moeten worden gerespecteerd. In voorliggend geval stelt de Raad vast dat verwerende partij kennis heeft gekregen van de bezwaren i.v.m. het open-vragen-examengedeelte vóór de bijeenkomst van de interne beroepscommissie en dat de rechten van verdediging blijkbaar niet werden geschaad vermits de interne beroepscommissie die bezwaren onder ogen heeft genomen en als onontvankelijk heeft afgewezen omdat ze buiten de beroepstermijn werden ingediend.

De Raad is van oordeel dat de interne beroepscommissie de bezwaren ten onrechte als onontvankelijk heeft beschouwd en een aanvullend onderzoek verantwoord is.

Het middel is gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van de motiveringsverplichting en de schending van de rechten van verdediging.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op m.b.t. het gedeelte MC dat hij in de onmogelijkheid is om hier reeds grieven te vermelden vermits een beroep moet worden ingediend binnen de 5 kalenderdagen na kennisname van de beslissing van de Interne Beroepscommissie en de officiële mededeling (met motivatie) nog niet werd bezorgd.

Wat het MC-examen betreft begint de beroepstermijn inderdaad te lopen daags na de kennisname van de bestreden beslissing. Daarmee wordt de kennisname bedoeld van de volledige beslissing, d.i. de beslissing inclusief haar motivering.

Verwerende partij merkt op dat de juridisch adviseur aan verzoekende partij had laten weten dat zij ten laatste op 20 juli de volledige beslissing zou ontvangen per e-mail. De beslissing werd reeds per e-mail van 19 juli 2011 aan verzoekende partij bezorgd. Verzoekende partij was dus wel degelijk in de gelegenheid om kennis te nemen van de bestreden beslissing en er mag redelijkerwijze worden aangenomen dat zij, zelfs ondanks de verkeerde veronderstelling omtrent het startpunt van de beroepstermijn, geacht moet worden in staat te zijn geweest om de grieven aangaande de beslissing van de Interne Beroepscommissie over het MC-gedeelte van het examen te formuleren in zijn extern verzoekschrift.

Verwerende partij kan niet aanvaarden dat verzoekende partij in een volgende fase van de procedure nog grieven aanbrengt omtrent dit gedeelte van het examen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Wat het tweede middel betreft doet de Raad opmerken dat hij uit de beslissing van de interne beroepscommissie heeft kunnen vaststellen dat voor verzoekende partij de verbetering van MC-examengedeelte door de beroepscommissie is geverifieerd en de correctie geen weerslag heeft gehad op de oorspronkelijke beoordeling. Wat dit examengedeelte betreft ligt de motivering in het rekenkundig totaal aantal punten dat voor dit onderdeel werd toegekend.

Naar het oordeel van de Raad is, met wat de Raad bekend is, niet aangetoond dat de omstandigheden waarin het examen werd afgelegd een zodanige invloed hebben gehad dat de slaagkansen van de examinandi zozeer werden gehypothekeerd dat het resultaat daardoor onredelijk zou zijn beïnvloed.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is deels gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van deontvankelijk en deels gegrond is.

De beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij neemt uiterlijk op 19 augustus 2011 een nieuwe beslissing, rekening houdend met bovenstaande overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 11 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/087 - 11 augustus 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

.....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van 11 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van februari 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'ontwikkelingsgerichte psychotherapie' en tegen de beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de eerste jaar master in de psychologische en pedagogische wetenschappen, afstudeerrichting klinische psychologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van februari 2011 voor het opleidingsonderdeel 'ontwikkelingsgerichte psychotherapie'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2011 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 15 juli 2011 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het betwiste opleidingsonderdeel in het eerste semester wordt gegeven en volledig wordt geëvalueerd.

In februari 2011 werd het examencijfer via de elektronische leeromgeving aan de studenten meegedeeld.

Daarbij wordt expliciet verwezen naar de beroepstermijn van 5 kalenderdagen en de modaliteiten van de interne beroepsprocedure.

Vermits er in het eerste semester geen openbare bekendmaking van de examencijfers is, worden conform artikel 95 §2 de examenbeslissingen geacht bekend te zijn gemaakt op 21 februari 2011.

Het intern beroep werd pas ingesteld op 10 juli 2011, ruim na het verstrijken van de beroepstermijn.

De beslissing op intern beroep van 15 juli 2011, werd aan verzoekende partij overgemaakt en verzoekende partij heeft, naar eigen zeggen, op 22 juli 2011 kennis gekregen van de beslissing.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. Of de interne beroepscommissie, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2011. Verzoekende partij heeft, naar eigen zeggen, op 22 juli 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 23 juli 2011.

Het beroep van 25 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingesteld beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 15 juli 2011 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard wegens het niet tijdig instellen van het intern beroep.

De Raad dient vooreerst na te gaan of de beslissing van 15 juli 2011 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij het examenresultaat weliswaar kreeg in februari 2011, maar dat zij toen niet voldoende geïnformeerd was over de gevolgen van deze examenbeslissing, zodat zij ook geen intern beroep instelde. De gevolgen van deze examenbeslissing werden, volgens verzoekende partij, pas bekendgemaakt op 26 juni 2011 (mondeling) en op 15 juli 2011 (via e-mail).

Verzoekende partij heeft derhalve na de proclamatie van 7 juli 2011 intern beroep aangetekend.

Verwerende partij stelt dat artikel 95 § 2 OER 2010-11 voorziet dat studenten tegen een hen grievende examenbeslissing intern beroep kunnen instellen binnen een vervalttermijn van 5 kalenderdagen, te rekenen vanaf de proclamatie van deze beslissing.

De termijn voor intern beroep is een vervalttermijn.

De mogelijkheid en de modaliteiten van het intern beroep werden ook vermeld bij de kennisgeving van de bestreden beslissing. Verwerende partij legt een outprint voor van de informatie die de studenten te zien krijgen in het programma waarmee hun examenresultaten bekendgemaakt worden. Hieruit blijkt dat expliciet verwezen wordt naar de mogelijkheid van intern beroep en de wijze waarop dergelijk beroep moet worden ingesteld.

De beroepstermijn is dus beginnen lopen daags na de bekendmaking van de examencijfers in februari 2011 en de termijn was ruimschoots verstreken toen verzoekende partij het intern beroep heeft ingesteld.

Bovendien was verzoekende partij wel degelijk van bij aanvang van het academiejaar op de hoogte van wat de vereisten waren om te slagen voor het litigieuze opleidingsonderdeel en welke competenties dienden te zijn verworven om te kunnen starten met het opleidingsonderdeel "stage en deontologie".

De ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel, die reeds lang beschikbaar was via de studiegids, vermeldt immers duidelijk dat men voor beide delen van de evaluatie moet slagen om te kunnen slagen voor het opleidingsonderdeel, en dat er geen herkansing mogelijk is voor het gedeelte niet-periodegebonden evaluatie.

De ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel "stage en deontologie" vermeldt ook duidelijk de begintermen, en het litigieuze opleidingsonderdeel wordt daar uitdrukkelijk in vernoemd.

Ondergeschikt stelt verwerende partij dat indien verwerende partij pas op 26 juni 2011 voor het eerst kennis zou hebben gekregen van de gevolgen van het litigieuze examencijfer voor zijn verdere studieloopbaan en dit gegeven een nieuwe beroepstermijn zou doen ingaan (quod non), dan nog moet worden vastgesteld dat het intern beroep van verzoekende partij laattijdig is. Tussen deze kennisgeving op 26 juni 2011 en het instellen van het beroep op 8 juli 2011, waren immers ook méér dan vijf kalenderdagen verstreken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat uit de voorlegde stukken blijkt dat verzoekende partij in februari 2011 in kennis is gesteld van haar resultaat voor de niet-periodegebonden evaluatie voor het opleidingsonderdeel "Ontwikkelingsgerichte psychotherapie" en verzoekende partij niet onwetend kon zijn van het feit dat het voormelde opleidingsonderdeel volledig en definitief werd geëvalueerd tijdens het eerste semester. In de informatie waarvan verzoekende partij toen kennis kon nemen, met name het puntenbriefje, expliciet wordt verwezen naar de mogelijkheid om tegen de evaluatie een intern beroep in te stellen binnen een termijn van vijf kalenderdagen. Ten overvloede vestigt de Raad de aandacht op de desbetreffende bepalingen in het onderwijs- en examenreglement voor het academiejaar 2010-2011.

Verzoekende partij heeft het intern beroep tegen de evaluatie pas ingesteld op 10 juli 2011, dus ruimschoots na verloop van de voormelde beroepstermijn.

Dat verzoekende partij zich, om welke reden ook, niet bewust was van de gevolgen van de onvoldoende evaluatie of de gevolgen verkeerdelijk heeft ingeschat, kan de termijn van vijf kalenderdagen niet heropenen of verlengen.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar ongegrond is.

De examenbeslissing van februari 2011 en de beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 11 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2011/091 - 11 augustus 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van 11 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel "..." en tegen de beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in een geïndividualiseerd traject met opleidingsonderdelen uit het eerste en het tweede deliberatiepakket van de bachelor politieke wetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel "...".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2011 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij formuleerde dat de 1^e, 2^e, 3^e en 4^e vraag van het examen niet correct werden verbeterd. Zij stelt per vraag:

- Voor de 1^e vraag op 6 punten: 3,5/6 behaald maar dat zij 4/6 verdient. De verzoekende partij stelt dat de assistent bij de feedback op 5 juli vertelde dat voor elk streepje in de kantlijn bij de verbetering een half punt wordt toegekend. En dat hij dus voor de acht streepjes op zijn antwoordblad 4 punten verdient. Bovendien stelt verzoekende

partij dat zij de elementen die door de assistent als ontbrekend werden geformuleerd, wel terug kon vinden op zijn antwoordblad.

- Voor de 2^e vraag op 6 punten: 2/6 behaald "hetzelfde als voor de 1^e vraag"
- Voor de 3^e vraag op 2 punten: 0,25/2 behaald maar dat zij 1/2 verdient. Een punt zou voor de situering worden gegeven, en een voor de uitleg. Verzoekende partij stelt dat hij het punt voor de situering verdient.
- Voor de 4^e vraag op 2 punten: 0,25/2 behaald maar dat zij 1/2 verdient. "hetzelfde als voor de 3^e vraag"

De verzoekende partij vult nog aan dat de assistent hem bij de feedback zei: "U hebt te weinig punten gekregen." maar dat het resultaat niet navenant werd aangepast.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 15 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

Zij stelt per vraag dat:

- Voor de 1^e vraag op 6 punten: 3,5/6 toegekend, dit is niet onredelijk. Zij de ter beschikking gestelde verbeter sleutel inhoudelijk heeft laten aftoetsen tegenover de examenkopij en daarbij werd vastgesteld dat het antwoord overeenkomt met een score 3,5. Het notatiesysteem bij de verbetering is een indicatie van de kwaliteit van het antwoord en zoals bij de verantwoording ook vermeld, kan eveneens rekening worden gehouden met helderheid en de structuur van het antwoord. De verzoekende partij zou er bovendien verkeerdelijk van uit gaan dat elk streepje 0.5 punten telt. Het modelantwoord toont dat er voor sommige vragen echter een volledig punt gegeven wordt, afhankelijk van de volledigheid. Bij nazicht door de interne beroepscommissie blijkt dat de student ondanks het ontbreken van een situeren van drie belangrijke begrippen een volwaardig punt heeft behaald.

- Voor de 2^e vraag op 6 punten: 2/6 toegekend, dit is niet onredelijk. Zij de ter beschikking gestelde verbeter sleutel inhoudelijk heeft laten aftoetsen tegenover de examenkopij en daarbij werd vastgesteld dat het antwoord overeenkomt met een score 2. De student geeft blijk vertrouwd te zijn met de leerstof maar uit zijn antwoorden blijkt nog onvoldoende beheersing van de essentie van de leerinhouden

- Voor de 3^e vraag op 2 punten: 0,25/2 toegekend, dit is niet onredelijk. De interne beroepscommissie verwijst naar de ter beschikking gestelde documenten (de examenkopij, antwoordsleutel en de aftoetsing van de examenkopij, ter beschikking gesteld door de verantwoordelijk lesgever als voldoende motivering. Hieronder bij "de argumenten van de partijen" wordt deze motivering opnieuw aangehaald en uitgeschreven.

- Voor de 4^e vraag op 2 punten: 0,25/2 toegekend, dit is niet onredelijk. De interne beroepscommissie verwijst naar de ter beschikking gestelde documenten (de examenkopij, antwoordsleutel en de aftoetsing van de examenkopij, ter beschikking gesteld door de verantwoordelijk lesgever als voldoende motivering. Hieronder bij "de argumenten van de partijen" wordt deze motivering opnieuw aangehaald en uitgeschreven.

De beslissing op intern beroep is bekendgemaakt aan verzoekende partij.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 26 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 9 juli 2011. De beslissing werd op 15 juli 2011 genomen en ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2011. De Raad neemt aan dat de beslissing op intern beroep aan de verzoekende partij bekend werd gemaakt, en dat zij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 22 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 23 juli 2011.

Het beroep van 26 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

3.1 De beslissing op intern beroep herneemt na grondig onderzoek de initieel toegekende studievoortgangbeslissing omtrent de examenresultaten. De door verzoekende partij geformuleerde grieven blijven identiek. De Raad neemt aan dat het beroep van verzoekende partij tevens gericht is tegen de beslissing van 15 juli 2011 die op grond van de devolutieve werking van het intern beroep in de plaats komt van de initiële studievoortgangsbepaling.

3.2 De verwerende partij stelt dat verzoekende partij in essentie van de Raad vraagt dat zij het examen opnieuw zou bekijken en quoteren. Daartoe is de Raad evenwel niet bevoegd daar zij het gegeven examencijfer slechts marginaal mag toetsen en een vernietiging ervan is slechts aan de orde is ingeval het examencijfer kennelijk onredelijk is. Het is dus in die zin dat de Raad het beroep beschouwt.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij herhaalt in haar verzoekschrift aan de Raad de grieven die zij heeft voorgelegd aan de interne beroepscommissie. Deze zijn met name per vraag:

- Voor de 1^e vraag op 6 punten: 3,5/6 behaald maar dat zij 4/6 verdient. De verzoekende partij stelt dat de assistent bij de feedback op 5 juli vertelde dat voor elk streepje in de kantlijn bij de verbetering een half punt wordt toegekend. En dat hij dus voor de acht streepjes op zijn antwoordblad 4 punten verdient. Bovendien stelt verzoekende partij dat zij de elementen die door de assistent als ontbrekend werden geformuleerd, wel terug kon vinden op zijn antwoordblad.
- Voor de 2^e vraag op 6 punten: 2/6 behaald "hetzelfde als voor de 1^e vraag"
- Voor de 3^e vraag op 2 punten: 0,25/2 behaald maar dat zij 1/2 verdient. Een punt zou voor de situering worden gegeven, en een voor de uitleg. Verzoekende partij stelt dat hij het punt voor de situering verdient.

- Voor de 4^e vraag op 2 punten: 0,25/2 behaald maar dat zij 1/2 verdient. "hetzelfde als voor de 3^e vraag"

De Raad gaat na of de beslissing regelmatig is tot stand gekomen en niet kennelijk onredelijk is. De Raad kan zich niet in de plaats stellen van de instelling en is niet bevoegd om een nieuwe quoterings toe te kennen. De Raad behandelt het beroep van verzoekende partij in die mate als een verzoek tot vernietiging van de examenbeslissing.

De verwerende partij herhaalt bovendien het standpunt van de interne beroepscommissie. Zij stelt per vraag dat:

- Voor de 1^e vraag op 6 punten: 3,5/6 toegekend, dit is niet onredelijk. Zij de ter beschikking gestelde verbeterleutel inhoudelijk heeft laten aftoetsen tegenover de examenkopij en daarbij werd vastgesteld dat het antwoord overeenkomt met een score 3,5. Het notatiesysteem bij de verbetering is een indicatie van de kwaliteit van het antwoord en zoals bij de verantwoording ook vermeld, kan eveneens rekening worden gehouden met helderheid en de structuur van het antwoord. De verzoekende partij zou er bovendien verkeerdelijk van uit gaan dat elk streepje 0.5 punten telt. Het modelantwoord toont dat er voor sommige vragen echter een volledig punt gegeven wordt, afhankelijk van de volledigheid. Bij nazicht door de interne beroepscommissie blijkt dat de student ondanks het ontbreken van een situeren van drie belangrijke begrippen een volwaardig punt heeft behaald.

- Voor de 2^e vraag op 6 punten: 2/6 toegekend, dit is niet onredelijk. Zij de ter beschikking gestelde verbeterleutel inhoudelijk heeft laten aftoetsen tegenover de examenkopij en daarbij werd vastgesteld dat het antwoord overeenkomt met een score 2. De student geeft blijk vertrouwd te zijn met de leerstof maar uit zijn antwoorden blijkt nog onvoldoende beheersing van de essentie van de leerinhouden

- Voor de 3^e vraag op 2 punten: 0,25/2 toegekend, dit is niet onredelijk. De interne beroepscommissie verwijst naar de ter beschikking gestelde documenten (de examenkopij, antwoordsleutel en de aftoetsing van de examenkopij, ter beschikking gesteld door de verantwoordelijk lesgever als voldoende motivering.

Hierin stelt de assistent enerzijds dat de verzoekende partij enkel de slide uit de cursus geeft zonder enig begrip of definiëring en anderzijds dat er geen enkel element uit het modelantwoord werd geantwoord.

- Voor de 4^e vraag op 2 punten: 0,25/2 toegekend, dit is niet onredelijk. De interne beroepscommissie verwijst naar de ter beschikking gestelde documenten (de examenkopij, antwoordsleutel en de aftoetsing van de examenkopij, ter beschikking gesteld door de verantwoordelijk lesgever als voldoende motivering.

Hierin stelt de assistent enerzijds dat de verzoekende partij enkel de slide uit de cursus geeft zonder enig begrip of definiëring en anderzijds dat er geen enkel element uit het modelantwoord werd geantwoord. Bovendien stelt de assistent dat de verzoekende partij het achtergrondboek niet grondig gestudeerd heeft en dat zij dit toegaf bij de feedback. Tot slot stelt de verzoekende partij dat de toegekende punten gegeven werden voor een eigenlijk volledig uit de context gegeven terloopse vermelding.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij de verbetering van het examen niet kan overdoen en zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van de docent of van de examencommissie maar enkel kan optreden wanneer de wettelijke of decretale bepalingen werden geschonden of het bevoegde orgaan, binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

Uit het voorliggend dossier blijkt dat het schriftelijk examen voor het opleidingsonderdeel "... " werd verbeterd aan de hand van een verbeter sleutel. De bewering van verzoekende partij dat zij aan de hand van de telling van de streepjes die op de kopij tijdens de verbetering werden aangebracht, een hogere score verdient, kan door de Raad niet worden gevolgd. Aanduidingen die op de verbeterde kopij worden aangebracht, zijn een nuttig hulpmiddel om de quotering van de vraag of de kopij te bepalen, maar die aanduidingen zijn niet noodzakelijk het enige middel; ze zijn geen termen van een rekenkundige bewerking die, los van andere elementen, in alle gevallen tot een absoluut waardecijfer moeten leiden. Zoals verwerende partij doet opmerken, is het niet onredelijk dat, zoals in voorliggend geval, ook rekening wordt gehouden met elementen zoals helderheid en structuur van het antwoord.

Zoals gezegd, komt het in de eerste plaats aan de docent toe om een examen te verbeteren en de antwoorden te evalueren en te quoteren en beschikt de Raad enkel over een marginaal toetsingsrecht. In voorliggend geval is de Raad van oordeel dat de verantwoording voor de quotering van verzoekende partij niet kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing en de beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 16 augustus 2011

Rolnr. 2011/047 - 16 augustus 2011

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van 16 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 21/6/2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel "Engels 2" en tegen de beslissing van de algemeen directeur van de genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de opleiding

Het beroep betreft de examenbeslissing van 21/6/2011 voor het opleidingsonderdeel "Engels 2".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 25 juni 2011 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 29 juni 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het examenresultaat na verrekening van alle deelquoteringen uitkwam op 7,48 op 20. De lector kan perfect al deze deelquoteringen verantwoorden. Het was de bedoeling van de lector om tijdens het contactmoment aan te geven dat het voor verzoekende partij in de tweede examenkans niet onmogelijk zou zijn om een hogere score te behalen. Het examencijfer wordt uitgedrukt in een geheel getal en na toepassing van de gewone afrondingsregels wordt 7,48 herleid naar 7. Ten aanzien van de beoordeling 7 op 20 kunnen er geen overmacht of andere bijzondere omstandigheden in rekening worden gebracht. De examencommissie heeft ook niet geoordeeld dat het voorgestelde examencijfer kennelijk onredelijk is. De verwijzing van

verzoekende partij naar het 6de en 7de lid van art. 188 van het OER is niet terecht. Verder is het feit dat verzoekende partij na zijn studie een andere richting wenst uit te gaan en het vak Engels te verwaarlozen zal zijn in de verdere loopbaan van verzoekende partij niet relevant.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 29 juni 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 26 juni 2011. De beslissing werd op 29 juni 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 4 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 29 juni 2011. Verzoekende partij heeft op 4 juli 2011 kennis gekregen van deze beslissing.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 juli 2011.

Het beroep van de werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het examencijfer van 7 op 20 onredelijk is vermits zij hierdoor met 0,02 punten het diploma niet behaalde. In een gesprek met de lector van het opleidingsonderdeel Engels 2 werd aan verzoekende partij gezegd dat het examenresultaat na verrekening van alle deelquoteringen uitkwam op 7,48 op 20. Verzoekende partij stelt derhalve slechts 0,02 punt te weinig te hebben om zijn diploma te behalen (als verzoekende partij 7,5 zou hebben behaald i.p.v. 7,48 zou het worden afgerond naar 8, wat wel in aanmerking zou komen voor tolerantie).

Het onderwijs- en examenreglement (OER) van vermeldt dat de examencommissie kan beslissen om een of meerdere niet tolereerbare onvoldoendes toch als tolereerbaar te beschouwen en ook als zodanig te verrekenen ten aanzien van het 10 %-criterium als het voorgesteld cijfer kennelijk onredelijk is.

Verzoekende partij werpt tenslotte op dat zij zwak is in talen, maar goed met cijfers, reden waarom hij de afstudeerrichting accountancy – fiscaliteit heeft gekozen. Verzoekende partij heeft hard gewerkt en er is een positieve lijn te zien, waar de examencommissie geen rekening mee heeft gehouden. (voor Frans 2 en 3 is verzoekende partij geslaagd en voor Engels 3 heeft verzoekende partij een tolereerbaar punt behaald.) Bovendien heeft verzoekende partij deelgenomen aan de 'case study' en 'cultural awareness conference' als blijk van goede wil en interesse (als enige GIT student Engels 2)

Verwerende partij stelt dat een examencijfer van 7 op 20 niet tolereerbaar is en dat verzoekende partij over het opleidingsonderdeel Engels 2 opnieuw examen kan afleggen tijdens de tweede examenkans.

Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij artikel 188 van het OER bijzonder selectief leest. In casu kunnen immers geen overmacht of andere bijzondere omstandigheden in rekening worden gebracht, waardoor de verwijzing van verzoekende partij naar het 6de en 7de lid van art. 188 van het OER niet terecht is.

Bovendien is het examencijfer niet kennelijk onredelijk is.

Het examenresultaat kwam na verrekening van alle deelquoteringen uit op 7,48 op 20.

Verzoekende partij behaalde voor het eerste deelexamen 6,41 op 20 en voor het tweede deelexamen 8,55 op 20. Verzoekende partij scoort voornamelijk slecht op het schriftelijk gedeelte (22,50 op 90 punten).

Conform art. 184 van het OER wordt het examencijfer uitgedrukt in een geheel getal en na toepassing van de gewone afrondingsregels wordt 7,48 herleid naar 7. Deze beslissing is geenszins onredelijk

De lector heeft tijdens het contactmoment enkel getracht om verzoekende partij aan te moedigen om alsnog gebruik te maken van zijn tweede examenkans voor het opleidingsonderdeel Engels 2.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Ook al komt de verzoekende partij slechts 0,02% te kort om 7,5/20 te halen, cijfer dat dan naar een delibereerbare 8 zou worden afgerond, het is niet kennelijk onredelijk het resultaat naar een in principe niet delibereerbare 7/20 af te ronden. Het is eigen aan elke begrenzing dat een miniem verschil een groot verschil in het uiteindelijke resultaat kan geven. Dat op zich maakt de grens nog niet arbitrair.

Daarbij komt dat de evaluatie naar behoren is gemotiveerd, en dat, zoals de verwerende partij opmerkt, het vooral de schriftelijke proeven zijn waar de verzoekende partij zwak scoort. De bewering van de verzoekende partij dat ze op het mondeling examen omwille van een kleine verspreking een onvoldoende behaalde, is een betwisting over de appreciatie van zijn verdiensten. Die bewering weegt onvoldoende zwaar om te concluderen dat de evaluatie kennelijk onredelijk is.

Het argument dat de examencommissie ook een resultaat van 7/20 zou kunnen delibereren is niet gegrond, nu het examenreglement bepaalt dat de examencommissie van die bevoegdheid maar gebruik kan maken wanneer de evaluatie kennelijk onredelijk is of er sprake is van overmacht. Een tekort van 0.02% om in aanmerking te komen voor een delibereerbare evaluatie maakt de evaluatie zelf niet kennelijk onredelijk, en de verzoekende partij voert geen andere relevante argumenten waaruit besloten zou kunnen worden dat een kennelijk onredelijke evaluatie of een geval van overmacht voorligt.

In de nota van wederantwoord betwist de verzoekende partij de afronding van een deelresultaat. Niets belette haar deze betwisting in het verzoekschrift zelf op te werpen. De betwisting is laattijdig ingesteld en niet ontvankelijk. Voor het overige zouden de andere betwistingen rond de berekeningsformule niet leiden tot een delibereerbaar resultaat zodat die betwisting bij gebrek aan belang niet ontvankelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 21 juni 2011 en de beslissing van 29 juni 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuyper s

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/049 - 16 augustus 2011

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van 16 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....
.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 24 juni 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de stage informatica 2 en voor de stage technologische opvoeding 2 en tegen de beslissing van 1 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 24 juni 2011 voor de opleidingsonderdelen en

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 25 juni 2011 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 1 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de klacht van verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond was.

De lectoren formuleren een voorstel van score en moeten dit in een commissie over het praktijktraject toelichten. Na de voorstellen en argumenten te hebben gehoord, stellen het opleidingshoofd en het departementshoofd een voorstel van eindscore voor.

M.b.t. de klacht tegen de '..... werden er diverse opmerkingen m.b.t. slordige voorbereidingen en manke hantering van elementaire didactische principes geformuleerd

tijdens de lesbesprekingen.

Bovendien wordt ook in het eindrapport verwezen naar een tekortschieten van verzoekende partij op het ruimere probleem van de 'technische geletterdheid' (en derhalve niet beperkt tot 'houtbewerking').

Het zwaarder laten doorwegen van de stage in februari in zou niet leiden tot het slagen voor het opleidingsonderdeel stage technologische opvoeding 2.

Tijdens de laatste stageperiode noteren de docente en mentor immers nog steeds ernstige didactische tekortkomingen en wijzen zij op de nonchalance van verzoekende partij.

Verzoekende partij "staat er niet" en is niet in staat om zelfstandig een lesvoorbereiding uit te werken volgens de regels van de kunst en deze van de eerste keer te realiseren.

Ook voor de blijven meerdere didactische mankementen steeds terugkeren. Dit blijkt uit de mentorverslagen (de docent heeft de laatste stage inderdaad niet bezocht)

Verzoekende partij blijft derhalve dezelfde fouten maken, die vaak te wijten zijn aan een te oppervlakkige en te weinig diepgaande lesvoorbereiding.

Verzoekende partij heeft, net als vorig jaar, het niet bindend studie- advies op het eindrapport gekregen: "De examencommissie herhaalt, met aandrang, haar oordeel dat het met succes verder zetten van deze opleiding wellicht geen haalbare kaart is."

Het dient derhalve duidelijk te zijn dat het docententeam over de jaren heen weinig vooruitgang ziet.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 1 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#) en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 26 juni 2011. De beslissing werd op 1 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 1 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 1 juli 2011. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 1 juli 2011 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 4 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 juli 2011.

Het beroep van 11 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld. (vermits 9 juli 2011 een zaterdag is)

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij stelt in de eerste plaats beroep in tegen

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij vorig jaar niet geslaagd was voor de stage informatica 2 en voor de stage Bij het hernemen van deze stages in het academiejaar 2010-2011 waren de docenten bijzondere kritisch ten opzichte van verzoekende partij zodanig dat zij het

gevoel had geen eerlijke kans meer te krijgen.

Bovendien werd pas na de halftijdse beoordeling van de stage vanuit aangeraden om contact op te nemen met de docenten.

Met betrekking tot de stelt verzoekende partij dat de les die zij diende te geven over de vijfhoek in het niet in het leerplan van 1B staat en dat deze leerstof derhalve te moeilijk is. Bovendien wordt het technisch proces door de van verkeerd toegepast. De vakterminologie hout wordt ook niet beheerst door de, noch De maakte technische fouten waardoor verzoekende partij ten onrechte een negatieve evaluatie kreeg.

Verder haalt verzoekende partij feiten aan om te staven dat zij de lesvoorbereiding wel degelijk voldoende heeft uitgewerkt. Plots werd echter een opdracht van verzoekende partij gewijzigd (nadat hij de lesvoorbereiding hiervan reeds grotendeels had voorbereid). Hierdoor werd verzoekende partij benadeeld omdat de tijd die verzoekende partij had om de les voor te bereiden hierdoor beperkt werd.

Het evaluatievoorstel van is volgens verzoekende partij niet objectief en ook dat van de examencommissie niet.

Volgens verzoekende partij werd er ook onvoldoende rekening gehouden met de stage in het en Volgens de stage lesrapporten waren de lessen van verzoekende partij in Heel goed, maar deze worden niet vermeld in de eindbeslissing van de stage.

Tevens heeft verzoekende partij het stage evaluatierapport van niet mogen zien m.b.t. les dd. 1/3/2011. Pas bij de beslissing op intern beroep werd een kopie van het 'verdwenen' lesrapport gevoegd.

Tijdens de beoordeling werd geen rekening gehouden met niet volledig ingevulde lesrapporten. Er werd ook geen rekening gehouden met de evolutie van de lessen van verzoekende partij. De docente is immers enkel de eerste stageles komen bijwonen. Verzoekende partij heeft nooit opbouwende kritiek gekregen van, ze heeft verzoekende partij enkel afgebroken.

Verzoekende partij heeft tevens vragen bij het feit dat de evaluatieformulieren van de mentoren dezelfde zijn als deze van de docenten. In de evaluatieformulieren na de demoles worden bovendien niet alle competenties beoordeeld.

Verzoekende partij stelt wel geslaagd te zijn voor '....., toch stelt verwerende partij dat verzoekende partij te weinig vakkennis heeft. Dit is derhalve niet correct volgens verzoekende partij.

Verzoekende partij werpt ook op dat aan de studenten meedeelde dat zij haar ontlag had gegeven 'vermits zij toch geen meerwaarde voor de studenten kan betekenen.'

Verwerende partij stelt dat er op meerdere momenten stagebegeleidingsgesprekken voorzien zijn voor alle studenten (o.a. na de examenperiodes van het academiejaar 2009-2010 en bij de start van het academiejaar 2010-2011)

Na de tussentijdse evaluatie van de stages in 2010-2011 is door de opleiding inderdaad expliciet opnieuw gevraagd om contact op te nemen. De tussentijdse evaluatiecommissie zag immers de eerder gesignaleerde problemen terugkeren en stelde vast dat verzoekende partij zelf bijzonder weinig initiatief nam om ernstig over de situatie na te denken. Dit heeft verzoekende partij toen gedaan en de beide vakdocenten hebben binnen een redelijke termijn gereageerd op de vraag naar een gesprek.

Verwerende partij stelt dat wat in de stage-evaluatie wordt weerhouden niet de discussie over de technische aspecten van houtbewerking is, maar wel strikt didactische criteria van lesvoorbereiding en vooral lesrealisatie. Tijdens de evaluatie van de stage is niet gesproken over de discussie rond de vakterminologie 'houtbewerking'. Wel gaat het erom dat verzoekende partij steeds terugkerende didactische tekorten heeft en tekorten inzake de technische geletterdheid in de didactische realisatie van een les.

Ook in andere lessen werd immers vastgesteld dat het vlot omgaan met technische termen in het algemeen en het opbouwen van het technisch proces een probleem vormde.

Bovendien stelt verwerende partij dat een stageles geven aan een groep zwakkere leerlingen op zich geen grond is om een onvoldoende voor de stage te betwisten. Precies dergelijke leerlingen hebben net behoefte aan stevige didactische processen

Verwerende partij werpt op de concrete feedback op de lesverslagen van groot belang is omdat daar in detail de meest relevante sterke en zwakke punten worden aangegeven.

De verwerende partij stelt dat de examencommissie niet in twijfel trekt dat de stageverslagen

van de stage in een positievere ondertoon hebben. Daaruit besluiten dat er onvoldoende rekening zou mee gehouden zijn is volgens verwerende partij echter niet correct. Tijdens de laatste stageperiode in hett worden meerdere malen reeds eerder opgemerkte zuiver didactische problemen vastgesteld. De verzoekende partij heeft de positieve evolutie van de stage niet kunnen 'vasthouden' en 'bevestigen' in de laatste stage in De zwakkere punten die de stagementor in summier beschrijft, lijken daar – in - wel minder uitgesproken aanwezig geweest te zijn, maar liggen wel in de lijn van de werkpunten die zowel in de eerdere stage als in de vervolgstage werden vastgesteld. Zoals in andere stages merken we keer op keer dat de verzoekende partij, naarmate zij meer lessen geeft of lessen een tweede keer kan geven, vooruitgang boekt (mede onder invloed van de coaching door de stagementor). Verzoekende partij dient zich echter vanaf de eerste les goed voor te bereiden en er 'te staan'. De terugval bij het begin van elke stage en de verbetering naar het einde toe wijst echter op een leerpad dat de einddoelen van de stage in de tweede opleidingsfase nog niet heeft gehaald.

Verwerende partij werpt verder op dat er inderdaad een lesverslag van ontbrak in de stagemap. Het verslag was niet aan het dossier toegevoegd vermits de docente geen volledige les had kunnen bijwonen op 1 maart 2011 en de docente het document niet had willen laten doorwegen in de eindbeoordeling. Er mag echter niet worden voorondersteld dat de eindbeslissing van de examencommissie anders zou zijn geweest als dit verslag wel tijdig in het dossier zou hebben gezeten. Daarvoor is het desbetreffende verslag te summier en is een eerder 'mindere' inschatting van dezelfde les door de stagementor daags voordien, wel aanwezig in het dossier.

Verwerende partij haalt aan dat uit de verschillende lesverslagen blijkt dat de stagementor in het een hele reeks werkpunten aanhaalt en zich derhalve niet beperkt tot de mate waarin de lesvoorbereiding van de eerste les al dan niet adequaat werd bijgewerkt en de keuze van een medium.

Verder stelt verwerende partij dat de docenten onmogelijk alle lessen van stagiairs kunnen bijwonen. Daarom zijn goede, gemotiveerde en gedetailleerde verslagen van stagementoren op school belangrijke elementen in het totale proces.

Verwerende partij stelt verder dat bij de eindevaluatie in de commissie – niet door één docent op zich – het stagedossier in zijn geheel wordt doorgenomen, toegelicht en beargumenteerd. Bij een negatief eindoordeel wordt het dossier, alvorens de examencommissie de behaalde resultaten finaal bevestigt, door het departementshoofd en het opleidingshoofd nogmaals in zijn geheel nagelezen en gecontroleerd. Er worden dus wel degelijk een aantal stappen voorzien om te vermijden dat één enkele docent een te bepalend en te gekleurd oordeel zou kunnen uitspreken.

Wat betreft het gewijzigde lesonderwerp stelt verwerende partij dat verzoekende partij initieel aan een andere stageschool werd toegewezen. De lesgever die in deze school het lesonderwerp "fotokader in hout" zou geven, staat echter bekend als iemand die eigenlijk geen stagiairs in zijn lessen wil ontvangen. Er werd derhalve een andere stageschool gezocht en op 2 oktober 2010 heeft deze mentor het nieuwe onderwerp "Tellerpaneel en teltechnieken" via e-mail doorgezonden naar die het onmiddellijk heeft doorgestuurd naar verzoekende partij. In elk geval is het duidelijk dat een mogelijk probleem – opduikend in de startweek van het academiejaar – snel is aangepakt en opgelost werd in het belang van de studenten. Er is weliswaar begrip voor het feit dat de voorbereidingstijd daardoor wellicht wat kort was. Toch moet opgemerkt worden dat de bibliotheek op maandag en dinsdag open was van 8 tot 19u. Voor en na de lessen was er alleszins ruim tijd om het materiaal op te zoeken en te verwerken. Het nieuwe lesonderwerp vereist inhoudelijk een minder uitgebreide voorbereiding dan het oorspronkelijke en verzoekende partij kon zich dus maximaal concentreren op de didactische uitwerking. De desbetreffende les behoort bovendien tot de oefenlessen waarmee in de tweede opleidingsfase wordt gestart en is derhalve een zuivere 'oefenkans'. De drie eigenlijke stageperioden komen nadien. Verwerende partij stelt dat er voor de stage in de tweede opleidingsfase voor de lesobservaties en de beoordelingen door stagementoren en docenten inderdaad dezelfde documenten worden gebruikt. Er is ook geen enkele regelgeving die dit verbiedt.

Tevens stelt verwerende partij dat er na de demoles inderdaad niet alle competenties worden beoordeeld. Het is bij een demoles de bedoeling studenten gericht naar 'kritische punten' te leren kijken.

Verwerende partij verwijst naar het feit dat niet wordt betwist dat verzoekende partij credits heeft behaald voor '..... Maar de verzoekende partij heeft niet bewezen dat zij deze

inhouden al zo doorgrondt dat zij er leerprocessen kan mee ontwikkelen. De tekorten van verzoekende partij liggen niet zozeer aan de vakinhoudelijke kant van de opleiding, maar aan de didactische kant, aan de zijde waar inhoud vertaald moet worden in leerprocessen en lesrealisatie.

Tenslotte stelt verwerende partij dat het personeelsdossier van buiten het ingestelde beroep staat. Bovendien heeft verzoekende partij iets gehoord wat nooit zo werd gecommuniceerd

De eindbeoordeling is derhalve niet gebaseerd op een niet-objectief oordeel van, maar op een zorgvuldige analyse van het dossier in de evaluatiecommissie. Er is trouwens in het beroep geen enkele objectieve grond van subjectiviteit overtuigend aangetoond. De feitelijke commentaren van de stagementor op de lessen in weerleggen de bewering dat de beoordelingen voor de stage enkel gebaseerd zouden zijn op een bezoek in de eerste les. Verzoekende partij heeft een onvoldoende basis verworven in de sfeer van didactische kennis en communicatieve en agogische vaardigheden.

5.2 Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij in de tweede plaats beroep instelt tegen

Verzoekende partij stelt dat geen enkele stageles heeft bijgewoond en dat zij dus onmogelijk de laatste stage kan beoordelen in het

Verder stelt verzoekende partij 3 mentoren te hebben gehad, wat niet ideaal was. Bovendien kreeg verzoekende partij op het laatste moment een nieuw lesonderwerp waardoor hij te weinig tijd had de lessen optimaal voor te bereiden. In de beslissing wordt ook ten onrechte gesteld dat de 3 mentoren de lessen van verzoekende partij volledig afbreken. Dit was niet het geval vermits de evaluatie van de mentoren niet zo negatief overkomt.

Verzoekende partij stelt verder dat er onvoldoende rekening gehouden werd met de stage in het en De lessen van worden verkeerd weergegeven in de beslissing van het intern beroep. De mentoren geven tips in de stagerapporten die geen afbreuk doen aan de kwaliteit van de lessen. De stages zijn niet gelijklopend negatief zoals de interne beroepsbeslissing stelt. gaf voor de stage een beperkte hoeveelheid negatieve kritiek doch verzoekende partij vermoedt dat de docente bevooroordeeld was. Verzoekende partij zou onvoldoende vakken kennis hebben, doch wijst erop geslaagd te zijn voor

Verzoekende partij stelt verder dat aangeeft dat er wel vooruitgang is geboekt, toch zijn er meer werkpunten opgegeven voor de laatste stages.

Verzoekende partij vraagt een herziening van de resultaten met een minimum van 10/20 voor stage informatica 2 en een minimum van 10/20 voor stage:

Verwerende partij stelt dat verantwoordelijk is voor een 40-tal studenten en dat het op elkaar afstemmen van lessenroosters in stagescholen en andere opdrachten van de docent ertoe leiden dat niet onder alle omstandigheden een stagebezoek gewaarborgd kan worden. Verwerende partij benadrukt vervolgens dat er bij de lessen van 3 mei 2011 duidelijk meer aan de hand was dan louter en alleen een discussie over lesonderwerpen, o.a.: ondoordachte lesstart, geen bordgebruik, onvoldoende inspelen op het niveau van de leerlingen, onvoldoende structuur, onvoldoende eigen beheersing leerstof.

Verwerende partij stelt dat het misschien niet ideaal is om drie verschillende stagementoren te hebben, doch dat de beslissing daaromtrent bij de stageschool ligt. Doorheen de commentaren van de drie stagementoren worden echter ernstige didactische mankementen signaleerd die ook reeds eerder werden signaleerd.

Daarenboven merkt verwerende partij op dat een aantal van deze tekorten ook werden signaleerd in de context van de eindevaluatie. Hoewel bij de beoordeling beide opleidingsonderdelen onafhankelijk zijn t.o.v. elkaar, kan toch niet worden ontkend dat er zich duurzame en weerkerende problemen voordoen (die overigens ook reeds aanwezig waren in 2009-2010).

Verwerende partij stelt dat ook de mentoren bij de stagelessen in tips geven en andere opmerkingen die blijven verwijzen naar steeds weer dezelfde didactische werkpunten. Ook in keren steeds dezelfde didactische problemen terug. Problematisch is in casu dat steeds dezelfde opmerkingen in elke stageperiode en in de meeste lessen blijven terugkeren.

Een stagebeoordeling is in wezen een beoordeling van een globale situatie, geen mathematische optelsom van werkpunten. Het aantal steeds weerkerende werkpunten bij verzoekende partij is relatief hoog en de vooruitgang van verzoekende partij is te beperkt.

Verwerende partij stelt verder dat niet betwist wordt dat de verzoekende partij credits heeft

gehaald voor '.....'. Maar ook hier is niet bewezen dat verzoekende partij deze inhouden al zo doorgrondt dat hij er leerprocessen kan mee ontwikkelen. De tekorten van verzoekende partij liggen niet zozeer aan de vakinhoudelijke kant van de opleiding, maar aan de didactische en communicatief-agogisch kant.

5.3. Beoordeling door de Raad over de evaluatie van beide middelen

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Voor beide opleidingsonderdelen draagt de verzoekende partij argumenten aan om te stellen dat de leeropdrachten die hij moest vervullen niet aangepast waren aan het niveau van de leerlingen en niet tot het leerplan behoren. Voorts verwijt hij aan de docenten gebrek aan kennis van juiste terminologie en kennis van de toe te passen technieken.

Bij het opleidingsonderdeel komt bij dat de docent geen van de stagelessen bezocht heeft.

Wat het opleidingsonderdeel informatica betreft oordeelt de Raad als volgt: Als een docent van oordeel is dat een student een onvoldoende resultaat heeft behaald, zonder dat hij als docent een enkele les heeft bijgewoond dan moet dit noodzakelijkerwijze steunen op zeer overtuigende elementen in de lesverslagen van de mentoren. De Raad stelt vast dat uit de verslagen waarvan hij heeft kennis kunnen nemen, dit niet kan worden afgeleid.

Wat betreft het opleidingsonderdeel stelt de Raad vast dat het resultaat steunt zowel op de observatie van 3 lessen door lectoren als op de verslagen van de mentoren. Hoewel is komen vast te staan dat de vaktechnische begeleiding van dit opleidingsonderdeel ernstig te wensen overlaat, is dit gebrek in de begeleiding niet van die aard dat om die reden alleen het negatieve resultaat in een voor de student meer gunstige zin moet worden gewijzigd. De Raad stelt verder vast dat het oordeel dat de verzoekende partij niet over de vereiste didactische competentie beschikt voldoende steun vindt in de verslagen van de lectoren en mentoren, en niet kennelijk onredelijk is.

Het middel is gedeeltelijk gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gedeeltelijk gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 24 juni 2011 en de beslissing van 1 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd in zoverre zij betrekking hebben op het opleidingsonderdeel en blijven voor het overige gehandhaafd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen in plaats van de gedeeltelijk vernietigde beslissing tegen 31 augustus 2011.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Rolnr. 2011/049 - 16 augustus 2011

Aldus beslist op 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/056 - 16 augustus 2011

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman
kantoor houdende te
....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 16 augustus 2011.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:
.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie na de eerste examenkans in juni waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 12 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep van de Algemeen Directeur waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

Verzoekende partij vraagt een herziening van het oordeel van de examencommissie wat betreft het behalen van het de bachelorgraad.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de bachelor in de beeldende kunst,

De examencommissie besliste dat verzoekende partij niet geslaagd was voor alle opleidingsonderdelen uit het inschrijvingsprogramma.

Het beroep betreft meer specifiek de evaluatie van de jury betreffende het opleidingsonderdeel waarop verzoekende partij een resultaat van 8/20 kreeg met vermelding "moet hernomen worden in een later academiejaar".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juli 2011 een intern beroep in bij de Algemeen Directeur van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij betwist de uitspraak van de jury wat het opleidingsonderdeel betreft en klaagt de houding aan van de docenten tijdens de loop van het academiejaar met o.a. de demotiverende houding en het feit dat geen rekening is gehouden met haar speciaal

statuut.

3.3. Bij beslissing van 11 juli 2011 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde ondermeer dat

- ‘
-Bij grondig onderzoek en nakijken van alle opgevraagde documenten blijkt dat de houding van docenten als correct moet worden omschreven.
- Niet aanwezigheid op eindresultaat stage met de werkelijkheid overeenstemt maar dit ook niet verplicht gesteld werd omdat de stages begeleid worden in het atelier.
- Er trouwens bij de eerste stage wel aanwezigheid was.
- Betrokkene inderdaad beschikt over een speciaal statuut en hiermee wel degelijk rekening is gehouden.
- Heel het jaar door via intensief onderleg betrokkene gewaarschuwd werd dat de eindcompetenties waarschijnlijk niet zouden worden gehaald omdat er niet in geslaagd werd een verbeterd traject door te voeren.
- Dit gevaar ook al de vorige jaren werd aangehaald.
- Anderzijds het juryverslag werd gemotiveerd.
- De samenstelling van de jury als deugdelijk moet worden omschreven.’

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 12 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 5 juli 2011. De beslissing werd op 11 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 12 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 11 juli 2011. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 12 juli 2011 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 13 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 14 juli 2011.

Het beroep van 15 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij wat niet conform is met artikel II, 24, 6, 3de Aanvullingsdecreet [\[2\]](#).

De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat verwerende partij wel tijdig heeft kunnen kennisnemen van het verzoekschrift dat door de griffie van de Raad is bezorgd en zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

Het beroep van verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept in een enig middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wijst op haar motivatie en doorzettingsvermogen gedurende de afgelopen jaren.

Zij betreurt het dat haar na vier leerjaren het perspectief op het behalen van het diploma wordt ontnomen terwijl de commentaren die zij de afgelopen jaren heeft gekregen nooit van dien aard waren.

Zij klaagt de houding aan van de docenten die zij niet correct acht en geen blijk geeft van pedagogisch engagement.

Zij stelt tot slot dat elk oordeel subjectief is en dat zij in tegenstelling tot de negatieve beoordeling veel positieve commentaren heeft gekregen van andere externe leerkrachten en medestudenten.

Verwerende partij stelt hiertegenover vooreerst dat verzoekende partij geen opmerkingen formuleert wat de motivering van de beslissing op intern beroep betreft.

De motivering van de algemeen directeur is correct.

Wat de grond van de zaak betreft stelt verwerende partij dat de examencommissie terecht niet tot deliberatie is overgegaan.

Zij verwijst naar artikel 55, §6 van de AOR en meer bepaald de departementale aanvullingen waar gesteld wordt dat opleidingsonderdelen van meer dan 15 punten niet debiteerbaar zijn.

Zij verwijst tevens naar de motivering zoals terug te vinden in de eindevaluatie ondertekend door alle juryleden.

Op omstandige wijze wordt voor elk deelopleidingsonderdeel gemotiveerd waarom de studente niet voldoet aan de minimumvereisten.

Wat de perceptie over de attitude van de docenten betreft stelt verwerende partij dat geen bewijzen worden voorgebracht. Dit werd ook in de interne beroepsbeslissing als dusdanig vastgesteld.

In geval van een moeilijke samenwerking met docenten dient de student tijdens het academiejaar zelf hiervan melding te maken en dit onder meer door het consulteren van de ombudsdienst.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij een aanvraag heeft gedaan voor een speciaal statuut wegens dyslexie maar niet aantoont op welke wijze de examencommissie hiermee geen rekening zou hebben gehouden hebben.

Verwerende partij stelt tot slot dat blijkt uit de stageverslagen over de jaren heen dat verzoekende partij meermaals kritische bedenkingen heeft gekregen met betrekking tot haar werkwijze en gewezen werd op haar zwakheden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In essentie klaagt de verzoekende partij over een gebrekkige begeleiding, en voorts dat haar in het verleden niet gewezen werd op problemen met haar werk.

Wat het verwijt van de gebrekkige begeleiding betreft, zelfs al zou die zijn aangetoond – de verwerende partij betwist dat – dan nog is dat, behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden om een negatieve evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen. De verzoekende partij voert geen feiten aan die dergelijke uitzonderlijke omstandigheden kunnen uitmaken.

Wat betreft het gebrek aan tijdige waarschuwingen blijkt uit het door de verwerende partij bijgebrachte stuk 2 (verslagen stage 2008-09, 2009-10 en 2010-11) dat er wel degelijk kritische opmerkingen werden gemaakt (.....)

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De initiële examenbeslissing en de beslissing van 11 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/062 - 16 augustus 2011

Inzake

.....

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

.....

hebbende als raadsman.....

kantoor houdende te

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 16 augustus 2011.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de en de bij deze stukken toegevoegde documenten en de brief van 10 augustus 2011.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie na de eerste examenkans in juni waarvan zij kennis nam op 5 juli 2011 en waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 12 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep van de Algemeen Directeur waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de eerste bachelor, lerarenopleiding, kleuteronderwijs.

De examencommissie besliste dat verzoekende partij 8/20 behaalde voor het clustervak wiskunde-natuur waardoor verzoekende partij beide examens opnieuw moet afleggen in september.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juli 2011 een intern beroep in bij de Algemeen Directeur van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij stelt dat de gehanteerde regel van quoteringsongelijkheid onrechtvaardig is. Bovendien vindt ze het onbegrijpelijk en onlogisch dat hierover per deliberatie niet anders kan worden beslist.

3.3. Bij beslissing van 12 juli 2011 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bekend gemaakt aan verzoekende partij met een brief gedateerd op 14 juli 2011.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De verwerende partij diende op 9 augustus 2011 een antwoordnota in.

3.6. De verzoekende partij liet op 10 augustus 2011 per mail weten dat zij afstand doet van haar beroep om persoonlijke redenen. Dit bericht werd eveneens in een aangetekend schrijven van 11 augustus 2011 overgemaakt aan de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De raad stelt vast dat verzoekende partij uitdrukkelijk afstand doet van haar verzoek. Hierdoor is het voorliggende beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2011/074 - 16 augustus 2011

Inzake

.....

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

.....

hebbende als raadsman.....

kantoor houdende te

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 16 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie na de eerste examenkans in juni waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 14 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep van de Algemeen Directeur waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs optie lichamelijke opvoeding.

De examencommissie besliste dat verzoekende partij niet geslaagd was voor alle opleidingsonderdelen uit het inschrijvingsprogramma.

Het beroep van verzoekende partij betreft specifiek het resultaat behaald voor het opleidingsonderdeel "begeleidende beroepspraktijk 3" waarop verzoekende partij een resultaat van 8/20 kreeg met vermelding "moet hernomen worden in een later academiejaar".

Op 5 juli 2011 neemt verzoekende partij tevergeefs contact op met de lectoren die de stage begeleid hebben.

3.2. Verzoekende partij stelde na contact met de ombudsman op 9 juli 2011 op datum van maandag 11 juli 2011 per mail een intern beroep in bij de Algemeen Directeur van de onderwijsinstelling. Ditzelfde beroep verstuurd hij dinsdag 12 juli 2011 per aangetekend schrijven.

Verzoekende partij stelde in haar verzoekschrift op intern beroep: "Aangezien ik vandaag, zondag 10 juli 2011, geen aangetekend schrijven kan verzenden, verstuur ik dit per mail. Morgen, maandag 11 juli 2011, verstuur ik dit schrijven aangetekend (tenzij de post naar aanleiding van de Vlaamse feestdag gesloten is) zodat een procedure gestart kan worden."

3.3. Bij beslissing van 14 juli 2011 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde ondermeer dat

- *De klacht niet tijdig werd verstuurd omdat op 5 juli het rapport werd ter beschikking gesteld en ook werd doorgenomen en van dat ogenblik de verjaringsperiode van vijf dagen begint te lopen.*
- *10 juli daardoor de laatste dat is dat het beroep kon worden ingesteld maar gelet op het feit dat deze dag een zondag is ook 11 juli nog wordt aanvaard als geldig.*
- *Na controle blijkt dat op 11 juli de postkantoren wel degelijk geopend waren en dus op 11 juli geldig een aangetekende zending kon worden verstuurd.*
- *De klacht pas op 12 juli werd verzonden en dus te laat.*

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 14 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. Of het besluit op intern beroep, dit beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2011. Vermits de beslissing per schrijven van 13 juli 2011 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 14 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 15 juli 2011.

Het beroep van 19 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij wat niet conform is met artikel II, 24, 6, 3de Aanvullingsdecreet^[1].

.De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat verwerende partij wel tijdig heeft kunnen kennisnemen van het verzoekschrift dat door de griffie van de Raad is bezorgd en zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 11 juli 2011 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard wegens het niet tijdig instellen van het intern beroep.

De Raad dient na te gaan of de beslissing van 11 juli 2011 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift aan de Raad dat zij er verkeerdelijk van uitging dat de postkantoren op maandag 11 juli 2011 (Vlaamse feestdag) gesloten waren waardoor zij het aangetekend schrijven m.b.t. het verzoekschrift op intern beroep pas op dinsdag 12 juli 2011 verstuurd heeft. Per mail verstuurd zij wel tijdig het verzoekschrift op intern beroep, op maandag 11 juli 2011. In deze mail heeft verzoekende partij deze (foutieve) gedachtegang ook uitdrukkelijk geformuleerd.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat overeenkomstig haar Algemene Onderwijsregeling het intern beroep niet regelmatig werd ingesteld en uitgeput. Daarom werd het intern beroep onontvankelijk verklaard. Derhalve zou de procedure bij de Raad onontvankelijk zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004 luidt als volgt:

“Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.”

Deze bepaling is ook van toepassing op de mededeling van studievoortgangsbepalingen (zie artikel 2.7 Aanvullingsdecreet, waar een vroegere andersluidende regeling werd opgeheven bij decreet van 8 mei 2009).

De beslissing van de examencommissie, zoals meegedeeld aan de Raad, bevat geen vermelding over de mogelijkheid en de modaliteiten van het intern beroep. Daaruit volgt dat de interne beroepstermijn van 5 dagen niet is begonnen te lopen op 5 juli 2011 zodat de interne beroepsinstantie ten onrechte het interne beroep niet ontvankelijk heeft verklaard.

Het middel is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 14 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal uiterlijk 31 augustus 2011 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[11](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/075 - 16 augustus 2011

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

.....
met zetel te,
.....

hebbende als raadsman, advocaat bij het advocatenkantoor,
kantoor houdende te,
....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak vanwerd behandeld op de openbare zittingen van 9 augustus en 16 augustus 2011.

Gelet op de gewijzigde samenstelling werd de zaak op 16 augustus 2011 integraal hernomen.

Gehoord werden op 9 augustus 2011:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten, als ook op de brief van 8 augustus 2011 en de brief van 12 augustus 2011.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 12 juli 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor stage 2.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in het onderwijs, afstudeerrichting secundair onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor stage 2.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2011 een intern beroep in bij de directeur onderwijsbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 11 juli 2011 van de directeur onderwijsbeleid werd het intern beroep gegrond verklaard en werd beslist dat de stagecommissie opnieuw diende te worden samengeroepen.

De interne beroepsbeslissing stelde dat voor de beoordeling van PAV (novemberstage) er gebruik werd gemaakt van de stagemap en de feedbackdocumenten van de mentoren. Ook al werd er tussentijds een voorlopig onvoldoende uitgesproken voor het geheel van de stage, toch kan niet voorbijgaan worden aan de bijzonder positieve scores voor PAV. Tevens zou een deel van de stagemap PAV ontbreken...

In de tweede stage is er een grote terugval in de beoordeling van PAV, maar hiervoor is onvoldoende motivering terug te vinden.

De stagecommissie diende terug samen te komen.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 11 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt en er werd een brief naar de opleiding verzonden teneinde de examencommissie terug te laten samenkomen.

De nieuwe beslissing van de stagecommissie dd. 12 juli 2011 stelt dat er ernstige werkpunten zijn in het eindverslag die worden bevestigd in de twee syntheseverslagen van de mentoren PAV.

Verzoekende partij heeft de competenties niet verworven om met zicht op succes door te groeien in een volgende opleidingsfase.

De tweede beslissing van de examencommissie heeft de eerste derhalve bevestigd en verzoekende partij niet geslaagd verklaard voor stage 2.

Weliswaar werd de score voor PAV competentie 2 "leraar als begeleider van leer en ontwikkelingsprocessen" van volkomen onvoldoende naar onvoldoende gewijzigd en het eindcijfer wordt op 8/20 gebracht (i.p.v. 7/20).

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De zaak werd op de zitting van 9 augustus 2011 uitgesteld om de partijen toe te laten meer uitleg te geven over het stuk 8 met betrekking tot de evaluatie van PAV.

3.6. Bij beslissing genomen op 12 augustus 2011 van de bijzondere examencommissie wordt - gezien de verklaring van de stageschool opgemaakt op 8 augustus 2011 over de lesopdrachten van twee stage mentoren - de eerder genomen beslissing van 12 juli 2011 ingetrokken.

4. Voorwerp van het verzoekschrift

Gezien de intrekkingbeslissing van 12 augustus 2011 van de bijzondere examencommissie - meegedeeld op 10 augustus door de verwerende partij - waarbij de beslissing die het voorwerp uitmaakt van voorliggend beroep wordt ingetrokken heeft het beroep geen voorwerp meer.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretarissen,

Karla Van Lint

De bijzitters,

Jean Goossens

Ellen Wens

Daniël Cuypers

Rolnr. 2011/079 - 16 augustus 2011

Inzake [REDACTED],

wonende te [REDACTED], [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 16 augustus 2011.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling dd. 30 juni 2011 waarbij de verzoekende partij 7/20 kreeg voor "[REDACTED]didactisch atelier [REDACTED]" en tegen de beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de het academiejaar 2010-2011 bachelor in Secundair Onderwijs.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2011 een intern beroep in bij Vaste Commissie van Beroep van de onderwijsinstelling [REDACTED].

3.3. Bij beslissing van de validerende instantie op datum van 1 juli 2011 werd het intern beroep onvankelijk verklaard. Op dezelfde dag werd een bemiddeling opgestart waarbij de moeder van de verzoekende partij werd gehoord. In een afzonderlijk gesprek werd de lector door de bemiddelaar gehoord. De bemiddeling slaagde niet, en het dossier werd opnieuw overgemaakt aan de VCB.

Op 8 juli 2011 behandelt de extra examencommissie het beroep als volgt:

"(...) De examencommissie is van oordeel dat de niet-rapportering van de beschadiging en het laattijdig en negerend reageren op de interpellatie nadien inbreuken zijn op de evidente meldingsplicht, en op de verantwoordelijkheidsplicht die een essentieel element van evaluatie in het kader van de beroepshouding is (art. 4.1 van het stagevademecum en de invulling van het begrip professionele identiteit op het evaluatieformulier, m.b. het appel aan de verantwoordelijkheidszin).

Op grond van de volledige evaluatie van de stage werd aan de student op 30 mei 2011 meegedeeld dat hij voor de stage niet geslaagd was. Daarna vond op 31 mei 2011 tussen de student en twee docenten overleg plaats, op vraag van de eerste, zonder resultaat.

De houding die uit het hierboven beschreven feit blijkt, spoort met de vaststelling dat de stagemap tijdens de les waarop ze moest ingediend worden, verder geordend en onvolledig werd neergelegd. De lesbespreking van de eerste les was niet aanwezig, de lesbespreking van de tweede les was slechts in kopie aanwezig en een observatieverslag van een medestudent was geheel foutief en in het nadeel van de student opgesteld. Ook zaten een aantal overvloedige documenten (taken, reflecties en observatieverslagen van vorig academiejaar) in deze stagemap.

De weinig diligente handelswijze van de student bij de lesvoorbereidingen en zijn defensieve opstelling bij overleg en interpellatie, en het geringe algemene enthousiasme van de student drukken zich ook uit in het nemen van beperkte verantwoordelijkheid bij het afwerken van de taken (voorbereiding, stagemap etc.). Bij het overleg van 31 mei 2011 heeft de student het gesprek zonder voorafgaand akkoord van de docenten opgenomen, wat als een ernstige inbreuk op de regels van de privacy en de deontologie wordt beschouwd.

3. Het opleidingsonderdeel didactisch atelier bestaat voor wat de evaluatie betreft uit volgende onderdelen:

- stage (dit is het betwiste onderdeel) 15/40*
- permanente evaluatie didactische opdrachten 7/30*
- lesvoorbereidingen etc. 11,5/30*
- totaal 33,5/100*

Na weging werd een punt van 7/20 toegekend.

De stage is niet herneembaar (..... OER en Stagevademecum).

Bij de eindevaluatie van de stage wordt rekening gehouden met de professionele identiteit (..... Stagereglement).

De kwalitatieve evaluatie voor de professionele identiteit uitgedrukt in D ipv C geeft een kwantitatief verschil van 2 punten.

Dit betekent dat bij behoud van de evaluatie C het punt voor de stage maximaal 17/40 kan zijn, ipv 15/40. Op het totaal aantal punten voor het opleidingsonderdeel staan 2 punten gelijk met 2%.

Het niet in rekening brengen van het communicatie-incident rond het demonstratiemateriaal kan mathematisch onmogelijk tot gevolg hebben dat voor het opleidingsonderdeel een positief cijfer kan worden gegeven. Een verschil van 2% brengt geen substantiële wijziging aan het cijfer voor het OOD van 7/20 aan.

Deze vaststelling is een antwoord op de vraag van de VCB en volstaat om niet in te gaan op het beroep.

De examencommissie neemt afstand van de wijze waarop het beroep docenten viseert. Zij verwerpt de middelen over de demotivering van de student tijdens de examenperiode, wegens de evaluatie van de stage, als niet pertinent en in elk geval onbewezen."

Bij beslissing van 15 juli 2011 verklaart de VCB zich uitdrukkelijk akkoord met de motivering van de examencommissie, maakt zij zich deze eigen en wordt het beroep als ongegrond verworpen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 15 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft op 30 juni 2011 het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. De beslissing werd op 15 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 15 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2011. Uit het neergelegde dossier blijkt dat de verzoekende partij op 18 juli 2011 kennis heeft genomen van bovenvermelde beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 juli 2011.

Het beroep van 20 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep is ontvankelijk.

3. Wering van stukken

Verwerende partij vraagt dat stuk 7 dat door de verzoekende partij werd neergelegd uit het dossier zou worden geweerd.

Ter zitting heeft de verzoekende partij formeel verklaard dit stuk terug te trekken. De Raad hoeft dus geen uitspraak te doen over de vraag tot wering van dit stuk.

4. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij verkeerdelijk beroep instelt zowel tegen de initiële beslissing van de examencommissie van 30 juni 2011, als tegen de beslissing van de VCB van 15 juli 2011 naar aanleiding van het interne beroep.

De beslissing van de VCB is, na het doorlopen van de interne beroepsprocedure, in de plaats van de initiële beslissing van de examencommissie gekomen en betreft derhalve het voorwerp van voorliggend beroep.

Verzoekende partij repliceert dat het beroep ruimer is dan wat de verwerende partij in de aanhef aangeeft en ook de initiële studievoortgangsbepaling betreft.

5. Grond van de zaak

5.1 In een vijfde middel stelt de verzoekende partij dat de extra examencommissie bij haar beslissing haar bevoegdheid heeft overschreden.

5.1.1 Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt *ten eerste* dat de examencommissie zich in de plaats stelt van de interne beroepscommissie wanneer zij een uitspraak doet over het beroep. Verzoekende partij stelt dat dit niet conform van het examen- en onderwijsreglement van de instelling is.

Ten tweede stelt de verzoekende partij dat wanneer de interne beroepscommissie het oordeel van de extra examencommissie overneemt, zij zich niet neutraal en objectief opstelt.

Verwerende partij stelt dat "aangezien het oordelen over de examenresultaten tot de exclusieve bevoegdheid van de examencommissie behoort (.....OER), kon de VCB overeenkomstig OER niet afwijken van het antwoord na heroverweging van de extra examencommissie."

5.1.2 Beoordeling door de Raad

Uit van het onderwijs- en examenreglement (OER) blijkt dat de VCB een beslissing niet kan herzien indien de beslissing behoort tot de bevoegdheid van de examencommissie. van het OER bepaalt dat de examencommissie bevoegd is voor het bekrachtigen van examenresultaten.

Daaruit volgt dat de examencommissie door na de mislukte bemiddeling het examenresultaat te bekrachtigen, haar bevoegdheid niet overschreden heeft.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

2a. Verzoekende partij stelt *in een eerste onderdeel* dat het vertrouwensbeginsel geschonden is omdat zij voor het betrokken opleidingsonderdeel een niet herneembaar tekort heeft gekregen, terwijl tijdens de evaluatie van 9 mei 2011 door de docente gemeld werd dat zij voor het betrokken opleidingsonderdeel naar het tweede jaar mocht. Verzoekende partij stelt dat deze beslissing onvoorwaardelijk is en voegt hieraan toe dat:

- "deze beslissing wel overwogen en doordacht genomen werd op basis van een jaar permanente evaluatie, en
- dat elementen van enig gewicht die mee konden spelen bij deze belangrijke beslissing werden meegenomen en
- dat elementen die niet werden (of niet konden worden) meegenomen van dermate laag belang waren dat ze de beslissing niet meer op enige wijze konden beïnvloeden en
- dat dus de beslissing definitief was."

Verwerende partij stelt hiertegenover dat "de (tussentijdse) evaluatie door de docent na de tweede stageles van 9 mei 2011 geen examenbeslissing is."

Het eindoordeel over het voldoen voor het betrokken opleidingsonderdeel volgt overeenkomstig OER uitsluitend uit de beslissing van de examencommissie, na vastlegging van de resultaten door de technische commissie.

Anders dus dan de verzoekende partij suggereert, houdt de bedoelde evaluatie van 9 mei geen enkele formele beslissing over zijn rechtspositie in, en kan de verzoekende partij aan dit gesprek geen rechtsgevolgen ontleen.

Ten overvloede merkt de verwerende partij op dat het betrokken opleidingsonderdeel overigens uit verschillende luiken bestaat die elk afzonderlijk gequoteerd worden. Naast het luik "actieve stage" (puntenaandeel 40/100) wordt ook een punt toegekend voor het luik "didactisch werken deel 1" (puntenaandeel 30/100) en voor het luik "didactisch werken deel 2". Zoals vermeld, behaalde de verzoekende partij voor elk luik een onvoldoende.

Bovendien wordt het luik "actieve stage" niet uitsluitend geëvalueerd aan de hand van de stagelessen. Ook de stagemap wordt beoordeeld waarop verzoekende partij een tekort behaalde. Verder wordt bij de eindevaluatie een beoordeling gemaakt van (onder meer) de pedagogisch-didactische bekwaamheid van de student, zijn vorderingen, zijn administratieve stiptheid en zijn attitudeontwikkeling, waarbij het cijfer de uitdrukking is van de kwaliteit van de vorderingen en van de inzet, en geen rekenkundig gemiddelde is van de in de loop van het academiejaar toegekende cijfers. Verwerende partij verwijst dienaangaande naar het stagevademecum op

Verwerende partij stelt verder dat naar aanleiding van de tussentijdse evaluatie (zo werd de stagemap pas op 17 mei 2011 ingediend, zodat de beoordeling hiervan hoe dan ook nog diende te gebeuren) de verzoekende partij niet rechtmatig mocht verwachten dat de evaluatie van het betrokken opleidingsonderdeel reeds op definitieve en onaantastbare wijze vaststond.

Verwerende partij stelt dat aangezien op 9 mei 2011 op geen enkele wijze een examenbeslissing over het volledige opleidingsonderdeel werd genomen (en evenmin kon worden genomen), het vertrouwensbeginsel niet in de weg staat dat het cijfer van de bedoelde stageles van 9 mei achteraf, naar aanleiding van nieuwe feiten die bij de eerste evaluatie nog niet bekend waren, gewijzigd wordt. Dat het eerste cijfer tijdens de evaluatie van 9 mei reeds aan de verzoekende partij gemeld was, doet hier niets aan af.

De stelling van de verzoekende partij dat de elementen die op 9 mei 2011 nog niet bekend waren, geen (voldoende) weerslag konden hebben om de beoordeling nog te wijzigen, is ongefundeerd. Zoals duidelijk weergegeven in het stagevademecum, wordt het luik "actieve stage" eveneens geëvalueerd aan de hand van de stagemap (ingediend op 17 mei 2011) en op grond van een algemene beoordeling van de kwaliteit van de vorderingen en van de inzet van de student.

De verwerende partij verduidelijkt nog dat het eerste cijfer voor de tweede stageles (een C), overeenkomstig van het stagevademecum, een positieve evaluatie van de voorbereiding en de uitvoering van de les inhield. Het cijfer werd gewijzigd toen achteraf schade aan het demonstratiemateriaal werd vastgesteld, terwijl de verzoekende partij, bij interpellatie, slechts één week later laat weten dat zij meende de schade niet te moeten melden omdat ze volgens hem toch reeds bekend was. Deze vaststelling bracht de docent ertoe om het cijfer voor de rubriek *professionele identiteit* te wijzigen van D naar C, hetgeen ook een verlaging van het cijfer voor de globale beoordeling van C naar D tot gevolg had.

Verwerende partij concludeert dat de examencommissie derhalve terecht oordeelde dat "de niet de niet-rapportering van de beschadiging en het laattijdig en negerend reageren op de interpellatie nadien inbreuken zijn op de evidente meldingsplicht, en op de verantwoordelijkheidsplicht die een essentieel element van evaluatie in het kader van de

beroepshouding is (..... van het stagevademecum en de invulling van het begrip professionele identiteit op het evaluatieformulier, m.b. het appel aan de verantwoordelijkheidszin)" .

De betrokken evaluatiecriteria, waartoe ook de professionele identiteit behoort, zijn bij het begin van het academiejaar aan de studenten meegedeeld zodat de verzoekende partij er op voorhand kennis van had.

Verwerende partij stelt ten slotte dat de wijziging van het cijfer onmiddellijk per e-mailbericht van 30 mei 2011 aan de verzoekende partij is meegedeeld en tijdens een mondeling contact van 31 mei 2011 door beide docenten met de verzoekende partij is besproken. Dat het bedoelde e-mailbericht van 30 mei 2011 de motieven van de wijziging van het cijfer nog niet vermeld, heeft hoe dan ook geen gevolgen voor wettigheid van de bestreden beslissing. Zoals vermeld, wordt het eindoordeel over betrokken opleidingsonderdeel slechts door de examencommissie geveld. Bovendien volstaat het dat de verzoekende partij in de finale beslissing van de beroepsinstantie een afdoende antwoord op zijn klachten vindt.

2b. Verzoekende partij werpt op *in een tweede onderdeel* dat het redelijkheidsbeginsel zou geschonden zijn omdat de sanctie zeer zwaar (voor de tweede keer een jaar verliezen) en gebaseerd is zwakke en betwiste argumenten en omdat de verzoekende partij de kans werd ontnomen om antwoord te krijgen op de aantijgingen van de docente tijdens de "finale proef van 8 juli 2011".

Verwerende partij stelt hiertegenover dat "de bestreden beslissing op uitgebreide wijze motiveert waarom de verzoekende partij niet geslaagd is voor het betrokken opleidingsonderdeel. Het nieuwe feit van de beschadiging van het demonstratiemateriaal en het niet melden daarvan, wordt in overweging genomen samen met andere elementen waaruit blijkt dat de verzoekende partij niet voldoet aan de evaluatiecriteria (onvolledige en ongeordende stagemap, geringe algemene enthousiasme, beperkte verantwoordelijkheid,...). De verzoekende partij toont niet aan dat deze beslissing kennelijk onredelijk is."

5.3. De verzoekende partij stelt in een tweede middel dat de beslissing van het VCB onwettig is.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het wijzigen van de beoordeling van de tweede stageles zoals bevestigd werd door de bijzondere examencommissie deelt uit maakt van valsheid in geschrifte, en alle beslissingen gebaseerd op deze inbreuk nietig zijn. Verzoekende partij verwijst dienaangaande naar artikel 193-212 van het Strafwetboek.

Verwerende partij stelt dat zij in het eerste middel reeds aan toont dat de wijziging van de beoordeling van de tweede stageles, na de mondelinge bespreking ervan op 9 mei 2011 doch vóór het ogenblik van de deliberatie door de examencommissie, wegens een nieuw feit dat op 9 mei 2011 nog niet bekend was, geen schending van een wettelijke of reglementaire bepaling, noch van een beginsel van behoorlijk bestuur, uitmaakt.

Het quoteren van de prestaties van de verzoekende partij is overigens een prerogatief van de betrokken docent, en het toekennen van een cijfer door de docent of het (tijdig) aanpassen van een cijfer wegens nieuwe feiten, kan hoe dan ook geen "valsheid in geschriften" uitmaken.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Ter zitting heeft de verzoekende partij afstand gedaan van dit middel. De Raad ziet geen reden om dit middel niet in te willigen.

5.4. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending van het onpartijdigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

5.4.1 Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing zich uitsluitend op de verklaringen van de betrokken docent steunt, zonder deze te verifiëren.

De verzoekende partij werpt ook op dat zij ten onrechte niet door de extra examencommissie of door de interne beroepscommissie gehoord.

Verzoekende partij stelt dat om een evenwichtig en correct oordeel te vellen, de interne beroepscommissie op zijn minst de verzoekende partij had moeten aanhoren. Verzoekende partij heeft hier per email expliciet om gevraagd.

Verwerende partij stelt dat "examencommissie op 8 juli 2011 op behoorlijke wijze de zaak onderzocht heeft en op grond van alle elementen van het dossier een eigen beslissing genomen. Dit blijkt uitdrukkelijk uit de bedoelde beslissing.

Aangezien de betrokken studievoortgangsbepaling tot de exclusieve bevoegdheid van de examencommissie behoort, heeft de VCB zich, na verzoek tot heroverweging, de beslissing van de extra examencommissie overeenkomstig OER overgenomen en eigen gemaakt." De verwerende partij stelt dat het zorgvuldigheidsbeginsel derwijze niet geschonden is.

Verwerende partij stelt ook dat overeenkomstig van het onderwijsreglement van de instelling verzoekende partij, na het indienen van zijn beroepsschrift wel degelijk bij de bemiddeling is gehoord.

5.5 In een vierde middel stelt de verzoekende partij dat de beslissing van de interne beroepscommissie met betrekking tot de stage/didactisch atelier gebaseerd is op een foutieve interpretatie van het stagereglement.

5.5.1 Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de extra examencommissie de vraag herleidt tot het stageresultaat in plaats van het studieresultaat, wat resulteert in contradictie. Verwerende partij maakt bovendien louter een rekensom gebaseerd op een foutieve redenering. Hieruit concludeert de verzoekende partij dat de scores naderhand werden bijgesteld in functie van de gewijzigde beslissing. Verzoekende partij verduidelijkt deze bewering in haar verzoekschrift.

Verwerende partij stelt dat "het behoud van het initiële cijfer voor de tweede stageles (een C) niet betekent dat zij voor het onderdeel "(actieve) stage" van het betrokken opleidingsonderdeel 20/40 zou halen. Nog minder, zou dit betekenen dat zij voor het volledige opleidingsonderdeel een eindscore van 50% zou behalen." De verwerende partij verduidelijkt dit in haar antwoordnota.

5.6 In een zesde middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

5.6.1 Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt ten eerste dat de interne beroepscommissie de beroepsprocedure schendt doordat zij zelf geen onderzoeksdaad verricht. Ten tweede meent de verzoekende partij dat haar inzagerecht werd geschonden omdat zij na ontvangst van de bestreden beslissing de onderliggende stukken niet heeft kunnen inkijken. Ten derde werpt de

verzoekende partij op dat de beslissing van de interne beroepscommissie slechts door één persoon werd ondertekend, en dit in geen geval een meerderheid betreft.

Verwerende partij stelt hiertegenover dat “de VCB in overeenstemming met [REDACTED] OER handelde.

Aangezien het oordelen over de examenresultaten tot de exclusieve bevoegdheid van de examencommissie behoort ([REDACTED] OER), kon de VCB overeenkomstig [REDACTED] OER niet afwijken van het antwoord na heroverweging van de extra examencommissie

Dat de verzoekende partij na ontvangst van de bestreden beslissing verzocht om de onderliggende stukken en deze niet zou hebben ontvangen, heeft geen weerslag op de wettigheid van de bestreden beslissing.

De verwerende partij merkt ten overvloede op dat de bestreden beslissing op afdoende en uitdrukkelijke wijze gemotiveerd is, en bij aangetekende brief en bij e-mail van 15 juli 2011 aan de verzoekende partij is bekend gemaakt.

Verder werden de stukken van het administratief dossier wel degelijk door de advocaat van de verwerende partij per brief van 26 juli 2011 aan de verzoekende partij verzonden. Tijdens de huidige procedure heeft de verzoekende partij de onderliggende stukken – voor zover hij daar niet al op voorhand kennis van had – dus ontvangen.

Zowel de extra examencommissie van 8 juli 2011 als de VCB tijdens haar beslissing van 15 juli 2011, waren op correcte wijze samengesteld, en de beslissingen werden op geldige wijze genomen. Dat de beslissingen slechts door één persoon werden ondertekend (de voorzitter van de extra examencommissie, respectievelijk de algemeen directeur), doet niets af aan de wettigheid ervan.”

5.7 In een zevende middel beroept verzoekende partij zich op een gebrekkige motivering van de beslissing van de VCB.

5.7.1 Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing niet op alle argumenten uit het interne beroepschrift beantwoordt. Daarnaast werpt de verzoekende partij op dat door de overname van de beslissing van de extra examencommissie de interne beroepscommissie derwijze akkoord gaat met de aantijgingen van valsheid in geschriften die de verzoekende partij in middel 2 naar voren schuift.

Zij verwijst naar de impact van het gewijzigde cijfer op haar studiemotivatie en de beweemde vooringenomenheid. Verzoekende partij stelt dat in alle actie en communicatie ab initio de negatieve impact op zijn motivatie werd aangegeven, ook bij de ombudsdienst van de instelling. Verzoekende partij duidt derwijze op een grote pertinentie, die zij staft met een mailverkeer tussen haar en een eminent lid van de instelling.

Verwerende partij antwoordt evenmin op het derde argument wat het gebrek aan objectiviteit betreft tijdens de examens.

Verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat:

“Zoals de verzoekende partij zelf in zijn verzoekschrift aangeeft wordt in de bestreden beslissing wel degelijk geantwoord op de grief omtrent de demotivering.

Dat de verzoekende partij het hiermee niet eens is, betekent niet dat de motivering van de bestreden beslissing gebrekkig is.

Aangezien de verzoekende partij niet aantoont dat zijn overige studieresultaten anders zouden zijn geweest indien het punt van de tweede stageles niet gewijzigd was, kon zijn grief terecht als niet pertinent en onbewezen afgewezen worden.

De grieven omtrent de beweerdde partijdigheid en de beweerdde strafrechtelijke inbreuken werden reeds in de beslissing van de VCB van 7 juli 2011 in overweging genomen en verworpen als onbewezen, of als niet tot de bevoegdheid van de examencommissie of de VCB behorend.

De verzoekende partij brengt geen (nieuwe) elementen aan waaruit de beweerdde partijdigheid zou blijken. Het feit dat op vraag van de betrokken docente conform OER het mondeling examen bijgewoond werd door een ander lid van het onderwijzend personeel, is hoe dan ook geen bewijs van vooringenomenheid.

Verder werd de reden waarom het cijfer van de tweede stageles gewijzigd werd, uitgebreid in de bestreden beslissing toegelicht.

Ten slotte wordt de beslissing van de extra examencommissie integraal in de bestreden beslissing overgenomen, met de uitdrukkelijke vermelding dat de VCB akkoord is met de motivering en zich deze eigen maakt."

5.8. Beoordeling door de Raad over het eerste, derde, vierde, zesde en zevende middel samen

..... van het Stagevademecum en de rubriek 'predeliberatieregels' van de Studiewijzer (pagina 6) bepalen dat om te slagen voor het opleidingsonderdeel 'didactisch atelier Fysica' de student moet slagen zowel voor het onderdeel 'actieve stage' als voor het onderdeel 'didactische opdrachten'.

In geen van de middelen wordt kritiek uitgeoefend op het onvoldoende resultaat voor het deel 'didactisch werken 1' dat volgens de verwerende partij beantwoordt aan het deel 'didactische opdrachten'. Ook al zou voor wat betreft het onderdeel 'didactische opdrachten' rekening gehouden moeten worden met het resultaat van 'didactisch werken 2' dan dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij ook voor dit deel een onvoldoende heeft gehaald en daar geen kritiek op uitoefent.

De eventuele gegrondheid van de middelen wat betreft het deel 'actieve stage' kan de verzoekende partij geen baat bijbrengen daar zij gelet op het onvoldoende resultaat voor het onderdeel didactische opdrachten, een globaal onvoldoende resultaat voor het gehele opleidingsonderdeel zou behalen. Zij heeft dus geen belang bij deze middelen.

De middelen zijn bijgebrek aan belang niet ontvankelijk.

5.9. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De initiële beslissing van de examencommissie van 30 juni 2011 en de beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2011/082 - 16 augustus 2011

Inzake

.....

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

.....

hebbende als raadsman.....

kantoor houdende te

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 16 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing m.b.t. het opleidingsonderdeel "professionele vorming 2" waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 12 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep van de Algemeen Directeur waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de bachelor Vroedkunde aan de

De examencommissie besliste dat verzoekende partij niet geslaagd was voor het opleidingsonderdeel "professionele vorming 2". Zij kreeg 8/20 met de opmerking "moet hernomen worden in een later academiejaar".

Het beroep betreft meer specifiek de evaluatie van het opleidingsonderdeel "professionele vorming 2" dat uit twee deelopleidingsonderdelen bestaat.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 juli 2011 een intern beroep in bij de Directeur van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij betwistte de beoordeling van het de stage in [REDACTED] voor vak "professionele vorming 2". Zij stelt dat vakjes op haar digitaal evaluatieformulier, eerst aangevinkt en vervolgens afgevinkt werden door haar stagebegeleidster vanuit de school.

3.3. Bij beslissing van 12 juli 2011 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde ondermeer dat

- *De klacht niet werd ondertekend zodat niet kan worden vastgesteld of de klacht wel uitgaat van de persoon als indiener omschreven.*
- *Niet kan worden vastgesteld of betrokkene sowieso de intentie had een klacht in te dienen.*
- *De Hogeschool niet gerechtigd is een inhoudelijke beslissing te treffen als niet onomstotelijk vaststaat dat indien er inderdaad de gerechtigde is om beroep in te stellen.*
- *De klacht onontvankelijk te verklaren.*

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 12 juli 2011 aangetekend bekendgemaakt aan de verzoekende partij.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. Of de interne beroepscommissie, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2011. Vermits de beslissing van 12 juli 2011 aangetekend werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 13 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 14 juli 2011.

Het beroep van 18 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij wat niet conform is met artikel II, 24, 6, 3de Aanvullingsdecreet^[1].

.De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat verwerende partij wel tijdig heeft kunnen kennisnemen van het verzoekschrift dat door de griffie van de Raad is bezorgd en zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 12 juli 2011 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard wegens het intern beroep niet ondertekend was.

De Raad dient na te gaan of de beslissing van 12 juli 2011 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt ten eerste dat het intern beroep niet regelmatig werd ingesteld en uitgeput. Daarom werd het intern beroep onontvankelijk verklaard. Derhalve zou de procedure bij de Raad onontvankelijk zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004 luidt als volgt:

“Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.”

Deze bepaling is ook van toepassing op de mededeling van studievoortgangsbepalingen (zie artikel 2.7 Aanvullingsdecreet, waar een vroegere andersluidende regeling werd opgeheven bij decreet van 8 mei 2009).

De beslissing van de examencommissie, zoals meegedeeld aan de Raad, bevat geen vermelding over de mogelijkheid en de modaliteiten van het intern beroep. Daaruit volgt dat het niet ondertekend zijn van het intern beroep, ten onrechte als reden van niet ontvankelijkheid werd ingeroepen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 12 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk 31 augustus 2011.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/083 - 16 augustus 2011

Inzake

wonende te,

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

.....

hebbende als raadsman.....

kantoor houdende te

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 16 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie van 14 juli 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in debachelor in het onderwijs, afstudeerrichting lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel "....." waarop verzoekende partij een score haalde van 9/20.

De examencommissie, beraadslagende over de eerste examenkans, besliste dat verzoekende partij niet geslaagd was voor het geheel van de betrokken opleidingsonderdelen omdat voor niet elk opleidingsonderdeel een creditbewijs werd behaald. In voorliggend geval betrof het één opleidingsonderdeel ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 9 juli 2011 een intern beroep in bij de Algemeen Directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Algemeen Directeur op datum van 14 juli 2011 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

" Gezien :

- de klacht een beslissing betreft tegen de punten bekomen voor het opleidingsonderdeel alsook het gebrek aan motivering waarom de examencommissie niet tot deliberering is overgegaan.*
- Enerzijds uit de ter beschikking gestelde documenten en evaluatieformulieren blijkt dat de evaluatiepunten wel degelijk gemotiveerd zijn tot stand gekomen, dat de kleurencodes naast groen te veel oranje en rood weergeven, dat daarenboven de bijkomende motiveringen een zelfde trend laten zien.*
- Er geen conflict of tegenstelling terug te vinden is tussen de commentaren en toegekende quotaties en de duidelijke bewoordingen.*
- Er anderzijds geen verplichting rust op de examencommissie, zelfs al betreft het een opleidingsonderdeel of een opleiding waar zou kunnen worden gedelibereerd om dan ook effectief te delibereren dat betrokkene als geslaagd zou worden verklaard.*
- In dit geval de examencommissie echter niet kon zelfs niet mocht delibereren.*
- Dit terug te vinden is in van de AOR met departementale aanvullingen omdat gestipuleerd staat dat het opleidingsonderdeel "....." niet kan gedelibereerd worden en het nu net dit opleidingsonderdeel is dat gewraakt wordt."*

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 14 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 10 juli 2011. De beslissing werd op 14 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven op die dag ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 14 juli 2011. Verzoekende partij stelt wegens vakantieperiode pas kennis te hebben genomen van het schrijven op maandag 25 juli 2011. De vervalttermijn van vijf kalenderdagen om een beroep in te stellen begint te lopen de dag na kennisname door de student *in casu* heeft verzoekende partij op die zelfde dag een derhalve tijdig beroep ingesteld bij de Raad.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het beginsel dat elke bestuurshandeling op een materieel motief moet berusten, alsook het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij geeft *vooreerst* in haar verzoekschrift een feitelijke uiteenzetting van het stageverloop wat naar haar inziens noodzakelijk is om de zaak correct te begrijpen. Zij concludeert dat verzoekende partij niet zal ontkennen dat zij fouten heeft gemaakt tijdens de stage, maar dat dient rekening gehouden te worden met de uitzonderlijke omstandigheden waarin verzoekende partij deze stage diende uit te voeren. Verzoekende partij wijst op het gebrek aan aanmoediging en het aanhoudend afbreken van haar prestaties door de stagementor en het enthousiasme van de kinderen tijdens de stage.

Wat de middelen in rechte betreft stelt verzoekende partij *in een eerste onderdeel* dat de beslissing ontdaan is van elke materieel en logisch coherent motief. Zij wijst op de discrepantie tussen de eindbeoordeling en de tussentijdse verslagen die overwegend positief waren en een positieve evolutie kennen. Op de eindquoting domineert het rood en wordt slechts voor één onderdeel groen aangestipt. Zij wijst bij wijze van voorbeeld op het onderdeel 'leraar als begeleider ...' dat negatief werd beoordeeld in het eindverslag en waarop geen enkele keer een rode quoting staat vermeld op de tussentijdse stageverslagen.

Verzoekende partij wijst *in een tweede onderdeel* op het feit dat het resultaat op een onzorgvuldige en niet aanvaardbare manier is tot stand gekomen. Het is kennelijk onredelijk om als de tussen verslagen aangeven dat de student op goede weg is dat dit resulteert in een negatieve beoordeling.

Verzoekende partij stelt *in een derde onderdeel* dat er evenmin een aanvaardbare motivering wordt gegeven wat de discrepantie betreft tussen de tussentijdse verslagen en de negatieve eindbeoordeling. Er blijkt ook niet dat er werd rekening gehouden met de in het feitenrelaas geschetste problematiek. Vanuit de hogeschool was de stage- begeleider nochtans op de hoogte en zelfs is tussengekomen.

Verzoekende partij wijst ook op de bijzondere goede resultaten die zij behaalde voor de 'zorgstage'. Het is op geen enkele wijze duidelijk hoe deze evaluatie terugkomt in de eindbeoordeling.

Verzoekende partij stelt *in een vierde onderdeel* dat op geen enkele wijze aan haar een signaal is gegeven dat zij een slechte eindbeoordeling zou krijgen. Op deze manier heeft zij zich niet kunnen remediëren.

Verzoekende partij stelt dat dit resultaat in schril contrast staat met de overige behaalde resultaten op andere opleidingsonderdelen en de overige stages. Daar is slechts een verklaring voor met name: de houding van de toegewezen stagementor.

Verzoekende partij stelt tot slot *in een vijfde onderdeel* dat de beslissing op intern beroep op geen enkele wijze een antwoord formuleert op de aangegeven grieven. Er wordt geen enkele melding gemaakt van de slechte begeleiding en de problematiek van de stagementor. Bovendien wordt de volstreekte tegenstrijdigheid tussen de tussentijdse evaluatieformulieren en de eindevaluatie geloochend.

Verwerende partij stelt dat de evaluatiepunten wel degelijk gemotiveerd tot stand zijn gekomen en dat de kleurencodes naast groen ook oranje en rood weergeven. Tevens wordt er op gewezen dat de bijkomende motiveringen dezelfde trend laten zien.

Er is derhalve geen conflict of tegenstelling terug te vinden is tussen de commentaren en de toegekende quotaties en de duidelijke bewoordingen.

Gezien het decretale verlot van het onderwijzend personeel was het onmogelijk om de stagementor, die naar aanvoelen van verzoekende partij de oorzaak is van de slechte quoterings, te horen over de feitelijkheden die worden weergegeven in het verzoekschrift. Op basis van die gegevens heeft de algemeen directeur besloten dat het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt zijn appreciatie van de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In haar uiteenzetting van de feiten die betrekking hebben op de stage "....." vermeldt de verzoekende partij dat haar verhouding met de stagementor moeilijk was. Het blijkt niet dat de verzoekende partij op enig moment daarover haar beklag heeft gemaakt bij de stagebegeleider. Zowel het observatieformulier van de mentor als het consensusverslag van de stage bevatten kritische opmerkingen over de stage, maar ook positieve waarderingen, zodat daaruit niet kan worden afgeleid dat de verhouding tussen de verzoekende partij en de stagementor slecht zou zijn. Wat meer is, in het verslag dat de stagebegeleider heeft opgesteld na zijn bezoek op 23 maart 2011 van het gesprek dat hij met de verzoekende partij heeft gehad, en het gesprek dat daarna plaatsvond en waarbij ook de stagementor aanwezig was, wordt met geen woord gerept over een moeilijke verhouding tussen de mentor en de verzoekende partij. De conclusie dat het een correcte en volwassen discussie was, en dat er voldoende goede wil en perspectieven waren om de stage op een positieve manier verder te zetten, wordt op geen enkel ogenblik tegengesproken door de verzoekende partij.

Het eerste onderdeel

De klacht dat de evaluatie niet berust op degelijke motieven, en dat er een tegenstelling is tussen de tussentijdse stageverslagen en de beoordeling is niet gegrond. Ook als voor een bepaalde competentie een aantal rubrieken 'groen' zijn aangevinkt, en een of meer rubrieken 'oranje' of 'rood' kan dit tot een globale negatieve evaluatie voor die competentie doen besluiten. Het voorbeeld dat de verzoekende partij zelf aanhaalt ('de leraar als begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen') toont dat aan. In het observatieformulier heeft de mentor 19 rubrieken 'groen' aangevinkt, 9 'oranje' en 1 'rood', namelijk voor de rubriek 'schrijft correct Nederlands (bord, lesvoorbereidingen, e-mails..)' met de volgende commentaar: "teveel dt fouten! Teveel spellingfouten en typefouten! Lay-out werkbundels was niet goed! Taalfouten bij Frans! Maak je BS en lesdoelen nauwkeuriger!". De andere evaluaties vinden evenzeer steun in de opmerkingen van de observatiestage. De verzoekende partij brengt geen gegevens aan die deze opmerkingen tegenspreken.

Het tweede onderdeel

In de tweede klacht wordt gesteld dat het kennelijk onredelijk is om als de tussenverslagen aangeven dat de student op goede weg is dit toch resulteert in een negatieve beoordeling.

Deze klacht mist feitelijke grondslag, omdat de tussenverslagen niet aangeven dat de verzoekende partij op goede weg is, en uit het verslag van het gesprek met de stagebegeleider op 23 maart 2011 eveneens blijkt dat er ernstige problemen zijn. Dat de evaluatie dan negatief uitvalt is niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Het onderdeel mist feitelijke grondslag.

Het derde onderdeel

De klacht van het derde onderdeel valt grotendeels samen met de klacht van het tweede onderdeel. Er wordt aan toegevoegd dat de zorgstage wel positief was verlopen en dat niet wordt aangegeven hoe deze evaluatie terugkomt in de eindbeoordeling.

Het blijkt uit de opmerkingen bij de zorgstage dat die betrekking hebben op de competentie 'de leraar als lid van een schoolteam en van de schoolgemeenschap' waar zij 'groen' voor behaalde, zodat de evaluatie van de zorgstage geen verdere commentaar behoefde in de eindevaluatie. Voor het overige is het onderdeel ongegrond om de redenen vermeld in de bespreking van het tweede onderdeel.

Het vierde onderdeel

In het vierde onderdeel wordt geklaagd dat aan de verzoekende partij niet is meegedeeld dat er problemen waren zodat zij zich niet heeft kunnen verbeteren, en dat de evaluatie voor deze stage in schril contrast staat met haar andere resultaten, wat alleen maar te verklaren valt door de houding van de mentor.

Het onderdeel mist feitelijke grondslag, omdat alleen al uit het gesprek van 25 maart 2011 ook aan de verzoekende partij duidelijk is gebleken dat er problemen waren, zoals zij zelf trouwens erkent, en voor het overige geen bewijs voorligt dat het resultaat te wijten zou zijn aan de verhouding met de mentor.

Het vijfde onderdeel

In het vijfde onderdeel wordt erover geklaagd dat de beslissing op intern beroep op geen enkele wijze een antwoord formuleert op de aangegeven grieven, en er geen enkele melding wordt gemaakt van de slechte begeleiding en de problematiek van de stagementor. Bovendien wordt de volstreekte tegenstrijdigheid tussen de tussentijdse evaluatieformulieren en de eindevaluatie geloochend.

De verzoekende partij brengt haar intern beroep niet bij, zodat haar klacht door haar toedoen niet op de feitelijke juistheid getoetst kan worden. Voorts zijn de inhoudelijke klachten die in dit onderdeel worden geformuleerd in vorige onderdelen in feite ongegrond bevonden.

Ook dit onderdeel is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 14 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/085 - 16 augustus 2011

Inzake

wonende te,

hebbende als raadsman

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

.....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 25 juli 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de stagebeoordeling van het opleidingsonderdeel tweede stageperiode van 'Stage 2' van februari 2011, waarvan de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard in juni 2011 en tegen de beslissing op intern beroep van 1 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het tweede jaar professionele bachelor verpleegkunde aan

Het beroep betreft de beslissing van juni 2011 met betrekking tot het opleidingsonderdeel 'stage 2' waarop verzoekende partij een 9/20 behaalde, en meer specifiek de tweede stageperiode van 'Stage 2' waarop de verzoekende partij 5 procent behaalde. Dit

opleidingsonderdeel bestaat verder uit een eerste stageperiode, een derde stageperiode en drie stageopdrachten.

Verzoekende partij behaalde verder 63 percent op de eerste stageperiode, 66 percent op de derde stageperiode, 6/20, 2/20 en 14/20 voor de stageopdrachten en 14/20 voor de leerbegeleiding. De deelresultaten werden berekend overeenkomstig de in de vakfiche voorziene weging: 'telkens 9 percent voor elke stageopdracht, 20 percent voor de eerste stageperiode, 24 percent voor de tweede en derde stageperiode en 5 percent voor de leerbegeleiding'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 24 juni 2011 een intern beroep in bij de examencommissie van de onderwijsinstelling.

Zij stelde ten eerste dat zij steeds rekening hield met de opmerkingen die haar werden meegedeeld, dat zij zich inzette en aan haar vaardigheden werkte.

Zij stelde ten tweede dat er niet met haar gecommuniceerd werd over haar tweede stageperiode van 'Stage 2'. Met name merkt zij op dat enerzijds de evaluatie van de stage geen open gesprek inhield, en anderzijds dat de dienst van het ziekenhuis niet gehoord werd. Deze dienst zou duidelijk positief gecommuniceerd hebben naar verzoekende partij toe. Bovendien vroeg verzoekende partij om een persoonlijk onderhoud waarin geluisterd zou worden naar haar argumenten.

Zij stelde tot slot dat haar leefloon door het OCMW kan worden stopgezet doordat zij niet geslaagd is. Dit zou haar financieel niet langer de mogelijkheid geven verder te studeren en een diploma te behalen.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 29 juni 2011 werd het intern beroep ontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelt bij beslissing van 1 juli 2011 dat het ongegrond is.:

De interne beroepsbeslissing bestaat enerzijds uit 'toelichtingen en duidingen' afkomstig van de drie betrokken stagebegeleiders van de drie respectievelijke stageperiodes en anderzijds uit de motiveringen van de beslissing op intern beroep.

De interne beroepsinstantie stelde dat zij kennis had genomen van de toelichtingen en duidingen van de drie betrokken docenten van de drie respectievelijke stageperiodes.

Meer concreet stelt zij m.b.t. de eerste stageperiode dat de verzoekende partij: "voldoende presteerde doch blijf gaf van een meer dan gemiddelde kwetsbaarheid, waardoor uw teamintegratie niet goed verliep, u zeer teruggetrokken was, moeilijk communiceerde en weinig initiatief nam; uw technische kennis en vaardigheden diende zeker nog verbeterd te worden"

Zij stelt m.b.t. de tweede stageperiode dat de verzoekende partij zware fouten maakte, blijf gaf van gebrekkige basiskennis onvoldoende verantwoordelijkheid opnam, weinig initiatief nam, niet bekend was met het begrip "verpleegdiagnose", geen prioriteiten kon stellen in de zorg, moeilijk communiceerde met het team en de patiënten, problemen had met het integreren van opgedane kennis, moeite met een eigen mening naar buiten te komen, de afspraken van de afdeling niet opvolgde en niet in orde was met de stagedocumenten.

Zij stelt dat de derde stageperiode van de verzoekende partij: "zeer moeizaam verliep en er ernstige spanningen met het team waren; na het tussentijdse feedbackgesprek was er zeer opvallende beterschap en sprak het team zich veel positiever over u uit; de technische handelingen verliepen heel moeilijk, al was er wel vooruitgang op deze vlakken na de tussentijdse feedback"

Vervolgens wordt de beslissing op intern beroep als volgt gemotiveerd.

Ten eerste stelt zij dat ze uitgebreid en ernstig gemotiveerd heeft overeenkomstig de in de vakfiche voorziene weging.

Ten tweede stelt zij dat er wel met verzoekende partij gecommuniceerd werd over haar tweede stageperiode van 'Stage 2'. "Op het moment van het evaluatiegesprek heeft de stagebegeleider zich eerst uitgebreid geïnformeerd bij het verpleegkundig personeel van de afdeling, waarna zij met u het evaluatiegesprek gevoerd heeft, en daarna heeft zij nog opnieuw contact gehad met de hoofdverpleger om uw opmerkingen te toetsen". Bovendien stelt zij dat het ondertekenen van het intern begeleidingsformulier stage en het stage-evaluatieformulier door verzoekende partij als kennisname van de elementen van evaluatie geldt.

Ten derde stelt zij dat ook uit de beoordeling van de stageopdrachten van verzoekende partij blijkt dat de essentiële competenties niet behaald werden; dat er een tekort was inzake technische basiskennis; dat de communicatie met de patiënten en het team zeer zwak was; dat ze onvoldoende haar eigen leerproces in handen neemt; dat ze blijft steken op het niveau van imitatie; dat ze faalt inzake centrale competenties.

Tot slot stelt zij dat ook los van de louter cijfermatig optelling van de afzonderlijke quoteringen de competenties niet behaald werden.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 25 juni 2011. De beslissing werd op 1 juli 2011 genomen. De beslissing werd op 4 juli 2011 per aangetekend schrijven en op 18 juli 2011 per mail ter kennis gebracht

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van maandag 25 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van vrijdag 1 juli 2011.

Verwerende partij bracht verzoekende partij op 4 juli 2011 op de hoogte van de beslissing op intern beroep in een aangetekend schrijven. Uit de stukken blijkt dat het aangetekend schrijven niet aan verzoekende partij is afgeleverd en dat verzoekende partij ze niet heeft afgehaald.

Verzoekende partij stelt verwerende partij op 18 juli 2011 per mail op de hoogte dat ze nog geen aangetekend schrijven heeft ontvangen. Dezelfde dag stuurt verwerende partij de beslissing op intern beroep per mail aan de verzoekende partij.

Verzoekende partij heeft op dinsdag 19 juli 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf woensdag 20 juli 2011. De laatste dag van de vervaltermijn is zondag 24 juli

2011. Wanneer de laatste dag van de vervaltermijn een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag is, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag.

Het beroep van maandag 25 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij stelt dat de evaluatie voor het betreffende opleidingsonderdeel 'Stage 2' (tweede stageperiode) niet correct is gebeurd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing op intern beroep zeer gemotiveerd, en doch niet overtuigend en dus onbegrijpelijk is, zeker wanneer men een vergelijkende studie maakt van de stage-evaluatieformulieren enerzijds en de toelichtingen en motieven in het intern beroep anderzijds.

Voor de eerste stageperiode merkt zij op dat zij op de evaluatieformulieren leest dat de verzoekende partij sterk is in contactname met de patiënten en rekening houdt met de gevoelens van de patiënt, over een goede verantwoordelijkheid en een goede opmerkzaamheid beschikt. De eindbeoordeling luidt dat de verzoekende partij intrinsieke mogelijkheden heeft om uit te groeien tot een volwaardige hulpverlener: respect, betrouwbaar, rustige non-verbale taal, contactzoekend, sterk in HZ, opmerkzaam, initiatief. Zij komt tot de slotsom van een redelijk goede stage.

Voor de tweede stageperiode leest zij ten eerste dat zij eenmalige een trui boven haar uniform heeft gedragen. Zij stelt dat hieruit wordt afgeleid dat zij net in staat zou zijn afspraken te maken.

Ten tweede zou het eenmalig te laat komen te maken hebben gehad met een onvoorzienbare omstandigheid, daar dit als werkpunt werd meegegeven.

Ten derde zou zij als positief punt hebben meegekregen dat zij flexibel is naar uit te voeren taken.

Tot slot stelt zij dat alle opmerkingen en tekortkomingen in contrast staan met de resultaten van de eerste stageperiode en derde stageperiode. Zij behaalde nauwelijks vijf procent, wat beschouwd kan worden, als zo goed als waardeloos.

Voor de derde stageperiode leest zij dat de technische vaardigheden effectief geoptimaliseerd zijn "sterke evolutie in technische handelingen zoals bloedpunctie, infuus plaatsen.". De eindbeoordeling luidt dat de verzoekende partij vanuit de gegeven positieve feedback met vernieuwd zelfvertrouwen naar haar volgende stage mag gaan.

Verwerende partij verwijst opnieuw naar de beslissing op intern beroep.

In haar wederantwoordnota herhaalt verzoekende partij enerzijds de argumenten uit het verzoekschrift daar verwerende partij er niet op geantwoord heeft en anderzijds stelt zij dat het dossier niet volledig is medegedeeld door de verwerende partij aan de verzoekende partij.

Enerzijds herhaalt de verzoekende partij de argumenten uit het verzoekschrift en verwijt de verwerende partij dat deze in haar antwoordnota op geen enkel van deze argumenten heeft geantwoord. Zij stelt dat het voor verwerende partij van geen belang lijkt te zijn of haar argumenten overtuigend zijn. Zij stelt m.a.w. dat de motivering van de verwerende partij in de beslissing op intern beroep pro forma en dus niet afdoende gemotiveerd is.

Anderzijds stelt de verzoekende partij dat het dossier niet volledig werd neergelegd. Zij stelt dat de negen stukken bij de antwoordnota niet het volledige dossier uitmaken. Nochtans heeft verwerende partij hiertoe de verplichting op basis van art II.28 van het Aanvullingsdecreet: "Na ontvangst van de kopie van het verzoekschrift stelt het bestuur de Raad en de verzoeker onverwijld in het bezit van de stukken op grond waarvan de beslissing is genomen."^[2] De verzoekende partij merkt op dat ze geen inzage kreeg in de "toelichtingen en duidingen" van de examencommissie gebruikt tijdens de beslissing op intern beroep. Bovendien kreeg ze geen inzage in de feedback- en evaluatiegesprekken, alsmede in de interne begeleidingsformulieren, hoewel deze ook in overweging werden genomen. Verzoekende partij besluit dat de zaak dus niet in staat van wijzen is.

Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze werden genomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In deze zaak is er een opvallend verschil tussen de evaluaties van de drie stageperiodes.

Voor elk van de drie stageperiodes komen voor een groot deel dezelfde kritische opmerkingen terug, met name communicatie met de andere leden van het team en gebrek aan initiatief. Voor de tweede stageperiode komen daar nog bij een (al dan niet eenmalig) gebrek aan hygiëne en gebrek aan kennis van een behandelingswijze en het niet melden van een niet uitgevoerde behandeling.

Die opmerkingen kunnen de relatief lage scores voor de eerste en derde stageperiode (voor die laatste periode was er overigens na een slecht begin een duidelijke verbetering merkbaar) verklaren.

De bijkomende kritische opmerkingen voor de tweede stageperiode zijn van die aard dat ze de opvallend lage score voor deze stage kunnen verantwoorden.

Het globale eindresultaat is trouwens niet alleen gesteund op de evaluaties van de stage, maar ook op de evaluaties van de stageopdrachten. Deze tellen samen voor 27% van het globale resultaat. Zij behaalde hiervoor respectievelijk 2/20, 6/20 en 14/20. In het licht van deze vaststellingen kan niet geconcludeerd worden dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissing na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en niet gegrond is.

De beslissing van juni 2011 en de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep van 1 juli 2011 blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van

deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

^[2]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/092 - 16 augustus 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van dinsdag 16 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie dd. 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de masteropleiding, aan het

Het beroep betreft meer specifiek de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel masterproef II, waarop verzoekende partij een 7/20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2011 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 15 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De commissie oordeelde, dat de eindevaluatie over haar 'masterproef II' correct verliep en dat haar eindcijfer op een correcte manier werd toegekend.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij per aangetekend schrijven overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 9 juli 2011. De beslissing werd op 15 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2011.

Verzoekende partij heeft kunnen kennis nemen van deze beslissing op 21 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 juli 2011. Het beroep van 22 juli 2011 werd derhalve tijdig ingesteld.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt de wijze waarop de beoordeling voor de betreffende masterproef is tot stand gekomen in vraag.

Zij verwijst wat de toegekende quotering betreft naar het antwoord van 8 juli 2011 vanuit het departement en een aanvullend antwoord betreffende het beroep van verzoekende partij waarbij de quotering van 7/20 wordt in vraag gesteld. Zij stellen duidelijk dat zij een heroverweging van de studievoortgangsbeslissing aanvaarden.

In dit antwoord staat dat het departement stelt dat er verscheiden fouten zijn gemaakt binnen de werking van het departement wat het betreffende opleidingsonderdeel betreft en door betrokken personeelsleden. Deze fouten zijn eertijds bij de beraadslaging niet aan bod gekomen. De fouten betreffen onder meer:

- verzoekende partij heeft de quotering van de jury vroegtijdig gekregen;
- er werd doorheen het academiejaar onvoldoende formele feedback en begeleiding gegeven waardoor student onvoldoende kon remediëren;

- De mentoren hebben geen gebruik gemaakt van de regel op grond waarvan de definitieve quoterings tot stand komt vooral: '1/5de versus 4/5de' zoals in het DOER opgenomen;
- De verslaggeving met de tussentijds evaluaties werd pas op 5 juli aan verzoekende partij bezorgd;
- Het advies om een extrajaar uit te trekken voor de masterproef werd haar nooit formeel meegedeeld;

In de bijlage van dit antwoord wordt door het departementshoofd zelf aangegeven dat er een procedurele vergissing is gemaakt. Als de mentoren 1/5de van de punten zouden kunnen laten gelden, zou dit leiden tot een quoterings van 15/20 voor 1/5de van de punten voor de masterproef II.

Verzoekende partij concludeert dat de quoterings van de jury (adviserend oordeel 7/20 voor 4/5 deel) in geen verhouding staat tot de quoterings van de mentoren die haar het hele jaar hebben begeleid.

Verzoekende partij verwijst tot slot naar het pleidooi van het departement zelf om haar resultaat van 9/20 te delibereren gezien volgende overwegingen:

- de positieve evaluatie van de studiebegeleider;
- de inzet en werkkraft van verzoekende partij ,
- de overige positieve resultaten,
- gezien het gaat over het afstudeerjaar.

Verwerende partij verklaart ter zitting dat zij zich wat de grond van de zaak betreft naar de wijsheid van de rechtbank gedraagt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij betwist de door de verzoekende partij aangehaalde feiten niet, en gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

Mede gelet op de op zijn minst neutraal te noemen in de loop van het jaar gemaakte opmerkingen van leden van de externe jury, is de discrepantie tussen de positieve evaluatie van de interne jury enerzijds en de negatieve evaluatie van de externe jury anderzijds van die aard dat de betwiste beslissing niet afdoende gemotiveerd is.

Het middel is gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 26 augustus 2011.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op dinsdag 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1]Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/095 - 16 augustus 2011

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED], [REDACTED].

hebbende als raadsman [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED], [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 16 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

[REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de het derde jaar bachelor in de muziek, afstudeerrichting [REDACTED].

Het beroep betreft de examenbeslissing van 8 juli 2011 voor het opleidingsonderdeel [REDACTED].

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 12 juli 2011 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 15 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De beroepscommissie stelde dat bij samengetelde opleidingsonderdelen automatisch de eindscore wordt herleid naar maximum 9/20 indien op één of meerdere deelopleidingsonderdelen minder dan 10/20 werd behaald.

De examenjury besliste dat de eindcompetenties niet werden behaald. De verzoekende partij slaagde niet op het performance examen van 21 juni.

Verzoekende partij heeft bovendien zelf de docent gekozen.

De vaststelling van de dyslexie bij verzoekende partij speelt geen rol bij de praktijkvakken.

Het aantal andere opleidingsonderdelen waarvoor de verzoekende partij wel geslaagd is, is irrelevant en verzoekende partij diende te slagen voor de hoofddiscipline van de opleiding.

De examenjury, bestaande uit interne en externe leden, kende het resultaat van 9/20 toe vermits de vereiste competenties niet konden worden aangetoond.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de punten op een correcte wijze tot stand zijn gekomen en werden toegekend, er werden geen materiële vergissingen of afwijkingen vastgesteld.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 20 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 13 juli 2011. De beslissing werd op 15 juli 2011 genomen en per schrijven van 20 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2011. Verzoekende partij heeft, naar eigen zeggen, op 26 juli 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 27 juli 2011.

Het beroep van 29 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het motiveringsbeginsel, het wettigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er een materiële vergissing is in het resultaat 'eerste examenkans 2010/2011'. Er wordt als resultaat vermeld 'behaald 144' terwijl dit 154 zou moeten zijn (Gitaar (14SP) 9/20 en Portfolio (2 SP 14/20)). Verzoekende partij werpt op dat de interne commissie dit middel niet aanvaard heeft omdat het eindresultaat van 9/20 in overeenstemming was met de geldende reglementen.

Verzoekende partij stelt dat deze beslissing intern beroep niet wettig is omdat de motiveringsplicht werd geschonden. Verwerende partij diende immers concreet te verwijzen naar de reglementering zodanig dat verzoekende partij na kon gaan of het reglement wettig is en toepasselijk. Bovendien wordt de wettigheid van de reglementering in vraag gesteld.

Verzoekende partij is het verder niet eens met de stelling van verwerende partij dat zij de vooropgestelde eindcompetenties niet zou hebben behaald bij het gitaarexamen van 21 juni 2011. Het juryverslag toont immers onvoldoende aan dat verzoekende partij deze eindcompetenties niet behaalde en dit verslag is derhalve onvoldoende gemotiveerd. Ook telde enkel het resultaat van het tweede semester voor de examencommissie als basis voor de beslissing. Indien beide resultaten in gelijke mate bepalend zouden zijn zou verzoekende partij een gemiddelde van 10,5/20 bekomen. Door een wijziging in het curriculum speelde de examenresultaten uit 2009-2010 geen enkele rol in de beoordeling door de jury in 2010-2011. Volgens verzoekende partij kan dit niet toepasselijk zijn op studenten die hun jaar dubbelen, omdat de regels werden gewijzigd gedurende de opleiding derde bachelor. De resultaten voor het eerste semester behaald dienen wel degelijk mee in aanmerking te worden genomen.

Verzoekende partij werpt tevens op dat er problemen waren met de docent gitaar. Er was een gebrekkige begeleiding, het lesonderricht gebeurde in het Engels, er werd geen klasaudities georganiseerd en er was geen tussentijdse feedback. Deze gebreken werden niet weerlegd noch op gemotiveerde wijze beantwoord in de interne beroepsbeslissing. Bovendien heeft verzoekende partij de docent niet zelf gekozen, zoals de interne beroepsbeslissing ten onrechte heeft gesteld.

Verzoekende partij stelt dat de beslissing intern beroep onvoldoende is gemotiveerd en niet steunt op wettelijke of reglementaire bepalingen

De beslissing is ook niet redelijk vermits in de eindbeoordeling over het al dan niet bepalen van het bachelordiploma het resultaat van het gitaarexamen alleen bepalend is. Dit is slechts een momentopname en kan niet los worden gezien van de resultaten voor de andere vakken. Verzoekende partij behaalde 621 punten op 1000 en het is onredelijk haar met dergelijk resultaat uit te sluiten van ieder diploma omwille van 1 punt tekort voor het examen gitaar 3.

Verzoekende partij vordert derhalve dat de beslissing van de beroepscommissie wordt vernietigd en de Hogeschool te bevelen een nieuwe beslissing te nemen waarbij er voor de quoterings geen automatische herleiding van de eindscore mag worden doorgevoerd naar maximum 9 indien er op één of meer OLOD's een score onder 10/20 werd behaald.

Ondergeschikt vraagt verzoekende partij dat de Hogeschool een nieuwe beslissing dient te nemen onder voorwaarde van de organisatie van een nieuw examen voor het opleidingsonderdeel..... binnen een termijn door de raad te bepalen en ten overstaan van een jury die anders samengesteld zal zijn als de jury die het examen van 21 juni 2011 beoordeelde.

Verwerende partij stelt dat het de Raad niet toekomt haar appreciatie in de plaats te stellen van die van het Hogeschoolbesturen dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen als deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn.

De betwiste quoteringen werden wel degelijk regelmatig genomen en zijn niet kennelijk onredelijk.

Volgens verwerende partij is er geen sprake van een materiële vergissing en behaalde verzoekende partij daadwerkelijk 9/20 als eerste examenresultaat. Uit de departementale beslissing 'puntenverwerking samengestelde opleidingsonderdelen' blijkt immers dat de eindscore bij samengetelde opleidingsonderdelen automatisch wordt herleid naar maximum 9/20 indien op één of meerdere deelopleidingsonderdelen minder dan 10/20 werd behaald. Verzoekende partij behaalde voor één deelopleidingsonderdeel weliswaar 14/20 doch voor het andere slechts 9/20, zodat een herleiding tot het globale resultaat 9/20 zich opdrong. Met het resultaat van het eerste semester werd wel degelijk rekening gehouden.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet aan de vereiste basiscompetenties voldeed. De verzoekende partij werd ook tijdens het academiejaar opgevolgd en was op de hoogte van de tekortkomingen. De eindcompetenties werden afgetoetst door de jury en ook de redenen waarom niet werd voldaan werden vermeld door de jury.

Verwerende partij benadrukt dat verzoekende partij niet onwetend kon zijn van de wijziging in het curriculum waarbij het opleidingsonderdeel gitaar een jaaropleidingsonderdeel werd. De nodige overgangsmaatregelen werden tevens voorzien en de wijziging werd diverse malen gecommuniceerd. Er is geen enkele reden om de nieuwe regeling niet toe te passen op studenten die hun jaar overdoen vermits er anders een ongelijkheid tussen de studenten zou ontstaan. De verzoekende partij had een kans om te slagen voor dit opleidingsonderdeel, doch benutte deze kans niet.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet aantoonde dat een eventueel gebrek in de begeleiding een doorslaggevende rol zou hebben gehad bij het negatieve resultaat van verzoekende partij. [REDACTED] is van oorsprong Engelstalig, doch heeft kennis van het Nederlands en verzoekende partij was hiervan op de hoogte. Verzoekende partij heeft bovendien bij 3 verschillende gitaarspecialisten gestudeerd en derhalve de breedst mogelijke feedback bekomen. Verzoekende partij heeft inderdaad individuele onderwijs- en examenmaatregelen aangevraagd en bekomen wegens dyslexie problematiek. Er werd echter nooit melding gemaakt van een schending van deze maatregelen en deze hebben geen betrekking op praktijkvakken.

Verwerende partij stelt tenslotte wel degelijk redelijk te zijn. Het is immers niet omdat verzoekende partij positieve resultaten heeft behaald voor andere opleidingsonderdelen dat het negatieve resultaat voor het sluitstuk van de opleiding zou dienen te worden veranderd in een positief resultaat.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het eerste onderdeel

In het eerste onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat er bij de evaluatie een rekenfout is gebeurd: zij behaalde 9/20 voor het onderdeel Gitaar (14 studiepunten) en 14/20 voor het onderdeel Portfolio (2 studiepunten) zodat het totaal aantal punten bedraagt $(14 \times 9) + (2 \times 14) = 154$ punten en niet 144 zoals in het "resultaat" vermeld, zodat bij weging de verzoekende partij 9,625/20 zou behalen, afgerond 10/20.

Uit geen enkel stuk dat door de partijen aan de Raad werd voorgelegd blijkt dat een cijfer van 144 werd toegekend.

Bijlage 3 van de verwerende partij wordt voorgesteld als een departementale regeling 'puntenverwerking samengestelde opleidingsonderdelen'- en het gaat hier om een samengesteld opleidingsonderdeel - dat als voor een van de delen een onvoldoende behaald wordt, de globale evaluatie herleid wordt naar maximum 9/20. De commissie kan ook kiezen voor het gewogen gemiddelde, maar niet als het gaat om een opleidingsonderdeel hoofddiscipline, wat hier het geval is.

Uit dit document blijkt niet dat het deel uitmaakt van een examenregeling, noch dat daarover werd beslist door een daartoe bevoegd orgaan van de verwerende partij. De Raad is niet in de gelegenheid de regelmatigheid van de toegekende evaluatie na te gaan.

Het onderdeel is gegrond.

Het tweede onderdeel

In het tweede onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat de bestreden beslissing niet gemotiveerd is, dat het niet mogelijk is na te gaan of ze in overeenstemming is met de reglementering, waarvan de wettelijkheid in vraag gesteld wordt.

Gelet op het gegrond bevonden eerste onderdeel, behoeft dit onderdeel geen antwoord.

Het derde onderdeel

In het derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat zij wel de vereiste competenties bereikt heeft. Het is niet voldoende aangetoond dat zij die niet bereikt heeft, en bovendien had men rekening moeten houden met haar resultaten van het vorige academiejaar, die omwille van een wijziging in het curriculum dit jaar niet meetelde. Die regeling kan men niet toepassen op bisstudenten.

Het komt de Raad niet toe om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De motieven die de jury had voor de evaluatie van het examen van 21 juni 2011 blijken uit de bijlagen 4 en 5 van de verwerende partij. Deze stukken geven wel niet aan welke eindcompetenties niet bereikt werden. De Raad is derhalve niet in staat of en zo ja welke eindcompetenties niet bereikt werden.

Wat betreft het ontbreken van een overgangsregeling voor bisstudenten, is het misschien wel wenselijk om in een overgangsregeling te voorzien, maar is er geen verplichting om dat te doen.

Het onderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

Het vierde onderdeel

De klacht van het vierde onderdeel heeft betrekking op de gebrekkige begeleiding, in diverse opzichten, van de docent gitaar. De Raad heeft reeds herhaaldelijk geoordeeld dat een gebrekkige begeleiding, zelfs al is die aangetoond, behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden is om een negatieve evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen.

In dit geval voert de verzoekende partij geen gegevens aan waaruit dergelijke uitzonderlijke omstandigheden blijken.

Het vijfde onderdeel

In het vijfde onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat de bestreden beslissing niet steunt op wettelijke of reglementaire bepalingen, niet gemotiveerd en niet redelijk is, omdat

de in het geding zijnde evaluatie slechts een momentopname is en geen rekening werd gehouden met het geheel van de opleiding.

De klachten in verband met de motivering en het gebrek aan reglementaire of wettelijke basis wordt niet nader toegelicht en is om die reden niet ontvankelijk.

De klacht dat de bestreden beslissing niet redelijk is omdat ze steunt op een momentopname en niet op het geheel van de opleiding is niet gegrond. De evaluatie voor de hoofddiscipline gitaar is op normale wijze gebeurd, namelijk op het examen van 21 juni 2011.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 8 juli 2011 en de beslissing van 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 31 augustus 2011.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/096 - 16 augustus 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie dd. 12 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de het derde jaar bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs: lichamelijke opvoeding en bewegingsrecreatie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 1 juli 2011 voor de opleidingsonderdelen eindwerk, stage specifiek en stage gemeenschappelijk.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juli 2011 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 12 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij de lerarenopleiding startte in 2006 en nog is ingeschreven in het oud curriculum. Conform artikel 55 sexies §2 van het decreet betreffende de lerarenopleiding in Vlaanderen had verzoekende partij tot het academiejaar 2010-2011 het recht om de opleiding te voltooien. (hierop werd verzoeker ook gewezen door de hoofdmedewerker van het departementaal studentensecretariaat.)

De verzoekende partij werd niet geslaagd verklaard. Hij behaalde tekorten voor de opleidingsonderdelen eindwerk (6/20), stage specifiek (9/20) en stage gemeenschappelijk (6/20). De verzoekende partij heeft de eindcompetenties niet bereikt. Voor de 2 stages behaalt verzoekende partij niet de eindcompetenties wat betreft taalgebruik en communicatie, verantwoordelijkheidszin, relationele gerichtheid, timing en organisatie en als lid van een schoolteam. De stage evaluatiecommissie bestond uit verschillende personen wat de objectiviteit van de beoordeling garandeert en de interne beroepscommissie stelt vast dat de punten correct tot stand zijn gekomen.

Voor het opleidingsonderdeel eindwerk voldeed de verzoekende partij niet aan de beoordelingscriteria (hij was op geen enkel beoordelingscriteria geslaagd (10/40 voor productevaluatie en procesevaluatie en 8/20 voor posterpresentatie.))

Op het vlak van productevaluatie was er ondanks aandringen van de lector geen continuïteit in het contact met de begeleidende lector, worden afspraken niet nageleefd, kan de verzoekende partij niet plannen, reflecteert de verzoekende partij te weinig,... Met betrekking tot procesevaluatie wordt o.a. te weinig theoretisch ondersteuning gegeven door de verzoekende partij, ontbreekt het draaiboek, onderbreekt het sponsordossier en zijn er veel taalkundige fouten. De presentatie van de poster had te weinig diepgang en getuigde van te weinig achtergrondkennis. De uitleg was niet gestructureerd en de vormgeving onoverzichtelijk en te druk. Ook het eindwerk werd door meerdere beoordelaars beoordeeld wat de objectiviteit garandeert en ook deze punten kwamen correct tot stand.

De verzoekende partij zit in een lastig parket vermits hij de laatste kans om zijn diploma te behalen niet kon benutten. Verzoekende partij voldoet echter niet aan alle vereiste eindcompetenties voor elk van de drie opleidingsonderdelen. Hierdoor komt hij tevens niet in aanmerking voor deliberatie.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 13 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 5 juli 2011. De beslissing werd op 12 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 13 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2011.

De beslissing werd per aangetekend schrijven van 13 juli 2011 verstuurd.

Verwerende partij stelt dat de Interne Beroepscommissie op 12 juli 2011 oordeelde dat het intern beroep van verzoekende partij ongegrond was.

Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij hiervan daags nadien kennis genomen heeft, dus op 14 juli 2011, tenzij de verzoekende partij anders kan bewijzen.

Uit de verklaringen ter zitting van de verwerende partij is gebleken dat verzoekende partij op 25 juli 2011 kennis heeft kunnen nemen van de bestreden beslissing.

Bij schrijven van 28 juli 2011 tekende de verzoekende partij beroep aan bij de Raad.

Het beroep is ontvankelijk wat de termijn betreft.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat hij in zijn derde jaar zit en alles van de opleiding al heeft afgerond, behalve de stage en het eindwerk.

Verzoekende partij werpt op dat er rekening mee dient te worden gehouden dat zij geen herkansing krijgt vermits dit het laatste jaar is dat men als oud-curriculum student kan afstuderen.

Verzoekende partij merkt op dat het om een knelpuntberoep gaat.

Verwerende partij stelt dat het de Raad niet toekomt haar appreciatie in de plaats te stellen van die van het Hogeschoolbestuur en dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen in de mate dat de (betwiste) beslissing niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn (art. 11.21, 2° lid van het aanvullingsdecreet van 19.03.2004).

In casu werden de betwiste quoterings voor stage en eindwerk wel degelijk regelmatig genomen en dienen deze geenszins als 'kennelijk onredelijk' te worden aanzien.

Het feit op zich dat het voor de betrokken student zijn 'laatste kans' was om de bacheloropleiding onder het oude systeem te beëindigen, mag geen reden uitmaken om de negatieve resultaten te betwisten.

De tekorten die betrokkene behaalde, zijn niet alleen ernstig (2 x 6/20, 1 x 9/20), bovendien zijn het tekorten voor belangrijke opleidingsonderdelen, te weten stage en eindwerk.

Uit de diverse stageverslagen van de lectoren blijkt dat bij de verzoekende partij wel degelijk verschillende tekortkomingen werden vastgesteld.

Gedurende het academiejaar werden menige opmerkingen geformuleerd, hetgeen meermalen resulteerde in een negatieve score en ook uit het eindverslag blijkt dat de vereiste basiscompetenties niet werden behaald.

Inhoudelijk worden door de verzoekende partij hieromtrent geen opmerkingen geformuleerd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad.

Het komt de Raad niet toe om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De argumenten van de verzoekende partij dat het haar laatste kans is om af te studeren binnen het door haar gevolgde studieprogramma en dat tenminste een van de beroepen die zij zal kunnen uitoefenen op grond van het door haar betachte diploma een knelpuntberoep is, hebben geen betrekking op de wijze van totstandkoming van de in het geding zijnde evaluatie, en zijn evenmin relevant om aan te tonen dat de betwiste evaluatie kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan tevens worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van de rechten van verdediging.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat hij zich niet kon verdedigen vermits hij niet gehoord werd door de interne commissie.

Verwerende partij stelt dat de bemerkingen van de verzoekende partij door de Interne Beroepscommissie op gemotiveerde wijze werden weerlegd.

De beslissing van de Interne Beroepscommissie is bovendien correct gemotiveerd.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Artikel 68 § 1, 3° van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij bepaalt dat de interne beroepscommissie het intern beroep uitsluitend op stukken behandelt.

Noch op grond van het reglement, noch op grond van het beginsel van de hoorplicht, heeft de verzoekende partij het recht om in persoon gehoord te worden door de interne beroepscommissie. Het volstaat dat zij in haar intern beroepsschrift haar argumenten kan uiteenzetten.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van deontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 12 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 augustus 2011 te Brussel,

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Zitting van 18 augustus 2011

Rolnr. 2011/037 - 18 augustus 2011

Inzake

Wonende te

hebbende als raadsman

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met,

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te,waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 18 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift van 18 april 2011, het verzoekschrift van de verwerende partij van 15 april 2011 bij de Raad van State, de beschikking inzake de toelaatbaarheid van een cassatieberoep nr. 6954 van 19 mei 2011 van de Raad van State, en ten slotte op het schrijven van 5 mei 2011 en 22 juli 2011 van verwerende partij en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 7 april 2011 waarbij zij niet geslaagd werd verklaard voor Bachelor in de toegepaste economische wetenschappen (bedrijfskunde).

Verzoekende partij verzoekt de Raad, met hoedanigheid administratief rechtscollege, zich in de plaats te stellen van de verwerende partij, met hoedanigheid bestuur. Zij acht dit noodzakelijk gezien zij stelt dat de verzoekende partij geen gevolg gaf aan de besluiten van de Raad in de zaken 2010/035, 2011/007, 2011/019.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2009-2010 ingeschreven in het derde jaar bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen, optie Bedrijfskunde. Verzoekende partij is als student onderworpen aan het systeem dat men niet jaarlijks debiteert maar dat slecht gedebiteert wordt aan het einde van de driejarige bacheloropleiding.

Verzoekende partij behaalde een gemiddeld resultaat van 67 % met op drie opleidingsonderdelen een tekort van 9/20. De tekorten werden behaald op een opleidingsonderdeel in het eerste, het tweede resp. het derde opleidingsjaar. Het betrof telkens een opleidingsonderdeel met een studieomvang van 6 studiepunten zodat, finaal, voor

18 studiepunten geen credit werd behaald.

Op 17 september 2010 werd de verzoekende partij niet-geslaagd verklaard. Tegen deze beslissing stelde verzoekende partij op 21 september 2010 een verzoek tot heroverweging in dat bij brief van 28 september 2010 ongegrond werd bevonden. Nadat de verzoekende partij op 8 oktober 2010 een extern beroep heeft ingesteld ging de examencommissie op 21 oktober 2010 over tot intrekking van de voormelde beslissing op intern beroep.

Bij besluit R.Stvb.nr. 2010/098 verklaarde de Raad het ingestelde beroep zonder voorwerp: 'Gelet op het feit dat de examenbeslissing die het voorwerp uitmaakt van voorliggend verzoekschrift door verwerende partij in de loop van de procedure voor de Raad werd ingetrokken en gelet op het feit dat de verwerende partij een nieuwe beslissing zal nemen.'

3.2. Verzoekende partij werd opnieuw gehoord en de examencommissie nam op 26 oktober 2010 een nieuwe beslissing op intern beroep.

In deze beslissing werd gesteld dat:

"De kwantitatieve deliberatienormen (.....) van de faculteit TEW werden niet gehaald. De doelstellingen van de opleiding TEW-BK zijn niet globaal verwezenlijkt doordat de competenties in de leerlijn Kwantitatieve vorming (i.....) en in een van de leerlijnen Functionele domeinen van de bedrijfseconomie (.....) niet werden verworven."

Deze beslissing werd aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 27 oktober 2010 overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 3 november 2010 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

3.4. Op de zitting van 6 december 2010 werd het beroep van de verzoekende partij door de Raad behandeld. De Raad vernietigde de beslissing op grond van niet afdoende motivering^[1]:

'Verzoekende partij beweert dat de examencommissie en daarna de examencommissie "in beroep" in strijd met het, toepassing heeft gemaakt van afwijkende deliberatiecriteria die zijn vastgelegd door de Faculteit TEW.

Uit het voorliggend dossier blijkt dat binnen de discretionaire bevoegdheid, de examencommissie van de faculteit TEW zogenaamde deliberatievuistregels hanteert die worden gebruikt met het doel alle studenten op gelijke wijze te beoordelen. Het is in die lezing een richtlijn die de examencommissie voor zichzelf heeft uitgewerkt en zich voorneemt te volgen voor de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid.

De interne richtlijn heeft in die gedachtegang geen bindend karakter voor de studenten en is enkel een leidraad voor de examencommissie.

Verzoekende partij beweert dat zij over de drie bachelorjaren voor drie opleidingsonderdelen van samen 18 studiepunten, een tekort haalt van 3 punten (voor de drie vakken telkens 9/20) en dat zij op basis van het als geslaagd zou zijn geproclameerd.

In voorliggend geval is verzoekende partij als niet-geslaagd verklaard door de examencommissie van de faculteit TEW omdat zij voor opleidingsonderdelen van samen 18 studiepunten een tekort had van 3 punten (3 x 9/20). De Raad is van oordeel dat in een dergelijk geval de examencommissie rekening moet houden met het behalen van de globale doelstellingen van de opleiding.

De Raad stelt vast dat de examencommissie "in beroep" in zijn motivering zich ertoe beperkt te stellen dat de competenties in de leerlijn Kwantitatieve vorming (i.....) en in een van de leerlijnen Functionele domeinen van de bedrijfseconomie (.....) niet heeft verworven.

De Raad is van oordeel dat een tekort voor een opleidingsonderdeel binnen een welbepaalde leerlijn niet betekent dat de student voor de volledige leerlijn de competenties niet heeft verworven.

Ook al zouden de betrokken opleidingsonderdelen zelfstandig en belangrijk zijn, dient bij de beslissing of een student al dan niet geslaagd is voor de totale opleiding ('gedelibereerd' in het jargon), de examencommissie oog te hebben voor het geheel van de resultaten. Het spreekt vanzelf dat een delibereerbaar tekort anders

beoordeeld moet worden wanneer de resultaten voor de andere opleidingsonderdelen goed zijn dan wanneer die middelmatig zijn.

Naar het oordeel van de Raad is de beslissing van de examencommissie "in beroep" te dezen onvoldoende gemotiveerd.'

3.5. In opvolging van dit besluit van de Raad kwam de examencommissie opnieuw samen op 15 december 2010 en nam de volgende beslissing:

'De examencommissie beslist, na heroverweging van het intern beroep en na de student, vergezeld van 2 advocaten, gehoord te hebben, dat de student [...] niet geslaagd kan verklaard worden en bevestigt hiermee haar beslissing van 17 september 2010.

In overweging nemende hetgeen gesteld is in de punten 2, 3, 4 en 5 komt de examencommissie tot de conclusie dat gegeven de 3 tekorten en daaruit volgend het ontbreken van essentiële competenties verdeeld over de leerlijnen, de doelstellingen van de opleiding globaal niet verwezenlijkt zijn."

Deze beslissing werd aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 16 december 2010 overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 24 december 2010 diende verzoekende partij opnieuw een verzoekschrift in bij de Raad.

3.7. Op de zitting van 10 februari 2011 werd dit beroep van de verzoekende partij door de Raad behandeld. De Raad vernietigde de beslissing op grond van niet afdoende motivering en schending van het rechtszekerheidsbeginsel^[2]:

'In het algemeen meent de Raad dat - naast de relevantie van het globale gemiddelde dat door een student werd behaald overheen de bacheloropleiding (50%, 55% of meer nog zoals in casu 67%)-, het werken met leerlijnen bij de beoordeling of de doelstellingen van een opleiding (globaal) zijn verwezenlijkt, een relevant en in redelijkheid aanvaardbaar motief kan zijn.

Evenwel, ten deze, is vast te stellen dat de verzoekende partij niet op de hoogte was van deze werkwijze. Er is vast te stellen dat verzoekende partij, zelfs al is het zo dat uit de studiegids naar voren komt dat vakken tot bepaalde leerlijnen behoren, geenszins wist of moest weten –en dat ook nooit zo is meegedeeld - dat met het oog op deliberatie niet alleen zou worden nagegaan of (1.) de doelstellingen van de opleiding of het programma globaal zijn verwezenlijkt, maar bovendien dat, bijkomend, zou worden nagegaan of (2.) per cluster de doelstellingen zijn verwezenlijkt en dat ook daar, per cluster, geen miniem tekort(en) zouden worden getolereerd.

Niet is uit te sluiten dat mocht de verzoekende partij deze tolerantiecriteria op een nuttig tijdstip hebben gekend, hij alsnog een tekort zou hebben trachten weg te werken, eveneens op een nuttig tijdstip. De Raad kan zich echter niet van de indruk ontdoen dat, veeleer dan om een post factum – motivatie, het om een post factum – beoordelingscriterium gaat dat aan verzoekende partij niet bekend was of kon zijn en dat zij geenszins kon afleiden uit het examenreglement. Bovendien is in de beslissing niet ingegaan, wat de beoordeling van het globaal bereiken van de doelstellingen betreft, op de argumenten die door verzoekende partij reeds zijn aangebracht in de eerste procedure, inzonderheid op de hoogte zelf van het behaalde gemiddelde (dat toch 67% bedraagt), de minieme aard van de tekorten (9/20) en (3) het behoorlijke cijfer voor de bachelorproef (15/20).'

3.8. In opvolging van dit besluit van de Raad kwam de examencommissie opnieuw samen op 28 februari 2011 en oordeelde opnieuw dat verzoekende partij niet kon geslaagd worden verklaard voor het bachelorprogramma TEW.

De examencommissie besluit dat zelfs na de beoordeling van het globale studieresultaat van de student, de vaststelling blijft gelden dat globaal niet kan gemotiveerd worden dat de doelstellingen van de opleiding verwezenlijkt zijn.

Deze beslissing werd aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 1 maart 2011 overgemaakt.

3.9. Bij aangetekend schrijven van 8 maart 2011 diende verzoekende partij een vierde beroep in bij de Raad.

3.10. Op de zitting van 30 maart 2011 werd dit beroep van de verzoekende partij door de Raad behandeld. De Raad vernietigde de beslissing op grond van volgende overwegingen:

"Het gezag van gewijsde van dit besluit brengt met zich mee dat de bevoegde instantie van de verwerende partij rekening had moeten houden, bij het nemen van haar besluit, niet alleen met het globale meer dan positieve resultaat van de verzoekende partij en de andere in haar voordeel pleitende gegevens, maar tevens ook met het gezag van gewijsde beklede gegeven dat de verzoekende partij de in deze deliberatie gehanteerde tolerantiecriteria niet op een nuttig tijdstip gekend heeft, zodat zij niet in de gelegenheid geweest is een of meer van de onvoldoendes weg te werken. Met dit laatste gegeven heeft de verwerende partij klaarblijkelijk geen rekening gehouden. Bovendien merkt de Raad op dat de bestreden beslissing wel stelt dat de drie onvoldoendes tot gevolg hebben dat de verzoekende partij twee belangrijke competenties niet verworven heeft, maar dat deze beslissing niet aangeeft welke andere opleidingsonderdelen tot hetzelfde competentieprofiel behoren, welke resultaten de verzoekende partij daarvoor heeft behaald, en hoe uit het geheel van die evaluaties de te bereiken competentie beoordeeld kan worden.

Tenslotte merkt de Raad op dat de verwerende partij het goede resultaat van de Bachelorproef niet van gewicht acht bij het beoordelen van de competentie "wetenschappelijk gefundeerde opleiding" omdat de Bachelorproef niet op deze competentie betrekking zou hebben. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing bij het beoordelen van de competentie sommige deelcompetenties niet verworven acht (.....) maar niet aangeeft (1) waarom omwille van deze tekorten de globale competentie niet zou bereikt zijn, en (2) waarom de bachelorproef die geacht kan worden een beroep te doen op alle competenties van de opleiding hierbij niet in beschouwing wordt genomen."

3.11. In opvolging van dit besluit kwam de examencommissie opnieuw samen op 7 april 2011 en oordeelde opnieuw dat verzoekende partij niet kon geslaagd worden verklaard voor het bachelorprogramma Toegepaste economische wetenschappen.

De examencommissie besluit dat zelfs na de beoordeling van het globale studieresultaat van de student, de vaststelling blijft gelden dat globaal niet kan gemotiveerd worden dat de doelstellingen van de opleiding verwezenlijkt zijn

Deze beslissing werd aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.12. Op 15 april 2011 stelde de verwerende partij een cassatieberoep in bij de Raad van State tegen het besluit nr. 2011/019 van de Raad.

3.13. Bij aangetekend schrijven van 18 april 2011 diende verzoekende partij een vijfde beroep 2011/037 in bij de Raad tegen de beslissing van de examencommissie van 7 april 2011.

3.14. Beide partijen verzoeken de Raad gezien de hangende procedure voor de Raad van State om de regeling van de procedurekalender van het vijfde beroep 2011/037 uit te stellen tot de verzoekende partij hieromtrent een verzoek richt aan de Raad. De verzoekende partij richt zijn verzoek per mail tot de Raad op 4 mei 2011, de verwerende partij richt zijn verzoek per mail en per post tot de Raad op 5 mei 2011. Op 5 mei 2011 gaat de Raad in op het verzoek.

3.15. Op 19 mei 2011 beslist de Raad van State in beschikking nr. 6954 van 19 mei 2011 dat het cassatieberoep ingesteld door de verwerende partij toelaatbaar is.

3.16. Op 22 juli 2011 deelt de verwerende partij bij brief aan de Raad mee dat de verzoekende partij voor één van de drie opleidingsonderdelen met een nieuwe examenbeslissing van 8 juli 2011 een nieuw en hoger cijfer heeft gekregen nadat verzoekende partij het examen voor dit opleidingsonderdeel met goed gevolg opnieuw heeft

afgelegd. Op grond daarvan heeft verzoekende partij haar diploma van Bachelor in de toegepaste economische wetenschappen (.....) behaald. De verzoekende partij heeft inmiddels eveneens zijn diploma Master in de toegepaste economische wetenschappen (.....) behaald.

Bovendien stelt verwerende partij dat verzoekende partij geen belang meer heeft bij het beroep aangezien een eventuele nietigverklaring haar niet meer tot voordeel kan strekken. Verzoekende partij kan immers niet nog eens bij deliberatie geslaagd worden verklaard en heeft nooit de quoterings van 9/20 betwist.

De verwerende partij stelt tot slot dat de bestreden beslissing – minstens impliciet – werd vervangen door de nieuwe examenbeslissing van de examencommissie van 8 juli 2011.

4. Voorwerp van het verzoekschrift

Vermits verzoekende partij voor één van de drie opleidingsonderdelen met een nieuwe examenbeslissing een nieuw en hoger cijfer heeft gekregen en op grond daarvan haar diploma van Bachelor in de toegepaste economische wetenschappen (.....) heeft behaald, een examenbeslissing waartegen verzoekende partij geen beroep heeft aangetekend en waardoor de aangevochten examenbeslissing van 7 april 2011 zonder voorwerp is gevallen, heeft ook voorliggend beroep geen voorwerp meer en kan het niet leiden tot een verbetering van de huidige rechtspositie van verzoekende partij, met name dat zij geproclameerd is als bachelor in de toegepaste economische wetenschappen: bedrijfskunde.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij zonder voorwerp is geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de zonder voorwerp is geworden.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 18 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) R.Stvb.nr.2010/135

[\[2\]](#) R.Stvb.nr.2011/007

Rolnr. 2011/054 - 18 augustus 2011

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van 18 augustus 2011

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 7 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de eerder genomen beslissing van de examencommissie werd herzien.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het derde jaar bachelor in het onderwijs, secundair onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 24 juni 2011 voor het opleidingsonderdeel 'Didactische stage'

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2011 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de examencommissie op datum van 7 juli 2011 werd de eerder genomen beslissing van de examencommissie herzien.

De beslissing van intern beroep stelt dat de examencommissie op basis van het (onvolledig) stagedossier heeft beslist om voor het opleidingsonderdeel 'didactische stage' het

resultaat vast te leggen op 6 op 20.

Deze beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

Na overleg werd de beslissing tot stopzetting van de stage genomen en de examencommissie is van oordeel dat de toegepaste sanctie correct is en niet disproportioneel. Verzoekende partij voldoet immers niet aan de administratieve verwachtingen die aan een student stagiair zijn opgelegd.

De examencommissie stelt vast dat er in eerste zitting echter verkeerdelijk een vermelding 'NA' (niet deelgenomen) als totaalbeoordeling voor de stage werd gegeven.

De examencommissie is echter niet in het bezit van de stage agenda, evenmin van de synthesesdocumenten van de stagescholen en de zelfevaluatie, waardoor de beoordeling uitzonderlijk is gebeurd op basis van de lesbeoordelingsformulieren die konden worden voorgelegd en de beoordelingen van de bezoekende lectoren.

Op basis van de lesbeoordelingsformulieren scoort de verzoekende partij meestal goed tot heel goed, uitzonderlijk ook twijfel/voldoende. De beoordelingen na de stagebezoeken variëren van zwak- twijfel tot voldoende. Er ontbreken echter 30 uren lesbeoordelingsformulieren, er is geen enkel synthesesdocument beschikbaar,...

Op basis van de resultaten van de stages waarvan de lesbeoordelingsdocumenten beschikbaar zijn en rekening houdend met het feit dat een deel van de stage als niet afgelegd wordt beschouwd, beslist de examencommissie een score van 6/20 toe te kennen.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 8 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 29 juni 2011. De beslissing werd op 7 juli 2011 genomen en per schrijven van 8 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 7 juli 2011. Verzoekende partij heeft op 11 juli 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2011.

Het beroep van 14 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de rechten van verdediging en op een schending van artikel 6.1.2 van het onderwijsreglement.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het beroep zowel de beoordeling van de stopzetting van de stage als de vaststelling van het examenresultaat betreffen.

Verzoekende partij werpt op dat zij, ondanks haar verzoek, geen kopie zou gekregen heeft van het beraadslagingsverslag, noch van de lesbeoordelingsformulieren.

Verwerende partij stelt dat er inderdaad geen kopie van het beraadslagingsverslag, noch van de lesbeoordelingsformulieren werden overgemaakt, doch deze worden bij de antwoordnota zijn gevoegd. Verzoekende partij kan derhalve voldoende verweer voeren, zodanig dat er geen schending is van de rechten van de verdediging.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In een eerste middel beklagt verzoekende partij er zich over dat zij geen kopie heeft gekregen van de beraadslagingsverslagen.

Hoe dan ook zijn de bedoelde stukken, evenals de beoordelingsformulieren, thans bij het voorliggend dossier gevoegd en aan de verzoekende partij bezorgd.

In het verlengde van de rechtspraak van de Raad van State is de Raad van oordeel dat de rechten van verdediging op zich niet geschonden zijn als pas tijdens de procedure voor de Raad bepaalde stukken worden medegedeeld. De late mededeling van de verantwoordingsstukken is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen, op voorwaarde dat – zoals in voorliggende zaak – de beoordeling van het opleidingsonderdeel in rechte verantwoord wordt door de motieven uit deze verantwoordingsstukken en de verzoekende partij er ten laatste in het kader van de procedure voor de Raad kennis heeft kunnen van nemen en ook tegenspraak heeft kunnen voeren.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de rechten van artikel 53 van het examenreglement, een schending van het hoorrecht en de rechten van verdediging en een schending van het onpartijdigheidsbeginsel

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij niet de in artikel 53 van het examenreglement voorziene procedure gevolgd heeft bij het nemen van de beslissing dd. 20 mei 2011 om de stage stop te zetten. De voorzitter van de examencommissie heeft immers niet bemiddeld en verzoekende partij werd niet gehoord. Volgens verzoekende partij ligt er derhalve geen geldige beslissing tot stopzetting van de stage voor en werden haar rechten van verdediging hierdoor geschonden.

Verwerende partij stelt dat de beslissing tot stopzetting van de stage niet gebaseerd is op artikel 53 van de Onderwijs- en examenregeling 2010-2011. Bovendien heeft de examencommissie bij het einde van de examenperiode de beslissing tot stopzetting bevestigd, uitdrukkelijk in de beslissing van 7 juli 2011, doch ook reeds impliciet in de beslissing van 24 juni 2011 (door de stage als “niet afgelegd” te beschouwen.)

Verwerende partij werpt op dat er geen enkele verplichting tot horen voorzien is in het examenreglement bij het nemen van een examenbeslissing.

Verwerende partij stelt dat de opgelegde sanctie in overeenstemming is met het stagevademeccum en de instapbrochure. De beslissing tot stopzetting is er bovendien niet onverwachts gekomen, maar juist ná de talloze verwittigingen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In het tweede middel beweert verzoekende partij dat bij de stopzetting van haar stage de procedure niet werd gevolgd waarin het examenreglement voorziet en de beslissing werd genomen met miskennis van de hoorplicht en het onpartijdigheidsbeginsel werd geschonden.

Met hetgeen de Raad bekend is, werd de beslissing om de stage van verzoekende partij op 20 mei 2011 te beëindigen, niet genomen op grond van artikel 53 van het Onderwijs- en Examenreglement maar op grond van punt 2.4 van het Stagevademeccum als sanctie omdat

“aan één of meerdere afspraken niet voldaan (werd)”.

Uit de stukken die aan de Raad zijn voorgelegd, blijkt dat verzoekende partij meerdere afspraken m.b.t. het verloop van haar stage niet is nagekomen. Om die reden heeft de stagecoördinator, na overleg met de stageschool en het Departementshoofd, de stage van verzoekende partij stopgezet, niet als een examenbeslissing maar als een maatregel waarin het Stagevademecum voorziet.

Verzoekende partij heeft in dat verband met een brief dd. 22 mei 2011 haar beklag gedaan bij het Diensthoofd Onderwijs en Kwaliteit die op dat ogenblik belast was met de ombudsfunctie.

In een antwoordbrief dd. 31 mei 2011 heeft Diensthoofd Onderwijs en Kwaliteit aan verzoekende partij medegedeeld dat de stopzetting van de stage werd genomen conform punt 2.4 van het Stagevademecum en dat de eindbeslissing over het opleidingsonderdeel “stage” zal genomen worden door de examencommissie eind juni.

Uit de voorgelegde stukken blijkt eveneens dat na intern beroep, verzoekende partij en haar raadsman overeenkomstig artikel 56 van het Onderwijs- en Examenreglement, op 4 juli 2011 zijn gehoord door het Diensthoofd Onderwijs en Kwaliteit, de Algemeen Secretaris en het Departementshoofd. Daar het Diensthoofd Onderwijs en Kwaliteit en de Algemeen Secretaris niet betrokken waren bij de beslissing tot stopzetting van de stage en evenmin deel uitmaken van de examencommissie, ziet de Raad niet in waarom het onpartijdigheidsbeginsel zou geschonden zijn.

De examencommissie in beroep heeft op 7 juli 2011 geoordeeld “dat de toegepaste sanctie correct en niet disproportioneel is” en beslist om op basis van de beoordeling van de afgelegde stage voor het opleidingsonderdeel “Didactische stage” de quoterings vast te leggen op 6/20.

Het middel is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de motiveringsplicht, het redelijkheids en proportionaliteitsbeginsel (m.b.t. de beoordeling de stage stop te zetten).

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing tot stopzetting van de stage niet afdoende is gemotiveerd. Er wordt niet nauwkeurig aangegeven welke feiten aanleiding gaven tot de sanctie en er wordt niet gemotiveerd waarom geen minder zware sanctie aangewezen is. Bovendien is de opgelegde sanctie de op één na zwaarste straf, hetgeen onevenredig is.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing ook wat de stopzetting van de stage betreft, wel degelijk afdoende gemotiveerd is.

De sanctie wordt opgelegd omdat verzoekende partij niet voldoet aan de administratieve verwachtingen die aan een student-stagiair opgelegd zijn.

Bovendien weet verzoekende partij maar al te goed wat de reden van de sanctie is (zo blijkt het uit het omvangrijke verzoekschrift.)

Volgens verwerende partij is er dan ook geen sprake van een disproportionele straf.

Ook de instapbrochure, academiejaar 2010-2011

is duidelijk wat betreft de verplichtingen van de student en de mogelijke sancties die kunnen genomen worden in het geval van in gebreke blijven.

Van een schending van de motiveringsplicht en het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel bij het nemen van de bestreden beslissing is bijgevolg geen sprake.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

In een derde middel beweert verzoekende partij dat de beslissing tot stopzetting van de stage

niet gemotiveerd en onredelijk is en het evenredigheidsbeginsel schendt.

Voor de bespreking van dit middel verwijst de Raad opnieuw naar het voorliggend dossier en kan er niet omheen dat het verloop van de stage niet vlekkeloos is verlopen en verzoekende partij meerdere keren gemaakte afspraken niet of niet volledig is nagekomen en een aantal administratieve voorschriften niet heeft gevolgd, o.m. met betrekking tot het voorleggen van de lesvoorbereidingen en de stageagenda en het tijdig verwittigen van lesverplaatsingen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij door verwerende partij op deze en andere tekortkomingen geregeld is geweest.

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gezegd, kan hij zich niet in de plaats stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij, maar kan hij enkel optreden wanneer de wettelijke of decretale bepalingen werden geschonden of de bevoegde instantie, binnen de grenzen van haar beoordelingsbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

In voorliggend geval is de Raad van oordeel dat het stopzetten van een stage een zeer zwaarwichtige beslissing is en in dat geval de motivering uitdrukkelijk en omstandig in de beslissing tot stopzetting moet verwoord zijn. De loutere verwijzing naar de gebrekkige handelwijze van verzoekende partij op administratief vlak is onvoldoende om een dergelijke zware sanctie te verantwoorden, die ook haar weerslag heeft op de evaluatie van de competenties en het eindresultaat.

Het middel is gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheids en proportionaliteitsbeginsel (m.b.t. de vaststelling van het examenresultaat).

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een vierde middel dat de puntenscore van 6/20 niet correct is, vermits er geen rekening gehouden wordt met het aanzienlijk aantal uren dat zij reeds had gepresteerd.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij inderdaad heel wat uren gepresteerd heeft, doch de lesbeoordelingsformulieren werden voor een groot deel niet ingediend. Verzoekende partij heeft slechts lesbeoordelingsformulieren voor 24 uren van de 72 uren effectief gepresterde stageuren tijdig ingediend. Bovendien werden afspraken niet nageleefd en heeft verzoekende partij o.a. stageinformatie en synthesebeoordelingsformulieren niet (tijdig) ingediend,...

5.4.2. Beoordeling door de Raad

In een vierde middel beklaagt verzoekende partij zich over een lage puntenscore voor het opleidingsonderdeel "Didactische stage".

Ook wat dat middel betreft, kan de Raad zich niet in de plaats stellen van de examencommissie en moet de Raad zich beperken tot de legaliteitstoets en het nazicht of de bevoegde instanties van de verwerende partij, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

De Raad verwijst opnieuw naar de voorgelegde stukken waaruit blijkt dat verzoekende partij, alhoewel zij een groot aantal stageuren heeft gepresteerd weze het niet altijd overeenkomstig het Stagevadecum en de gemaakte afspraken, verzoekende partij niet het nodige aantal stageuren heeft gepresteerd dat in haar geval vereist was en de evaluatie betrekking heeft op de prestaties tijdens de onvolledige stageperiode die ondermeer het gevolg is van de stopzetting van de stage.

Wat de evaluatie betreft heeft de examencommissie in beroep enkel rekening gehouden met de ingediende lesbeoordelingen en de beoordelingsverslagen van de bezoekerende lectoren en

heeft vastgesteld dat de lesbeoordelingen voor 31 stageuren laattijdig zijn ingediend en een synthesedocument en de stageagenda ontbreken.

Uit de stukken die aan de Raad zijn voorgelegd en de toelichting tijdens de hoorzitting, blijkt niet in welke mate verwerende partij rekening heeft gehouden met de evaluatievermeldingen op alle ingediende lesbeoordelingsformulieren die betrekking hebben op de gepresteerde stage en hoe deze vaststellingen verrekend zijn in de eindscore van 6/20.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 8 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instelling van de verwerende partij dient uiterlijk 31 augustus 2011 een nieuwe beslissing te nemen, rekening houdend met voormelde overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/060 - 18 augustus 2011

Inzake

wonende te

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman

kantoor houdende te

....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoornota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van 20 juni 2011 waarbij de verzoekende partij gesanctioneerd werd met een nulquoting met betrekking tot het opleidingsonderdeel 'Zakelijke en juridische communicatie' en tegen de beslissing van 8 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de het eerste jaar bachelor in bedrijfsmanagement rechtspraktijk.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van 20 juni 2011 voor het opleidingsonderdeel 'Zakelijke en juridische communicatie'. De sanctie die werd uitgesproken was: nulquoting

voor desbetreffend opleidingsonderdeel. Deze beslissing werd bij brief van 23 juni 2011 aan de verzoekende partij bekendgemaakt.

De beslissing wordt gestoeld op artikel "gsm-toestellen e.d. tijdens examenactiviteiten" en artikels "examenfraude en examentuchtbeslissingen" van het onderwijs- en examenreglement 2010-2011. Artikel luidt: "de student is verplicht zijn GSM-toestel, PDA, iPod, MP3-speler, e.d. uit te schakelen en weg te bergen op een locatie conform de afspraken tijdens alle examenactiviteiten. Het binnen bereik houden van dergelijke toestellen kan worden beoordeeld als examenfraude zoals bepaald in art. en kan bijgevolg tot sancties leiden."

Artikel bepaalt dat als examenfraude wordt beschouwd: "elk gedrag van een student in het kader van een examen of de organisatie daarvan waardoor de student het geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt of tracht te maken om een juist oordeel te vormen over de kennis, het in zich en/of de vaardigheden van zichzelf dan wel van andere studenten. Indien wordt geoordeeld dat een vastgestelde onregelmatigheid als examenfraude moet worden beschouwd leidt dit, naargelang de aard, ernst en aantoonbaarheid, tot sancties."

De examentuchtcommissie oordeelde dat fraude bij de verzoekende partij bewezen was en dat de deze gecatalogeerd moest worden als examenfraude.

In het proces-verbaal van deze zitting staat geschreven dat in overweging werd genomen dat:

- aan het begin van het examen uitdrukkelijk gewezen werd dat GSM-toestellen e.d. uitgeschakeld moesten worden en aan de kant moest weggeborgen.
- de student geeft geen toestemming om zijn inbox in te kijken.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 24 juni 2011 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 8 juli 2011 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard. Zij stelt dat de examentuchtbeslissing genomen is conform het onderwijs- en examenreglement.

De interne beroepsbeslissing verwijst enerzijds opnieuw naar de artikels en van het onderwijs- en examenreglement. Men vermeldt extra dat de student niet ontkent dat hij zijn GSM op zak had en dat daarom de feiten en de overtreding van artikel bewezen zouden zijn. Anderzijds stelt zij dat aan het begin van het examen uitdrukkelijk gewezen werd dat GSM-toestellen e.d. uitgeschakeld moesten worden en aan de kant moesten weggeborgen worden.

De beslissing op intern beroep van 8 juli 2011, werd aan verzoekende partij overgemaakt bij aangetekend schrijven van 12 juli 2011.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Het intern beroep werd regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2011 tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 8 juli 2011. Vermits de beslissing van 8 juli 2011 aangetekend werd verstuurd op 12 juli 2011, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 13 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 14 juli 2011.

Het beroep van 18 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingesteld beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept in een eerste en enig middel op de schending van de toepassing van het onderwijs- en examenreglement en van de materiële en formele motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij zich niet schuldig maakt aan examenfraude.

Zij wijst uitdrukkelijk op het woord "kan" in artikel *"de student is verplicht zijn GSM-toestel, PDA, iPod, MP3-speler, e.d. uit te schakelen en weg te bergen op een locatie conform de afspraken tijdens alle examenactiviteiten. Het binnen bereik houden van dergelijke toestellen kan worden beoordeeld als examenfraude zoals bepaald in art. en 'kan' bijgevolg tot sancties leiden."* Zij stelt dat een vaststelling van een leerling die een gsm in de nabije omgeving heeft niet per se onmiddellijk als fraude beschouwd hoeft te worden.

Bovendien wijst zij op het begrip 'aantoonbaarheid' zoals opgenomen in artikel 102: *"elk gedrag van een student in het kader van een examen of de organisatie daarvan waardoor de student het geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt of tracht te maken om een juist oordeel te vormen over de kennis, het in zich en/of de vaardigheden van zichzelf dan wel van andere studenten. Indien wordt geoordeeld dat een vastgestelde onregelmatigheid als examenfraude moet worden beschouwd leidt dit, naargelang de aard, ernst en 'aantoonbaarheid', tot sancties."* Zij stelt dat slechts aantoonbaar is dat zij haar gsm vergeten was in haar zak en dat in de verslagen van de toezichthoudende leerkrachten nergens vermeld staat dat zij ook gebruik heeft gemaakt van haar gsm.

Verzoekende partij stelt tot slot dat haar tijdens het gesprek bij de examentuchtcommissie gevraagd werd of ze in zijn gsm mochten kijken. Zij weigerde dit op grond van haar recht op privacy. Hierop zou haar gezegd zijn dat deze weigering als een 'vermoeden tot fraude' kan worden beschouwd. Zij ziet deze weigering dan ook als een mogelijk item dat het besluit van de examentuchtcommissie beïnvloed heeft.

Verwerende partij stelt *ten eerste* dat aan het begin van het examen er uitdrukkelijk op gewezen werd dat GSM-toestellen e.d. uitgeschakeld moesten worden en aan de kant moest weggeborgen worden. Dit wordt niet betwist door de verzoekende partij.

Verzoekende partij kent bovendien de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement, te meer daar het examen plaatsvond in de vierde examenreeks ter afsluiting van de vierde module van het eerste jaar.

Verwerende partij stelt *ten tweede* dat de verklaringen van verzoekende partij waarin zij gesteld heeft vergeten te zijn haar gsm op te bergen volstrekt ongeloofwaardig zijn in het licht van de bepalingen van het OER en de gegeven instructies.

Verwerende partij stelt *ten derde* dat door de toezichthoudende lector is vastgesteld dat verzoekende partij haar gsm bij zich droeg en dat het toestel was aangeschakeld. Zij ziet hierin een dubbele schending van het OER en stelt dat deze vaststellingen niet tegengesproken werden door verzoekende partij.

Zij stelt bovendien dat verzoekende partij het onmogelijk heeft gemaakt om aan te tonen dat zij van de gsm geen gebruik kon maken op het examen (omdat deze geen relevante gegevens bevatte) door de gsm onmiddellijk uit te schakelen en de weigering om spontaan de inhoud van de inbox te tonen.

Verwerende partij besluit dat verzoekende partij het hierdoor voor verwerende partij onmogelijk heeft gemaakt om zich een juist oordeel te vormen over de kennis, het inzicht en de vaardigheden overeenkomstig artikel van het OER. Zij stelt dat zij de gegeven omstandigheden minstens als poging tot fraude mag beschouwen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet ontkent dat zij, in strijd met de Onderwijs- en Examenreglement en de mondelinge instructies voorafgaand aan het examen, tijdens het examen voor het opleidingsonderdeel "Zakelijke en juridische communicatie" een GSM-toestel op zak had dat bovendien was ingeschakeld.

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gezegd, kan hij zich niet in de plaats stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij, en dus ook niet van de examentuchtcommissie. Hij kan enkel optreden wanneer de wettelijke of decretale bepalingen werden geschonden of de bevoegde instantie, binnen de grenzen van haar beoordelingsbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

Uit het voorliggend dossier blijkt dat onmiddellijk nadat de toezichthoudende persoon de vaststelling had gedaan, verzoekende partij het toestel heeft uitgeschakeld en afgegeven aan de toezichthoudende persoon zonder dat de toezichthouder de mogelijkheid had om het scherm te bekijken. Tijdens de behandeling door de examentuchtcommissie heeft verzoekende partij geen toestemming gegeven om de inhoud van de inbox te verifiëren.

Uit de voormelde feitelijkeheden blijkt dat verzoekende partij niet heeft meegewerkt om aan te tonen dat het eventuele gebruik van het toestel geen nut zou gehad hebben omdat er geen relevante informatie in was opgeslagen.

Dat verzoekende partij onmiddellijk na de vaststelling van de inbreuk, het toestel heeft uitgeschakeld en geen toelating heeft gegeven om de inhoud van de inbox te verifiëren, kan verantwoord zijn door de zorg om haar privacy te vrijwaren, maar verzoekende partij moet dan wel beseffen dat de examentuchtcommissie zich geen volledig beeld heeft kunnen vormen van de inbreuk en geen rekening heeft kunnen houden met eventuele omstandigheden die de straf zouden kunnen milderen.

Om die redenen is de Raad van oordeel dat de examentuchtcommissie niet manifest onredelijk heeft gehandeld door de bestreden beslissing op te leggen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar niet gegrond is.

De examentuchtbeslissing van 20 juni 2011 en de beslissing van 8 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 18 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Piet Versweyvelt

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2011/078 - 18 augustus 2011

Inzake

wonende te

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 18 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling d.d. 25 juni 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor alle vakken waar minder dan 12 op 20 werd gehaald, wegens een aanklacht tot fraude inzake de bachelorproef en tegen de beslissing d.d. 15 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in de bacheloropleiding handelswetenschappen.

Het beroep betreft het niet geslaagd verklaren wegens een aanklacht tot fraude (plagiat) inzake de bachelorproef. Verzoekende partij beweert niet op de hoogte te zijn geweest van het plagiaat dat werd vastgesteld in de stukken "Introductie" en "Literatuurstudie" die door een medestudent van de verzoekende partij, werden geschreven.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de instelling die het beroep op haar vergadering van 14 juli 2011 behandelde.

Overwegende (1) dat de bachelorproef door beide betrokkenen werd opgemaakt en onder een gezamenlijke naam werd ingediend en dat uit de correspondentie tussen beide betrokkenen kon worden opgemaakt dat (2) beiden op de hoogte waren van incorrect gerefereerde

bronnen, oordeelde de interne beroepscommissie dat het beroep ontvankelijk was, maar ongegrond.

Voor verzoekende partij resulteerde dit in een bevestiging van de oorspronkelijke genomen maatregel waarbij de examencommissie besliste om geen scores toe te kennen voor de opleidingsonderdelen met minder dan 12 op 20.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van vrijdag 15 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 14 juli 2011, aangetekend verstuurd op vrijdag 15 juli 2011. De Raad neemt aan dat verzoekende partij op maandag 18 juli heeft kennis gekregen van deze beslissing die op 15 juli 2011 is verstuurd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 juli 2011.

Het beroep van 22 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het ingestelde beroep bij de Raad

Het niet ondertekend verzoekschrift van 20 juli 2011 is op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet^[1] niet ontvankelijk.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De initiële studievoortgangsbepaling en de beslissing van 14 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 18 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/088 - 18 augustus 2011

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Hebbende als raadsman
kantoor houdende te,, bij wie woonstkeuze wordt gedaan.

Verwerende partij

1.Behandeling van de zaak

De zaak van de werd behandeld op de openbare zitting van donderdag 18 augustus 2011.

Gehoord werd:

de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2.Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de initiële examenbeslissing van de examencommissie van juni 2011 en tegen de beslissing van 19 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3.Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het schakelprogramma 'Cultuurmanagement' dat toelating geeft tot de master Gelet op de vrijstellingen voor drie opleidingsonderdelen bedroeg de studieomvang van verzoekende partij in het schakelprogramma slechts 48 studiepunten.

Verzoekende partij combineert deze inschrijving in het betreffende academiejaar reeds met een inschrijving in het masterjaar.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel "Inleiding tot de Algemene Economie" uit het schakelprogramma, waarop verzoekende partij een resultaat van 9/20 behaalde. Dit betrof het enige ontbrekende creditbewijs wat het schakelprogramma betreft. De studieomvang van het betreffende opleidingsonderdeel omvat 6 studiepunten. Verzoekende partij gaat niet akkoord met het feit dat zij op basis van dit enige tekort niet gedelibereerd werd.

Verzoekende partij slaagde intussen ook reeds voor de opleidingsonderdelen uit het masterstudieprogramma.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2011 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling die het beroep ontvankelijk verklaarde en de examencommissie opnieuw heeft samengeroepen.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie bijeengekomen op datum van 14 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De bijzondere examencommissie bevestigde de beslissing om verzoekende partij niet geslaagd te verklaren, en formuleerde dit als volgt:

"De examencommissie motiveert haar oordeel „niet geslaagd“ voor het schakelprogramma als volgt:

- 1) de totale omvang van het studieprogramma dat voorligt op deliberatie bedraagt 60 studiepunten
- 2) het effectief afgelegde studieprogramma bedraagt 48 studiepunten
- 3) het aantal studiepunten waarvoor een tekort werd behaald tegenover het effectief afgelegde studiepunten in het studieprogramma bedraagt 6/48
- 4) Het totaal behaalde eindresultaat (vrijstellingen niet meegerekend) bedraagt 58%.

Verwijzend naar artikel 20.2.4 van het Onderwijs- en examenreglement kan de examencommissie de student niet 'geslaagd' verklaren voor het schakelprogramma. Volgens artikel 20.2.5 lid a van het Onderwijs- en examenreglement kan de commissie de student ook niet „geslaagd“ verklaren. Daarnaast is de commissie van oordeel dat de student op basis van artikel 20.2.5 lid b van het Onderwijs- en examenreglement evenmin „geslaagd“ kan verklaard worden omdat ze niet alle doelstellingen verwezenlijkt acht, meer bepaald wat betreft de eindcompetenties voor basiskennis economie. Er volgt een stemming over volgende vraag: "de student heeft niet alle competenties behaald": 4 voor - 0 tegen.

De examencommissie handhaaft bijgevolg de eerder genomen beslissing met betrekking tot vaststelling van resultaten en deliberatie over het volledige schakelprogramma.

Daardoor voldoet de student op dit moment nog niet aan de toelatingsvoorwaarden voor de master Cultuurmanagement en blijft ook hier de eerder genomen beslissing „uitgesteld“ gehandhaafd."

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 19 juli 2011 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 juli 2011 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4.Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1.Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 9 juli 2011. De beslissing werd op 14 juli 2011 genomen en per aangetekend schrijven van 19 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 14 juli 2011. De verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op dinsdag 19 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 20 juli 2011.

Het beroep van 25 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van de motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij betwist op zich niet het toegekende resultaat van 9/20, maar gaat niet akkoord met het oordeel van de buitengewone examencommissie van 19 juli 2011, m.n. niet geslaagd.

De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de gehanteerde deliberatieregeling die zij niet redelijk acht toegepast in haar situatie. Ondanks slechts één 9/20 kwam zij niet in aanmerking voor deliberatie. Verzoekende partij kan geen voldoening nemen met de gegeven motivering om haar niet geslaagd te verklaren. Verzoekende partij beklaagt zich over de verrekening van de opleidingsonderdelen en de berekening van de studieomvang.

De verzoekende partij wijst op de doorgaans gehanteerde deliberatieregeling. Een volledig studieprogramma van een schakelprogramma omvat 60 studiepunten. Tien percent van de 'opgenomen' studiepunten kunnen in aanmerking komen voor een deliberatie wat normaliter overeenkomt met 6 studiepunten.

De verzoekende partij meent dat door het feit dat haar studieprogramma slechts 48 studiepunten omvat gezien de toegestane vrijstellingen, de 10 % regeling tot gevolg heeft dat zij niet kan gedelibereerd worden voor het betreffende opleidingsonderdeel van 6 studiepunten terwijl dit wel het geval is voor studenten die een volledig studieprogramma hebben opgenomen. Door de toegestane vrijstellingen wordt haar de das omgedaan.

De verwerende partij verwijst, net zoals in de eerste deliberatiebeslissing, naar artikel 20.2 van het Onderwijs- en examenreglement van de instelling, en stelt dat de formele motiveringsplicht op basis van dit artikel niet kan geschonden worden, temeer daar verzoekende partij geacht wordt dit artikel te kennen:

20.2.5 In afwijking van wat bepaald is in artikel 20.2.4 en onverminderd wat bepaald is in artikels 20.1.5, 20.2.1 en 20.2.3 kan de examencommissie een student die niet alle vereiste creditbewijzen van zijn/haar bachelorsopleiding of schakel- of voorbereidingsprogramma heeft behaald, geslaagd verklaren indien die student voldoet aan ten minste één van de volgende voorwaarden:

a) de gezamenlijke studieomvang, uitgedrukt in studiepunten, van de opleidingsonderdelen waarvoor de student geen creditbewijs heeft behaald, vrijstellingen niet meegerekend, is ten hoogste tien procent van de studieomvang van de opleiding, het schakel- of voorbereidingsprogramma, met een maximum van 18 studiepunten;

b) de student heeft slechts voor één opleidingsonderdeel van de opleiding, het schakel- of voorbereidingsprogramma, vrijstellingen niet meegerekend, geen creditbewijs behaald.

De examencommissie kan een student die voldoet aan de bepalingen in het vorige lid slechts geslaagd verklaren op grond van het feit dat ze gemotiveerd van oordeel is dat de doelstellingen van de opleiding of het programma globaal verwezenlijkt zijn.

Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij zich niet beroept op het feit dat zij de doelstellingen van de opleiding niet heeft verwezenlijkt. Gezien in de beslissing op intern beroep nogmaals herhaald werd dat zij van oordeel is dat verzoekende partij de eindcompetenties niet heeft gehaald, kan zij dit middel niet laten gelden bij het extern beroep. Een betwisting omtrent de motivering wat het behalen van de competenties betreft kan niet meer worden gevoerd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betreurt in de eerste plaats dat zij niet werd "gedelibereerd" voor het opleidingsonderdeel "Inleiding van de algemene economie" met de quotering 9/20 en niet geslaagd is verklaard voor het schakelprogramma Cultuurmanagement.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij overeenkomstig het Onderwijs- en Examenreglement niet in aanmerking kwam om "gedelibereerd" te worden en een credit te behalen voor het opleidingsonderdeel "Inleiding van de algemene economie". Door de vrijstellingen die aan verzoekende partij werden toegestaan, heeft zij slechts een programma van 48 studiepunten effectief gevolgd en komen ook slechts 48 studiepunten in aanmerking voor de berekening van de studiepunten (10 % van 48) die kunnen worden aangewend voor een opleidingsonderdeel waarvoor geen credit werd behaald voor zover het aantal studiepunten van dit opleidingsonderdeel gelijk of lager is dan het resultaat van de 10 %-berekening. Daar het opleidingsonderdeel "Inleiding van de algemene economie" in het curriculum is opgenomen voor 6 studiepunten voldoet verzoekende partij niet aan de voorwaarden om voor dat opleidingsonderdeel een credit te behalen en voor het schakelprogramma geslaagd verklaard te worden.

De Raad stelt vast dat de examencommissie en daarna de examencommissie in beroep, hebben gehandeld overeenkomstig het Onderwijs- en Examenreglement.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij haalt in een tweede middel een gelijkaardige situatie van een andere student die vorig academiejahr met een vrijstelling voor 3 studiepunten en met een resultaat van 6 op 20 voor het desbetreffende opleidingsonderdeel, alsnog als geslaagd werd beoordeeld.

De verwerende partij argumenteert dat volgens de rechtspraak van de Raad, studenten niet in een concurrentiële positie tegenover elkaar kunnen staan, zodat in principe het gelijkheidsbeginsel niet kan zijn geschonden doordat ten aanzien van een bepaalde student een meer gunstige beslissing werd genomen. Bovendien kunnen bij de individuele beoordeling van die bepaalde student andere elementen eigen aan de persoonlijke situatie van de student in aanmerking zijn genomen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In een tweede middel verwijst verzoekende partij naar een gelijkaardige situatie die zich vorig academiejaar zou hebben voorgedaan en waarbij de betrokken student toch "gedelibereerd" werd.

Zoals de Raad reeds eerder heeft gezegd, staan studenten niet tegenover elkaar in een concurrentiële positie en is het gelijkheidsbeginsel niet geschonden wanneer, zoals verzoekende partij beweert, door de examencommissie in een vorig academiejaar in hoofde van een andere student een beslissing zou hebben genomen, die naar eigen zeggen, gunstiger was dan degene die in haar geval werd genomen.

De verzoekende partij brengt onvoldoende bewijskrachtige elementen aan die de bewering zouden kunnen ondersteunen dat de beide gevallen inderdaad gelijkaardig zijn.

Ook al zou vaststaan dat de medestudent waarnaar verzoekende partij verwijst, door de examencommissie met miskenning van het Onderwijs- en Examenreglement, toch geslaagd werd verklaard, dan geeft dit aan de verzoekende partij niet het recht om aanspraak te maken op een soortgelijke behandeling. Het gelijkheidsbeginsel gaat niet zover dat men aanspraak kan maken op eenzelfde mogelijks onreglementaire behandeling die een ander te beurt is gevallen.

Het middel is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van de examencommissie van juni 2011 en de beslissing van 19 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 18 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/093 - 18 augustus 2011

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 augustus 2011.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het examen '.....' en tegen de bepaling van 19 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het laatste jaar van de opleiding Master in de Toegepaste Economische Wetenschappen: handelsingenieur,

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel, waarop verzoekende partij een resultaat van 9/20 behaalde.'

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 12 juli 2011 een intern beroep in bij de decaan van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie van de onderwijsinstelling bijeen gekomen op datum van 14 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat "de klachten m.b.t. het verloop van het examen grondig werden onderzocht. Er waren geen of onvoldoende argumenten om het eindcijfer aan te passen.

Verzoekende partij heeft de volgende resultaten behaald op de verschillende onderdelen van het examen: Practicum: 5/10, oefeningen: 2/6, theorie: 5/10, samen levert dat een eindresultaat van 9/20 op.

De practicumopdracht was een Bode-Diagram van een RC-kring op te meten. Dit diagram wordt gekenmerkt door een kantelpunt (waarvoor de formule trouwens op de opgave stond). De correcte werkwijze is eerst deze frequentie te berekenen en aan de hand hiervan de op te meten frequenties te bepalen. De studenten krijgen hiervoor een 30-tal minuten voorbereiding, waarna hun arbeid wordt beoordeeld. Zodra de set van te meten frequenties opgesteld is, is de werkwijze om één frequentiepunt op te meten immers dezelfde als die voor de 9 andere frequenties. Dit laat toe zowel het juiste begrip van de procedure alsook de correcte uitvoering van de metingen na te gaan zonder dat de student de ganse opgave moet uitgevoerd hebben. Het is anders onmogelijk de gehele groep binnen het tijdsbestek te beoordelen. Toen de verantwoordelijke bij verzoekende partij kwam had zij al een aantal metingen uitgevoerd. Uit de door haar gekozen meetpunten bleek echter dat zij het belang van het eerst bepalen van het kantelpunt niet begrepen had. Verder bevatten de metingen die zij tot dan had verricht ook een aantal fouten (een uitgangsspanning groter dan de ingangsspanning, fase niet correct) waaruit bleek dat er toch ernstige hiaten waren in haar kennis van het desbetreffende practicum. Bovendien werden er nog enkele bijvragen gesteld (gedrag bij gelijkspanning van RC –keten en algemeen gedrag van Bode diagram van RC-keten), waarop verzoekende partij ook slechts onvolledige antwoorden kon geven. De verantwoordelijke sloot het examen dan af met de woorden “goed, we laten het hierbij”, wat blijkbaar verkeerdelijk begrepen werd door verzoekende partij als zou de proef goed verlopen zijn.

Uit het schriftelijk gedeelte van het examen dat samen met de studente overlopen werd bij het inkijken van het examen bleek dat het begrip van de verschillende ondervraagde onderdelen onvoldoende was.

Als bewijsstuk van het mondeling examen (open boek examen met schriftelijke voorbereiding) bestaan enkel de notities die de studenten voor zichzelf maken als geheugensteun. Hierdoor kan de docent enkel aanvoeren de studente in eer en geweten beoordeeld te hebben, net als alle andere studenten.”

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 19 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 13 juli 2011. De beslissing werd op 14 juli 2011 genomen en per schrijven van 19 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 19 juli 2011. Verzoekende partij heeft op 25 juli 2011 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 26 juli 2011.

Het beroep van 27 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een

eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Dit middel heeft betrekking op het practicum.

Verzoekende partij stelt dat ze wel degelijk voldoende elementen heeft aangehaald om een aanpassing van haar resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' te rechtvaardigen.

Verzoekende partij werpt op dat zij de indruk had voor dit vak minstens 10/20 behaald te hebben, waardoor zij gedelibereerd zou kunnen worden en haar masterdiploma in eerste zit kan halen. Verzoekende partij heeft tevens reeds een job aanbieding gekregen, die zij vermoedelijk zal kwijtspelen indien zij niet in eerste zit geslaagd is.

Verzoekende partij merkt op dat zij nog niet klaar was met het 'practicum' toen de assistent haar al kwam beoordelen. Normaal komt de examinerator als de student zijn hand opsteekt of als de tijd bijna op is. Bij verzoekende partij was dit geen van beide het geval. Verzoekende partij had enkel in het klad enkele metingen en berekeningen uitgevoerd. De volgende stap van verzoekende partij zou het kantelpunt berekenen zijn, doch zij werd onderbroken door de assistent. Indien verzoekende partij verder had kunnen werken, had zij zeker het kantelpunt berekend en de reeds gekozen punten die irrelevant bleken, kunnen vervangen door andere punten.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat de assistent haar vroeg het kantelpunt te berekenen en dat zij dit meteen correct deed. Verder stelde de assistent dat de werkmethode voor de berekening van o.a. de fases correct was.

Verzoekende partij geeft aan dat zij geen verdere vragen heeft gekregen en derhalve niet heeft kunnen aantonen dat zij wel degelijk over voldoende kennis beschikte.

Tevens stelt verzoekende partij dat de assistent gezegd heeft dat 'hij zag dat verzoekende partij het kon'. Verzoekende partij had voor dit onderdeel dan ook de maximum score verwacht i.p.v. 5/10.

Verwerende partij stelt dat een indruk die al dan niet bij verzoekende partij leefde dat zij voor het opleidingsonderdeel '.....' goed genoeg had gepresteerd om 'zeker 10/20 te behalen', uiteraard niet volstaat om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bekomen. Ook de overige door verzoekende partij concreet aangehaalde grieven kunnen niet tot nietigverklaring leiden.

De examenproef voor het practicum bestond eruit een Bode-diagram van een RC-kring op te meten. De enige correcte werkwijze om deze opgave op te lossen en daarbij blijf te geven van het getoetste inzicht, is dat eerst het kantelpunt wordt berekend en daarna de op te meten frequenties worden bepaald. Het wordt door verzoekende partij niet betwist dat zij is begonnen met het uitvoeren van enkele metingen en berekeningen, en niet met de berekening van het kantelpunt. Uit de gevolgde werkwijze kon de examencommissie terecht afleiden dat verzoekende partij het belang van het eerst bepalen van het kantelpunt niet had begrepen, en dus niet getuigde van het inzicht waarnaar werd gepeild. Dat was ook de bezorgdheid van de aanwezige assistent, die tegen het einde van de voorbereidingstijd aan verzoekende partij vroeg of zij het kantelpunt kon berekenen. De stelling van verzoekende partij dat zij daar net wou toe komen nadat zij verschillende metingen en berekeningen in klad had uitgevoerd, kan niet overtuigen. Bovendien bevatten ook die metingen significante fouten.

Vervolgens werden wel nog een aantal bijvragen gesteld, waarbij verzoekende partij tevens de mogelijkheid had om mondelinge toelichting te geven. De antwoorden deze bijvragen waren onvolledig.

Verwerende partij werpt verder op dat zij niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de wijze waarop verzoekende partij de commentaar van de examinerator heeft geïnterpreteerd of meende te kunnen begrijpen. Dit betreft geen kritiek op de quoterings zelf en kan dus niet tot nietigverklaring leiden.

5.2. Uit het verzoekschrift kan verder worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Dit middel heeft betrekking op de mondelinge theorievraag.

Verzoekende partij stelt dat de toelichting die de betrokken docent gaf over de quoterings niet volstaat. Toen verzoekende partij meer uitleg vroeg over de mondelinge te verdedigen theorievraag, waar zij 5/10 op scoorde, stelde de docent dat hij dit niet wist. De score van verzoekende partij lag aan "de indruk van het moment" of aan het feit dat verzoekende partij waarschijnlijk "niet overtuigend genoeg was geweest". Deze argumentatie is volgens verzoekende partij weinig waardevol.

Verzoekende partij besluit dan ook dat zij een beter score voor dit theoretisch onderdeel had verdiend.

Verwerende partij werpt op dat de examencommissie heeft vastgesteld dat bij het inkijken van het examen is gebleken dat het begrip van de verschillende gevraagde onderdelen onvoldoende was. Verzoekende partij brengt geen concrete argumenten aan die de gegeven quoterings aan het wankelen zouden kunnen brengen.

5.3. Beoordeling door de Raad over beide middelen samen

De Raad herinnert eraan dat hij de verbetering van een examen niet kan overdoen en zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van de docent of van de examencommissie maar enkel kan optreden wanneer de wettelijke of decretale bepalingen werden geschonden of het bevoegde orgaan, binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

In voorliggend geval heeft de examencommissie en daarna de examencommissie in beroep, de evaluatie van de examenonderdelen practicum en mondelinge theorie voor het opleidingsonderdeel "....." uitvoerig gemotiveerd. De beweringen van verzoekende partij en het relaas van de situatie zoals zij die tijdens het examen heeft ervaren, kunnen naar het oordeel van de Raad die motivering niet ontkrachten en de Raad ertoe brengen dat de examencommissie in beroep kennelijk onredelijk zou hebben geoordeeld door de globale quoterings van 9/20 te bevestigen.

De middelen zijn niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De examenbeslissing waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Tom a' en de beslissing van 19 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op donderdag 18 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaeren

Piet Versweyvelt

Rolnr. 2011/093 - 18 augustus 2011

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2011/094 - 18 augustus 2011

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman

kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 augustus 2011.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 8 juli 2011 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor en tegen de bepaling van 19 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven als diplomacontractstudent voor de opleiding bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen: bedrijfskunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 8 juli 2011 en meer specifiek het resultaat voor het opleidingsonderdeel, waarop verzoekende partij een 9/20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 juli 2011 een intern beroep in bij de decaan van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de bijzondere examencommissie genomen op datum van 14 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen of onvoldoende argumenten zijn om het eindcijfer aan te passen.

De examencommissie motiveert haar beslissing als volgt:

- 1) Voor het inhoudelijke gedeelte van behaalde verzoekende partij 7/20.
- 2) Voor het gedeelte behaalde verzoekende partij een 14/20.
- 3) het globaal eindcijfer voor het opleidingsonderdeel was 9/20
- 4) Alle informatie m.b.t. de evaluatie van het betrokken opleidingsonderdeel, inclusief de peer review (echo-systeem) is opgenomen in de studiewijzer.
- 5) Uit de resultaten van de peer review blijkt dat meerdere groepsleden negatieve feedback hebben geleverd.
- 6) Het deel heeft op uw eindresultaat een relatief grotere positieve impact voor het eindtotaal.

De examencommissie handhaaft bijgevolg de eerder genomen beslissing met betrekking tot vaststelling van resultaten en deliberatie over het volledige bachelorprogramma.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 19 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 14 juli 2011. De beslissing werd op 14 juli 2011 genomen en per schrijven van 19 juli 2011 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 14 juli 2011, aangetekend verstuurd op vrijdag 15 juli 2011. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 25 juli 2011. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 26 juli 2011.

Het beroep van 28 juli 2011 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste en enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat zij 9/20 behaalde op een groepswerk omwille van de slechte peer evaluatie door één groepslid, ten gevolge van een persoonlijk conflict. De overige groepsleden scoorden immers 12/20 en er werd niet concreet aangetoond dat de bijdrage van verzoekende partij minder was dan deze van de andere groepsleden; Bovendien hebben 2 van de 3 andere groepsleden een e-mail gestuurd om te bevestigen dat verzoekende partij zich wel degelijk heeft ingezet voor de bachelorproef en dat de inhoudelijke bijdrage van verzoekende partij voldoende was. Volgens verzoekende partij heeft zij derhalve ten onrechte 7 op 20 behaald voor het inhoudelijk gedeelte.

Verzoekende partij stelt tevens dat studiewijzer niet vermeldt dat er een peer review is bij de evaluatievormen. In casu werd ook beslist geen peer evaluatie te houden omdat men de desbetreffende documenten vergeten was. Er kon echter wel een mail worden gestuurd indien men peer evaluatie wilde. Deze manier van evalueren is inconsistent volgens verzoekende partij.

Verzoekende partij werpt verder op dat de objectiviteit, betrouwbaarheid en validiteit door peer evaluatie niet kan worden gegarandeerd.

Volgens verzoekende partij is er dan ook geen enkel objectief feit dat erop zou wijzen dat haar inhoudelijke en algemene bijdrage minder waren dan deze van de andere groepsleden.

Verwerende partij wijst erop dat verzoekende partij nooit melding heeft gemaakt van een conflict bij het groepswerk. Verder stelt verwerende partij dat de e-mails van de groepsleden dateren van na de behandeling van de zaak door de interne beroepscommissie, zodat deze daar onmogelijk rekening kon mee houden. Uit de verklaringen van beide studenten blijkt dat ook zij ernstige kritiek hebben op de medewerking van verzoekende partij. Uit de voorgelegde verklaringen blijkt niet zozeer een persoonlijk conflict, maar wel dat één of meer groepsleden middels de peer review de mindere samenwerking door verzoekende partij ten kwade hebben geduid.

Verwerende partij stelt verder dat niet de medestudenten maar de opleidingsverantwoordelijke beslist over de quoterings van het inhoudelijke deel.

Verwerende partij geeft aan dat de studiewijzer wel degelijk vermeldt dat er een peer review is bij de evaluatievormen van het desbetreffende opleidingsonderdeel.

Verwerende partij geeft aan dat de stelling van verzoekende partij dat objectiviteit, betrouwbaarheid en validiteit door peer evaluatie niet worden gegarandeerd, niet tot nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. De Raad heeft volgens verwerende partij reeds diverse beslissingen gemaakt waarin het principe van peer review geenszins als per definitie onbetrouwbaar wordt afgewezen.

Verwerende partij stelt dat de uiteenzetting met betrekking tot de impact van in de interne beroepsbeslissing is opgenomen ter algemene verduidelijking en niet behoort tot de motivering van de beslissing op intern beroep omdat verzoekende partij dit onderdeel van de quoterings – waarop hij 14/20 behaalde – niet bij het beroep heeft betrokken. Verwerende partij verduidelijkt dat zij bedoelde dat de vormelijke beoordeling het tekort van het inhoudelijke gedeelte met twee punten ophaalt, wat een relatief grote positieve impact is voor een inhoudelijk zwak werk.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij beklagt zich in een enig middel over de lage globale score (9/20) die zij individueel heeft behaald voor het groepswerk dat moest dienen voor de "....." en ze schrijft deze lage score t.a.v. de score van de andere groepsleden toe aan een slechte peer review van een medestudente waarmee verzoekende partij – naar eigen zeggen – een persoonlijk conflict had.

Zoals de Raad het beroepsschrift begrijpt, heeft verzoekende partij enkel bezwaar tegen de deelquotering (7/20) voor het inhoudelijk aspect van het groepswerk omdat voor de beoordeling van dat gedeelte rekening wordt gehouden met de peer review.

De Raad herinnert eraan dat hij zich niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij, en dus ook niet in de plaats van de examencommissie, maar dat hij enkel kan optreden wanneer de wettelijke of decretale bepalingen werden geschonden of de bevoegde instantie, binnen de grenzen van haar beoordelingsbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

De Raad merkt op dat de peer review uitdrukkelijk is voorzien in de Studiewijzer voor de..... als een van de criteria die door de betrokken docent in aanmerking moeten worden genomen voor de beoordeling van het inhoudelijke gedeelte van de proef.

Zoals de Raad reeds eerder heeft gezegd, is de beoordeling door medestudenten op zich niet af te wijzen maar mag deze beoordeling geen doorslaggevende rol spelen in de evaluatie en is een opvolging vereist van de betrouwbaarheid van de beoordeling door de medestudenten.

Uit het voorliggend dossier, inzonderheid het overzicht van de individuele toegekende scores door de medestudenten, blijkt dat voor verzoekende partij door één medestudente een abnormaal lage score (2 op 40) werd toegekend die bij een dergelijk kleine groep een sterk vertekend resultaat geeft en niet beantwoordt aan de betrouwbaarheidsvereiste.

Met die gegevens voor ogen is de Raad van oordeel dat de examencommissie in beroep manifest onredelijk heeft gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 8 juli 2011 en de beslissing van 19 juli 2011 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk tegen 31 augustus 2011 een nieuwe beslissing, rekening houdend met de voormelde overwegingen.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 augustus 2011 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Piet Verwseyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, *B.S.* 10 juni 2004.